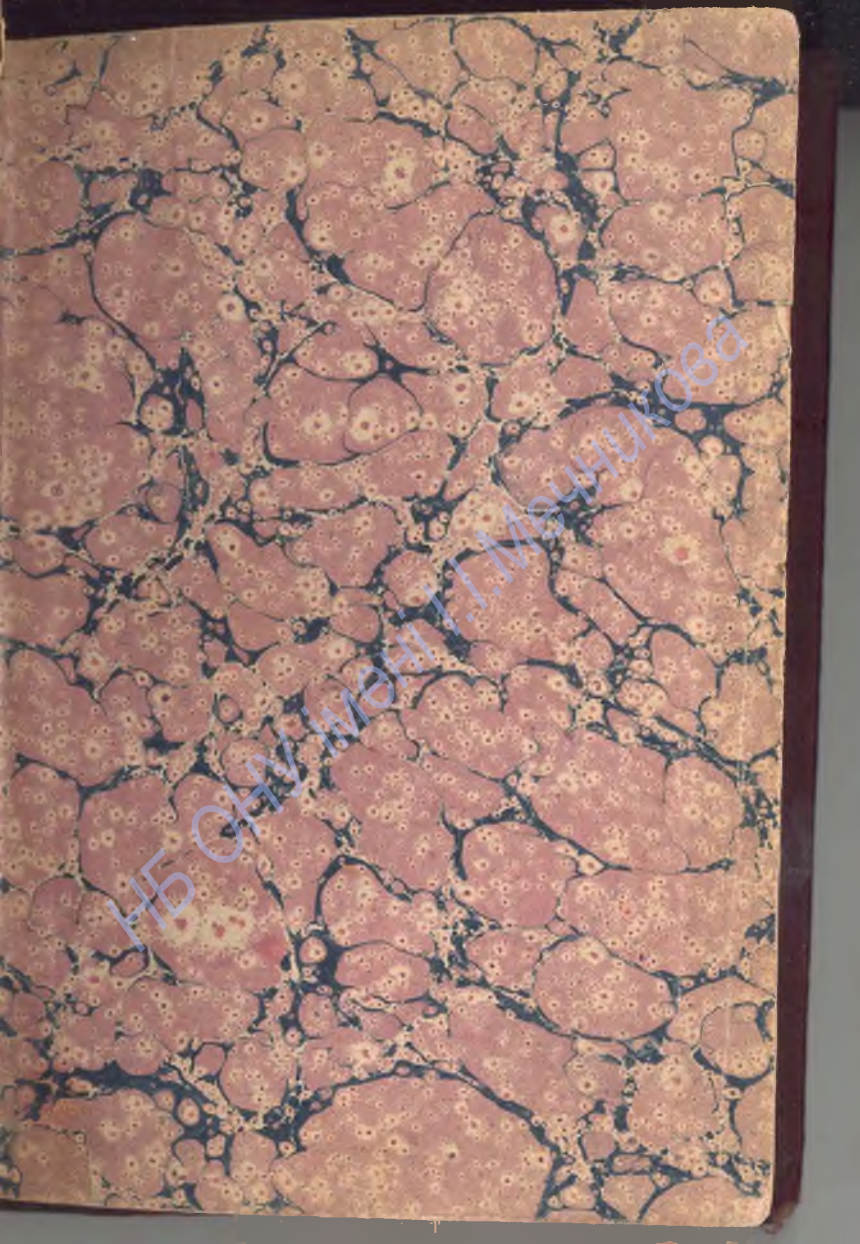

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ARISTOPHANIS

THEODORUS BERGK.

CONTINENS

Αδ. Γαλανόπουλος.

Σπίρος. 1888

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXI²

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

PRAEFATIO.

In altera hac fabularum Aristophaniarum editione idem consilium quod ante sedulo secutus sum, et quantum quidem licuit per temporis angustias operam dedi, ut aliquanto emendatiora praeclara haec summi ingenii monumenta legantur: quamquam ea est conditio librorum manuscriptorum, ut plurima vulnera, quae hominum vel temeritas vel negligentia inflixit poetae reliquiis, aegre vel omnino non possint curari. Vel sic tamen spero vel mea vel aliorum opera haud pauca vitia aut sublata aut certe aperta esse. Quae alii homines docti annis proximis superioribus de his comoediis commentati sunt, nisi forte quaedam me fugerunt, diligenter examinavi: et inter notrastes quidem in primis mihi commemorandus est *Engerus*, qui in Museo Rhenano et in Jahnii Annalibus philologicis identidem de locis Aristophanis difficilioribus scripsit: porro editione Cantabrigensi, quam H. A. Holden anno MDCCCXLVIII curavit, usus sum, pariter atque adnotationibus, quibus F. L. Vibe Avium interpretationem patrio sermone scriptam (Christianiae anno MDCCCLVI) adornavit. Denique quae *Cobet*us alique Batavi et in Variis Lectionibus et in Mnemosynes voluminibus quinque ad Aristophanis comoedias emendandas in medium protulerunt, sub iudicium vocavi omnia, et quamvis grato animo profitear inprimis Cobetum, virum doctrinae copia non minus quam ingenii acumine insignem, multa probabiliter correxisse, et melius, quam ceteros omnes, de Aristophane meritum esse, tamen cum ad Atticismi leges, quas saepe non tam ipse indagavit quam pro imperio scripsit, poetae sermonem revocat, mihi haud raro ab illius sententia fuit recedendum. Verum dicetur de hac re alio loco. Illud

praeterea addo, me etiam in hac altera editione in versuum numeris describendis perpauca novavisse. Sane quod in prioris editionis prooemio desiderare me significavi, ei desiderio jam satisfactum est praeclara opera Augusti *Rossbachii*, qui de arte metrica, quae post egregios Godofredi Hermannii et Boeckhii labores neglecta fere jacuit, insigniter est meritus. Verum recens editum librum nondum ita licuit examinare, ut mihi plane constaret, quid sequendum quidve in medio relinquendum esset.

Scripsi Friburgi Brisigavorum die XVI mensis Martii
anni MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

PRAEFATIO

EDITIONIS PRIORIS.

In Aristophanis comoediis edendis ante omnia hanc legem religiose observandam existimavi, ut nihil inscio lectore novarem: itaque diligenter notavi lectionis diversitatem omnibus locis, ubi mea editio a Dindorfiana, quae anno MDCCCXXX Lipsiae in libraria Weidmannia publici juris facta est, discrepat, eamque diversitatem, ut facilius perspici posset, quid in una quaque fabula sit immutatum, subjeci praefationi: tacite leviuscula quaedam in verbis distinguendis vel versuum numeris describendis correxi, quae singillatim enumerare vix operae pretium esse videbatur. Adhibui autem praeter adnotationes a Dindorfio apud Oxonienses editas (ipsa fabularum editione uti non magis licuit, quam scholiorum recensione ab ipso Dindorfio instituta), in Acharnensibus editionem Friederici Henrici *Blaydes*, in Vespis editionem R. B. *Hirschigii*, in Lysistrata editionem Roberti *Engeri*, in Thesmophoriazasis editiones Francisci Volkni. *Fritzschi* et Roberti *Engeri*, in Ranis item ejusdem *Fritzschi*, et praeterea ea, quae Carolus *Beer* in libro de numero histrionum apud Aristophanem (Lipsiae a. 1844.) docte et probabiliter plerumque commentatus est. Quos libros si quis adeat, facile unoquoque loco intelliget, quid codicum auctoritate sit restitutum, quidve vel alienis vel meis conjecturis correctum: itaque eas tantum conjecturas hominum doctorum *nominatim* commemoravi, quas Dindorfius et ceteri quos dixi editores Aristophanis vel neglexerunt vel nondum cognoscere potuerunt. Facile autem fieri potest, ut me quoque latuerint aliorum emendationes; quod si forte ipse easdem conjectando assecutus sum, fruantur illi inventorum laude: cujus laudis quam non sim appetens

ipse modo in his fabulis corrigendis expertus sum, cum animadverti multa, quae ante viginti fere annos in Aristophane emendaveram, his proximis annis, ubi praeter Dindorfium de Aristophane optime meritum alii quoque homines docti ad hujus poetae fabulas emendandas et explicandas accesserunt, ab aliis occupata esse.

Sedulo autem operam dedi ut oratio Aristophanea quam maxime ex librorum optimorum auctoritate restitueretur, itaque haud raro malui locum aperte depravatam intactum relinquere quam pro arbitrio aut praeceptorum opinionum gratia immutare. In adnotatione autem alia praeterea, quae verisimilia videbantur, proposui, multo plura additurus, si per ejusmodi editionum institutum liceret rationem accurate reddere eorum, quae quis corrigenda censeret: nam si sic simpliciter quid scribendum tibi videatur significaveris, semper verendum, ne aut non satis intelligatur, quid sibi velit emendatio quamve sit necessaria, aut etiam ea quae per se sunt plana et perspicua maligne simulent se ignorare. In versuum denique numeris describendis pauca admodum immutavi, nam certius de his rebus tum demum judicari potest, ubi accuratius in leges, quas poetae scenici sint secuti, fuerit inquisitum. Addidi praeterea priori huic volumini ea, quae veteres Grammatici et de comoedia Attica et de Aristophane commentati sunt. Perditarum autem comoediarum reliquias non recepi, cum jam ante undecim annos in Meinekii editione poetarum Comicorum illas reliquias explicare et corrigere studuerim, quamquam nunc alia vel addi vel emendari poterant. Quod si opera nostra in Aristophanis comoediis posita hominibus antiquarum litterarum studiosis non prorsus improbata fuerit, fortasse alias ea quae nunc tanquam *πάρεργον* in nos recepimus, secundis curis iterabimus.

Scripsi Marburgi Chatterum die VIII mensis Junii
MDCCCLI.

Theodorus Bergk.

IN PROLEGOMENIS DE COMOEDIA HAEC QUAE MUTAVI, NOTANDA SUNT.

I. Platonius §. 3 τὸν φόβον ἐξήρει] ἐξήρει τὸν φόβον. — §. 11 (κενόν) deerant cancelli. — ἀργός] ἀργῶς. — ἀπόστροφον hic et §. 12 expectaveras στροφῇν vel ἀποστροφῇν. — §. 16 ἦλθον] ἦλθεν. — §. 17 τοῦ Ὀμήρου] Ὀμήρου. — §. 18 χοροῦς] χορηγούς. — χορηγῶν] χορῶν. — §. 20 προσώποις, fort. προσωπείοις.

II. §. 2 κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις, fort. καταστάς Ἀρχιλόχου ζηλωτῆς. — πολὺς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς] πολλῆς δὲ καὶ τῆς τροπῆς. Fort. ποιικίλος δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς. — §. 3 ἐλήλακε, conjecti εἰληχε. — Εὐπόλιδος, malim τοῦ Εὐπόλιδος.

III. §. 7 πέ, fort. π. — §. 9 νικᾷ ἐπὶ θεάτρῳ γινόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτῆς, fort. νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρῳ, γενόμενος δὲ ὑποκριτῆς. — αὐ, fort. ἀπὸ. — §. 10 lacunam indicavi. — φραδ-
μονος] Φραδμονος. Scribendum Πολυφραδμονος: nam de tragici poetae morte sermo est. — §. 12 Ἀθηναίων haud dubie corruptum, fort. ἀγγινοίᾳ, quod Thomas Mag. vii. Arist. legisse videtur. — §. 12 ζηλῶν, fort. ζηλοῖ. — πρῶτος, fort. πρῶτον. — τοὺς λοι-
ποὺς ἐπιγραφόμενος, fort. τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ ἐπιγρ. — §. 13 Ἀντι-
φάνης καὶ Στέφανος, hic plura nomina exciderunt. — §. 16 πρῶ-
τος, fort. πρῶτον. — ἐπὶ Διονύσιους, rectius ἐπὶ Φιλονίλους. — νβ']
νζ', vid. Gruter Thes. DCCXVIII. 12 et MXXVII. 2. collato Mus.
Rhen. III. 466.

IV. §. 2 ὥστε πλουσίους, fort. αὐτε πλ. — §. 4 οὐκέτι] οὐ. —
§. 6 ἴδιον vulgo deest.

V. §. 1 τὸ δὲ μέσον cancellis sepsi. — λογῶ] λέγειν. — ὕλη
δὲ... καθό. Probabiliter Meineke supplevit: ὕλη δὲ, καθό ἣ μὲν
νέα οὐκ ἀληθεῖς ἐχει τὰς ὑποθέσεις, ἣ δὲ παλαιὰ ἀληθεῖς. μέ-
τρω δὲ καθό ἣ μὲν νέα κτλ. quamquam longe aliam sententiam
profitetur grammaticus supra III. §. 3. — §. 3 στῆσας] συστήσας.
— §. 4 τῶν μεθ' ἑαυτοῦ] τῆς μεθ' ἑαυτοῦ. — οὕτω καὶ οὕτω,
fort. καὶ οὕτως. — νεωτέρως] νέας.

VI. §. 1 διαφοροῦμενος, fort. διαφοροῦμένοις. — δεύτερον
κατὰ] δεύτερον καὶ κατὰ. — παρωννυμίαν] περιωννυμίαν. — ἐξω-
θέν τις ἀπηται, f. ἐξωθέν τι συναπηται. quamquam hoc non
sufficit. — §. 3 ἠνάγκαζεν λέξοντας ἐπὶ πρὸς τὸ θεάτρῳ] ἠνάγ-
κασεν ἐπὶ τὸ μέτρον.

VIII. Legitur apud Cram. Anecd. Par. I. 3 seqq. unde receptum

in edit. schol. Parisin. (IX. a.) Haec, quae Byzantinus aliquis grammaticus maximam partem ex antiquorum commentariis descripsit, in suum usum, ut solet, convertit Johannes Tzetzta in Prolegomenis ad Aristophanis Plutum, quorum duplicem recensionem ex cod. Ambrosiano edidit H. Keil in Mus. Rhen. VI. 108 seq., his Tzetztae prolegomenis rursus est usus philologus Italus, qui saec. XV. scholion illud Plautinum concinnavit. Minime enim probandum est, quod Keilio videtur, hoc Parisinum Anecdoton ex Tzetzta descriptum esse, nugis et sordibus quibus iste gaudet detractis. — §. 2 ἐπασχον] ὑπέσχον. — §. 3 πολλοῖς — ἀλσχυνομένοις] πολλὰν — ἀλσχυνομένους. — §. 4 τρυγί] τρύγα. — §. 8 φανερώς οὕτω] φανερώς. — §. 11 τρυγί] τρύγα. — §. 12 ἔστι δέ] ἐστι δὲ καὶ. — μίμησις πράξεως καθαρωτέρας παθημάτων, scribendum μίμησις πράξεως γελίας, καθαρτικῇ παθημάτων. — §. 13 ἀπαγγελίαν] ἐπαγγελίαν. — §. 15 ὕλη δὲ lacunam indicavi. — §. 16 μόνος] μόνως, — §. 17 διαφοροῦμενον, vid. ad VI. §. 1. — μίμαξ, Μίμαξ videtur Phrygium nomen, ut *MIMEFAIΞ* legitur in titulo Phrygio quem Stevart edidit. — §. 18 ψύλλης] ψυχῆς. — §. 20 ἐπέθετο, fort. ἀπέθετο. — ἐπεγράφατο, malim ἀνεγράφατο. — §. 22 οὕτως, aut librarius aut scriptor commentarioli quaedam hic omisit. — ἄλλων ὄντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάντων scriptor de suo quemadmodum omnino anilem illam fabulam de LXXII grammaticis videtur addidisse. — τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου, legebatur τῶν ἐπὶ Πεισιστράτου. Quod in margine additum est (Ἀθ)νοδωρα (ἐπικ)λὴν Κορ(δν)λίῳνι fortasse auctorem a quo hujus rei memoria propagata est significat. Et conjeci in archetypo scriptum fuisse: οἱ δὲ τρισὶ τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου διορθώσιν ἀναφέρουσιν Ὀρφεὶ Κροτωνιάτῃ, Ζωπύρῳ Ἡρακλεώτῃ, Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ, ὡς Ἀθηνόδωρος ἐπὶ κλην Κορδνλίῳν. — §. 23 πλείστοι, legebatur πλείστον. — §. 24 μέχρι] μετ'. — §. 25 συμβολικῶς, fort. συμβολικά. — §. 28 διθύραμβοι, fort. διθυραμβικοί. — §. 31 ἀναπαίστους, consulto hic et alibi nihil tentavi. — §. 32 ἐπεὶ ἡ μὲν στροφή] ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν στροφή. — §. 38 οὐδαμοῦ, fort. τοῦ θνδμου.

IX. Legitur in scholiis ad Dionysii Thracis gramm. ap. Bekker. An. II. 747 seq. unde receptum in scholior. edit. Paris. — §. 1 ἀπαγγελίαν] ἐπαγγελίαν. — §. 7 ἐπι(κρατὲς ὅτι αἰεὶ) τὰ] ἐπὶ τὰ legebatur.

X. Legitur apud Bekker. Anecd. III. 1461, unde receptum in edit. schol. Parisinam. — ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, fort. ἡ δὲ μέση συμβολικὴ τις καὶ αἰνιγματώδης. sed vitium inveteratum. — Ἀφ' ἱερῶν] Ἀφίερων. — Μαμμάκνθος] Μαμμάκονθος. — ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος, fort. καταστροφῇ, deinde autem delendum ὁ Τερέντιος: haec enim de nova comoedia dicta.

XI. Legitur ap. Cramer. Anecd. Paris. I. 403, unde receptum in scholiorum editionem Parisinam. Sunt autem haec fortasse ex Andronici Rhodii, philosophi Peripatetici, opere petita, unde etiam

superior particula (X) descripta est: et ex eodem hoc opere pleraque, quae quidem alicujus pretii sunt, quae in his commentariolis περὶ κωμωδίας leguntur, videntur derivata esse. Cum peripateticorum certe doctrina maximam partem haec conveniunt, cf. quae disputavit Bernays in Mus. Rhen. VIII. 561 seqq. — §. 1 ὑψηλῆς et θεωρητικῆς subjungebantur τῇ ἱστορικῇ, quod correxi. — ἀπαγγελτικόν, legebatur ἐπαγγελτικόν. — §. 2 verba graviter depravata non tantum librarii negligentia, sed etiam, ut videtur, incititia brevioris, in hunc fere modum redintegrandae sunt: κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίας καὶ ἀλοιδόρου, μεγέθους τελείου (vel potius μέγεθος ἐχούσης τελείον), ἥ δυνάμειν λόγῳ χωρὶς ἐκαστῶ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων καθάρσιν. — μητέρα, fort. πατέρα. — συνωνυμίαν, fort. συνωνυμίαν. — παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν nescio an post ὑποκορισμα sint collocanda, nam paronymiae sive paronomasiae notio parum apte his verbis describitur. — ἐξαλλαγὴν, legebatur ἐξαναλλαγὴν. — §. 3 χρήσει, fort. τμήσει. — φανλοτά, legebatur φανλοτήτα. — §. 6 Συμμετρία, legebatur συμμετρα. — §. 7 πίστις, delevi quae in codice addita sunt non ab epitomae auctore, sed a librario aliquo,

με' (legendum ε' vel πέντε)

ὄρκοι συνθήκαι μαρτυρίαι βασανοὶ νόμοι.

— τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ, fort. αὐτῷ ξένῳ. similiter Bernays. — τὴν συφωνίαν, fort. εἰς τὴν ψυχγωγίαν.

XII. §. 1 κωμωδιοποιός] κωμωδοποιός. — τῶν δῆμων] τὸν δῆμον. — καταστήσασθαι] μεταγαγεῖν. — §. 3 ὁ Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης. — §. 4 καὶ cancellis circumscripti. — §. 5 φασιν εἶναι] φασί. — §. 7 αὐτῶν cancellis sepsi. — §. 8 σφόδρα deest vulgo. — ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ] ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν ἐαυτοῦ. — τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων] τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν. — τοῦτον οὖν χάριν] τοῦτον χάριν. — ἐκείνα τὰ] ἐκείνα. — Ὀνομάσθη ... Ἀριστοφάνειον cancellis sepsi. — §. 10 χορηγικοῦ] χορηγοῦ. — διὰ τούτων αὐτῶν, fort. διὰ ταῦτα. — κωμωδίας τινὰς omissum erat. — §. 11 πάλιν δὲ ... Ἀριστοφάνους cancellis sepsi. — φθεγγόμενος, conjeci καίπερ οὐ φθεγγόμενον. — οὕτως ἐπιγράφοντας] ἐπιγράφοντας οὕτω. — §. 12 δι' οὐ καὶ ἐδιδάχθη τὸν Πλοῦτον cancellis sepsi. — §. 13 μδ', fort. μυ', ut est in cod. Ven. — Νίφος] Νίφης. — §. 14 legebatur post §. 15. — σχῆμα] ὄνομα. — §. 16 ἀδόμενον] διδόμενον.

XIII. §. 1 μητρός δὲ Ζηνοδώρας vulgo desunt. — τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναίος] τὸν δῆμον Κυδαθηναίους. — §. 4 μηδέποτε] οὐδέποτε. Ceterum fort. leg. ὡς μὴ δὲ ν ο ς τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης μηδέποτε ἀποσχέσθαι τὸ μὴ οὐ σκώπτειν. — ὅθεν καὶ] ὅθεν.

XIV. Antipatri epigramma extat in Anth. Pal. IX. 186. — V. 5 Ελλάδος ἡθεσιν] ἡθεσιν Ἑλλάδος.

XV. Diodori epigramma legitur etiam Anth. Pal. VII. 38. — V. 2 *μνάμα*, fort. *σχήμα*.

Ceterum non recepi scholion illud Plautinum a Ritschelio editum, neque nugae Tzetzianas *περὶ διαφορᾶς ποιητῶν* et *περὶ κωμωδίας*, neque vitam Aristophanis ex codice Veneto 474 (in schol. edit. Parisina XII) neque quae Suidas et scholiasta Platonis de comico illo memoriae prodiderunt, nec denique Tricliniana de metris, quae si quis requirat, adeat illam scholiorum editionem.

ACHARNENSES.

Argum. I. *ἐκκλησία ἐφέστημεν*] *ἐκκλησία ὑφέστημεν*. — *ἐπὶ Εὐθύδημον ἀρχοντος*, rectius *Εὐθύνον*, vid. Clinton Fasti Hellenici.

Argum. II. v. 6 *αὐτὸ τὸ ψῆφ.* et quae seq. cancellis sepsi, satisque perturbata sunt, nisi quod v. 9 fort. scrib.: *κὸν τὸν Ἀάκωνα* τῶνδε πάντων αἵτιον, σπονδὰς λύσιν δὲ τῶν ἐφ. κ.

V. 2 γε] δέ. — V. 3 *ψαμμοκοσιογάργα*] *ψαμμακ.* — V. 10 *κεχήνῃ*] *κεχήνῃ*. — V. 13 *Μόσχῳ*] *μόσχῳ*. — V. 31 *λογίζομαι*] fort. *λν γίζομαι*. — V. 35 *ῥῆδει*] *ῥῆδην*. — V. 45 Locus aperte corruptus: non potuit Amphitheus interrogare *ῥῆδῃ τις εἶπε*; sed pertinent haec quoque verba ad praeconis orationem: latet autem in his sive viri nomen proprium sive potius tribus; conjicio igitur *Ἀλάντις* *εἶπε*. nam necessario dicendum fuit prytanes ad populum retulisse, antequam quaeri potuit *τίς ἀγορεύειν βούλεται*. — V. 53 *ἀνδρες*] *ὠνδρες*. — V. 68 *διὰ Καῦστρίων πεδίων*] *παρὰ Καῦστριον πεδίον*. — V. 71 *τὰρ*] *γὰρ*. — V. 78 *τοὺς πλείστα δύναμηνους φαγεῖν*, conjeci *τοὺς πλείστ' ἐθέλοντας καταφαγεῖν*. — V. 79 γε] τε. — V. 93 τε] γε. — V. 100 *ἰαριταμὰν ἐξαρχὰς ἀπισσόνα σάτρα*] *ἰαριταμὰν ἐξαρχ' ἀναπισσόνα σάτρα*. — V. 104 *Ἰάον, αὐ*,] *Ἰαοναῦ*. — V. 119 *ἐξυρημένε, τοιόνδε*] *ἐξυρημένε· τοιόνδε*. — V. 131 *ποιήσαι*, fort. *ποιήσον*. — V. 133 *κεχήνατε*] *κεχήνετε*. — V. 152 *ἐντανθοῖ*] *ἐντανθί*. — V. 172 *ἐννῇ*] *ἐννῇ*. — V. 176 *γε πρὶν γ' αὖν*] *γε πρὶν αὖν*. — V. 194 *σπονδαί*] *γὰρ σοι*. — V. 197 *καὶ μὴ πιτρεῖν*, fort. *καὶ μὴ παγεῖρειν*. — V. 198 *ὅπη*] *ὅποι*. — V. 200 Videntur post hunc versum duo versus excidisse, qui erant Amphithei. — V. 206 *μηνύσατε*] *μηνύετε*. — V. 220 *Ἀκαρτείδῃ*] *Ἀκαρτείδῃ*. — V. 221 *ἐγγάνῃ*] *ἐγγάνῃ*. — V. 231 Lacuna non est explenda in hunc modum: *καὶ σκόλοψ ὀξὺς ὀδυνηρός ἐπίκωπος, ἵνα*, quod Klotzius probavit, nam nullo modo epitheton *ἐπίκωπος* ad *σχοῖνον* aut *σκόλοπα* referre licet, sed scripsit poeta: *ὀξὺς, ὀδυνηρός, ἐπὶ ὡ τ' αὖν* (vel *θ' αὖν*) *ἐπίκωπος*. cf. Hesych. *ἐπίκωπα· ἐπήρετμα* et *ἐπήρετμοι· ἐπίκωποι*. — V. 242 *πρόιθ' ἔς*] *πρόιτω' s.* — V. 244 Matri vulgo tribuitur, sicut etiam v. 253—58, qui Dicaeopolidis sunt, ut Mater nihil omnino dixerit. — V. 247 *ἔστ' ὦ*] *ἔστ' ὦ*. — V. 256 *ἦττον*, fort. *ἦττους*. — V. 278 *ῥοφήσεις τρυβλίον*] *ῥοφήσει τρυβλίον*. — V. 282 *πᾶς*] *πατε*. —

V. 292 ἀκούσατ' οὐκ οἶδατ'. — V. 296 πρὶν ἂν γ' πρὶν γ' ἂν.
 — V. 307 πῶς δέ γ' πῶς δ' ἔτ'. Praeterea λέγοις ἂν corruptum
 videtur, conjeci πῶς δέ γ' ἂν καλῶς, Λάκω σιν εἵπερ ἐσπέισα γ'
 ἄπαξ. — V. 317 λέξω] λέγω. — V. 318 τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν,
 conjeci τὴνδ' ἔχων ὑμῖν λέγειν. — V. 325 δῆξομ' ἄρ' δῆξο-
 μαρ. — V. 326 ὑμῖν ὕμων. — V. 336 ἀπολεῖς ἄρ' ὀμήλικα] ἀπο-
 λείς ῥα τὸν ἥλικα. — V. 338 εἴ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακεδαιμόνιον
 αὐτ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σοῦσσι φίλον.] εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακεδαι-
 μόνιον αὐτὸν ὃ τι τῷ τρόπῳ σοῦσσι φίλος. — V. 347 ἐμέλλετ'
 ἄρ' ἀπαντες ἀνασελεῖν βοήν, conjeci ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνήσειν
 τὴν βοήν. — V. 406 Χολλείδης] Χολλίδης. — V. 413 ἐλεινὴν]
 ἐλεινὴν. Praeterea fort. scrib. ἀταρ τί τὰ ῥαυί; ἡ ἢ τραγωδίας
 ἔχεις ἐσθ' ἢ ἐλεινὴν; — V. 415 τοῦ, fort. τοῦ. — V. 428 ἀλλὰ
 κἀκείνος μὲν, fort. ἀλλὰ μὴν κἀκείνος. — V. 434 ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ
 Beerius Euripidi dedit, vulgo sunt Cephisophontis. — V. 436 a can-
 cellis liberavi. — V. 441 ὥσπερ] ὅσπερ. — V. 452 λιπαρῶν τ,
 fort. λιπαρῶν. — V. 460 ἴσθι δ'] ἴσθ'. — V. 463 σπογγίῳ]
 σφογγίῳ, fort. σπογγία. — V. 487 αὐτῇ σοί] αὐτῇ σοι. — V. 538
 οὐκ ἠθέλομεν δ'] οὐκ ἠθέλομεν. — V. 542 φήνας, conjeci
 ἀφ' ἡν ἰ. e. ἀποδείρας. — V. 546 περὶ τριηραρχον βοῆς, fort.
 περιτριηραρχον β. — V. 548 στοῶς] στοῖας. — V. 549 καθδὸν
 ἀνομύμενων, conjecio κἀδὼν δοנוμύμενων. — V. 563 οὔτε]
 οὐδέ. — V. 569 εἴτ' ἐστὶ ταξίαρχος ἡ στρατηγὸς ἡ] εἴτε τις ἐστὶ
 ταξίαρχος τις ἡ. — V. 575 HMIX.] ΔΙΚΑΙ. — V. 576 HMIX.]
 ΧΟΡ. — V. 580 ΔΙΚ. οὐκ οἶδα. ΛΑΜ. πῶς; ΔΙΚ. ὑπο] ΔΙΚ.
 οὐκ οἶδα πῶ. ὑπο. — V. 588 πτόλον γάρ ἐστιν — ΔΙΚ. εἰπέ μοι]
 ΔΙΚ. πτόλον γὰρ ἐστιν; εἰπέ μοι. — V. 591 οὐ σὴν κατ' ἰσχύν
 ἐστιν scripsi, legebatur οὐ γὰρ κ. ἰ. ε. Sed etiam ἀπεψώλησας
 versu proximo corruptum, conjeci ἀπεψώλησας vel si malis ἀπε-
 πτόλησας. — V. 610 πολίος ὦν ἐνῆ;] πολίος ὦν; ἐνί. — V. 613
 εἶδεν] οἶδεν. — V. 651 κὰν τῷ πολέμῳ] καὶ τῷ πολέμῳ. — V. 672
 μάττωσιν, fort. μνττωτόν. — V. 674 ἀγροικότερον] ἀγροικότε-
 ρον. — V. 732 μάδδαν] μάδδαν. — V. 733 ἀκουετον δῆ, fort.
 ἀκουε δῆ. — V. 739 φέρειν] φέρεν. — V. 743 λιμὸν] λιμῶ. —
 V. 746 γρυλλίξετε] γρυλιξετε. — V. 750 αγορασοῦντες] αγορα-
 σοῦτες. — V. 755 τὰ] τῇ. — V. 757 ἀπαλλάξεσθε, fort. ἀπηλλά-
 ξεσθε. — V. 759 ἀμε] ἀμε. — V. 766 fort. cum Fritzsche corrig.
 ἀντεινον, αἰ λῆς. ΔΙΚ. ὡς παχεῖα καὶ καλῇ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγ-
 μα; — V. 772 θυμητιδαῶν] θυμητιδᾶν. — V. 778 οὐ χρῆσθα;
 σιγῆς, ὃ κακιστ' ἀπολουμένα;] οὐ χρῆσθα σιγῇ, ὡ κ. ἀπολου-
 μένα. — V. 779 τν] τ. — V. 782 ἐσται πέντ' ἐτών. ΜΕΓ. σάφ']
 ἐσται. ΜΕΓ. πέντ' ἐτών, σάφ'. — V. 790 τῶντ' τῶντῶ. —
 V. 791 αἰ δ' ἂν] ἀλλ' ἂν. — κἀναχρῶιανθῇ Ahrens, v. κἀναχρῶαν-
 θῇ. — V. 795 γίνετα] γίγνεται. — V. 798 Ποτειδᾶν] Ποτειδᾶ. —
 V. 800 χοῖρε, χοῖρε. fort. χυρρε, χυρρε: vid. Ael. Dionys. ap. Eustath.
 Od. 1752, 32 χυρρε, ἐπίφθεγμα πρὸς τοὺς ὅς, quamquam ipse Eusta-

thios deinde ex comico affert χοῖρε τρώοις ἀν Ἰσχαδας. Adde Hesych. γύρα· οὕτως εἰώθασιν ταῖς ὕσιν ἐπιφθέγγεσθαι. — V. 801 fort. τρώοις ἐρεβίνθους, εἰπέ μοι; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ. — V. 802 Ἰσχαδας suspectum. — V. 803 ΔΙΚ. τί δαί; σὺ καὶ τρώοις ἀν ἀντάς; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ. omissa sunt vulgo. — V. 808 Τραγασαῖα] τραγασαῖα. — V. 809 recte Hirschig Megarensi tribuit, qui vulgo est Dicæopolidis. — οὐτι] οὐχί. — V. 817 ἔμαντοῦ] ἔμαντῶ. — V. 823 φαντάζομαι. ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ; τίς] φαντάζομαι ὑπὸ τοῦ. ΔΙΚ. τίς. — V. 833 πολυπραγμοσύνης· νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτό μοι] πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κ. τρέποιτ' ἔμοι. — V. 835 μάδδαν] μάδδαν. — V. 849 ἀεὶ κεκαρμένος, fort. ἐγκεκαρμένος. — V. 853 Τραγασαίου] τραγασαίου. — V. 866 Χαιριδεῖς] Χαιριδῆς. — V. 867 ἐπιχαρίττω γ'] ἐπιχαρίττως γ'. Ἐπιχαρίττω, (boeotica forma, ut φραττω pro φράζω,) Boeoti dixisse videntur cum gratias agerent et salutarent aliquem. — V. 868 Θείβαδι, fort. Θείβαθε. — V. 869 τάνθεια, fort. τάνθια. — V. 874 ψιάθους] ψιάθως. — V. 875 κολοῖως] κολοῖους. — V. 876 τροχίλους, κολύμβους] τροχίλως, κολυμβῶς. — V. 880 ἐννδρίας] ἐννδρως. — V. 884 τῶδε, fort. τεῖδε vel τῖδε. — κήπιχαρίττε] κήπιχαρίττα. — V. 899 ἄξεις; ΒΟΙ. ῶ; ὅ τι γ' ἄξεις ῶν; ΒΟΙ. ὅτι γ'. — V. 910 τῶδ' ἐμά, fort. τῶδ'; ἐμά monstrans duas sarcinas suas et Ismeniae. — V. 912 ταῦτα. ΒΟΙ. τί δαί κανὸν] ταυταγί. ΒΟΙ. τί δαί. — V. 914 ἀδικεῖμένος, fort. ἀδικεῖμενος. — V. 916 θρυαλλίδας] θρυαλλίδα. — V. 917 διὰ θρυαλλίδα] καὶ θρυαλλίδα. — V. 928 [ὥσπερ κέραμος, ἵνα μὴ καταγῇ φοροῦμενος] vulgo omissus. Ceterum v. 927: δός μοι φοροτόν, ἵν' αὐτόν ἐνδῆσας φέρω fort. est Boeoti, chori autem verba sic videntur corrigenda: ἐνδῆσον, ὦ βέλτιστε τῶν ξένων, καλῶς τὴν ἐμπολὴν οὕτως θ' ὅπως ἀν μὴ φέρων κατὰ ξης. Sed fortasse nihil mutandum, nisi ut v. 927 φέρης pro φέρω scribatur. — V. 945 ἐκ, malim καν. — V. 948 θεριδδεῖν] θεριδδεν. — V. 949 συνθέριζε καὶ [τοῦτον λαβὼν] καὶ τοῦτον λαβὼν. — πρόσβαλλ' ὅποι] πρόσβαλλ' ὅπον, ubi ὅποι Fritzscheius conjecit. Ceterum admodum dubito an Boeoti in hoc carmine fuerint partes, fort. ΧΟΡ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι; per interrogationem, tum ΔΙΚ. μέλλω γέ τοι θερίζειν, in quo verbum delitescere videtur, cui explorandi inest notio: conjeci aliquando μέλλω γε τὸν θορὸν ἔειν, ut hoc prorsus quemadmodum κωδωνίζειν proprie de equis explorandis dictum sit; tunc possis reliqua sic conformare: ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συντονθουζε. καὶ [τοῦτον λαβὼν] πρόσβαλλ' ὅποι. — V. 955 εὐλαβούμενος, fort. εὐλαβουμένως. — V. 960 ἐκέλευσε] ἐκέλευε. — V. 967 ταρίχει] ταρίχη. — V. 970 κηλᾶν] κηλῶν. — V. 979 Πόλεμον] πόλεμον. — V. 983 κανέτραπε] κανέτρεπε. — V. 988 Fort. (εἶδες ὦ) τόνδ'; ἐπέγεινε περὶ τὸ δειπνον, vel etiam Οἷ ἐπέγεινε περὶ τὸ δειπνον, ut v. 971 alterum εἶδες ὦ deleatur. — V. 997 ὅζον] ὅσπον. — V. 1032 τοῦ] τοῦς. — V. 1037 ἐνευρηκεν] ἀνευρηκεν. — V. 1048 fort. ΠΑΡ. Δικαιοπόλι, Δικαιο-

πολι. ΔΙΚ. τίς οὐτοσί; — V. 1057 τι σοί] τί σοι. — V. 1071 et 73 ΑΓΓ. Α.] ΚΗΡΤΞ. — V. 1085 ΑΓΓ. Β.] ΚΗΡΤΞ. — V. 1092 ἱτρία] ἱτρία. — V. 1102 δημοῦ] δὴ παί. — V. 1111 et 12 ἀλλ' ἢ — κατέφαγον; ἀλλ' ἢ — κατέδομαι;] ἀλλ' ἢ — κατέφαγον. ἀλλ' ἢ — κατέδομαι. Correxuit Hartung. — V. 1142 videtur temere ex duobus versibus conglutinatus esse. — V. 1149 γε] τε, correxit Reiske. — V. 1155 ἀπέλυσ'] ἀπέκλεισ'. — V. 1158 τραπέξῃ] τραπέξῃς. fort. ἐπὶ ταγήνου. — V. 1166 τὴν κεφαλὴν] τῆς κεφαλῆς. — V. 1179 παλινόρρον] παλινόρον. — V. 1181 cancellis sepsi. — V. 1182 πεσόν, conjeci λιπών. — V. 1184 et 85 excidisse nonnulla puto. — V. 1188 videtur scripsisse δραπέταις· ληστὰς δ' ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί — ὅδι δὲ καὐτός, ut adventu Lamachi impeditus sit, quominus pergat, nisi forte unus alterve versus excidit. — 1190 et 1198 ἀτταταῖ, fort. α παπαῖ. — V. 1191 τάδε γε] τάδε, sed malim γε τάδε. — V. 1195 μοι fort. delendum. — V. 1196 ἂν εἴ μ'] ἂν μ'. — V. 1197 ἐγγάνοι] ἐγγανείται. — V. 1201 κάπιμανδαλωτόν, conjicio: τὸ μανδαλωτόν, postea autem senarius excidisse videtur, item ante v. 1206. Fortasse nihil excidit, ut versu trajecto legendum sit: (ΔΙΚ.) Ὡ συμφορὰ ταῖαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. Τὸν γὰρ χόα πρώτος ἐκπέπωνα. ΑΛΜ. Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. Sitiens ista per ironiam dicit Dicaeopolis. — V. 1207 conjeci:

ΑΛΜ. στυγερός ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ κυνεῖς;

ΑΛΜ. μογερός ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ δάνκεις;

— V. 1210 [τῆς ἐν μάχῃ] vulgo omissa. — V. 1211 τοῖς χουσί γάρ τις ξυμβολὰς ἐπαρτετο; conjicio: τοῖς Χουσί τις ξυμβολὰς σ' ἐπαρτετε; deinde fort. Ἰὼ ἰὼ Παιῖν ἰὼ Παιῖν ἰὼ. — V. 1328 καλεῖς γ'] καλεῖς. fort. καλεῖς μ'.

EQUITES.

Argum. I. διαβαλῶν adjeci. — ἐς τοῦμφανὲς γεγονότα προάγοντος, fort. γεγονότα ἐς τοῦμφανὲς προάγοντος. — Argum. III. v. 4 καὶ παραλογισμῶ] καὶ παραλογισμοῖς. — V. 5 εὐθὺς τε σκατοφάγον, πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι οὖν ἱππεῦσιν τισιν, fort. σκατοφάγον τιν' εὐθὺς πεισθέντ' ἐπιτίθεσθαι κτλ. — V. 7 ἐν τῷ] τοῖς ἐν. — V. 8 κατηγορεῖ, fort. κατηγορεῖν.

V. 8 δεῦρο δὴ] δεῦρό νυν. — V. 9 Οὐλύμπου νόμον, fort. ἢ Ὀλύμπου νόμον. — V. 13 In loco corrupto nihil novavi, qui videtur personis aliter distinctis et duobus versibus trajectis (v. 16 pono ante v. 15), denique verbis parum aptis ἵνα μὴ μάχωμαι leviter inmutatis sic scribendum:

ΝΙΚ. τίς οὖν γένοιτ' ἂν; ΔΗΜ. λέγε σὺ. ΝΙΚ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε, ἵνα μὴ χανῶμαι. ΔΗΜ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.

ΝΙΚ. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις, ἀμὲρ χρη λέγειν;

ΔΗΜ. Ἄλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα καγὰ σοι φρασῶ.

ΝΙΚ. Ἄλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε· πῶς ἂν οὖν κτλ.

— V. 15 *κἀγὼ σοι*] *κἀγὼ σοι*. — V. 23 *φᾶθι*] *φᾶθι*. — V. 25 *κατεπαῖδων*] *κατεπαῖγαν*. — V. 31 *του*] *που*. — V. 32 *ποιον βρε-
τας*] *fort. ποιων βρεῖων*; — V. 35 et 36 *Demostheni tribui*,
secutus Hermannum, vulgo *ΔΗΜ. Εὐ προσβιβάζεις μ'.* *ΝΙΚ. ἀλλ'*
ἐτέρᾳ πῃ σκεπτέον. *ΔΗΜ. βούλει κτλ.* — V. 55 *ἐν Πύλῳ*, C. Fr.
Hermann conjecit *ἐν πνέλῳ*. — V. 56 *παραδραμῶν*] *περιδραμῶν*.
— V. 62 *μεμακκοακότα*] *μεμακκοηκότα*. — V. 66 *ταδί*] *τάδε*. —
V. 68 *ἀναπέιση*] *ἀναπέισετ'*. — V. 72 *νῶν*] *νῶν*. — V. 73 *ἦν*]
τῆν. — V. 75 *οὗτος*] *αὐτός*. — V. 80 *ἀλλὰ σκόπει* et v. 81 *De-
mostheni tribui*, cum vulgo continuarentur *Niciae*, deinde v. 82. 83.
84 *Niciae dedi*, cum vulgo esset v. 82 *Demosthenis*, v. 83 et 84 *Ni-
ciae*. Correxerat *Sauppe*. — V. 81 *ἀποθάνωμεν*] *ἀποθάνομεν*. —
V. 87 *πότου*] *ποτού*. — V. 89 *κρουνοχυτρολήφραις* *ει*, *haud dubie*
scribendum κρουνοχυτρολήματος *εἰ*, ut est in proverbio *χύ-
τραις λήμας καὶ κολοκύνταις* (*Diogenian.* V. 63), quamquam fuit,
cum praeterea *Κρουνοχυτρολήματος* *εἰ* conjicerem, ut est
in *Pluto* 581 *Κρουναῖς λήμαις λήμαν*. — V. 90 *ἀπόνοιαν*] *ἐπί-
νοιαν*. — V. 92 *ἀνθρωποι*] *ἀνθρώποι*. — V. 97 *πότῳ*] *ποτῶ*. —
V. 107 *Hermannum* *secutus* *tribui Demostheni una cum v. 108*, cum
vulgo 107 *Niciae orationi* esset additus. — V. 159 *Ἀθηναῶν*] *Ἀθη-
νῶν*. — V. 173 *παράβαλλ'*] *παράβαλ'*. — V. 174 *Καρχηδόνα*]
Καλχηδόνα. — V. 178 *ἐγώ*, conjeci *μέγας*. — V. 190 *ἐβλαψεν*,
potius *ἔσωσεν* expectaveram. — V. 197 et 204 *ἀγκυλοχῆλης*]
ἀγκυλοχέλης. — V. 207 *ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρὸν ὅ τ' ἄλλας*]
ὁ δράκων μακρὸν γὰρ ἐστὶν ἄλλας τ'. — V. 210 *αἶ κε*, *fort. αἶκα*
ut *Meineke* conj. — V. 218 *ἀγόραιος*] *ἀγοράτος*. — V. 219 *ἔχεις*
ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ *fort. cancellis includendus*. — V. 236
ξυνόμνυτον] *ξυνόμνυτον*. — V. 262 *ἀγκυρίσαι*] *ἠγκυρίσας*. —
V. 266 *ἄνδρες*] *ἄνδρες*. — V. 268 *ἰστάναι*] *ἑστάναι*. — V. 269
ὑπερχεται ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλινεύεται] *ὑπερχεται*;
ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλινεύεται. — V. 274 videtur antea
versus excidisse, qui ad *Chori orationem* pertinebat, quod *Sauppe*
quoque conjecit. — V. 275 *ΚΑ.*] *ΑΛΛ.* — V. 276 *μὲν τὸνδε*] *μέν-
τοι γε*. — V. 277 *παρέλθῃ σ'*] *παρέλθῃς*. — V. 278 *ὑδείννυμι*]
δείννυμι. — V. 294 *γρυξίς*] *γρυξεί*. — V. 300 *φαίνω*] *φανῶ*. —
V. 303 *καὶ νεκράντα*] *καὶ κατανεκράντα*. — τοῦ cancellis *sepsi*:
cretico respondet *dipodia trochaica*, cf. v. 322. — V. 313 *θυνηνο-
σκοπῶν*, *fort. θυνηνοσκοπεῖς*. — V. 319. 20. 21 *Choro tribui*, vulgo
Niciae sunt. *Schol.* tribuit *Demostheni*, τοῖς δημοταῖσι· *διαβολὴ*
τῶν Ἀθηναίων, *εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀπαγγέλλεται*,
ubi apparet *Δημοσθένους* scribendum esse, at *Demosthenes* fuit
Aphidnaeus. — V. 319 *νῇ Δία*] *νῇ Δί'*. — V. 323 *τῶν ἐητόρων*]
ἐητόρων. — V. 340 *καὶ μὴν*] *καὶ μὴν σ'*. — V. 344 *σὺ Hermann*,
vulgo *τι*. — V. 346 *οἶσθ' ὅπερ*] *οἶσθ' ὅ μοι*. — V. 354 *ἀκράτον*]
ἀκρατον. — V. 359 *προσίσταί με*, τῶν πραγμάτων *ὅτι*] *προσίσ-
ταί με τῶν πραγμάτων, ὅτι*. — *ἐκροφήσεις*] *ἐκροφήσει*. — V. 359

et 365 XOP.] ΔΗΜ. — V. 366 καὶ τὰς ἑπτά] καὶ γὰρ. — V. 367 οἶον displicet, schol. οἶον, sed fortasse antea versus excidit: quamquam non necesse est talia accurate exaequari, velut etiam infra sex versus 391—96 respondent octo versibus 314—321. — V. 374 πρηγορεῶνα] πρηγοράνα. — V. 386 ἦν ἄρ' οὐ, fort. οὐκ ἄρ' ἦν. — V. 388 ποιεῖ, fort. ποιοῦ. — V. 397 Longe aliter Heliodorus hunc locum in suis libris legit: ὡς δὲ πρὸς πάν ἀναιδένει | κού μεθίστης τοῦ χρωματος | τοῦ παρεσταῖτος. — V. 400 εἰ σέ] εἰ σε. — κῆριον] κωδιον. — V. 401 προσάδειν, conjicio παρ-άδειν. Locum obscurum pessime interpretati sunt grammatici, Aristophanes poesin Cratini, non mores aut morbos exagitat: ἐν Κρατίνον nihil aliud est quam ἐν Κρατίνον κωμῳδίᾳ: respicit autem poeta Cratini Dionysalexandrum, quae comoedia videtur parodia fuisse tragoediae, qua Morsimus Paridis fortunam tractaverat. — V. 407 πυροπίπην] πυροπίπην. — V. 416 Κνυκεφάλῳ] κνυκε-φάλλω. — V. 418 μαγεῖρους ἐπιλέγων, fort. μαγεῖρικούς λέγων. — V. 427 XOP., fort. ΔΗΜ. — V. 428 καὶ κρείας, fort. τὸ κρείας θ'. — V. 436 et 440 XOP.] ΔΗΜ. cf. v. 438. — V. 437 ἥδη] ἥτοι. — V. 441 Demosthenis orationi adjeci, vulgo praemittitur ΑΔΔ., Isiciarium sane aliquis expectaverit responsurum esse, sed ista certe dicere nullo pacto potuit, et supra quoque v. 365 Cleon, quamvis nihil responderit Isiciarius, minitari pergit. Sed ne sic quidem locus persanatus: Demosthenis oratione dimetros inchoari parum est probabile: itaque censaeo hunc versum: τὸ πνεῦμ' ἐλάττον γίγνεται nihil nisi dittographiam proximi hemistichii ἀνὴρ ἀν ἡδέως λάβοι esse. Im si hunc versum sustuleris, et deinde scripseris

φενῆει γραφὰς ἑκατὸν τάλαν

aequalitas systematum restituta erit. Credo tamen potius poetam scripsisse:

ἐὰν δὲ μή, φενῆει γραφὰς

ἑκατονταλάντους τέτταρας.

— V. 464 ἐν Ἀργείοις α] ἐν Ἀργεῖ οἶα. — V. 468 XOP. Οἰμοὶ, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξορῆου λέγεις hic inseruit orationi Isiciarii, secutus Hermannum et scholiastem, cum vulgo ante v. 465 οὐκ οὐν πτλ. legeretur, ut quinque deinceps versus essent Isiciarii. — V. 483 τότε] ποτὲ. — V. 487 κράγον] κραγόν. — V. 488 ξυνώμνυτε] ξυν-όμνυτε. — V. 490. 93. 94. 95 ΔΗΜ.] XOP. — V. 494 τάν] τάν. — V. 498 XOP. adjeci. — V. 503 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 507 Heliodorus parabasin versu auctiorem in suis reperit libris. — V. 514 ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 526 ὅς πολλῶ φεύσας ποτ' ἐπαίνω διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίον ἔρρει. Conjeci ὡς πολλῶ βρῖσας ποτ' ἐπαίνω διὰ τῶν φελλέων πεδίον (nisi malis πεδίον δ') ἔρρει, et βρῖσας legendum esse vidit etiam Kayser. Cf. Hom. II. A. 492. N. 137. — V. 544 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 600 καὶ σκόροδα καὶ κρόμνα, fort. σκόροδ', ἔλαας, κρόμνα. — V. 614 ἡγωνίσω, fort.

ἡγάνισαι. — V. 615 νικοβουλος, fort. rectius Hermann Νικοβουλος, qui videtur vir fortis fuisse, ejusque epitaphium conjicias etiam nunc superesse Corp. Inscr. I. 175 Νικοβουλος Μυνηίου Ελτεαιος. Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τροπαῖα. quod sub finem belli Peloponnesii inscriptum esse videtur. — V. 628 ἐρεῖδαν, fort. ἐρεῖκων. — V. 643 πρῶτος] πρῶτον. — V. 646 τῶν δ' — διεγαλήνισαν] οἱ δ' — διεγαλήνισαν. — V. 648 ποιησάμενος, ταχὺ ἔνα. — V. 650 τρυβλία] τρυβλία. — V. 654 ἦδη μοι, fort. ἡ καμολ. — V. 659 διακοσίαισι, fort. restituendum διακοσίησι, sed de his et similibus accuratius alias quaerendum. — V. 660 χιλίων] χιλίων. — V. 668 λέγει, fort. λέγη. — V. 669 σπονδῶν λέγων. — V. 670 σπονδῶν λέγων. sed fort. σπονδῶν πάλιν legendum, ut de iterata Lacedaemoniorum legatione sit sermo. — V. 700 εἰ μὴ ἡφάγης μ'] εἰ μὴ ἡφάγης. — V. 707 ἐπὶ τῷ φάγοις ἡδιστ' ἄν, conjeci γήτει' ἄν. — βαλλαντία] βαλλαντία. — V. 711 καγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ, fort. καγὼ δέ σ' ἔλκων διαβαλῶ γε. — V. 741 μοι] νῦν. — V. 742 τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐν Πύλῳ, C. F. Hermann conj. ἀποδραμόντων ἐν Πύλῳ. — V. 750 καθιζοίμην] καθιζοίμην. — V. 751 ὥς τὸ πρόσθε] ἐς τὸ πρόσθε. — V. 754 καθήται] καθήται. — V. 756 νῦν δὴ σε πάντα δει] νῦν δει σε πάντα δὴ. — V. 759 εὐμήχανος πορίζειν] εὐμηχανούς πορίζει. — V. 761 προσκείσθαι σοι, πρότερος σὺ] προσκείσθαι σοι. — V. 763 Αθηναῖα] Αθηναῖη. — V. 787 γέ τοι σὺ] γέ τοι σὺ. — V. 798 πενταβόλου] πενταβόλον. — V. 800 ἐλεληθεις] ἐλεληθης. — V. 851 μὴ κ' ἡγήται] μὴ γγένηται. — V. 851 κούσι, fort. περικνυλόν. — V. 851 τὸν Γρυττον, fort. 19 γρυπτόν. — V. 878 οὐκ ἔστι δὲ δῆτι. — V. 878 δεινὸν ἔτι πρὸς τὴν ἡρεῖν. Aristophanem scripsit οὐκ ἔστι δὲ ταῦτα ἰνὸν ἐστὶ δεινὰ πρωκτοτρῶσιν. — V. 878 ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωκτοτρηρεῖν maius. — V. 878 περιμπεσχευ] περιμπεσχευ. Fortasse: καὶ τοῦτ' ἔστι πῖ. — V. 878 ἡμῶς, σ' ἐν' ἀποπνίξῃ. — V. 896 ἔσπευσ' ἔσπευσ' V. 896 κόπρειος] κόπρειος. — V. 903 ἀλαξονεῖαις] ἀλαξονεῖαις. — V. 905 τρυβλίον] τρυβλίον. — V. 919 ΑΛΛ.] ΑΛΛ. — V. 921 δαδ. νν, fort. δαλίων. — V. 940 ἐναποπνιγείης] ἐναποπνιγείης. Fort. ἀπ' οὖν πνιγείης. — V. 941 fuit fort. tetrameter anapaesticus, ut γε sit delendum, et in fine exciderint tres syllabae. — V. 969 διώξεις] διώξει. — V. 971 δῆ] ννν. — V. 972 ἰδοῦ, nisi unus alterve versus excidit, ferri nequit. Conjeci hic quoque personarum notas perturbatas esse, ut sit scribendum:

ΚΑ. καὶ μὴν ἐνεγν' αὐτοὺς ἰὼν, ἐν' οὐτοσί

αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛΛ. πάνν γε καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΑ. ἰὼ; ΑΛ. ἰὼ; ΔΗ. νῆ τον Δί', οὐδὲν κωλυει.

— V. 974 καὶ τοῖς ἀποῦσιν, ἰκνουμένως ἦν] πᾶσιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, ἦν. — V. 989 ἀν ἀρμότεσθαι] ἐναρμότεσθαι. —

V. 991 μαθεῖν] λαβεῖν. — V. 996 δωροδοκεῖ] Δωροδοκεῖ. — V. 1010 περὶ ἀπάντων πραγμάτων] τὸ πρὸς οὐτοσὶ δάκτοι, quibus usus sum ad restituendum versum 1029, nam est haec lectionis varietas antiquitus jam errore huc translata, cum codicis singulae paginae undevicenos versus, ut videtur, contingerent. — V. 1013 αἰετός] αἰετός. — V. 1018 χάσκων, fort. λατῶν. — V. 1019 δρας] δρασ. — V. 1026 σου] σου. — V. 1029 πρὸς οὐτοσὶ δάκτῃ] ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκτῃ. — V. 1032 ποι] ποι. — V. 1036 τάν] τάν. — V. 1037 δέ] τε. — V. 1039 φύλασσε] φυλάξαι. — V. 1044 ἐλελήθεις] ἐλελήθης. — V. 1046 ἐστὶ τείχος] τείχος; ἐστὶ. Fort. ὁ μόνον σιδηροῦν τ' (vel σιδηροῦ τ') ἐστὶ τείχος καὶ ἔϋλον. — V. 1049 ἐκέλευ ἐν] ἐκέλευε. — V. 1052 ὡς σοι] ὡς σοι. — V. 1056 ἀναθείη] ἀναθείη. — V. 1062 Isiciario tribui, ut conjungatur cum v. 1063. 64, vulgo v. 1062 est Populi. — αὐτός] οὗτος. — V. 1088 καὶ γῆς, conjeci καὶ λῆς. — V. 1093 γλαυξ] γλαυξ. — V. 1108 νῦν με μᾶλλον ἐν ποιῇ cum Hermanno scripsi, vulgo ἐν με μᾶλλον ἂν ποιῇ, nisi malis: μᾶλλον ἐν με νῦν ποιῇ. — V. 1132 εἴ σοι πυκνότης ἐνεστ', conjicio καὶ σοι πυκνότης ἐνεστ'. — V. 1157 βδελυττομαί σφω] βδελυττομαι σφω. — V. 1163 νῆ Δί' ἢ γὰ θρύψομαι, conjeci ἡ διαρραγή μου. — V. 1193 βαλλαντια] βαλαντια. — V. 1203 Lacunam indicavi, excidit Cleonis versus. tum scripsi ΑΔΑ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνει ΚΑ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε, vulgo ΚΑ. ἐγὼ δ' ἐκ. ΑΔΑ. ἐγὼ δ' ἀπ. γε. — V. 1217 βαδίζει νῦν, legebatur βαδίζει γούν. — V. 1218 ὁ δρας; ΔΗ. ν. ὁ μοι] δρας τὰδ; ΔΗ. οὐ μοι. — V. 1221 τερὸν σ'] πρῶτος. — V. 1230 δεήσει μ'] χρεῶν. — V. 1231 δεήσει. — V. 1232 ΑΔΑ. ἡλλαντοπαλῶν καὶ τι βινεσκουῖν] ΑΔ. ἡ ντοπῶν καὶ ΚΑ. τί; ΑΔΑ. καὶ βινεσκουῖν. — V. 1250 ἐκόντων ἀκων. — V. 1254 seqq. Choro tribui, quod etiam in ias a vulgo sunt Demosthenis. — V. 1270 δακτύλῳ] δακτύλῳ. — V. 1271 Πυθωνὶ δὲ μὴ κακῶς] Πυθωνὶ δὲ κακῶς. — V. 1296 ὁμῶς] ὁμοίως. — V. 1297 εἰσελθε] εἰσελθε. — V. 1306 ἀεὶ δονα] Καλχηδόνα. — V. 1324 fort. delendus. — V. 1330 ἀεὶ δονα. ΑΓΟ. ἐγὼ. Ἀλλ' ὦ μέλ' aperte vitiosa sunt. — V. 1331 ἀφει. ΑΓΟ. ἀλλ' ὦ, quamquam etiam ἔθι, εἰς alia conjici posset. — V. 1339 ἦν] ἦ. — V. 1341 ἐραστής τ'] ἐραστής. — V. 1347 γὰρ] γὰρ. — V. 1350 καὶ νῆ Δί' εἴ σοι δυο] καὶ νῆ Δί' εἴ γε δυο. — V. 1369 οπλῆν] ὁ πολίτης. — V. 1373 οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένης οὐδ' ἐν ταγορά Hermann, vulgo οὐδ' ἀγοράσαγενεῖς οὐδεὶς ἀγορά. — V. 1379 καὶ σαφής, Hermann κἀναφής. — V. 14 λαβῆς] λαβοῖς. — V. 1408 desunt Chori aliquot versus.

NUBES.

In indice personarum Μαθητῆς Σωκράτους scripsi pro vulg. μαθηταὶ Σωκράτους, nam ad unum omnia sunt referenda, quam-

quam v. 1493 seqq. tres deinceps loqui creduntur. *Χαιρεφῶν* cancellis sepsi, nam nullus hic illi locus: poeta si Chaerephontis persona uti voluisset, certe plus ei quam versiculum 1505, qui vulgo ejus esse creditur, tribuisset.

In argum. I his locis discessi εἰσῆγγοτο] εἰσῆρχετο. — λογιῶ] λογίω. — πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεῶρα] εἰς τ. σκ. ἑώρα. — πάλιν τετραμέτρον] πάλιν τετραμέτρον. — εἰ μὲν τις] ἦν μὲν τις. — κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠνάγκαζεν] κωμ. ὃς ἡμᾶς ἠνάγκαζε. — III. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, fort. ἐκκυκλυθείσης. — Σωκρατικῶν] Σωκρατιστῶν. — IV. nihil novavi in depravato hoc argumento, nisi quod τὸ δὲ δράμα τοῦτο κτλ. cum versibus his junxi, cum conjungatur vulgo cum seq. — V. ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας καὶ ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας. — VI. παραπέλεκται] πέλεκται. — τὰ δὲ ὀλοσχεροῦς] αὐτὰ δὲ ὀλοσχερῇ. — τοιαῦτα ὄντα cancellis circumscripsi. — αὐτίκα μὲν] αὐτίκα. — VIII. τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐλπίδος] τῆς ἐπ' ἐκ. ἐλ. — οὐδὲν οὖν] οὐδὲν γάρ. — ἐν γῆρας οὐδῶ] ἐπὶ γ. οὐ. — βουλήσει] νοήσει. — X. adjeci ex Dübneri editione Scholiorum. — τοῦτου ἐνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος] τοῦθ' ἐνεκεν κτλ.

V. 40 εἰς] ἐς. — V. 64 Χαίριππον] Χάριππον. — V. 71 φελλῶς] Φελλῶς. — V. 87 πιθοῦ μοι. ΦΕΙ. τί δὲ πῖθωμαι δῖτά σοι ex C. Fr. Hermannii emendatione, nisi πιθοῦ τί μοι. Τί πῖθωμαι δ. σ. malis, vulgo πιθοῦ. ΦΕΙ. τί οὖν π. δ. σ. — V. 130 σκινδαλάμους] σκινδαλάμους. — V. 148 πῶς τοῦτο διεμέτρησε] πῶς δῖτά τοῦτ' ἐμέτρησε. — V. 179 ἐκ τῆς παλαιστρας δοίματιον ὑφείλετο librorum scripturam, quae jam antiquo satis tempore vitium contraxit, intactam reliqui: scripserat Aristophanes: ἐκ τῆς πάλῃς θοινηματίου ὑφείλετο i. e. clam ex cineribus coenulam sive ferculum protraxit. πάλῃ idem est quod supra λεπτὴ τέφρα. Pherecrates *Ἰπνῶ* fr. 5: *Ἀνέπλησα τῷφθαλμῷ πάλῃς φυσῶν τὸ πῦρ.* — V. 182 μοι τὸν Σωκράτην] μου τὸν Σωκράτη. — V. 189 τοῦτο γ' εἴ] τουτογέ. Sed fort. scribendum τοῦτο γ' ἐκφροντίζετε. — V. 195 ὑμῖν] ἡμῖν, quod aegre defendi potest. — V. 215 τοῦτο νυν] τοῦτο πάνν. — V. 217 ΜΑΘ. Ἄλλ' οὐχ οἶδόν τε. ΣΤΡ. Νῆ Δί', οἰμῶξεςθ' ἄρα.] ΜΑΘ. Ἄλλ' οὐχ οἶδόν τε νῆ Δί'. ΣΤΡ. Οἰμῶξεςθ' ἄρα. — V. 238 ἵνα μ' ἐκδιδάξης] ἵνα με διδάξης. — V. 248 τῷ γάρ ὁμνυτ';] ἢ σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν *Βυζαντίῳ* manifesto sunt interpolata, poeta scripserat *ἡ νομίξεις τε σιδαρέοισιν*, ὥσπερ ἐν *Βυζαντίῳ*; — V. 261 ἀτρεμεῖ] ἀτρεμέ. ib. ψεύσει, fort. ψεύδει. — V. 268 μηδὲ κννήν, fort. μὴ κννήην. — V. 272 ἀρύνεσθε προχοῖσιν] ἀρύνεσθε πρόχουσιν. — V. 274 ἐπακούσατε] ὑπακούσατε. — V. 282 ἀρδομένην θ'] ἀρδομένην. — V. 296 σκώψης] ποιήσης] σκώψει] ποιήσεις. — V. 329 ἡδεῖς] ἡδης. — V. 333 cancellis sepsi. — V. 343 δ' οὖν] γοῦν. — V. 350 εἰκασαν] ἤκασαν. — V. 377 κατακρημνόμεναι πληρεῖς ὀμβροῦ δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι, fort. εἰτα βαρεῖαι κατακρημνόμεναι κτλ. — V. 384

εἰς ἀλλήλας, fort. ἀλλήλαισιν. — V. 394 ad Strepsiadis orationem revocavi, vulgo Socratis orationi additus est. — V. 412 ἀνδρωπε] ὠνδρωπε. — V. 420 ἐνεκὲν γε, malim εἵνεκά γε. — V. 422 ἀμε-
λει, θαρρῶν εἵνεκα] ἀμέλει θαρρῶν, οὐνεκα. — V. 423 ἄλλο τι
δητ' οὐν νομίζεις κτλ. interpunctionem addidi. — V. 436 θαρρῶν
παράδος] παράδος θαρρῶν. — V. 437 ταῦθ'] τοῦθ'. — V. 439
νῦν οὐν * * | χρησθῶν ἀτεχνῶς] νῦν οὐν χρησθῶν. — V. 442
δείρειν] δαίρειν. — V. 444 τοῖς τ' ἀνδρώποισι] τοῖς ἀνδρώποισι
τ'. — V. 451 ματιόλοιχος] ματτιολοιχος. — V. 482 βούλομαι· ἡ]
βούλομαι, εἰ. — V. 484 μὲν γάρ] μὲν γ'. — V. 495 ἐπειτ'] κα-
πειτ'. — V. 511 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 523 πρώτους corruptum,
conjeceram: καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν, τῶν ἐμῶν κωμῶδιων
πρωτῶν, ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς. nunc vero malim πρώτην,
quod alii quoque conjecerunt, sed parum recte interpretati sunt. —
V. 526 et 555 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 557 ἐποίησεν εἰς Τπερβολον,
fort. ἐπήδησεν, nam ἐπαίησεν id est ἐπαίσειν exemplo caret. —
V. 575 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 595 ἀμφί μοι αὐτε, fort. ἀμφι
μοι αὐ σέ. — V. 638 πότερον περὶ μέτρων ἢ ὄνθμων ἢ περὶ
ἐπῶν] πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ὄνθμων. — V. 652
ΣΤΡ. κατὰ δακτυλον; ΣΩ. νῆ τον Δί'. ΣΤΡ. ἀλλ οἶδ', vulgo
omnia tribuuntur Strepsiadi, corr. Hirschig: — V. 654 ἐπ'] ἐτ'. —
V. 664 φέρε. πῶς; fort. φέρ'. ὅπως. — V. 679 ΣΤΡ. τὴν καρδό-
πην; ΣΩ. θηλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις] ΣΤΡ. τὴν καρδοπὴν θη-
λειαν; ΣΩ. ὀρθῶς ἴλα. — V. 681 ἐτι δὴ γε, malim εὖ γ'. ἐτι δέ.
— V. 696 ἰκετεύω ἵτανθᾶ γ'] ἰκετεύω σ', ἐνθᾶδ'. — V. 705
lacunam indicavi. — V. 707 ἀτταται ἀτταταῖ] ιατταται ιατταταῖ.
— V. 723. 24. 26. 27 tribueram in proecodosi ea, quae Socratis sunt,
Μαθητῇ. Offendit in primis πρώτον v. 731, sed in fabula in-
choata magis quam perfecta talia non sunt tentanda. — V. 744 κατὰ,
fort.: καὶ κατὰ. — V. 748 ΣΤΡ. εἶπε δὴ νῦν μοι — ΣΩ. τό τί;
ΣΤΡ. γυναικα] ΣΤΡ. εἶπε δὴ νῦν μοι τοδί, γυναικα. Deinde
fort.: ΣΩ. εἶτα τί; ΣΤΡ. καὺτὴν καθεύρξαιμ'. — V. 786 νῦν δὴ]
νυνί. — V. 814 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 821 ἀρχαῖνα] ἀρχαῖνα.
— V. 823 τι πράγμ' ὁ μαθὼν] πράγμ' ὁ σὺ μαθὼν. — V. 825
νῦν δὴ] νυνί. — V. 832 τοσοῦτον] τοσοῦτο. — V. 843 ἐντανθοῖ]
ἐντανθί. — V. 847 τουτονί τί] τουτονί τίνα. — V. 869 κρεμα-
στῶν] κρεμαστῶν. — V. 876 καίτοι γε] καίτοι. — V. 884 et 85
cancellis circumscripsi. — V. 886 αὐτός — ἀπειμι (vulgo ἀπέσομαι)
Socrati tribui, τοῦτο νυν' (vulgo τοῦτο γοῦν) Strepsiadi, itaque
etiam Beer statuit, vulgo v. 886 Socrati, v. 887. 88 Streps. tribuun-
tur. Deinde ΧΟΡΟΥ addidi. — V. 916 post φοιτᾶν aliquid exci-
dit. — V. 918 γνωσθήσει τοι] καὶ γνωσθήσει. — V. 925 ΑΔ. ὦμοι
σοφίας — ΔΙΚ. ὦμοι μανίας — ΑΔ. ἡς ἐμνησθῆς. ΔΙΚ. τῆς σῆς]
ΑΔ. ὦμοι σοφίας, ἡς ἐμνησθῆς. ΔΙΚ. ὦμοι μανίας τῆς σῆς. —
V. 933 κλαῖσει, εἰ τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις] κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν
ἐπιβάλλης. Restitui parvemiaceum, quem agnoscit Heliodorus, ma-

lui autem synizesi admissa κλανύσει, εἰ scribere, quam asyndetos κλανύσει· τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις; — V. 945 ἀναγρῦξῃ] ἀναγρῦξη. — V. 954 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται, numerum sic restituas: Λέγειν ἀμείνων πότερος φανήσεται. — V. 964 εἰς] ἐς. — V. 968 ἐντειναμένους, fort. ἐντειναμένος, nam ἐπνυάμενος parum probabile videtur. — V. 975 ἀνιστάμενον] ἀνισταμένους. — V. 986 Μαραθωνομάχους] Μαραθωνομάχας. — V. 981 ἱματίοισι διδάσκεις] ἱματίοις προδιδάσκεις. — V. 995 ὁ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τάχα μ' ἀναπλήσειν] ὅτι τ. Αἰ. μέλλεις τάχ. ἀναπλάττειν. — V. 1010 καὶ πρὸς τοῦτοις προσέχῃς τὸν νοῦν, hand dubie scribendum καὶ πρὸς τοῦτοις ἐχῃς τὸν νοῦν. — V. 1040 τοῖσιν νόμοις] καὶ τοῖς νόμοις. — V. 1047 σ' ἔχω μέσον] σε μέσον ἔχω. — V. 1064 τὸ] γε. — V. 1073 νιχλισμῶν] καρχασιμῶν. — V. 1083 videntur nonnulla excidisse. — V. 1105 Ante hunc versum hand dubie addendum est ΧΟΡΟΥ. Quae in proxima scena Socrates loquitur, in proecdosi tribui τῷ ἀδίκῳ λόγῳ, v. 1112 Phidippidi. — V. 1112 οἰμαί γε] ἔγωγε. — κακοδαίμονα, conjeci βλεπεδαίμονα, cf. Hesychium. — V. 1119 τε καὶ τὰς] τεκνούσας. — V. 1122 προσεχέτω] προσχέτω. — V. 1134 ἐσθ' ἔνῃ] ἐστ' ἔνῃ. — V. 1136 φησι, conjeci τῇδε. Deinde corrig. puto: ἐμοῦ δὲ μέτρια καὶ δικ. (pro ἐμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δ.) — V. 1154 fort. βοάσομ' ἀρα τὰν ὑπέρτονον βοᾶν· ἰὼ ἰὼ. — V. 1165. 66, qui vulgo etiam Strepsiadis sunt, addidi Socrati. — V. 1178 ἐνῇ ubique in seqq. scripsi pro ἐνῃ. — V. 1179 ἐνῇ γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τίς; ΣΤΡ. ἡμέρα, εἰς ἡν] ἐνῇ γ. ἐ. κ. νέα τις ἡμέρα; ΣΤΡ. εἰς ἡν. — V. 1199 ὅπως] ἐν' ὧς. — V. 1206 μακάρι ὦ Στρεψιάδες, fort. μακάρι vel μακάριστα. — V. 1215 εὐθύς ἡν] ἡν εὐθύς. — V. 1233 ΣΤΡ. ποίους θεούς; ΠΑ. ὃν ἂν κελύσω γ' ἄγε σε, τὸν Δία.] ΣΤΡ. ποίους θεούς; ΠΑ. τὸν Δία. — V. 1246 ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ;] ΠΑ. τί σοι δ. δορ.; ΜΑΡΤΤΣ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ. — V. 1269 cancellis sepsi. — V. 1275 σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις, fort. σὺ γ' ἀνδὺς ὑγιανεῖς. — V. 1286 ἀποδοτε] ἀπόδος γε. — V. 1296 ἀποδιώξεις] ἀποδιώξει. — V. 1307 τι λήψεται] λήψεται τι. — V. 1308 τοῦτον, fort. τουτονί. — V. 1310 ἀνθ' ὧν] ὧν. ib. κακὸν λαβεῖν τι] λαβεῖν κακὸν τι. — V. 1312 ἐπῆτει] ἐπέξει. — V. 1315 ἀπαντας cancellis sepsi. — V. 1316 παμπόνηρα] παμπόνηρ'. Fort. πόνω πονηρά. — V. 1350 δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τανδρώπου, fort. δῆλον τὸ λῆμα τανδρός. — V. 1352 ἡδὴ λέγειν πρὸς τὸν χορὸν] ἡδὴ λέγειν χορὴ πρὸς χορὸν. — V. 1356 Κριόν] κριόν. — V. 1359 gravior interpolatus. — V. 1366 cancellis sepsi, poeta scripserat καθ' οὗτος εἰπ' ἐκείνον ψόφον πλέων. — V. 1376 κάπνιγε κάπνιγεν, fort. καθλίβε καθέπνιγεν. — V. 1396 λάβοιμεν ἂν ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου, fort. λαβοιμ' ἂν οὐδ' ἐρεβίνθου. — V. 1402 ἡν] ἡ. — V. 1410 εὐνοῶν γε] εὐνοῶν τε. — V. 1412 τύπτειν τ'] τύπτειν. Ceterum versum cancellis sepsi, nam manifesta hic ut alibi inepti hominis fabulam hanc interpolantis vestigia deprehenduntur. —

— V. 1416 σύ γε. — V. 1418 τοῦ νέου 'στι] ἡ νέους τι. — V. 1443 τί δ' ἔτα φῆς σύ;] τί φῆς; τί φῆς σύ; — V. 1448 τί δ' ἄλλο γ' ἡ ταύτ' ἦν ποιῆς] τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταύτ' ποιῆς. — V. 1458 ὅταν τινα] ὅντιν' ἄν, fort. ἦν τινα. — V. 1465 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1466 μετελθόν] μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ'. — V. 1473 δινον] Δίνον. — V. 1477 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1493 et 95 tribuebantur Μαθητῇ A., 1497 μαθ. B., 1499 μαθ. Γ., 1503 Chaerophon tis omnia referenda sunt ad eundem Socratis discipulum, qui statim ab initio fabulae interfuit. — V. 1495. 6 et v. 1499—1501 Θεράποντι tribui, vulgo Strepsiadis sunt: vocatur sane servus ille Xanthias, sed quoniam in exordio fabulae simpliciter Θεράπων dicitur, idem hic quoque secutus sum. — V. 1506 μαθόντες] μαθόντες. — ib. ὑβρίζετε — ἐσκοπεῖσθε] ὑβρίζετην — ἐσκοπεῖσθον. — V. 1508 et 9 Choro tribui, vulgo Strepsiadis orationi adhaerent. Sed fortasse v. 1508 Strepsiadi tribuendus, ita ut πλ η γ ὦ ν οὐνεκα scribatur, versus autem 1509 prorsus delendus, et Heliodorus in extrema parte fabulae XV tantum trimetros reperit.

VESPAE.

Argum. I. τὸ πρᾶγμα εἶναι σπονδαῖον] εἶναι τὸ πρᾶγμα σπονδαῖον. — ἐν τῇ πᾶ' Ὀλυμπιάδι Dindorf cancellis sepsit.

V. 7 ἦδη] ὕπνου. — V. 21 ΞΑΝ. πῶς δῆ; ΣΩ. προσερεῖ — ἀσπίδα. legabatur ita ut omnia Sosiae orationi v. 20 adhaerescerent: πῶς δῆ, προσερεῖ — ἀσπίδα; per interrogationem. Praeterea fort. ὁ τι ταύτων pro ὅτι ταύτων. — V. 34 τοῖς προβάτοις] τοῖσι προβάτοις. — V. 48 γενόμενος] γινόμενος. — V. 49 ἀνθρωπος ὦν εἴτ' ἐγένετ', fort. ἀνθρωπος εἴ τις ἐγενετ'. — V. 53 οὕτως ὑποκρινόμενον, fort. οὕτω σ' ὑποκρινόμενον. — V. 61 ἀνασελγαινόμενος] ἐνασελγαινόμενος. — V. 62 οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἐλαμψε, conjeci οὐδ' εἰ Κλέων ἔγλαψα. — V. 68 ἀνω, fort. ὕπνω. — Post v. 76 indicavi lacunam, personarum autem distributio admodum incerta, fort. ΣΩ. v. 73. 74, ΞΑΝ. v. 76, ΣΩ. vers. qui excidit, ΞΑΝ. v. 77, ΣΩ. v. 78. 79 — αὐτόν, ΞΑΝ. v. 79. 80, ΣΩ. v. 81. 82, ΞΑΝ. v. 83—135. — V. 90 καθέζεται] καθίσταται. — V. 100 ὅς, fort. ὡς. — ἀφ'] ἐφ'. — V. 119 τοῦτ'] ταύτ'. — V. 125 ἐξεφρεύομεν] ἐξεφρούμεν. — V. 142 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 147 οὐκέτ'] οὐκ. — V. 152—155 cum Beerio adjeci Bdelycleonis orationi, vulgo Sosiae tribuuntur. — παῖ, τὴν θύραν] * τὴν θύραν. Fort. τίς τὴν θύραν ὠδεῖ; — V. 154 ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μόχλου φύλατθ'] ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μόχλου, φύλατθ'. — V. 158. 161. 163. 165 ΞΑΝ.] ΒΔΕΛ. Correxerit Beer. — V. 159 νῦν] νῦν. — V. 173 ΦΙΛ. ἀλλά, vulgo Bdelycleoni haec continuantur. — V. 175 ἵνα θάττον] ἵν' αὐτόν. — V. 177 ἔξαγ' ἐνδοθεν. Ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῆδε παρακύνῃ παλιν.] ἔξαγειν δοκῶ, ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴδε παρακύνῃ παλιν. — V. 179 ΞΑΝ.] vulgo haec continuantur Bdelycleoni usque ad v. 181 Ὀδυσσεά τιν';

— V. 190 ἡσυχως] ἡσυχον. — V. 196 et 200 εἰς] ἐς. — V. 202 προσκύλει γ', fort. προσκύλισον. — ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 203 βωλίον] βώλιον. — V. 204 ΒΔΕΑ.] ΞΑΝ. — V. 205 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 207 ΒΔΕΑ.] ΞΑΝ. — στρούθος] στρονθός. — V. 209 ante νη Δί' vulgo ΒΔΕΑ. quod deleui. — V. 211. 216. 221. 228 ΞΑΝ.] ΣΩ. vide de his Beeriun. — V. 220 ἀρχαιομελι-] ἀρχαιομελη-. — V. 233 haec vix integra: conieci sed dubitanter: Ενεργίδης παρ-εστί που ντανθί Χαβῆς θ' ὁ Φλυεύς. Ὡ Στρονμόδωρε Κονδυλεύ, βέλτιστε συνδικαστῶν, παρεσθ' κτλ. — V. 247 λίθος τις] λαθῶν τις. — V. 256 τουτονί] τουτονί. — V. 259 μάμαρος] βόρ-βορος. — V. 277 εἰτ' ἐφλέγμηνεν, fort. ἐπεφλέγμηνεν ὁ. — V. 282 ἐξαπατῶν καὶ λέγων, fort. ἐξαπατῶν τ' ἔλεγεν. — V. 308 Ἑλλας ἱερὸν] Ἑλλας ἱερὸν εἰπεῖν. — V. 313 ΧΟΡ., vulgo Pueris continuantur haec: contra Pueris tribui v. 314. 15. 16, vulgo ΧΟΡ. 314. 15. ΠΑΙ. 316. — V. 318 οἶός τ' εἴμ'] οἶός τ' εἴμ'. — V. 323 ἀλλ' ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα] ἀλλ' ὦ Ζεῦ Ζεῦ μέγα βροντήσας. — V. 334 τῇ θύρᾳ] τὰς θύρας. — V. 339 καὶ τίνα] τίνα. — V. 378 ταῖν θεαῖν] τῶν θεῶν. Fort. τοῖν θεοῖν. — V. 379 καλωδῖον] καλωδῖον. — V. 382 κανάσπαστόν] κανάσπαστον. — V. 383 ἀπαντ' ἐκκαλέσαντες] ἀπαν-τες καλέσαντες. — V. 395. 396. 397 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 407 ἐντέτατ' ὀξύ, fort. ἐντέταται ὀξέως. — V. 413 ὅστις] ὅτι. — V. 415 κερράγατε] κερράγετε. — V. 416 ΒΔΕ. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. ΧΟΡ. ταῦτα, vulgo omnia continuantur Choro. — V. 418 ὦ πόλε] ὦ πό-λις. — V. 419 ὑμῶν, fort. ἡμῶν. — V. 422 αὐτοῖς] αὐθις. — V. 433 Μασυντία, fort. Μασιντύα, ut nomen non diversum fuerit a Μαντινῆς. — V. 452 ἀνεις, fort. ἀφεις. — V. 454 οἶός ἐστ'] οἶόν ἐστ. — V. 457 ΒΔΕ. ἀλλὰ, vulgo Xanthiae haec continuantur. Eidem Bdelycleoni tribui versus proximos, vulgo v. 458 notam ΣΩ-ΣΙΑΣ prae se fert, sed 459 Xanthiae est. — V. 465 λάθρα] λάθρα. — ἐλάμβαν'] ἐλάνθαν'. — V. 472 ελθόμεν] ελθωμεν. — V. 474 εραστά] ἐρών. — V. 480 μῆν] μὲν γ'. — V. 485 σοι, legebatur μοι. — V. 496 ἡδύσματα] ἡδυσμά τι. — V. 522 ΦΙΛ. et 524 ΒΔΕΑ., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur. — V. 526 νῦν δέ, malim νῦν σέ. — V. 530 Bdelycleoni continuavi, vulgo est Philocleonis. — ποῖός τις—παρακλεῦν:] ποῖός τις—παρακλεῦνῃ. — V. 533 ἐστ' ἀγών] ἐστὶν ἀγών. — V. 535 γένοιτο, νῦν οὗτος εἰθελεῖ] γένοιθ', οὗτος σ' εἰθελεῖ. — V. 542 σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις] σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς. — V. 544 καλοῖμεθ'] καλούμεθ'. — V. 551 ζῶον] ζῶον. — V. 570 συνκν-πτοντ' ἀμβληχάται] συγκνπτοντ' ἀμ βληχάται. — V. 508 σε μόνον] σεμνόν. — V. 601 σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων, conieci σκεψαι δέ μ' ὅσων ἀγαθῶν οἶων τ'. — V. 602 καὶ ὑπηρεσίαν] χυπηρεσίαν. — V. 606 κἀπειθ' ἦκονθ'] κἀθ' εἰσηκονθ'. — V. 609 παππίζουσ'] παππίζουσ. — V. 612 καὶ μὴ με δεήσῃ, fort. καὶ οὐ μὴ με δεήσῃ. — V. 619 καὶ τοῦ Διός] καὶ τῆς τοῦ Διός, ut dimetri duo essent. — V. 634 οὐκ, ἀλλ', haud dubie ἀλλ' οὐκ scribendum. — V. 636

ὥς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν] ὥς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν. — V. 643 BΔΕ, vulgo Philocleoni versus continuatur. — V. 647 post χαλεπὸν Dindorf lacunae signa posuit. — V. 649 ἦν μοι τι, legebatur ἦν μὴ τι. — V. 659 μισθὸν καὶ δημοπράτα, fort. μισθώσεις, δημ. — V. 661 τουτου] τουτων. — V. 664 ἐγίγνεθ' ὁ μισθός, fort. ἐγίγνετο μισθός. — V. 684 ἀγαπᾷς, οἷς] ἀγαπᾷς οὖς. — V. 691 δαρχμήν, fort. δαρχμήν. — V. 694 πρίονες] πρίων. — V. 695 κωλαγρέτην] κωλακρέτην. — V. 698 καὶ τοῖσιν ἀπασιν, conjecti ἀγαθοῖσιν ἀπασιν. — V. 702 ἐλαιον] ἀλευρον. — V. 703 εἶνεκ' οὐνεκ'. — V. 704 ἐπισίξῃ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρροῦσας ἀγρίως] ἐπισίξῃ, ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρροῦσας, ἀγρίως. — V. 710 πυῶ] πύω. — V. 719 εἶνεκ' οὐνεκ'. — V. 724 κωλαγρέτου] κωλακρέτου. — V. 738 σίσυραν] σισύραν. — V. 749 τί βοᾷς] τί μοι βοᾷς. — V. 770 πάντως δέ] πάντως γε. — V. 772 εἴλη, κατ' ὀρθὸν ἡλιάσει] εἴλη κατ' ὀρθρον, ἡλιάσει. Praeterea pro ἡλιάσει fort. ἡλιάσει et v. 773 fort. νεῖφη pro νύφη. — V. 789 διεκερματίζει] διεκερματίεν. — V. 790 ἐπεθῆκε, fort. ἐνεθῆκε. — V. 795 καταπέψεις Hirschig, legebatur καθέψεις. — τὰργυρίον] ἀργυρίον. — λέγων, fort. γελῶν. — V. 800 ἡκηόειν] ἡκηόη. — V. 806 ὅσαπερ] ὅσαπερ γ'. — V. 808 ἐπὶ τοῦ πατταλον, fort. ἐκ. — V. 822 Bdelycleoni tribui, vulgo Philocleoni continuatur. — V. 823 ΦΙΑ.] ΣΩ. — V. 827 τί τίς] τί τις. — V. 832 ΦΙΑ., v. 834 BΔΕΑ., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur, correxit Beer. — V. 837 εἷς] ἕς. — V. 842 εἰσαγάγῃ] εἰσαγγ. — V. 844 BΔΕΑ. — ΦΙΑ.] ΦΙΑ. — BΔΕΑ. — V. 845 BΔΕΑ. — ΦΙΑ.] ΦΙΑ. — BΔΕΑ. — V. 847 deleui Philocleonis nomen. — V. 849 διατρέβεις] διατρέψεις. — V. 865 λέξομεν, fort. ἐξομεν. — V. 869 Πύθιε, legebatur Πύθι adjuncto versu sequente. — V. 875 πρόσθεν προπυλαίων] προθύρου προπύλαιε. — V. 880 τοὺς φεύγοντας τ' ἐλεῖν, fort. καὶ τοὺς φεύγοντας ἐλεῖν. — V. 885 ταῦτα addidi. — V. 886 εἵνεκα] ἐνεκα. — V. 889 ἡσθόμεσθα, fort. ἡσθήμησθα. — V. 893 ΦΙΑ. τίς ἀρ' ὁ φεύγων; BΔΕΑ. οὗτος. ΦΙΑ. ὅσον ἀλώσεται.] ΦΙΑ. τίς ἀρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται. — V. 894 BΔΕΑ.] ΞΑΝ. — V. 903 ΦΙΑ., continuabatur hic versus et 904 Bdelycleoni. — Λάβης, fort. λάβης. — V. 905 BΔΕΑ.] ΣΩ. — V. 907 Quae Xanthias hic et in iis, quae sequuntur, dicit, Beer ad Κύνα retulit. — V. 917 et 18 Philocleoni tribui, legebatur ΦΙΑ. Οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑΝ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' εἰμοί. ΦΙΑ. θερμοὺς κτλ. — V. 922 μὴ νυν ἀφῆτε γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὐ πολὺ, fort. ἀφῆτε τοῦτον, ὡς ὄντ' ἐν πολέῳ. — V. 934 ὠλεκτρον] ὠλεκτροῶν. — V. 935 ὁ θεσμοθέτης ποῦ σθ'; οὗτος, ἀμύδα μοι δότω.] ὁ θεσμοθέτης. ποῦσθ' οὗτος; κτλ. — V. 936 BΔΕΑ.] ΣΩ. — V. 937 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 967 ἐλεῖ] ἐλει. — V. 973 τί κακὸν ποιεῖσθ', fort. τί δὴ ποιεῖσθ'. — V. 978 αἰτεῖτε, fort. αἰτεῖσθε. — V. 991 αὐτῇ νταυθ' ἐν] αὐτῇ ντενθενί. — V. 993 φέρ' ἐξεράσω. ΦΙΑ. πῶς] ΦΙΑ. φέρ' ἐξεράσω. πῶς. — V. 1004 πανταχοῦ] πανταχοῖ. — V. 1012 μὲν fort. delendum, et deinde

ἐξευλαβεῖσθε scribendum. — V. 1015 προσέχετε] προσέχετε. — V. 1056 ἐσβάλλετε τ'] ἐσβάλλετε δ'. — V. 1060 μὲν χοροῖς] μὲν ἐν χοροῖς. — V. 1062 τοῦτο μόνον] δὴ μόνον τοῦτ'. — ἀλιμώτατοι] ἀνδρικώτατοι. — V. 1064 δῆ, fort. δῆθ'. — V. 1073 ἡ τις ἡμῶν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκ.] ἡ τίς ἡμῶν ἐστὶν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκ. — V. 1085 ἑωσάμεσθα] ἀπασάμεσθα. — πρὸς ἐσπέρην] πρὸς ἐσπέρα. — V. 1087 ἐσπόμεσθα] εἰπόμεσθα. — V. 1091 ἦν] ἡ. — πάντα με] πάντα μὴ. — V. 1093 κείσε] ἐκείσε. — V. 1104 ζῶον] ζῶον. — V. 1110 ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες] ξυμβεβυσμένοι, πυκνόν νεύοντες. — V. 1115 ἐνδον τοῦρόφον τὸν πόνον κατεσθίουσιν] ἡμῶν τοῦ φόρον τὸν γονον κατεσθίουσιν. — V. 1138 σίσυραν] σισύραν. — Θυμαίτιδα] Θυμοιτίδα. — V. 1149 δικαιοτέρον γ'] δικαιοτέρον. — V. 1150 καὶ στηθί γ' ἀμπισχόμενος, fort. καὶ στηθ' ἐναμπισχόμενος. — V. 1161 ποτ'] ποδ'. — V. 1167 ἐπὶ γῆρας] ἐπὶ γῆρα. — V. 1169 διασαλακάνισον, fort. διασακάνισον, alii διαλακάνισον legisse videntur. — V. 1188 οὐδαμῶ] οὐδαμοί. — V. 1190 γ' αὐτίκα, conjecti τῇ νύκτα. — V. 1192 ἦδη γέρων ὦν καὶ πολίος, fort. ἦδη γέρων καὶ πολίος ὦν. — V. 1193 βαθυτάτην] βαρυτάτην. — V. 1195 πῶς ἂν] πῶς δ' ἂν. — V. 1208 προμανθάνε] προσμανθάνε. — V. 1222 δέξει. ΦΙΛ. καλῶς. ΒΔΕΑ. ἀληθες; ΦΙΛ. ὡς οὐδεῖς] δέξει καλῶς. ΦΙΛ. ἀληθες, ὡς οὐδεῖς. — V. 1226 ἐγενετ' Ἀθηναῖος] ἐγενετ' Ἀθηναῖος. — V. 1227 οὐδὲ addidi. — V. 1231 ἕτερον, fort. ἑτέρων. — V. 1240 τούτω τί λέξεις σκόλιον, malim δέξει. Deinde pro ὠδικῶς nescio an ὠρικῶς legendum sit. — V. 1245 βίον] βίαν. — V. 1248 διεκόμεσας] διεκομίσας. — V. 1261 ἀποίχεται, fort. ἀπέρχεται. — V. 1264 ΒΔΕΑ, vulgo continuabatur Philocleoni. — V. 1274 ἐλάττων, fort. ἐλάττων. — V. 1280 Num forte Aristophanes ὃν ὁ πατήρ ὤμοσε scripsit? — V. 1288 Hic fortasse excidit versus, quem deesse strophae comparatio docet, est autem oratio hic plane obscura, ut quid poeta dicere voluerit, indagari nequeat. Et veteres quoque critici hoc intellexerunt, quod colligi potest ex scholio ad v. 1283 quod sic est emendandum: Μετὰ τοῦτο διάλειμμα στίχων ἀναστατῶν ἐστὶ τῶν πλείστων δὲ εὐρον ἑνδεκα· τὰ δὲ τοιαῦτα πολλὰν εἶπον, ὅτι ὑπολαμβάνω ἐν τοῖς πρώτοις ἀντιγράφοις φθαρέντα, ὅτι μὲν τοσαῦτα ἦν τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν τίνα. Μετὰ τὸ διάλειμμα ἐν πολλοῖς φέρονται στίχοι (παιωνικοὶ) ἐπτα καὶ τετραμέτρον (τροχαϊκόν), ὧν ὁ νοῦς οὐ προσπίπτει. Ηλιοδώρος. — Μετὰ τὸν στίχον τὸν γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεί· εἰσιόνθ' ἐκάστοτε εἰς τόποι ἐπτά, ἔχοντες στιγμάς [καὶ] ἀλόγους. — V. 1310 ἀχρῶνας, fort. ἀχρμόν. — V. 1332 ΒΔΕΑ. hoc aperte falsum, loquitur unus ex iis qui post injuria lacessiti erant, haud dubie catante caterva illorum, qui post redeunt, possis igitur ΚΑΤΗΓΟΡΩι tribuere. — V. 1335 ἦν λεῦ, videtur bis λεῦ scribendum. — V. 1340 οὐκ ἄπει σύ; * * πού 'στιν ἡλιαστής; fort. οὐκ ἄπει σύ; πού 'στιν ὁδ' ὁ φιληλιαστής; — V. 1347 εἵνεκ']

οὐνεκ' — V. 1348 οὐδ' ἐφιαλείς] οὐδὲ φιαλείς. — V. 1380 νομίσας σ'] νομίσας. — V. 1391 τέτταρας, fort. τετάρων. — V. 1401 Αἰώπων, fort. Αἰώπων. — V. 1405 μοι δοκοίς, fort. μουδόκεις. — V. 1413 γυναικὶ κλητεύων, εἰκας θαψίνη] γυναικὶ κλητεύειν εἰκας θαψίνη, Ἴνοι. — V. 1423 δευροί, ποτερον ἐπιτρέπεις] δευροί πρότερον, ἐπιτρέπεις. — V. 1442 ἐντανθρα] ἐντανθρί. — V. 1443 οἶσω σε] ἐγώ σε. — V. 1454 ἡ μέγα τι μεταπεσεῖται] ἡ μέγα πέσεται τι. — V. 1455 τρυφάν] τρυφών. — V. 1487 ῥωμης, fort. ὅμης. — V. 1491 βαλλήσεις, fort. βαλλήσει. — V. 1496. 1500. 1501. 1504. 1507. 1510 ΞΑΝ.] ΒΔΕΛ. correxit Beer. — V. 1507 καρκίνον] καρκίνους. — V. 1519 θαλασσίον θεοῦ] θαλασσίοιο. — V. 1521 ἀτρυνγέτοιο] ἀτρυνγέτον. — V. 1536 ὑμᾶς] ἡμᾶς.

P A X.

In indice Personarum ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ scripsi pro ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ, quod nescio unde Dindorfus habet, deinde pro ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ rectius se haberet ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ vel etiam ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ; ceterum ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ pariter atque ΔΟΡΤΕΟΣ inter κωφὰ πρόσωπα referendus est; denique ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ et ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ prorsus removendi, sed non ausus sum quidquam mutare, vid. ad v. 1210.

Argum. I. πυνθανομένης τὰ] πυνθανομένης τε τὰ. — οὐσα ἐν τῷ προφανεί, fort. οὐσης ἐν τῷ πρ. — Argum. III. φαίνεται] φέρεται. — Argum. IV. ex editione scholiorum Parisina adjeci. V. 1 κακὰ addidi. — V. 2 ἀναπέτεσθ' addidi et ἐθέλων pro θέλων (ἐλθών) scripsi. — V. 5 τὸν Πόλεμον βρονθῇται ἀπρητοημένον ἀέριος. conjicio: τὸν μὲν Πόλεμον θύειαν ἐξήρτην μὲνον ἀέρι. — V. 6 πρὸς κακονχίαν τὴν πρότερον. Εἰρήνην δέ] πρὸς κακονχίαν τὴν πρότερον Εἰρήνην δέ. — V. 8 Fortasse: ἦν ἰκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς παῦλαν ποιεῖν πολέμου· βαδίζειν δ' ἢ δ' ἐπένευσε, sive malis πολέμου ποιεῖν ἀνάπαυλαν αὐτοῖς· ἢ δ' ἐπένευσεν. Possis etiam ἐκ τοῦ βύθου ἀνάπαλιν εἰθεῖν· ἢ δ' ἐπένευσεν.

V. 2 et 3 tribui ΟΙΚ. B., vulgo ΟΙΚ. B. Ἰδου. ΟΙΚ. A. Δὸς ἀντὶ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ. ΟΙΚ. B. Καὶ μήποτ' κτλ. — V. 5 et dimidium v. 6 tribui ΟΙΚ. B., alterum hemistichium una cum v. 7 et 8 ΟΙΚ. A., vulgo ΟΙΚ. B. Ἰδου μάλ' ἀνδρῖς. ΟΙΚ. A. ποῦ . . . κατέφαγεν; ΟΙΚ. B. Μὰ τὸν . . . ποδοῖν. ΟΙΚ. A. Ἀλλ' ὡς ταχιστα . . . Ceterum v. 6 pro οὐ κατέφαγεν conjeci:

κατέφαγεν; ΟΙΚ. A. οὐ μὰ τὸν Δία. —

V. 12 φησιν, fort. φασιν. — V. 18 ΟΙΚ. A., vulgo ΟΙΚ. B. continuatur. — V. 19 ΟΙΚ. B.] ΟΙΚ. A., eidemque continuavi, quae sequuntur v. 20, quibus vulgo nota ΟΙΚ. B. praemissa est. — V. 41 ΟΙΚ. A. οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙΚ. B. τοῦ γὰρ ἐστ'; ΟΙΚ. A.

οὐκ ἐσθ' ὅπως — καταβατον. OIK. B. οὐκοῦν scripsi, vulgo ad.
haeret OIK. B. οὐ μὴν Χαρίτων γε., tum OIK. A. τοῦ γὰρ ἐστ';
OIK. B. οὐκ ἐσθ' — καταβατον· οὐκοῦν κτλ. quamquam personarum
distributio hoc loco non satis certa. — V. 48 τὴν σπατίλην] σπατίλην.
— V. 76 αὖ Πηγάσειον, φησὶ] αὖ Πηγάσιον μοι φησὶ. — V. 87—89
mihi videntur collocandi esse post v. 91 σίγα, σίγα, neque reformidan-
dus hiatus, qui erit in fine v. 86, si continuo v. 90 subsequatur.
— V. 98 τοῖς τ' ἀνθρώποισι] τοῖς ἀνθρώποις τε. — V. 112
λάθρα] λάθρα. — V. 114 ἀρ'] ἡ ε'. — V. 132 ζῶον] ζῶον. —
V. 155 χροσσοχαλίνων] χροσσοχάλινον. — V. 161 ὀρθός] ὀρθῶς.
— V. 176 φυλάξει] φυλάξεις. — V. 193 post ἤλθες quaedam
desse videntur. — V. 196 οὐτ' οὐδὲ μέλλεις, fort. οὐτ' οὐδ' ἐμέλ-
λεις. — V. 210 εἶνεχ' οὐνεχ'. — V. 214 Ἀττικίων] αττικίων. —
δίκαν] δίκην. — V. 215 πράξαιτ'] πράξαιντ'. αττικωνικοί,
exspectaveras αττικωνικοί. — V. 217 εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
νῆ τὴν Ἀθηνᾶν cancellis sepsi. — V. 219 πολὺν] Πύλον. — V. 251
Trygaeo tribui, vulgo ad Πόλεμον orationem refertur. — V. 254
τετρωβόλον, fort. τετρωβόλον. — V. 257 οἴμ' οἴμοι] οἴμοι μοι.
— V. 261 συ] γε. — V. 273 ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγ-
χεῖαι om. Dindorf. Fort. πρίν τινος (i. e. Πόλεμον) τὸν μ. ἡμῖν
ἐγχεῖαι. — V. 329 ὀρχήσεσθ' ὀρχήσῃσθ'. — V. 344 συμβαρίζειν,
olim conjeci συμβαρίζειν, cf. Hesych. v. Συμβαριτικάς, sed neque
hoc neque συμβαρίζειν vel συμβορίζειν satis probabile. — V. 346
ταύτην με] ταύτην με ποτε. — V. 349 οὐδὲ δύσκολον, conjeci
οὐ δύσκολον ut versus similis fuerit mesodi v. 388, nam antistro-
phae versus 587 excidit; sed non opus est ejusmodi mutatione. —
V. 385 μηδαμῶς, μηδαμῶς] μηδαμῶς, μη, μηδαμῶς. — V. 389
νόμιζ', fort. νόμισον. — τῷδε] τούτῳ. — V. 402 κλέπται γὰρ εἰσι
νῦν γε μᾶλλον] κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιν. — V. 409 ἵνα δὴ
τί] ἵνα τί δε. — V. 412 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 413 λάβοιεν αὐτοὶ] αὐ-
τοὶ λάβοιεν. — V. 415 ἀμαρτωλίας] ἀρματωλίας. Cf. Antiattic. Bekk.
I, 79. 10: Ἀμαρτωλία· Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, Εὐπολις Μαριχά.
— V. 418 καὶ σοὶ] καὶ σοι. — V. 421 ἀλλαι, fort. ἀλλαί. —
V. 432 ἐργῷ φιαλοῦμεν] ἐργῷ φιαλοῦμεν. — V. 433. 34 Try-
gaeo continuavi, cum Mercurio tribuerentur. — V. 435 εὐχόμεσθα]
εὐχόμεσθα. — V. 439 διαγαγεῖν] διάξειν. — V. 453 TPTT.,
454 XOP., 455. 56 TPTT., sed vulgo v. 453 continuatur choro,
v. 454 TPTT., v. 455 XOP., v. 456 TPTT. Deinde v. 457 post
Ἄρει δὲ μὴ et μὴδ' Ἐνναλίῳ γε punctum posui, vulgo interro-
gandi signum. Personarum autem distributio etiam in iis, quae se-
quuntur, incerta, sed nihil novavi. — V. 469 ἀλλ' ἀγετον, ξυνεφέλ-
κετε καὶ σφῶ, sive ἀγετε malis, vulgo ἀλλ' ἀγεθ' ἔλκετον ** καὶ σφῶ.
— V. 479 EPM.] XOP. — V. 481 TPT.] EPM. — V. 484 XOP.]
TPT. — V. 490 XOP.] EPM. — V. 491 fort. οὐκοῦν δεινὸν δῆτα
τόδ', ὑμῶν. — V. 494 νῦν] νῦν. — V. 500 EPM.] TPTT.
V. 528 TPTT.] XOP. — V. 531 τραγῶδων, fort. τρυγῶδων.

— V. 532 EPM.] TPTΓ. — V. 536 κολπον, conjeci καλπη. — V. 542 κατάθους] κατάθους. — V. 543 et priorem partem v. 544 Mercurii orationi adjeci, vulgo sunt Trygaei. — V. 544 TPT.] EPM., et deinde vulgo v. 548 praemittitur nota TPT., quam sustuli. — V. 570 γῆδιον. — V. 582 ὡς ἀσμένοισιν ἡλῆδες] ὡς ἡλ-
 οῖς ἡμῖν ἀσμένοις. — V. 587 lacunam indicavi. — V. 589 πᾶ-
 σιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν· μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
 Dindorfius vero:

***** μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.

πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ-

τρίβομεν γεωργικόν.

— V. 605 αὐτῆς ηἰξεν] ἡἰξεν αὐτῆς. Corruptela antiqua latet,
 poeta scripserat

πρώτα μὲν γὰρ αὐτὶς εἰρξεν Φειδίας πρῶτας κακῶς.

— V. 608 post πόλιν plene interpunxi. — V. 610 ἐξέφυσσεν] κατέ-

έφυσσεν. — V. 616 ἡκηόειν] ἡκηόη. — V. 628 τῇν] καί. — V.

637 κενεαγμασιν, fort. καὶ κρηγμασιν. — V. 674 ποῖός τις οὖν

εἶναι δοκεῖ, fort. ποῖός τις εἶναι σοὶ δοκεῖ. — V. 675 ψυχὴν γ']

ψυχῇ. — V. 678 videntur aliquot versus excidisse, in quibus κακο-

νοίας (v. 671) exemplum aliquod illustrabatur. — V. 679 νυν] νυν.

— V. 711 κατελάσας, conjecio κατελάσαι. — V. 716 ῥοφήσεις] ῥοφήσει.

— V. 720 fort. ὦ κἀνθαρό, ἔθι δεῦρ' οἰκᾷ ἀποπετωμεθα.

— V. 741 seq. τοὺς δ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πει-

νώτας ἐκείνους ἐξήλας ἀτιμῶσας πρώτος, καὶ τοὺς δούλους

παρέλυσεν τοὺς φεύγοντας ἀξάπατωντας καὶ τυπτομένους ἐπί-

τηδης scripsi justo versuum ordine restituto: legebat τοὺς δ' Ἡρα-

κλέας τοὺς μ. καὶ τ. π. ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας καὶ καὶ τυπ.

ἐπίτηδες ἐξήλας ἀτιμῶσας πρ. καὶ τ. δούλους παρέλυσεν. Sed

praeterea alteruter versus aut 743 aut 744 plane tollendus. — V.

760 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 774 ἀνδρός, conjeci λαμπρόν vel ἀδρόν.

— V. 801 ἡδομένη] ἐξομένη. — V. 824 hic versus unus alterve

excidisse videtur. — V. 831 ἐνδιαεριανερί —] ἐνδιαεριανερί. —

V. 834 ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστὶν ἀστήρ νῦν ἐκεῖ Ἰων ὁ Χίος; TPT. ὅστις;

ἐποίησεν] ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστὶν ἀστήρ νῦν ἐκεῖ; TPT. Ἰων ὁ Χίος,

ὅσπερ ἐποίησεν. — V. 836 et 37 ἄλοιν, malim ἄλων. — V. 860

γέρον] γέρον. — V. 872 ἀνθάντε τῇ βουλῇ τι. ΟΙΚ. Ταυτηνί;

τί φῆς; ἀνθάντε τῇ βουλῇ τι ταυτηνί. ΟΙΚ. τί φῆς. — V. 891

τουτὶ δ' ὁρᾷ ὀπτανιον ἡμῖν] τουτὶ δ' ὁρᾷ τοῦπτανιον ἡμῖν.

— V. 892 et 93 cum Beerio tribui servo, vulgo referuntur ad Try-

gaei sermonem. — κενάπνικεν ἄρ' ἐνταῦθα γὰρ... ποτ' ἦν.]

κενάπνικ ἄρ' ἐντεῦθεν γὰρ ἦν... ποτέ. — V. 906 θέας] θᾶσ.

— V. 909 πολίταις] πολίτης. — V. 921 [ὄμιλον] omissum vulgo.

— V. 922 Trygaeo continuavi, vulgo est Chori. — V. 923 ΟΙΚ.]

TPT. — V. 926 δέη] δέοι. — V. 928 Θεαγένους] Θεογένους.

— V. 931 ἐπίτηδές γ', ἔν' ὁπότ' ἐν τηκκλησίᾳ ὡς χρὴ πο-

λεμειν λέγει τις, οἱ καθήμενοι] ἐπίτηδες οὖν, ἰν' ἐν τῇ κλη-
σίᾳ ὡς χρη πολεμειν λέγων τις οἱ καθήμενοι. — V. 939 fort.
ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεός θεῖλη γε deletis verbis χῆ τύχη κα-
τορθοῖ. cf. ad v. 1023. — V. 951 ὁλῶς, legebatur ὑμᾶς. —
V. 952 ἀκλήτος ἀνλῶν] ἀνλῶν ἀκλήτος. — V. 959 Locus cor-
ruptus: videtur versu trajecto reliquis autem leniter mutatis scri-
bendum esse:

Φέρε δὴ, τὸ δαλίον τὸδ' ἔμβραπον λαβών,
αὐτός τε χερνύπτου· παρὰ δὲ ταύτην ἐμοί.
σεῖον σὺ ταχέως κτλ.

— V. 964 ὅσοι πέρ εἰσι, fort. ὅσοι πάρεσι. — V. 973 verba εὐ-
χόμεσθα δὴ Choro tribui, vulgo Trygaeo continuantur. Quamquam
etiam priorem versus partem Choro, posteriorem Trygaeo tribuere
possis. — V. 978 ΧΟΡ.] ΟΙΚ. — V. 1000 etiam scholiasta docet
nonnulla excidisse, conieci καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν ἐμπλη-
σθῆναι πάντων τε καλῶν, ἐκ μὲν Μεγάρων μεγάλων
σκοροδῶν. — V. 1023 σέ τοι θυράσι χρη μένοντα τοῖνυν, fort.
τοῖνυν delendum. — V. 1029 χρεῶν ἔστιν] χρεῶν. — V. 1046
TPT. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς οὗτός γε τοῦσθ' ὁ χρησμολό-
γος] TPT. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς. ΟΙΚ. οὗτός γε πού 'σθ'
ὁ χρησμολόγος. — V. 1048 ΟΙΚ.] TPT. — V. 1050 TPT.]
ΟΙΚ. — V. 1051 ΟΙΚ.] TPT. — TPT.] ΟΙΚ. — V. 1066 TPTΓ.
— ΙΕΡΟΚΛ. — TPTΓ.] ΟΙΚΕΤ. — TPTΓ. — ΟΙΚΕΤ. —
V. 1086 et 1114 τηχύν] τραχύν. — V. 1109 πρόσφερε τὴν γλῶτ-
ταν· σὺ δὲ τὴν σαντου γ' ἀπένεγκον σπονδῇ· καὶ ταυτὶ μετὰ
τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶπτον scripsi et omnia Trygaeo continuavi.
Vulgo: ΙΕΡ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν· TPT. σὺ δὲ τὴν σαντου
γ' ἀπένεγκον. ΙΕΡ. σπονδῇ. TPT. καὶ ταυτὶ κτλ. — V. 1122
κωδίων] κωδίων. — V. 1135 ἐκπεπρεμισμένα] ἐκπεπρισμένα,
quod si quis tueri velit, in antistr. v. 1168 ἐσθίω 'πέχων scri-
bendum. — V. 1165 φύσει] φύει. — V. 1201 δραχμῶν, fort.
δαρχμῶν. — V. 1209 ὅπλων κάπηλος, si personae notatio ΛΟ-
ΦΟΠΟΙΟΣ recte se haberet, expectaveris λόφων κάπηλος, at po-
tius ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ vel etiam ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ scribendum, nam
mercator armorum est, quocum Trygaeus omnes hos sermones usque
ad v. 1264 confert, huic igitur omnia tribuenda, nam duo opifices,
qui cum comitantur, (vid. v. 1213) δορυξός et κρανοποιός, mutae
personae sunt; etenim si v. 1257. 58 μάθη pro μάθης restitutum
est, jam ne κρανοποιός quidem quidquam dicit; θωρακοπώλη autem et
σαλπιγγοποιῶ nullus omnino est locus, sed nolui quidquam novare.
— V. 1229 παῦσαι μ' ὑβρίζων, conieci παῦσαι ὑνυρίζων. —
V. 1251 κἀντί γ' ἀντί. — V. 1256 ἀλλὰ τί; ἔτ' ἐστὶ] ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ. — V. 1264 τᾶν] τᾶν. — V. 1266 οὐρησόμενα corruptum
videtur, quandoquidem deinde consilium itineris indicatur, exspe-
ctaveram μινυριζόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα αὐτ'
ᾄσεται προαναβᾷται μοι δονεῖν. quamquam mediae formae

exemplum non novi; possis etiam ὀρθοῖσθαι conjectere. — V. 1271 ἄδων] ἄδον. — V. 1275 μεμνημένος] μεμνημένον. — V. 1278 ἄδων] ἄδον. — V. 1307 ἐμβάλλετ' ὦ] ἐμβάλλετον. — V. 1312 Choro continuavi, vulgo nota TPT. praemittitur. — V. 1316 TPT.] XOP. — V. 1317 καπιχελεύειν] καπιχορεύειν. — V. 1329 Trygaeo continuavi, vulgo TPT. nota praemittitur, deinde post v. 1331 epiphonema adjei. — V. 1344 et 1351 Trygaei personam delevi, ut omnia sint Chori. — V. 1349 Lacunam indicavi, unus deest versiculus. — V. 1350 Post hunc versum epiphonema addidi.

PROLEGOMENA DE COMOEDIA.

I.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩ- ΜΩΔΙΩΝ.

1. Καλὸν ἐπισημῆνασθαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμῳδία ἰδίῳν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορος ἐστὶ πρὸς ταύτην. 2. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχύει παρ' Ἀθηναίους καὶ τὴν ἐξουσίαν συμπάσαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. 3. τῆς ἰσχυρίας οὖν πασιν ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμῳδίας συγγράφοντες εἶχον τοῦ σκώπτειν καὶ στρατηγούς καὶ δικαστὰς τοὺς κακῶς διακρίνοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγεία. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, τὸν φόβον ἐξῆρει τῶν κωμῳδούντων, φιλοτίμως τῶν τοῖς τοιοῦτοις βλασφημούντων ἀκούων. Ἰσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἡδεται. 4. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμῳδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν αμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. 5. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωροῦσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννοῦντων καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους καὶ κρατννομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν τινα προφανῶς σκώπτειν δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὀβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. 6. Ἰσμεν γοῦν τὸν

Εὐπολιν ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων εἰς οὓς καθῆκε τοὺς Βάπτας. 7. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώμματα ἐγένοντο. καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί· οὗ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. 8. τὸν γοῦν Αἰολοσίωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἔχοντων τὰς τροφὰς ὑπεξήρεθη τῆς κωμωδίας τὰ χορευτῶν μέλη καὶ τῶν υποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. 9. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τοῦ σκώπτειν δημοὺς καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεῖς ὁ Ἀριστοφάνης τὸ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἴολον τὸ δράμα τὸ γραφεν τοῖς τραγωδοῖς ὥς κακῶς ἔχον διασύρει. 10. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεὺς Κρατίνου καὶ πλείστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.

11. Παραβάσεις δὲ ἐστὶ τοιοῦτο, μετὰ τὸ τοὺς υποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπο τῆς σκηνῆς ἀναχωρῆσαι, ὥς ἂν μὴ (κενόν) τὸ θέατρον ἢ καὶ ὁ δῆμος ἀργὸς καθέξῃται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς υποκριτὰς διαλεγέσθαι ἀποστροφὸν ἐποίεῖτο πρὸς τὸν δῆμον. 12. κατὰ δὲ τὴν ἀποστροφὸν ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ εαυτῶν ἀπελογοῦντο ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. 13. ἢ δὲ παραβάσεις ἐπληροῦτο ὑπὸ μελιδροῖν καὶ κομματίων καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῶν καὶ ἐπιρροήματος καὶ ἀντεπιρροήματος καὶ ἀναπαίστων. 14. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη κατ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεθίσταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατουσῆς. 15. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς υποθέσεις ἡμειψαν καὶ τὰ χορικά μέλη παρελίπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. υποθέσεις μὲν γὰρ τῆς μὲν παλαιᾶς κωμωδίας ἦσαν αὐταί, τὸ στρατηγοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ δικασταῖς οὐκ ὀρθῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηρομένοις βίον· 16. ἢ δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας υποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείσας ποιητὰς ἤλθον. ἀνευθύνον γὰρ τὸ τοιοῦτον, οἷον διασύρειν Ὀμηρον εἰπόντα τι ἢ τὸν δεῖνα τῆς τραγωδίας ποιητὴν· 17. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ ἐστὶν εὐρεῖν, ἀπερ' ἐλευσταὶν ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας κρατύνθεις. οἱ γοῦν Ὀδυσσεὺς Κρατίνου οὐδεὶς ἐπιτιμῆσιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεύς τοῦ μήρον. 18. Ὅτιοιναὶ γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσην κωμωδίαν υποθέσεις εἰσὶν· μύθους γὰρ τινὰς τιθέντες ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῖς παλαιότεροις εἰρημένους διεσύρον ὥς κακῶς ῥηθέντας· καὶ τὰς παραβάσεις παρητήσαντο, διὰ τὸ τοὺς χοροὺς ἐπιλείψαι χορηγῶν οὐκ ὄντων. 19. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ προσώπεῖα ὁμοιότροπῶς τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ κατεσκευασμένοις εἰσῆγον. ἐν

μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἰκάζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμωδουμένοις, ἵνα, πρὶν τι καὶ τοὺς υποκριτὰς εἰπεῖν, ὁ κωμωδουμένος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως καταδηλὸς ᾖ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νῆα κωμωδία ἐπιτήδεος τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιουργήσαν, δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρτημένους ἐξ ἐκείνων φόβους, ἵνα μὴδὲ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότης προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἄρχοντι καὶ δόξῃς ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμωδεῖν δίκας ὑπόσκη. 20. ὁρῶμεν γοῦν τὰς ὁρῶν ἐν τοῖς προσωποῖς τῆς Μενάνδρου κωμωδίας ὅποίαις ἔχει καὶ ὅπως ἐξεστραμμένον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

1. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ποιητῆς, ἅτε δη κατὰ τὰς Ἀρχαίων ζητήσεις αὐστηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυνῇ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων. πολὺς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς τυγχάνει. εὐστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἴτα προῖων καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολουθῶς πληροῖ τὰ δράματα. 2. Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς υπερβολὴν ἐστὶ κατὰ τὰς ὑποθέσεις. τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἥνπερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν κινουμένη οἱ λοιποὶ, ταύτην ἐκείνος ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν ἐξ Αἰδου νομοθετῶν πρόσωπα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως. ὥσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλός, οὕτω καὶ ἐπιχαρὶς, καὶ περὶ τὰ σκώματα λίαν εὐστοχος. 3. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλασε τῶν ἀνδρῶν χαρακτήρα. οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν ὥσπερ ὁ Κρατῖνος οὔτε χαρὶς ὥσπερ ὁ Εὐπόλις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατῖνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος Εὐπόλιδος.

III.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τὴν κωμωδίαν ἡρῆσθαι φασὶν ὑπὸ Σουσαρίωνος· τὴν δὲ ὀνομασίαν εἶναι οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιμόντες ἦδον καὶ ἐπεδεικνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμας οἰκόντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλεγόντες φασὶ μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμωδίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. 2. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τρυ-

γωδίαν φασὶ δια τὸ τοῖς εὐδοκίμοις ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ γλεῦκος δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρυγά, ἢ ὅτι μήπω προσωπεῖον ἡγεμέων τρυγί διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο. 3. γεγόνاسι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως ἀληθινούς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοὺς ἀγῶνας ἐποιοῦν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τξ' συν τοῖς ψευδεπιγράφοις. 4. τούτων δὲ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος Μάγνης Κρατίνος Κράτης Φερεκράτης Φρόνιχος Εὐπολὶς Ἀριστοφάνης.

5. (Ἐπίχαρμος.) οὗτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διεξορριμμένην ἀνεκτέτατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γεγоне κατὰ τὴν οὔ Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσει γνῶμικός καὶ εὐρετικός καὶ φιλοτεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'.

6. Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνῃσι νίκας ἐσχεν ἰα'. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα ἔστιν ἑννέα.

7. Κρατίνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πε' Ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης,

ᾠρακιᾶσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο

ἰδεῖν πῖθον καταγνύμενον οἶνον πλέων.

γεγоне δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαράκτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'.

8. Κράτης Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγενῆσθαι τὸ πρῶτον, ὅς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ, πάνν γελοιὸς καὶ ἰλαρὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προηγάγε. τοῦτου δράματα ἔστιν ἑπτὰ.

9. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρῳ γινόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξήλωκε Κράτηα. καὶ αὐτὸς μὲν λαιδορεῖν ἀπέστη, πρᾶγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ἡυδοκίμει, γενόμενος εὐρετικὸς μύθων.

10. Φρόνιχος... φράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ.

11. Εὐπολὶς Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἀρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρόνιχος, γεγυνώς δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατίνον, πολὺ τὸ λαιδορεῖν τε καὶ σκαιὸν ἐπιφαίνει. γεγραπται δὲ αὐτῷ δράματα ἰδ'.

12. Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρολογώτατος Ἀθηναίων καὶ ευφυὴς πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλει λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἀρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτω φασὶν αὐτὸν δίδοναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδην. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος ἐνίκα. ἐπειτα τῷ νῖῳ ἐδίδον τὰ δράματα, οὐτα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νδθ' α' δ'.

13. Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἠψαντο ποιητικόν, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλίας λογικὰς

ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτήρα παρ' οὗτοίς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις. τῆς μὲν ὅν μέρους κωμωδίας εἰσι ποιηταὶ νβ', καὶ τούτων δράματα ζιγ'. τούτων δὲ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος. 14. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος· καὶ ἥρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ζη Ὀλυμπιάδα. καὶ φασὶν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφυνεστατον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σθ'.

15. Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγوناσι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων Μενανδρος Δίφιλος Φιλιππίδης Ποσειδῖππος Ἀπολλόδωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Λαμωνος Συρακουσίου, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος. ὥζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἐπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενηκοντα. 16. Μενανδρος δὲ Διοπείθους υἱός, Ἀθηναῖος, λαμπρός καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρέψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξειδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἀρχοντος. γέγονε δ' εὐφυνεστατος πάνν. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρη'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ὑπαρχῶν νβ'. 17. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ. τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρνῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ρ'.

IV.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΙΑΣ.

1. Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κωμαῖς ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν νυκτὸς ἀπῆρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἐνθα ὁ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἔστι τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὰδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπεχώρουν λέγοντες καὶ τοῦτομα. μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητάζετο, καὶ οὕτως ἀσχυρῶν ἀνεστέλλετο τοῦ ἀδικεῖν. 2. ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρησίμου τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικήσαντας κωμωδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐτοὺς ὥστε πλουσίους πηλῶ χρίοντες καὶ τρυγία ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικούντας ἐκωμωδούν. 3. ἐπεὶ δὲ μεγάλα ἡ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἐταξάν ἐπὶ τούτῳ, κωμωδεῖν ὃν ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. 4. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπτεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀρχοντες μὴ βουλομένοι κωμωδεῖσθαι, τοῦ μὲν φανερώς κωμωδεῖν ἐκώλυσαν, ἐκέλευον δὲ κρύφα οἷον αἰνιγματωδῶς. εἴτα δὴ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν. καὶ πτωχοὺς ἐκώλυτον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους οὐκ ἐτί. 5. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμωδίας ἀριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Ἐυπολῖς, τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, τῆς δὲ τρίτης Μενανδρος. 6. κωμωδία οὖν, ἥ ὅτι οἱ ἀπὸ

κωμῶν συναγόμενοι ἤδον ταῦτα, ἡ ὅτι ἐν καιρῷ κώματος ἤδον· ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγωδίαν, οἷον· εἰ τραγωδίαν τινα οὖσαν, ὅτι τραγία χριόμενοι ἐκωμῶδουν. καὶ τῆς μὲν τραγωδίας τὸ εἰς ἔλεον κινήσαι τοὺς ἀκροατὰς ἰδίον, τῆς δὲ κωμωδίας τὸ εἰς γέλωτα. διὸ φασιν, ἡ μὲν τραγωδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμωδία συνίστησιν.

V.

ἈΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τῆς κωμωδίας τὸ μὲν ἐστὶν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νεον, [τὸ δὲ μέσον.] τῆς δὲ νεας διαφέρει ἡ παλαιὰ κωμωδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, διασκευῇ. χρόνῳ μὲν καθὼς ἡ μὲν νεὰ ἐπὶ Ἀλεξανδρον, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διάλεκτῳ δὲ καθὼς ἡ μὲν νεὰ τὸ σαφέστερον ἔχει, τῇ νεᾷ κεχρημένη Ἀτθίδι, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου, ἐνίοτε δὲ ἐπιτηδεύει καὶ λέξεις τινάς. ὕλῃ δὲ * * * * * καθὼς ἡ μὲν νεὰ κατὰ τὸ πλεῖστον στρέφεται περὶ τὸ λαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον ἕτερον. ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπονδαζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νεᾷ χοροῦ οὐκ εἶδει, ἐν ἑκείνῃ δὲ δει. 2. καὶ αὕτη δὲ ἡ παλαιὰ εαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ πρῶτον συστήσαντες τὸ ἐπιτηδεύμα τῆς κωμωδίας (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα) καὶ τὰ πρόσωπα εἰσήγον ἀτακτως, καὶ μόνος ἦν γέλως τὸ κατασκευαζόμενον. 3. ἐπιγενομένος δὲ ὁ Κρατῖνος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας τὴν ἀταξίαν, καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ ωφέλιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλλων καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμωδίᾳ κολάζων. 4. ἀλλ' εἴτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος μετείχε καὶ ἡρέμα πῶς τῆς ἀταξίας. ὁ μὲντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τῶν μετ' αὐτοῦ τὴν κωμωδίαν ἐνέλαμψεν ἐν ἅπασιν ἐπίσημος οφθεῖς οὕτω καὶ οὕτω πᾶσαν κωμωδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τοῦτον δράμα ὁ Πλούτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλάσμα. τὴν τε γὰρ ὑπόθεσιν οὐκ ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται, ὅπερ τῆς νεωτέρας ὑπῆρχε κωμωδίας.

VI.

ἈΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμωδίας ἐν τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. ἐκ μὲν τῆς λέξεως κατὰ τρόπους ἑπτὰ. πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ διαφοροῦμενος, οἷον τὸ μέτρον. δεύτερον κατὰ συνωνυμίαν, ὡς τὸ, ἡ κω δὲ καὶ κατέρχομαι· ταῦτον γὰρ ἐστίν. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς οἶαν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρησθῆται. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὅταν τῷ κυρίῳ

ἔξωθεν τις ἀπηται, ὡς τὸ Μῶμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον κατὰ ὑποκορισμὸν, ὡς τὸ Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον, ἔκτον κατὰ ἐξαλλαγήν, ὡς τὸ, ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἕβδομον κατὰ σχῆμα λέξεως· τοῦτο γίνεται ἢ φωνῇ, ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. 2. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο. πρῶτον κατὰ ἀπατην, ὡς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους. δευτέρον κατὰ ὁμοίωσιν. ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τεμενεται, ἡ εἰς τὸ βέλτιον, ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλέα, ἡ εἰς τὸ χείρον, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

3. Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσάγεται ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ, τῷ νῦν λεγόμενῳ λογείῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτάς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῆει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή, ἣν δὲ τὰ λαμβεῖα τετραμέτρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον προσάδοντες πάλιν τετραμέτρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἣν δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰς. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρηματα, ἡ δὲ ὅλη παράδοσις τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσιν, „εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠγάγαξεν λέγοντας ἐπεὶ πρὸς τὸ θεατρὸν παραβῆναι.“

VII.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Θεοπόμπου δράματα ἰς', Στράτιδος δράματα ἰς', Φερεκράτους δράματα ἡ', Κράττηος δράματα ἡ', Πλάτωνος δράματα κη', Τηλεκλείδου δράματα ε', Φοννίχου δράματα ι'.

VIII.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Κωμῳδαὶ λέγονται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους, Κρατίνου, Μενάνδρου καὶ τῶν ὁμοίων. εὐνῇται δὲ ἡ κωμῳδία, ὡς φασίν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. 2. Τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς κώμας ἀδικοῦμενοί τινες ὑπὸ τῶν Ἀθηνησιν πολιτῶν καὶ θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήγεσαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ νυκτὸς καθυδρόντων πάντων παριόντες παρὰ τὰς ἀγνίας ἔλεγον ἀνωρυμνὰς τὰς βλάβας, ὡς ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν, τοιαῦτα λέγοντες· „ἐνταῦθα μένει τις τὰδε καὶ τὰδε ποιῶν τίσι γε γωργῶν καὶ οὐ μετρίας βλάβας ἐπιφέρει αὐτοῖς.“ ὥστε τοὺς γεγνηκότας ἀκούοντας ἡμέρας γιγνομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἃ νύκτωρ παρὰ τῶν γωργῶν ἤκουσαν. 3. ἐπονείδιστον δὲ ἦν τοῦτο τῷ

ἀδικοῦντι· ὥστε καὶ πολλοῖς τῶν ἀδικούντων τὸ τοιοῦτο διορθώσεως γέγονεν αἴτιον ἀσχυνομένοις τὴν ὕβριν· ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως ἐδοξεν ἐπ' ἀγαθῷ γεγενῆσθαι τὸ ἐγγεῖρημα τῶν ἀγροίκων· καὶ ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἠναγκάσαν καὶ ἐπὶ θεάτρου ταῦτα ποιεῖν. 4. οἱ δὲ δειλιῶντες τοῦτο ποιεῖν ἐπιφανῶς τρυγὶ περιχρῶντες τὰς ἑαυτῶν ὀψεις οὕτως εἰσῆσαν· ὅθεν καὶ τούτου μᾶλλον τῶν ἀδικούντων ἐλεγχόμενων ἐπὶ θεάτρου συστολὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο. 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ἐκ τούτου μεγάλας ἀπῆλυσεν ἀφελείας, ποιητὰς ἐταξάν ἐπὶ τούτῳ κωμῳδεῖν, οὓς ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. 6. Πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμετρον κωμωδίας γέγονεν ἀρχηγός· οὐ τὰ μὲν ποιήματα λήθῃ κατενεμηθῇ, δύο δὲ ἡ τρεῖς λαμβοὶ ἐπὶ μνήμῃ φέρονται τούτου· εἰσὶ δὲ οὗτοι·

Ἀκούετε λεῶς, Σουσαρίων λέγει τάδε,
υἱὸς Φιλίνου, Μεγαρόθεν, Τριποδίσκιος·
κακὸν γυναικες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν λαβόντες τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγόνασι κωμικοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιούντας καὶ ἀδικίας χαίροντας. καὶ ἐντεῦθεν ὠφέλουν κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. 8. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν παράνομον επικρατές, ὅτι αἰετὰ χεῖρονα νικά, τὰ δ' ἀγαθὰ ταχέως ἀφίπταται, οὐ μετὰ πολλὴν χρόνον οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀρχοντες οὐ βουλόμενοι κωμῳδεῖσθαι, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς κωμικούς τοῦ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδικούντας, ἵν' ἐντεῦθεν ἀδικοῦντες μὴ ἐλέγχωνται ὑπ' αὐτῶν· ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγχοντο ὑπὸ τῶν κωμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον προοιούσης τῆς κακίας ἐκωλύθησαν καὶ τοῦ αἰνιγματωδῶς κωμῳδεῖν. διὸ εἰς ξένους καὶ πτωχοὺς ἐσκωπτον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδοξοὺς οὐκέτι. 9. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς ἐδοξεν εἶχειν ἡ κωμωδία· ἡ μὲν γὰρ καλεῖται παλαιά, ἡ ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα· ἡ δὲ μέση, ἡ αἰνιγματωδῶς· ἡ δὲ νέα, ἡ ἐπὶ ξένων καὶ πτωχῶν, ὡς εἴρηται. γεγόνε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμωδίας ἀριστος τεχνίτης οὗτός τε ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπόλις καὶ Κρατίνος· τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, οὐχ ὁ φιλόσοφος· τῆς δὲ νέας Μένανδρος.

10. Κωμικοὶ οὖν ἐκλήθησαν ἡ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν κωμῶν συναγομένοι ταῦτα ἡδον, ὡς εἴρηται, ἢ ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κωματος ἡ τοῦ ὕπνου (λέγεται γὰρ κῶμα ὁ ὕπνος) ἡδον. 11. Ἔστι δὲ τὴν κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν εἰπεῖν, οἷονεὶ τραγωδίαν τινὰ οὐσαν, ὅτι τρυγὶ χριόμενοι ἐκωμῳδουν. 12. Ἔστι δὲ ἡ κωμωδία μίμησις πράξεως καθαρωτέρας παθημάτων, συστατικὴ τοῦ βίου, διὰ γέλωτος καὶ ἡδονῆς τυπούμενη. 13. διαφέρει δὲ τραγωδία κωμωδίας, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία ἱστορίαν εἶχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων καὶ ὡς ἡδὴ γινόμενας σχηματίζει αὐτάς· ἡ δὲ κωμωδία πλάσμα-τα περιεχει βιωτικῶν πραγμάτων· καὶ ὅτι τῆς μὲν τραγωδίας σκοπὸς τὸ εἰς θρήνον κινήσαι τοὺς ἀκροατάς, τῆς δὲ κωμωδίας εἰς γέλωτα. 14. Καὶ πάλιν καθ' ἑτέραν διαίρεσιν τῆς κωμωδίας

τὸ μὲν ἔστιν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. διαφέρει οὖν τῆς νέας ἢ παλαιᾶς κωμωδίας χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, διασκευῇ. 15. χρόνῳ μὲν, καθὼς ἢ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἦν, ἢ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δέ, καθὼς ἢ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔσχε, τῇ νέᾳ κεχρημένη Ἀττικῇ, ἢ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιτηδευοῦσα λέξεις τινας. ὕλῃ δέ, καθὼς ἢ μὲν νέα τῷ λαμβικῷ μέτρῳ ἐπὶ πλεῖστον χρῆται, σπανίως δὲ καὶ ἑτέροις μέτροις, τῇ δὲ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δέ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χορῶν οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ καὶ μάλιστα. 16. Καὶ αὕτη δὲ ἢ παλαιὰ ἐαυτῆς διαφέρει· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ πρῶτον συντησάμενοι τὸ ἐπιτήδευμα τῆς κωμωδίας ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα — τὰ πρόσωπα ἀτάκτως εἰσήγον καὶ γέλως ἦν μόνος τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπιγενόμενος δὲ Κρατίνος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας τὴν ἀταξίαν καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ ωφέλιμον προσέθηκε τοὺς κακῶς πράσσοντας διαβάλλον καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μίστινι τῇ κωμωδίᾳ κολάζων. ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιοφάντου μετείχε καὶ ἥρεμα πως τῆς ἀντιθέσεως, ὁ μὲντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τὴν κωμωδίαν, ἐν ταύτῃ διελαμβάνει ἐν ἅπασιν ἐπίσημος φανείς.

17. Ὁ δὲ γέλως τῆς κωμωδίας ἐκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν· ἐκ μὲν τῶν λέξεων κατὰ τρόπους ἑπτά. πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὥς τὸ διαφοροῦμενον· σημαίνει γὰρ τὸ τε διαφόρου οὐσί καὶ τὸ ἐπικερδέσι. δεῦτερον κατὰ συνωνυμίαν ὥς τὸ Ἦκα τε καὶ κατέρχομαι· ταυτὸν γὰρ ἔστι. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὥς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι πολλὰς χρῆσταιτο. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὥς ὅταν τῷ κυρίῳ ἔξωθεν τι κατὰθῃται, ὥς τὸ μίμας καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον καθ' ὑποκορισμὸν ὥς τὸ Σωκράτιδιον, Εὐριπίδιον. ἕκτον κατ' ἐναλλαγὴν ὥς τὸ ὦ Βδευ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἑβδόμον κατὰ σχῆμα λέξεως· τοῦτο δὲ ἢ φωνῇ γίνεται ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. 18. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο, πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὥς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεὶς εἶναι τοὺς περὶ φύλλης λόγους· δεῦτερον καθ' ὁμοίωσιν· ἢ δὲ ὁμοίως εἰς δύο τέμνεται ἢ εἰς τὸ βέλτιον ὥς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλῆ, ἢ εἰς τὸ χείρον ὥς ὁ Διονύσιος εἰς Ξανθίαν.

19. Ἰστέον ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀνυόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προτραπέντες τὰς σκηνικὰς διωρόσαν βίβλους, Ἀνυόφρων μὲν τὰς τῆς κωμωδίας, Ἀλέξανδρος δὲ τὰς τῆς τραγωδίας, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς σατυρικὰς. 20. ὁ γὰρ Πτολεμαῖος φιλολογώτατος ὢν διὰ Δημοτρίον τοῦ Φαληρέως καὶ ἑτέρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν δαπάναις βασιλικαῖς ἀπανταχόθεν τὰς βίβλους εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνήθροισεν καὶ δυοὶ βιβλιοθήκας ταύτας ἐπέθετο, ὡν τῆς ἐκτὸς μὲν ἀριθμὸς τετραμισύρρια δις ἑξήκοντα ὀκτακόσια, τῆς δὲ τῶν ἀνακτόρων ἐντός

συμμιγῶν μὲν βιβλίων ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀμυγῶν δὲ καὶ ἀπλῶν μυριάδες ἑνὲα· ὧν τοὺς πέντακας ὅστερον Κυλλήμαχος ἐπεγράψατο. 21. Ἐρατοσθένης δὲ ἡλικιώτῃ Καλλιμάχου παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ τοιοῦτον ἐνεπιστεύθη βιβλιοφυλακίον. τὰ δὲ συνηθροισμένα βιβλία οὐχ Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐθνῶν· ἦσαν δὲ καὶ τῶν Ἑβραίων αὐτῶν. τὰς δὴ οὖν τῶν ἄλλων ἐθνῶν σοφαῖς ἀνδράσι τὴν τε οἰκίαν φωνὴν τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καλῶς εἰδόσι τὰς ἐξ ἑκάστου ἐγχειρίσας οὕτως ἐρμηνευθῆναι αὐτὰς πεποιήκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν. τὰς δὲ σκηρικὰς Ἀλέξανδρός τε, ὡς ἐφθην εἶπαι, καὶ Λυκόφρων διαρθώσαντο. 22. Καίτοι τὰς Ὀμηρικὰς ἐβδομήκοντα δύο γραμματικοὶ ἐπὶ Πεισιστράτῳ τοῦ Ἀθηναίου τυράννου διέδθησαν οὕτως ὅτι σποράδην οὕτως τὸ πρῶν. ἐπεκρίθησαν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν ὑπ' Ἀρισταρχοῦ καὶ Ζηνοδότου, ἄλλων οὐτῶν τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάντων. οἱ δὲ τέσσαρσι τιςί τὴν ἐπὶ Πεισιστράτῳ διορθώσιν ἀναφέρουσιν Ὀρφεὶ Κροτωνιάτῃ, Ζωπύρῳ Ἡρακλεώτῃ, Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ καὶ καὶ ἐπὶ κογκυλῷ. 23. ὕστερον δὲ ταύτας ἀπάσας σκηρικὰς τε καὶ ποιητικὰς πλείστοι ἐξηγήσαντο, Διδυμος, Τριφῶν, Ἀπολλωνίος, Ἡρωδιανός, Πτολεμαῖος Ἀσκαλωνίτης καὶ οἱ φιλοσοφοὶ Πορφύριος, Πλούταρχος καὶ Πρόκλος, ὡς καὶ πρὸ αὐτῶν πάντων Ἀριστοτέλης.

24. Ἔτι ἰστέον ὅτι καὶ πρώτη κωμῳδία, ἥς τὰ σκώμματα φανερά κατὰ πάντων ἦσαν πολιτῶν, μέχρι Εὐπόλιδος διήρκεσεν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς εἰς Ἀλκιβιάδην ὕβρισεν ὅντα τότε στρατηγὸν καὶ διελοιδορησάτο αὐτῷ, ὧν τότε Ἀλκιβιάδης ἐμπαράσκεινος πρὸς πόλεμον ὡς ναυμαχίας προσδοκωμένης κελεύει τοῖς στρατιώταις συλλαβεῖν αὐτόν· οἱ δὲ συλλαμβάνοντες αὐτόν, ὡς μὲν τινες φασίν, παντελῶς ἀπέπνιξαν αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δὲ ἄλλοι, δεδεμένον αὐτόν σχοίνῳ ἀνήγον τε καὶ κατήγον εἰς τὴν θάλασσαν, οὐ μὲντοι καὶ ἀπέπνιξαν παντελῶς, τοῦ Ἀλκιβιάδου λέγοντος βαπτέ με σὺ θνητέαις, ἐγὼ δὲ σε ἀλμυροῖς ὕδασι κατακλύσω. καὶ οὕτω δὴ ἡ διαφθαρέντος τοῖς κνυασι παντελῶς ἢ καὶ περισφάδεντος, ψήφισμα ἔθετο Ἀλκιβιάδης μηκέτι φανερώς, ἀλλὰ συμβολικῶς κωμῳδεῖν. 25. τότε δὴ αὐτὸς τε Εὐπόλις καὶ Κρατῖνος καὶ Φερεκράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸς τὰ συμβολικῶς μετεχειρίσατο σκώμματα, ἣ δὴ δευτέρᾳ κωμῳδίᾳ ἐλέγγο, μέχοις οὐ μὴδὲ συμβολικῶς ἐθελόντων τῶν πολιτῶν σκώπτεσθαι, εἰς δούλους μόνους καὶ ξένους ἐσκώπτουν, ἣ δὴ τρίτῃ ἣν κωμῳδίᾳ, αὐξήθεισα ἐπὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλήμονος.

26. Ἴδιον δὲ κωμῳδίας μὲν τὸ μεμιγμένον εἶχεν τοῖς σκώμμασι γέλωτα, τραγωδίας δὲ πένθη καὶ σωμασθας· σατυρικῆς δὲ οὐ τὸ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰς ἀπαντᾶν, ὡς ὁ Εὐριπίδου Ὀρέστης καὶ Ἀλκήστις καὶ ἡ Σοφοκλέους Ἥλεκτρα, ἐκ μέρους, ὥσπερ τι νῆς φασίν, ἀλλ' ἀμυγὴ καὶ χαρίεντα καὶ θνητικὸν εἶχει γέλωτα. 27. οἷον Ἡρακλῆς πρᾶθεις τῷ Σὺλῃ ὡς γεωργὸς δούλος ἐσταλταί

IX.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Κωμωδία ἐστὶν ἡ ἐν μέσῳ λαοῦ κατηγορία ἡγουν δημοσί-
 ενσις· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κῶμη καὶ τὸ ῥῥῃ· ἐστὶ δὲ εἶδος ποιη-
 ματος ἐν κῶμαις κατὰ τὸν βίον ἀδόμενον. διὰ τοῦτο καὶ „βιω-
 τικῶς“ λέγεται, τοὔτεστιν ἱλαρῶς, ὡς ἂν εὐχαιτὸ τις βιώναι, ἀντὶ
 τοῦ ἐν ἡδονῇ καὶ γέλῳτι. δεῖ οὖν τῷ τὴν κωμωδίαν ὑποκειμένῳ
 μετὰ γέλωτος καὶ πολλῆς ἀστειότητος καὶ ἱλαροῦ τοῦ προσώπου
 προσφéréσθαι. ἡ „βιωτικῶς“ κατὰ μίμησιν τοῦ βίου, ἵνα, ἂν μὲν
 ὑπόκειται γέρον, μιμησάμεθα τὴν φωνὴν τοῦ γέροντος· εἰ δὲ
 γυνή, μιμησάμεθα τὴν φωνὴν τῆς γυναικός. διαφέρει δὲ κωμω-
 δία τραγωδίας, ὅτι ἡ τραγωδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πρά-
 ξεων γενομένων, ἡ δὲ κωμωδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγ-
 μάτων. — 2. Κωμωδία λέγεται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὡς
 τὰ Μενάνδρου καὶ Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ τῶν ὁμοίων.
 ἐφευρέθη δὲ ἡ κωμωδία, ὡς φασιν, ἐκ τινος τοιαύτης αἰτίας.
 βλαπτόμενοί τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν πολιτῶν τῶν ἐν Ἀθῆνῃσι καὶ
 θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήσαν ἐν τῇ πόλει καὶ περὶ τὸν καιρὸν
 τοῦ καθενδύνειν περιούντες περὶ τὰς ἀγνίας ἐλεγον ἀνωνυμοὶ τὰς βλα-
 βας, ὡς ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν. ἵνα δὲ σαφέστερον εἰπωμεν, τοιαῦτα
 τινα ἐβόαν, „ἐνταῦθα μένει τις τὰδε καὶ τὰδε τίσι ποιῶν τῶν γεωρ-
 γῶν καὶ οὐ μετρίως βλάβας ἐπιφέρει αὐτοῖς“ ὥστε τοὺς γευντιῶνας
 ἀκούοντας ἡμέρας γενομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἅτινα νῦντωρ
 παρὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. 3. ἐπονείδιστον δὲ ἦν τῷ ἀδικοῦντι.
 τὸν δὲ ἔμφανιζόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι καὶ παύεσθαι τῆς
 τοιαύτης ἀδικίας. τοῦτοις πολλὰν καὶ παρακολουθήσαντες ἄλλοι πολ-
 λούς τῶν ἀδικούντων ἀνέστειλαν. ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως ἐδοξεν ἐπ'
 ἀγαθῷ γεγενῆαι τὸ ἐγγεῖρημα τῶν κωμικῶν καὶ ἀναζητήσαντες
 αὐτοὺς ἠνάγκασαν καὶ ἐπὶ θεάτρῳ τοῦτο ποιεῖν. 4 οἱ δὲ αἰδου-
 μένοι, μᾶλλον δὲ φοβούμενοι τρυγίᾳ περιχρίοντες αὐτῶν τὰς ὤφεις
 οὕτως εἰσῆσαν. καὶ ἐτι μᾶλλον ἐλεγχόμενων τῶν ἀδικούντων ἐπὶ
 θεάτρῳ ἀνορχὴ τῶν ἀδικῶν ἐγένετο τῆς αἰδοῦς ἐτι συνοικουσης τοῖς
 ἀνδράσι. ἐδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως τὸ ἐγγεῖρημα καλὸν ὑπαρχειν
 καὶ λογίους ἀνδρας αὐτὸ μετεῖναι. 5. πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις
 τῆς ἐμμέτρον κωμωδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο. οὐ τὰ μὲν δράματα ληθῇ
 κατενεμηθῇ, δύο δὲ ἡ τρεῖς ἱάμβοι τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ
 μνημῇ φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι·

ἀκουετε λεῶς, Σουσαρίων λέγει τὰδε,
 υἱὸς Φιλίνου, Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος·
 κακὸν γυναιῆες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
 οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

6. ἀρχὴν οὖν δεξιόμενον τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγῶνασι κωμω-
 δοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιοῦντας καὶ τοὺς ταῖς ἀδικίαις χαί-
 ροντας, ἀναστέλλοντες τὰς ἀκαίρους καὶ ἀδίκους αὐτῶν πράξεις
 καὶ ὠφελούντες κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. 7. ἐπειδὴ

δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπι(κρατὲς, οὐ αἰεὶ) τὰ χείρονα νικᾷ, τὸ δὲ καλὸν ταχέως ἀφίπταται τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον οἱ ἀρχόντες Ἀθηναῖοι ἤρξαντο καλύειν τοὺς κωμικοὺς τοῦ μὴ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδικούοντας. αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδικεῖν καὶ μὴ ἐλέγχεσθαι τούτου χάριν ἐπετίμων αὐτοῖς. ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγγοντο ὑπὸ τῶν κωμικῶν. εἰ δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖον προϊούσης καὶ ἐπικρατούσης τῆς κακίας ἐκαλύθησαν τοῦ καὶ αἰνιγματωδῶς ἐλέγχειν καὶ ὑβρίζειν τοὺς κρατοῦντας καὶ ἀρχοντας τῆς πόλεως. 8. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς ἐδοξεν εἶχειν ἡ κωμωδία. καὶ ἡ μὲν καλεῖται παλαιά, ἡ δὲ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλως τοῦτο ποιούσα πλην ἐπὶ δούλων ἢ ξένων. καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς πολλοὶ γεγόνασι, ἐπίσημος δὲ Κρατῖνος, ὁ καὶ πρᾶττόμενος· μετέσχον δὲ τινος χρόνου τῆς παλαιᾶς κωμωδίας Εὐπολῖς τε καὶ Ἀριστοφάνης. 9. τῆς δὲ μέσης καὶ αὐτῆς μὲν πολλοὶ γεγόνασιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων τις, οὐχ ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἕτερός τις. ὁμοίως κακείνου τὰ δράματα οὐ φαίνεται. 10. τῆς δὲ νέας οὐοίως πολλοὶ γεγόνασιν, ἐπίσημος δὲ ὁ Μένανδρος, ὃς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμωδίας, ὡς μεμαθήκαμεν. εἴρηται δὲ κωμωδία οἶονεῖ ἐπὶ τῷ κώματι ὧδῃ, καὶ γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου ἐφευρεθῇ· κῶμα γὰρ ὁ ὕπνος· ἡ ἢ τῶν κωμητῶν ὧδῃ· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἄγροι.

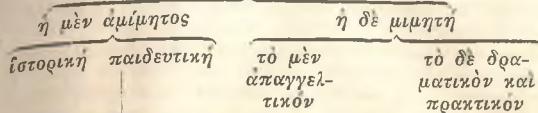
X.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ πρόσωπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῖς, Φερεκράτης. ἀλλ' ἡ μὲν κωμωδία τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἢ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὐπολῖς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτῆρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἕτερός τις καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὐτινος τὰ δράματα ταδε λέγονται, Γρύπες Κλεοφῶν Πρέσβεις Παιδίον Σοφιστὰς Συμμαχία Σικελία Ἄδωνις Ἀφ' ἱερῶν Δαίδαλος Ἑλλάς Ἑορταὶ Εὐρώπη Ζεὺς κακούμενος Ἰὼ Λαῖος Λάκωνες Μυρμηκὲς Μίτοιχοι Μενέλεως Μαρμαρυχὸς Ξάντριοι Νίκαι Ντὲ μακρὰ Πείσανδρος Περιαλγὴς Ποιητὴς Σόρφαξ Τερεβθολός. ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλως αἰνιγματώδης πλην ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἥς ἐπίσημος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαίους Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χορῆται δὲ προτάσει καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος καὶ εἰς πέντε σκηναῖς διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμωδίας, Τερέντιος δ' οὐ.

XI.

1. Τῆς ποιήσεως

ὑφηγητικὴ θεωρητικὴ κωμωδία τραγωδία μίμους σατύρους.

ἡ τραγωδία ὑφαίρει τὰ φοβερά παθήματα τῆς ψυχῆς δι' οἴκτου, καὶ ὅτι συμμετρίαν θέλει εἶχειν τοῦ φόβου· ἔχει δὲ μητέρα τὴν λυπν.

2. Κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίου καὶ αμοίου μεγέθους τελείου, χωρὶς ἐκαστοῦ τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι δρώντος, καὶ δι' ἐπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων καθάρσιν· ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα. γίνεται δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ ὁμωνυμίαν, συνομω-
νυμίαν, ἀδολεσχίαν, παρωνυμίαν (παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν), ὑποκορισμα, ἐξ ἀλλαγῇ (φωνῇ, τοῖς ὁμογενέσι), σχήμα λέξεως.

3. ἐκ τῶν πραγμάτων γέλως ἐκ τῆς ὁμοιώσεως

χρησεῖ
πρὸς τὸ πρὸς τὸ
χειρόν. βέλτιον.

ἐκ τῆς ἀπάτης, ἐκ τοῦ ἀδυνάτου, ἐκ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνα-
κολούθου, ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐκ τοῦ χρησθαι φορ-
τικῇ ὀρχήσει, ὅταν τις τῶν ἐξουσίαν ἐχόντων παρὲς τὰ μέ-
γιστα φανλοτάτα λαμβανῇ, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ λόγος ἢ καὶ μη-
δεμίαν ἀκολουθίαν ἔχῃ.

4. Διαφέρει ἡ κωμωδία τῆς λοιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λοιδορία ἀπαρκαλυπτῶς τὰ προσόντα κακὰ διεξιείσιν, ἡ δὲ δέεται τῆς κα-
λουμένης ἐμφάσεως.

5. Ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

6. Συμμετρία τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

7. Κωμωδίας ὅλη, μῦθος, ἦθος, διάνοια, λέξις, μέλος, ὅψις Μῦθος καμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστα-
σιν. Ἡθῃ κωμωδίας τὰ τε βωμολοχὰ καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. Διανοίας μερῇ δυο, γνώμη καὶ πίστις. Καμικὴ ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πατριὸν αὐ-
τοῦ γλώσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐ-

τῷ ἐκείνῳ. Μέλος τῆς μουσικῆς ἔστιν ἴδιον· ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς ἀντοτελεῖς ἀφορμὰς δεῆσθαι λαμβάνειν. Ἡ ὄψις μεγάλην χρεῖαν τοῖς δράμασι τὴν συμφωνίαν παρέχει. Ὁ μῦθος καὶ λέξεις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωδίαις θεωροῦνται, διάνοιαι δὲ καὶ ἥθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

8. Μέρη τῆς κωμωδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐπεισόδιον, ἐξόδος. Πρόλογός ἐστι μῦριον κωμωδίας τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. Χορικόν ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος ἀδόμενον, ὅταν ἔχη μέγεθος ἱκανόν. Ἐπεισόδιόν ἐστι τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. Εξόδός ἐστι τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

XII.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίευσ, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δονεῖ τὴν κωμωδίαν ἐν πλανωμένῃ τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον καταστήσασθαι, πικρότερον τε καὶ αἰσχροτέρου Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἣ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλῆμων ἐδραματούργησαν. 2. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφρηγῆς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστρατου καὶ Φιλωνίδου καθΐει δράματα. διὸ καὶ ἐσκωπτον αὐτὸν Ἀριστάνυμος τε καὶ Ἀμειψίας, τετραδι λεγόντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥς ἄλλοις ποιοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. 3. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γραφῆας κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραννικὸς ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι' ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίτῳ χρίσας, καὶ αἷτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν Ἰππέων κατεδικάσθη, ὥς φησιν ἐν Ἀχαρνεύσει.

Ἐγὼδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ὑφ' ἄνθρωπον ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

4. διηχθρευσεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἐθετο, [καὶ] ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων. 5. ὥς ξένον δὲ αὐτὸν εἶπε παρ' ὅσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ρόδιον ἀπὸ Αἰνίδου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἕκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι αὐτοῦ, ἢ καὶ ὅτι ἐκείνητο ἐκεῖσε. κατὰ τινὰς δὲ, ὥς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα

Μήτηρ μὲν τὲ μὲ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἔον γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

6. δευτερον δὲ καὶ τρίτον συνοφανηθεῖς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερός κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος. ὁθεν φησὶν „Αὐτὸς δ' ἑμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄττ' ἐπαθον ἐπίσταμαι δὴ“ καὶ τὰ ἐξῆς. 7. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συνοφάντας καταλυσαντα· οὗς ἀνόμασεν ἡπιάλους ἐν Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν „Οἱ τοὺς πατέρας [αὐτῶν] ἡγchon νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπιγον.“ 8. μάλιστα δὲ ἐπηνέβη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπεὶ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέρα τὲ ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγούμενη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλευθερος ὢν ὁ δῆμος ἀρχεῖ εαυτοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπηνέβη καὶ ἐστεφανώθη θαλλῶ τῆς ἱερᾶς εἰλαίας, ὃς νενομίσται ἰσότημος χρυσῷ στεφανῶν, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων „Τὸν ἱερὸν χρὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει συμπραττειν.“

[Ὀνομασθῆ δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἐνδοξον, τὸ μέτρον τοῦ Ἀριστοφάνειον.] 9. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσας διηγείναι καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθανέσθαι παρ' ὁποτέρους εἴη ὁ κωμωδιοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουληθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποιήσιν [τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν] καὶ συμβουλευσαὶ τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. 10. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτίος ξήλου τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγων δὲ Φιλῆμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ ὥστε μὴ ὀνομασθὶ κωμῶδειν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασι ἐκλειοιπνίας τῆς ὅλης τῶν κωμῶδιων διὰ τούτων αὐτῶν, αἰτιον γὰρ κωμωδίας τὸ σκώπτειν τινὰς, ἔγραψε [κωμωδίας τινὰς] Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τάλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε Μενάνδρος. 11. [καὶν δὲ ἐκλειοιπότης καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας, εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηρικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκενασθαι ἐπιγράφει χοροῦ, φθειγγόμενος ἐν ἐκείνῳ, ἃ καὶ ὁρώμεν τοὺς νέους οὕτως ἐπιγράφοντας ξήλῳ Ἀριστοφάνους.] 12. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πληθεῖ τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον, παιδὸς καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, [δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον.] τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναῖκα δὲ

αἰσχύνουσι τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ,

ἴσως αὐτοὺς λέγων.

13. Ἐγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἐστὶ δὲ ταῦτα, Ποιήσις Ναυαγός Νήσοι Νίοβος, ἃ τινὲς ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

14. Ο κωμικός χορός συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν κδ'. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πολέως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆει, εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ὑποκριτάς. ἀναχωρούντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν ἐπτάκις ἐστρέφετο ὁ χορός, προσεχὼν ἑφ' ἐκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον σχῆμα τῆς ὁρχήσεως παραβάσις, *** ὁμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρόν, τὸ καὶ πνίγος. τέταρτον στροφή ἢ ὠδή. τὸ πέμπτον ἐπίρρημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντωδή. τὸ ἑβδομον ἀντεπίρρημα.

15. Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλίστρατου τὰ ἰδιωτικά.

16. Πόσα μέρη κωμωδίας. α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ χοροῦ ἀδόμενον μέρος. γ'. ἐπεισῶδιον τὸ μετὰ τὸν ὄντο χορικῶν μελῶν. δ'. ἐξόδος τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἡ δὲ παραβάσις τοῦ χορικοῦ.

XIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναῖος, Πανδιονίδος φυλῆς. πάντῳ δὲ ὧν εὐφυῆς καὶ ἀγχινοῦς ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νεᾷ κοιμήθη τῇ ἡλικίᾳ ἠὺδοκίμησεν ἐν κωμωδίαις, ὡς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπεράρα· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρήκεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρήλθεν. 2. οὐκοῦν ἀνεφάνη τις ὑστέρων Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι αὐτοῖς ἀξιοῦται θανάτου. 3. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραπεν, ἅπαντα εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστά, καὶ πείθοντα τοὺς ἀκούοντας θανατᾶν τε καὶ κροτεῖν. 4. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης μηδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκόπτειν, εἰ ἀδικούντος ἦσθετο. ὅθεν καὶ τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρῆχον αἰεὶ καὶ τῷ δῆμῳ λυσιτελοῦντας. 5. εἶχε δὲ τρεῖς υἱούς, Φιλίππον, Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δὲ οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγεῖω

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

6. Ἰστέον ὅτι κωμωδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμῃς ἄδεσθαι τὰς κωμωδίας (κώμας δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταυτασί, ἢ παρὰ τὸ κῶμα, ὁ ὕπνος. 7. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ

εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικοῦμενοί τινες ὑπὸ τινων
αφ' αὐτῶν ἡοχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοῖς τῶν ἀδικούντων στενωποῖς,
βοῶντες, ὃ δεῖνα ἀδικία χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν οὐτῶν
καὶ νόμων· καὶ τούτων λεγομένων οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς τὰντα,
σώφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. 8. ἐπεὶ οὖν ἀριστα τοῦτο εἶχον
ἰδοῦν καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν
παντάπασις ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντισταγομένης καὶ
τρόπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ ποιηταί, ἐν
μέρει παιδιᾷς σκωμμάτα τε τῶν ἀδικούντων καὶ διδαχὴν ὧν
προσῆκον ἐργαζόμενοι. ἤδοντο δὲ κωμῳδία ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς
ἑαρος ὥρα.

XIV.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ ΕΙΣ ΑΡΙ-
ΣΤΟΦΑΝΗΝ.

Βίβλοι Ἀριστοφάνους, θεῖος πόνος, αἶσιν Ἀχαρνέως
κισσὸς ἐπὶ χλοερῇν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἦν δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μυθοὶ
ἡγεῦσιν φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἀριστε, καὶ Ἑλλάδος ἡθῆσιν ἰσα
κωμικὴ καὶ στύξας ἀξία καὶ γελάσας.

XV.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Επιτρυβιον.

Θεῖος Ἀριστοφάνους ὑπ' ἐμοὶ νέκυσ, εἰ τινα πεύθῃ
κωμικόν, ἀρχαίης μνάμα χοροστασίης.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΤΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ἐφίστηκεν Ἀθηνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δήμον ἑξαπατῶντας Δικαιοπόλεις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιδέον καλουμένου, σπείσαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Ἀάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα δύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντες, ὡς ἐσπείσμενον τοῖς πολεμιοτατοῖς καταλεύσειν ὁρῶσιν. ὁ δὲ υποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιτήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτ', ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τραχὴλον ἀποκοπήσεσθαι, ἔλθων ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακάμασι παρῶδει τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαρτιόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολέμοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λαμαχος δορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διεκλύσμου κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρηνὴν τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παῖδα ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀντιτίθεμενος εἰς τὴν ἀγορὰν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συνοφαντῶν συλλαβόμενος τίνα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βαλλὼν εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηναίων παραδίδωσι, καὶ προσάγοντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἡκίων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὀπλῶν τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ Διο-

νύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἐρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύνων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἐν σφόδρα πεπονημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἀρχontos ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν, οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον· παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινες σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς εἶασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. [αὐτὸ τὸ ψήφισμα τε Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν Περικλέα οὐκ τῶν Λακωνικῶν τῶνδε πάντων αἰτίον, σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφρεστώτων κακῶν.]

ΑΧΑΡΝΗΣ.

- ΔΙΚ. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιά, πάνυ γε βαιά, τέτταρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
 φέρ' ἰδὼ· τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
 ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, 5
 τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
 ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
 ὅτε δὴ' κεχήνῃ προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, 10
 ὃ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν.
 πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
 ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἥνικ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
 Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἄσόμενος Βοιωτίον.
 τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν, 15
 ὅτε δὴ παρέκνυε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 ἀλλ' οὐδὲ πάποτ' ἐξ ὅτου γὰρ ῥύπτομαι
 οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κοινίας τὰς ὀφρῦς
 ὡς νῦν, ὅπότ' οὕσης κυρίας ἐκκλησίας
 ἐωθινῆς ἔρημος ἦ πνύξ ἀντήϊ· 20
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
 οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρίαν
 ἤκοντες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς
 ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, 25

ἄθροοι καταρρέοντες· εἰρήνην δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶς· οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰὲν πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοσίων κἀθῆμαι· κατ' ἐπειδὰν ὦ μόνος, 30
 στένω, κέχνηα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἔρων,
 στρυγῶν μὲν ἄστν, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποδῶν,
 ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἀνθρακας πρίω, 35
 οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦδει πρίω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἦκω παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 εἰάν τις ἄλλο πλήν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί. 40
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ λεγόν·
 εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

KHP. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὥς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦ. ἤδη τις εἶπε; **KHP.** τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45

ΑΜΦ. ἐγὼ. **KHP.** τίς ὦν; **ΑΜΦ.** Ἀμφίθεος. **KHP.** οὐκ
 ἄνθρωπος; **ΑΜΦ.** οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δῆμητρος ἦν
 καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 γαμει δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
 ἐξ ἧς Λυκίνοσ ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ 50
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιέσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὦν, ἄνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. **KHP.** οἱ τοξόται.

ΑΜΦ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με; 55

ΔΙΚ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡ. καὶ ἄθρο σίγα. ΔΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ,
ἢ μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃτέ μοι. 60

ΚΗΡ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙΚ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσιν
καὶ τοῖς ταῷσι τοῖς τ' ἀλαξονεύμασιν.

ΚΗΡ. σίγα. ΔΙΚ. βαβαιάξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, 65
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙΚ. οἴμοι τῶν
δραχμῶν.

ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καῦστρίων
πεδίῳ οἰοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἀρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι, 70
ἀπολλύμενοι. ΔΙΚ. σφόδρα τὰρ' ἐσώζομην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.

ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙΚ. ὦ Κραναὰ πόλις, 75
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;

ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚ. ἡμεῖς δὲ λαικαστὰς γε καὶ καταπύγονας.

ΠΡ. εἰτε τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν. 80
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὥχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κᾶχεξεν ὅκτῳ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚ. πόσου δὲ τὸν προκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡ. τῇ πανσελήνῳ· κατ' ἀπῆλθεν οἰκαδε. 85
εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙΚ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαξονευμάτων.

- ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναιξ.
- ΔΙΚ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σύ, δύο δραχμάς φέρων. 90
- ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙΚ. ἐκκόψεις γε
κόραξ πατάξας τὸν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
- ΚΗΡ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙΚ. ὦναξ Ἡράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἀνθρώπε, ναυφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεῶν σκοπεῖς; 96
ἄσχωμ' ἔχεις πού περὶ τὸν ὄφθαλμόν κατω.
- ΠΡ. ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὃ Ψευδαρτάβα.
- ΨΕΥ. ἱερταμὰν ἐξαρχας ἀπισσόνα σάτρα. 100
- ΠΡ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὐ
- ΠΡ. πᾶρχειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγει δὴ σύ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
- ΨΕΥ. οὐ λῆψι χρῆσο, χαυνόπρωκτ' Ἰάον, αὐ.
- ΔΙΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὲ λέγει;
- ΔΙΚ. ὃ τι; χαυνοπρωκτοὺς τοὺς Ἰάονας λέγει, 106
εἰ προσδοκᾷσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
- ΠΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
- ΔΙΚ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἰ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος. 110
ἄγε δὴ σύ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων; —
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί, 115
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθενδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἑτερον τουτονί
ἐγώδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ θερμοβούλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δ', ὦ πίδαγκε, τὸν πῶγων ἔχων 120
εὐνουχὸς ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;

ΚΗΡ. σίγα, κάθιζε.

τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙΚ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι; 126
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργασομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφιδεὸς μοι ποῦ ἔστιν; ΑΜΦ. οὐτοσί παρα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὁκτὼ δραχμας 130
σπονδὰς ποιήσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
ὕμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνατε.

ΚΗΡ. προσίτω Θεῶρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. ΩΤΩ. ὁδὶ.

ΔΙΚ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται. 135

ΘΕΩ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρακῇ πολύν,

ΔΙΚ. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φερες πολύν.

ΘΕΩ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρακὴν ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγγις ἠγωνίζετο. 140

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἐπινον τὸν χρόνον.

καὶ δῆτα φιλαθηναῖος ἦν ὑπερφνωῶς,

ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθής, ὥστε καὶ

ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ', Ἀθηναῖοι καλοί.

ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, ὁκτὶ Π 145

ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων, 57.2

καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ.

ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων

στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

ὅσον τὸ χοῦμα παρνόπων προσέρχεται. 150

- ΔΙΚ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείδομαι
ὦν εἶπας ἐνταυτοῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνούπων.
- ΘΕΩ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἐπεμψεν ὑμῖν. ΔΙΚ. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
- ΚΗΡ. οἱ Θραῖκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν. 155
- ΔΙΚ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕΩ. Ὀδομάντων στρατός.
- ΔΙΚ. ποίων Ὀδομάντων; εἶπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
- ΘΕΩ. τούτοις ἅν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160
- ΔΙΚ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μὲντ' ὁ θρανίτης λεῶς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕΩ. ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τουτοῖσιν ἐσκοροδισμένοις; 166
- ΔΙΚ. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι 170
διοσημίᾳ 'στὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
- ΚΗΡ. τοὺς Θραῖκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύνουσι τὴν ἐκκλησίαν.
- ΔΙΚ. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί. 175
χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜΦ. μήπω γε, πρίν γ' ἂν στῶ
τρέχων·
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
- ΔΙΚ. τί δ' ἐστίν; ΑΜΦ. ἐγὼ μὲν δευρό σοι σπονδὰς
φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι, 180

ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
 ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
 σπονδάς φέρεis, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
 κὰς τοὺς τριβώνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
 ἐγὼ δ' ἐφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον καβῶν. 185

ΔΙΚ. οἱ δ' οὖν βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπονδάς φέρεis;

ΑΜΦ. ἐγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.

αὐται μὲν εἰδί πεντέτεis. γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. αἰβοῦ. ΑΜΦ. τί ἐστίν; ΔΙΚ. οὐκ ἀρέσκουσίν
 μ', ὅτι

ὄξουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190

ΑΜΦ. σὺ δ' ἀλλὰ τασθὶ τὰς δεκέτεis γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. ὄξουσι χαῖται πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
 ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦ. ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ τριακοντουτιδὲς
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙΚ. ὦ Διονύσια, 195
 αὐται μὲν ὄξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,

καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτὶ' ἡμερῶν τριῶν,

κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπη θέλεις.

ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κακπίομαι,

χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας· 200

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς

ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

ΑΜΦ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡ. τῇδε πας ἔπον, δῖωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 τῶν οδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205

ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύσατε,

εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὃ τὰς σπονδάς
 φέρων.

ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν
 ἐτῶν τῶν ἐμῶν· 210

οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀν-
δράκων φορτίον

ἡκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὥδε φανύλως ἂν ὁ 215
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξεφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλῆξατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερεὸν ἤδη τοῦμόν ἀντικνημίον
καὶ παλαιῷ Λακρρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐργάνοι ποτὲ

μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
ἐσπείσαστο, 225

οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθροδοπὸς αὖξεται τῶν
ἐμῶν χωρίων·

κούκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὄξύς, ὀδυνηρός, **** ἐπίκωπος, ἵνα 231

μήποτε πατῶσιν ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπελούς.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὗρεθῇ ποτέ· 235
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡ. σίγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὥς εἰκ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε. 241

πρόλθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓ. ὦ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, 245

ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

ΔΙΚ. καὶ μὴν καλὸν γ' ἐστ'· ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν

ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
οὔσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει, κακποιήσεται γαλᾶς 255

σοῦ μηδὲν ἦττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὀρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κὰν τῷ χλῶ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθὼν σου περιτραγῇ τὰ χρυσία.

ΔΙΚ. ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρθρὸς ἐκτέος 260

ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·

ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·

σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.

Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,

ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-

τε, μοιχέ, παιδεραστά,

ἐκτῶ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς

τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,

σπονδὰς ποιησάμενος ἐμὰν-

τῶ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν

καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270

πολλῶ γάρ ἐσθ' ἡδίων, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,

κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον,

τὴν Στρουμοδώρου Θραῦτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,

μέσσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

βαλόντα καταγίγαρτίσαι. 275

Φαλῆς Φαλῆς,

ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης

ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον·

ἢ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280

βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖε πᾶς τὸν μιαιφόν.
οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

ΧΟΡ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαιφὰ κεφαλῇ. 285

ΔΙΚ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ χαρνέων γεραίτατοι;

ΧΟΡ. τουτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἑμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην ἀκούσατ', ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χῶσομεν τοῖς
λίθοις. 295

ΔΙΚ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὦ γράθοι.

ΧΟΡ. οὐκ ἀνασχῆσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὥς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν 300
κατατεμῶ τοῖσιν ἵππευσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κρούς,

ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚ. ὦ γράθοι, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε, 305
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
σάμην.

✓ ΧΟΡ. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὐδ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, 309
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡ. οὐχ ἀπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἢ καδίκου-
μένους.

- ΧΟΡ. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
- ΔΙΚ. κἄν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πληθῇ δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
- ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
- ΔΙΚ. οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν. 321
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεόν, ὠχαρνηίδαι;
- ΧΟΡ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙΚ. δεινὰ τᾶρα πείδομαι.
- ΧΟΡ. ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω. ΔΙΚ. μηδαμῶς, ὠχαρνηκοί.
- ΧΟΡ. ὥς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙΚ. δῆξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῖν τῶν φίλων τοὺς φιλτά-
τους. 326
- ὥς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
- ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν ἡμῖν; μὲν ἔχει τοῦ παιδίου 329
τῶν παρόντων ἔνδον εἴροξας; ἢ πλὶ τῷ θρασύνεται;
- ΔΙΚ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτοῦ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώπων τι κηδεταί.
- ΧΟΡ. ὥς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὃδ' ἐστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ θράσης ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
- ΔΙΚ. ὥς ἀποκτενῶ κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
- ΧΟΡ. ἀπολείς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα; 336
- ΔΙΚ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
- ΧΟΡ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακε-
δαιμόνιον αἰῶθ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σούστὶ φίλον·
ὥς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
- ΔΙΚ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμάζε προῶτον ἐξεράσατε.
- ΧΟΡ. οὐτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατὰθον πάλιν τὸ ξίφος.
- ΔΙΚ. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τριβώσιν ἐγκάθηνταί που
λίθοι.
- ΧΟΡ. ἐκσέσεισται χαμαῖ'. οὐχ ὁρᾶς σείόμενον;

ὦ ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ καταθῶν τὸ βέλος. 345
ὥς ὅδε γε σειστός ἄμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚ. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασεύειν βοήν,
ὀλίγου τ' ἀπεθάνον ἀνδρακες Παρνηῆσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ θεοῦς δὲ τῆς μαρίλης μοι συκνήν 350
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν 355
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅς' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡ. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκῶν θυράξ'
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτιλε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; 360
πάννυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.

ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὸς δεῦρο τοῦπίξηνον ἐγγεῖρει λέγειν. 365

ΔΙΚ. ἰδοὺ θεάσαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὐτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους 370
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
εἰάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κἀδικα·
κάνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι 375
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτὸς τ' ἐμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθὼν
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσσι κωμωδίαν.

εἰσελκύνσας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
 διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιξέ μου 380
 ἀκκυκλοβόρει ἀπλυνεν, ὥστ' ὀλίγον πάνν
 ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
 νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν εἰσατε
 ἐνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡ. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τρι-
 βάς; 385

λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
 σκοτοδασυπνκνότριχά τιν' Ἴτιδος κυνῆν· 390
 εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
 ὥς σκῆψιν ἄγων οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙΚ. ᾧρα ὅτιν ἄρα μοι καρτεράν ψυχὴν λαβεῖν,
 καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὥς Εὐριπίδην.
 παῖ παῖ. ΚΗΦ. τίς οὗτος; ΔΙΚ. ἐνδον ἐστ' Εὐ-
 ριπίδης; 395

ΚΗΦ. οὐκ ἐνδον ἐνδον ἐστίν, εἰ γινώμην ἔχεις.

ΔΙΚ. πῶς ἐνδον, εἴτ' οὐκ ἐνδον; ΚΗΦ. ὀρθῶς, ὡ γέρον.
 ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
 οὐκ ἐνδον, αὐτὸς δ' ἐνδον ἀναβάδην ποιεῖ
 τραγωδίαν. ΔΙΚ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, 400
 ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωςὲ σοφῶς ὑποκρίνεται.
 ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗΦ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. ἀλλ'
 ὅμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

ὑπακουσον, εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τινί· 405

Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλείδης, ἔργω.

ΕΤΡ. ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚ. ἀλλ' ἐκκνυκλήθητ'. ΕΤΡ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. ἀλλ'
 ὅμως.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἐκκνυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚ. Εὐριπίδη, ΕΥΡ. τί λέλακας; ΔΙΚ. ἀναβάδην
ποιεῖς, 410

ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.

ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

ἐσθ' ἤτ' ἐλεεινὴν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,

δὸς μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 415

δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·

αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΥΡ. τὰ ποῖα τρυχῇ; μὲν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὸν

ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἐτ' ἀθλιωτέρου. 420

ΕΥΡ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοῖνικος; ΔΙΚ. οὐ Φοῖνικος, οὐ,

ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;

ἀλλ' ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλὰ τοῦτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425

ΕΥΡ. ἀλλ' ἡ τὰ δυσπινὴ θέλεις πεπλώματα

ἢ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χῶλος οὐτοσί;

ΔΙΚ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κακείνος μὲν ἦν

χῶλος, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφον. ΔΙΚ. ναὶ Τηλέφον·

τοῦτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα. 431

ΕΥΡ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.

κεῖται δ' ἀνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,

μεταξὺ τῶν Ἴνους. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ, 435

ἐνσκενάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδί,

κακείνᾳ μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,

τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

δεῖ γάρ με δοῖναι πτωχὸν εἶναι τήμερον, 440

εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΥΡ. δώσω· πυκνὴ γὰρ λεπτά μηχανὰ φρενί. 445

ΔΙΚ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ.
εὐ γ'· οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπύμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡ. τοντὶ λαβὼν ἄπελθε λατῶν σταθμῶν.

ΔΙΚ. ὦ θυμ', ὅρᾳς γὰρ ὡς ἀπαθούμαι δόμων, 450
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχρῳ.

ΕΥΡ. τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρεός;

ΔΙΚ. χρεός μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455

ΕΥΡ. λυπηρὸς ἴσθ' ὦν ἀποχωρήσον δόμων.

ΔΙΚ. φεῦ·

εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτε.

ΕΥΡ. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙΚ. μᾶλλον μοι δὸς ἐν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

ΕΥΡ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθι δ' ὅκληρὸς ὦν δόμοις.

ΔΙΚ. οὐπω μὰ Δι' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά. 461

ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
δός μοι χυτροῖδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥΡ. ἄνθρῳπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.

ἄπελθε ταυτηνὶ λαβὼν. ΔΙΚ. ἀπέρχομαι. 465

καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, οὐ μὴ τυχῶν
ἀπόλωλ'. ἀκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·

τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κού πρόσειμ' ἐτι·

εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡ. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν

ὁχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στურγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιςτ' ἀπολοίμην, εἰ τί σ' αἰτήσαιμ' ἐτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δός, μητροθέν δεδεγμένος.

475

ΕΤΡ. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἀνευ σκάνδικος ἐμπορευντέα.

480

ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆς.

ἔσθηκας; οὐκ εἰ καταπιὼν Εὐριπίδην;

ἐπήνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδιά,

485

ἄπελθ' ἐκείσε, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ

παράσχεις, εἰπούς' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.

τόλμησον, ἴδι, χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟΡ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν

490

ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς δ' ἀνὴρ,

ὅστις παρὰσχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα

ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.

ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἰά νυν,

ἐπειδὴ περ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

495

ΔΙΚ. μὴ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,

εἰ πτωχὸς ὦν ἐπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν

μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.

τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῶδιά.

500

ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.

οὐ γὰρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι

ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.

αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν,

κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι

505

ἤκουσιν οὐτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπιτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστών λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, 510
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λαίωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, 515
 μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 αἵμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
 ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 κεῖ που σίκκον ἴδοιεν ἢ λαγῶδιον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικά καπέπρατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ καπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδες
 νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι· 525
 καθ' οἱ Μεγαρῆς ὁδύνας πεφνυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεργάγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλῆς οὐλύμπιος 530
 ἥστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύνει τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ μῆτ' ἐν ἀγορᾷ
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ μῆτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίῳν ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·

οὐκ ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἶπατε.
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.
 καὶ κάρτα μέντ' αὖ εὐθέως καθέλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
 ἄσκων, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
 σκορόδων, ἐλαῶν, κρομαύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
 οὐκ οἴομεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῶν οὐκ ἐνι.

ΗΜΙΧ. ἄληθες, ὦπίτριπτε καὶ μιαρῶτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὦν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συνοφάντης εἰ τις ἦν, ὠνείδισας;

ΗΜΙΧ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
 δίκαια πάντα κούδεν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙΧ. εἰτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧ. οὔτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὥς εἰ θενεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρδήσει τάχα.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,
 βοηθήσον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
 ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
 εἰτ' ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ

τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος. 570

ΛΑΜ. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρεὶ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΗΜΙΧ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575

ΗΜΙΧ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἀνθρωπος πάλα
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΛΑΜ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

ΔΙΚ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἰπὸν τι καστωμυλάμην.

ΛΑΜ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙΚ. οὐκ οἶδα.

ΛΑΜ. πῶς· 580

ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἐλιγνῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

ΛΑΜ. ἰδοῦ. ΔΙΚ. παρὰθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

ΛΑΜ. κεῖται. ΔΙΚ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ
περὶόν.

ΛΑΜ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙΚ. τῆς κεφαλῆς νυν μου
λαβοῦ, 585

ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜ. οὗτος, τί θράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
πτίλον γὰρ ἔστιν — ΔΙΚ. εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἄρα κομπολακύνθου;

ΛΑΜ. οἶμ' ὥς τεθνηξέεις. ΔΙΚ. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε· 590
οὐ σὴν κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚ. ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός; ΛΑΜ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚ. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπονδαρχίδης, 595
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.

ΛΑΜ. χειροτονήσαν γάρ με ΔΙΚ. κόκκυγες γε τρεῖς.
 ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσαμην,
 ὄρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν, 600
 νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχ-
 μάς,

Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαοσί.
 Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαξόνας, 605
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ καὶ Γέλα καὶ Καταγέλα.

ΛΑΜ. χειροτονήθησαν γάρ. ΔΙΚ. αἴτιον δὲ τί
 ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
 τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἔτεον, ὦ Μαριλάδη,
 ἦδη πεπρέσβευκας σὺ πολιοῦς ὦν ἐνῆ;
 610 ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων ἀργάτης.
 τί δαὶ Δράκυλλος κευφορίδης ἢ Πρινίδης;
 εἶδέν τις ὑμῶν τακβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
 οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 οἷς ὑπ' ἐρανον τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
 615 ὥσπερ ἀπὸ νιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚ. οὐ δῆτ', ἔάν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
 αἰεὶ πολεμήσω, καὶ ταραῶξ πανταχῇ,
 καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μῆ. 625

ΧΟΡ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείδει
 περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαί-
 στοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
 σκαλος ἡμῶν,
 οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὥς δεξιὸς
 ἐστίν·
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχυβούλοις, 630
 ὥς κωμῶδει τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 βρίζει,
 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ
 ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔξαπατᾶ-
 σθαι,
 μήθ' ἦδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαννοπο-
 λίτας. 635
 πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
 ἔξαπατῶντες
 πρῶτον μὲν ἰσotteφάνους ἐκάλουν· κάπειδὴ τοῦτό
 τις εἴποι,
 εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγι-
 δίων ἐκάθησθε.
 εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
 Ἀθήνας,
 εὔρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν πε-
 ριάψας. 640
 ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἷτιος ὑμῖν γεγέ-
 νηται,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὥς δημο-
 κρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν
 ἀπάγοντες

ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
 ἄριστον,
 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ
 δίκαια. 645
 οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος
 ἦκει,
 ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
 βασανίζων,
 ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ
 κρατοῦσιν·
 εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ
 πολλὰ·
 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
 γεγενῆσθαι 650
 καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
 ἔχοντας.
 διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
 καλοῦνται,
 καὶ τὴν Αἰγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νῆσου μὲν
 ἐκείνης
 οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν
 ἀφέλωνται.
 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ'· ὥς κωμωδήσει τὰ
 δίκαια· 655
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐ-
 δαίμονας εἶναι,
 οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς, οὐδ' ἐξα-
 πατύλλων,
 οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
 τιστα διδάσκων.
 πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
 καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω. 660

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἄλλῳ
 περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκείνος
 δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος,
 ἔντονος Ἀχαρνική. 665

οἶον ἔξ ἀνδράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ',
 ἔρεθιζόμενος οὐρίᾳ ριπίδι,

ἥνικ' ἂν ἐπανδρακίδες ὥσι παρακείμεναι, 670

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακνῶσι λιπαράμπνκα,

οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος, εὐτο-
 νον, ἀγροικότονον,

ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν

γῆροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,

οἵτινες γέροντας ἀνδρας ἐμβалόντες ἐς γραφὰς

ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελασθαι ῥητόρων, 680

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,

οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·

τονθορῶντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

οὐχ ὀρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπονδάσας ξυνηγορεῖν 685

ἐς τάχος παλεῖ ξυναπτῶν στρογγύλοισι τοῖς ῥήμασι·

κατ' ἀνελκυσσας ἑρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστάς ἐπ' ὧν,

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ

κυκῶν.

ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρῶζει, κατ' ὀφλῶν ἀπέρ-
 χεται·

εἶτα λῦζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φί-

λους,

690

οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἀπέρ-
χομαι.

ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολὺν ἄνδρα
περὶ κλευνύδραν,

πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμε-
νον ἀνδρικὸν ἰδρωτα δὴ καὶ πολύν, 695

ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κατὰ πρὸς ἀλισκομεθα. 700

πρὸς τὰδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,

ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705

ὥστ' ἐγὼ μὲν ἤλεῃσα καπεμορξάμην ἰδὼν

ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,

ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἦνίκ' ἦν Θουκυδίδης,

οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιοὺς θάδ' ἦεν ἡνέσχετ' ἂν,

ἀλλὰ κατεπαλαιοσεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους, 711

περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,

ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἦ

τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νωδὸς ὁ ξυνηγόρος, 715

τοῖς νεοῖσι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χῶ Κλεινίου.

κάξελανύειν χορὴ τὸ λοιπόν, καὶ φύγῃ τις, ζημιοῦν

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.

ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίους 720

ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις

ἔφ' ὥτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μὴ.

ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
 τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 ἐνταῦθα μῆτε συκοφάντης εἰσίστω 725
 μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπείσαμην
 μέτειμι, ἵνα στήσω φανεράν ἐν τὰγορᾷ.

ΜΕΓ. ἀγορὰ ν' Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
 ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἔπερ ματέρα. 730
 ἀλλ', ὦ πονηρὰ κῶρι' ἀθλίου πατρός,
 ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἶ' ἔ' εὖρητέ πα.
 ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
 πότερα πεπρᾶσθαι χορήδδεται, ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ. πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735

ΜΕΓ. ἐγὼνγα καὶ τὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
 ὃς ὑμέ κα πρίαιτο, φανεράν ξαμίαν;
 ἀλλ' ἐστὶ γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 χοίρους γὰρ ὑμε σκευάσας φασὶ φέρειν.
 περὶθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων. 740
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθὰς ὑός·
 ὡς ναὶ τὸν Ἑρμῆν, εἶπερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' ἰς,
 τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ὀυγγία,
 κῆππειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε. 745
 ὅπως δὲ γουλλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
 χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
 ἐγὼν δὲ καρνεῖω Δικαιοπόλιν ὅπα.

Δικαιοπόλι, ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕΓ. ἀγορασοῦντες ἵκομεν.

ΔΙΚ. πῶς ἔχετε; ΜΕΓ. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποττὸ πύρ. 751

ΔΙΚ. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν ἀνλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕΓ. οἶα δὴ.
 ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,

ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τᾷ πόλει, 755
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοιμέθα.

ΔΙΚ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕΓ. σά μάν;

ΔΙΚ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῦ; πῶς ὁ σῆτος ὦνιος;

ΜΕΓ. παρ' ἡμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί. 759

ΔΙΚ. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕΓ. οὐχ ὕμεις αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕΓ. ποῖα σκόροδ'; ὕμεις τῶν αἰεί,
ὄκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μῦες,
πάσσανι τὰς ἀγλιδας ἐξορύσσετε.

ΔΙΚ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕΓ. χοίρους ἐγὼ νῦν μυστικάς.

ΔΙΚ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕΓ. ἀλλὰ μάν καλαί. 765
ἄντεινον, αἱ λῆς· ὥς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕΓ. χοῖρος ναὶ Δία.

ΔΙΚ. τί λέγεις σὺ; ποδαπὴ χοῖρος ἦδε; ΜΕΓ. Μεγαρικά.
ἢ οὐ χοῖρος ἐστ' ἂδ'; ΔΙΚ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓ. οὐ δεινὰ; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας· 770

οὐ φατι τάνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μάν,
αἱ λῆς, περὶδον μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν,
αἱ μὴ' στὶν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

ΔΙΚ. ἀλλ' ἐστὶν ἀνθρώπου γε. ΜΕΓ. ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμά γα. σὺ δὲ νῦν εἵμεναι τίνος δοκεῖς; 775

ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένης; ΔΙΚ. νῆ τοὺς θεοὺς

ἐγώ γε. ΜΕΓ. φῶναι δὴ τὸ ταχέως, χοῖριον.

οὐ χρησθὰ; σιγῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;

πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδης.

ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ.

780

ΜΕΓ. αὐτὰ στί χοῖρος; ΔΙΚ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἐστὶ πέντ' ἔτων.

ΜΕΓ. σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθῆσεται.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτήγί. ΜΕΓ. σά μάν;

πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙΚ. κέρκον οὐκ ἐχει.

ΜΕΓ. νεὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακούμενα

786

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχείαν κήρυθραν.

ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.

ΔΙΚ. ὥς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρω.

ΜΕΓ. ὁμοματρία γὰρ ἐστὶ κῆκ τούτου πατρός. 790

αἱ δ' ἂν παχυνθῇ καναχνοιανθῇ τριχί,

κάλλιστος ἐστὶ χοῖρος Ἀφροδίτῃ θύειν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ' ἀφροδίτῃ θύεται.

ΜΕΓ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μὴν γὰρ δαιμόνων. 795

καὶ γίνεται γὰρ τάνδε τῶν χοίρων τὸ κοῆς

ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.

ΔΙΚ. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἂν;

ΜΕΓ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, καὶ ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.

ΔΙΚ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕΓ. πάνθ' ἃ κα διδῶς.

αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙΚ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟΡΑ. κοῖ
κοῖ. 800

ΔΙΚ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ κοῖ.

ΔΙΚ. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ.

[ΔΙΚ. τί δαί; σὺ καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς; ΚΟΡΑ. κοῖ κοῖ.]

ΔΙΚ. ὥς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805

τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί,

οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.

ποδαπὰ τὰ χοῖρι; ὥς Τραγασαῖα φαίνεται.

ΜΕΓ. ἀλλ' οὐτὶ πάσας κατέτρεγον τὰς ἰσχάδας.

ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνείλόμαν. 810

ΔΙΚ. νῆ τον Δι' ἀστείω γε τῷ βοσκήματε·

ποσὸν πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓ. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκοροδῶν τροπαλίδος,

τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

ΔΙΚ. ὠνήσομαί σοι· περιμέν' αὐτοῦ. ΜΕΓ. ταῦτα δῆ.

Ἑρμᾶ' ἔμπολαῖε, τῶν γυναικῶν τῶν ἐμῶν 816

οὕτω μ' ἀποδόσθαι τῶν τ' ἐμᾶντοῦ ματέρα.

- ΣΤΚ. ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕΓ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
- ΣΤΚ. τὰ χοιρίδια τολύνν ἐγὼ φανῶ ταδί
πολέμια καὶ σέ. ΜΕΓ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν 820
ὄθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἄμιν ἔφν.
- ΣΤΚ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
- ΜΕΓ. Δικαιοπόλι Δικαιοπόλι, φαντάζομαι.
- ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συνοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; 825
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
- ΣΤΚ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙΚ. κλάων γε σύ,
εἰ μὴ τέρωσε συνοφαντήσεις τρέχων.
- ΜΕΓ. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.
- ΔΙΚ. θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἤς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου 830
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκοροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕΓ. ἀλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχώριον.
- ΔΙΚ. πολυπραγμοσύνης· νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτό μοι.
- ΜΕΓ. ὦ χοιρίδια, πειρησθε κἄνις τῷ πατρὸς
παίειν ἔφ' ἀλλ' τὰν μάδδαν, αἶ' καὶ τις διδῶ. 835
- ΧΟΡ. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ ἄνῃρ
ἐν τὰγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσὶν τις Κτησίας,
ἢ συνοφαντῆς ἄλλος, οἱ- 840
μῶζων καθεδεῖται·
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὅστις τι Κλεωνύμῳ·
χλαίναν δ' ἔχων φανὴν δίδει· 845
κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τὰγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος αἰὲ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, 850
 ὁ ταχὺς ἄγει τὴν μουσικὴν,
 ὅζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
 πατρὸς Τραγασαίου·
 οὐδ' αὐθις αὐτὸς σκώπεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
 Ἀνσίστρατος τ' ἐν τὰγορᾷ, Χολαργέων οὐνεδος,
 ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς, 856
 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν αἰεὶ
 πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἑκάστων.

ΒΟΙ. ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γὰρ τὰν τύλαν κακῶς, 860
 κατὰθου τὴν τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
 ὑμεῖς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
 τοῖς ὁστίνοις φυνῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865

ΒΟΙ. ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδεῖς βομβανύλιοι;
 νῆ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττω γ', ὡς ξένης·
 Θείβαθι γὰρ φυνᾶντες ἐξόπισθ' ἐμὸν
 τάνθεια τὰς γλάχωνος ἀπέκλιξαν χαμαί.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίατο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
 τῶν ὀρεαλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙΚ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 τί φέρεις; ΒΟΙ. ὅς' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ὀρίγανον, γλαῶ, ψιαθοὺς, θρυαλλίδας,
 νάσσας, κολοιοὺς, ὑτταγὰς, φαλαγίδας, 875
 τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. ὥσπερ εἰ χειμῶν ἄρα
 ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙ. καὶ μὲν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 σκάλοπας, ἐχίνους, αἰελοῦρους, πικτίδας,
 ἰκτίδας, ἐνύδριαις, ἐγγέλεις Κωπαῖδας. 880

ΔΙΚ. ὦ τερπινότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,

- δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.
- ΒΟΙ.** πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾶδων κοράν,
ἔκβαθι τῶδε κηπιχάριττε τῷ ξένῳ.
- ΔΙΚ.** ὦ φιλάττη σύ καὶ πάλαι ποθομένην, 885
ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορῦχω. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐρχελυν,
ἤκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει ποθομένην. 890
προσεΐπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρεξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' εἷσφερ' αὐτήν· μὴδὲ γὰρ θανῶν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.
- ΒΟΙ.** ἔμοι δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται; 895
- ΔΙΚ.** ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
- ΒΟΙ.** ἰῶγα ταῦτα πάντα. **ΔΙΚ.** φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερόν ἐνθενδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; **ΒΟΙ.** ἰῶ,
ὅ τι γ' ἐστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μὴ. 900
- ΔΙΚ.** ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. **ΒΟΙ.** ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμῖν μὴ' στι, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.
- ΔΙΚ.** ἐγὼ δα τοίνυν· συκοφάντην ἐξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. **ΒΟΙ.** νὴ τῷ σιώ,
λάβοιμι μένταν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ, 906
ἅπερ πίδακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
- ΔΙΚ.** καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἐρχεται φανῶν.
- ΒΟΙ.** μικρός γὰρ μάκος οὗτος. **ΔΙΚ.** ἀλλ' ἅπαν κακόν.
- ΝΙΚ.** ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; **ΒΟΙ.** τῶδ' ἐμὰ 910
Θεῖβαθεν, ἴττω Δεύς. **ΝΙΚ.** ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. **ΒΟΙ.** τί δαὲ κακὸν παθῶν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

- ΝΙΚ. καὶ δέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟΙ. τί ἀδικειμένος;
 ΝΙΚ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν. 915
 ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
 ΔΙΚ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;
 ΝΙΚ. αὐτὴ γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
 ΔΙΚ. νεώριον θρυαλλίς; ΝΙΚ. οἶμαι. ΔΙΚ. τί νι τροπῷ;
 ΝΙΚ. ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνήρ Βοιωτίας 920
 ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
 δι' ὑδρορροάς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῦντ' ἂν εὐθύς. ΔΙΚ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῦντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 925
 ΝΙΚ. μαρτύρομαι. ΔΙΚ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
 [ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.]
 ΧΟΡ. ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν 930
 οὕτως ὅπως
 ἂν μὴ φέρων κατὰξῃ.
 ΔΙΚ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυρορραγές
 κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
 ΧΟΡ. τί χρῆσεται ποτ' αὐτῷ; 935
 ΔΙΚ. πάγχροστον ἄγρος ἐσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
 ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἄγ- 940
 γείῳ τοιοῦτῳ χρώμενος

929—939. = 940—951.

κατ' οἰκίαν

τοσόνδ' αἰὲς ψοφοῦντι;

ΔΙΚ. ἰσχυρόν ἐστίν, ὡγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν

945

κάτω κἄρα κρέμαιο.

ΧΟΡ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙ. μέλλω γέ τοι θεριῖδδεν.

ΧΟΡ. ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
θέριξε καὶ [τοῦτον λαβῶν] πρόβαλλ' ὅποι
βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

950

ΔΙΚ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβῶν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.

ΒΟΙ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἰσμήνιχε.

ΔΙΚ. χῶπῳ κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὕγιες, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

955

ΘΕΡ. ΔΑΜ. Δικαιοπολι. ΔΙΚ. τί ἐστι; τί με βωστρεῖς;
ΘΕΡ. ὅ τι;

ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῇς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τρίων δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαδ' ἔρχεσθαι.

960

ΔΙΚ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔρχεσθαι;

ΘΕΡ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

965

ΔΙΚ. οὐκ ἂν μὰ Δι', εἰ δοίῃ γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρῖχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τόδε λαβῶν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

970

ΧΟΡ. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα,
 τὸν ὑπέρσοφον,
 οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διευ-
 πολᾶν,
 ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρόπει χλι-
 ἀρὰ κατεσθίειν. 975

αὐτόματα πάντ' ἄγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
 οὐδέ ποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι,
 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται 980
 ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφνυ,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἄγαθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
 εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτραπε κἄξέχει,
 κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον,
 πῖνε, κατὰκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν, 985
 τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἐτι τῷ πυρί,
 ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

***** ταί τ' ἐπὶ τὸ δαίπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ
 φρονεῖ, 988
 τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δαίγμα τὰδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
 θυρῶν.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
 τροφε Διαλλαγῇ,
 ὥς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990
 πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγαγοὶ λαβὼν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 ἢ πάννυ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ;
 ἀλλὰ σέ λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἐτι προσβαλεῖν·
 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν, 995
 εἴτα παρὰ τόνδε νεᾶ μοσχίδια συνκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄξον, ὃ γέρων ὀδί,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλαῖδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,

971—987. — 988—999.

ᾧστ' αἰεΐφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νου-
μηνίαις.

KHP. ἀκούετε λεῶ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 1000
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπύῃ
πρωτίστος, ἄσκον Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἤκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπτάτε, τρέπετ', ἀφέλκετε 1005
τὰ λαγῶα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρῃ τὰς κίχλας.

XOP. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἀνθρῶπε, τῆς παρούσης. 1010

ΔΙΚ. τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;

XOP. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

XOP. ἤκουσας ὥς μαγειρικῶς 1015
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩ. οἴμοι τάλας. **ΔΙΚ.** ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

ΓΕΩ. ἀνὴρ κακοδαίμων. **ΔΙΚ.** κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΓΕΩ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῃ, 1020
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, καὶν πέντ' ἔτη.

ΔΙΚ. τί δ' ἐπαθες; **ΓΕΩ.** ἐπετρίβην ἀπολέσας τῷ βόε.

ΔΙΚ. πόθεν; **ΓΕΩ.** ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτῖοι.

ΔΙΚ. ὦ τρισκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩ. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἔτρεφέτην 1025
ἐν πᾶσι βολίτοις. **ΔΙΚ.** εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩ. ἀπόλωλα τῷφθαλμῷ δακρύων τῷ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,

ὑπάλειψον εἰρήνην με τῷ φθαλμῷ ταχῦ.

ΔΙΚ. ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύσω τυγχάνω. 1030

ΓΕΩ. ἰθ' ἀντιβολῶ σ', ἣν πῶς κομίσωμαι τῷ βόε.

ΔΙΚ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοῦ Πιττάλου.

ΓΕΩ. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα

εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν στριβιλικίγῃ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμῳξέ που. 1035

ΓΕΩ. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΧΟΡ. ἀνὴρ ἐνεύρηκέν τι τὰς
σπονδαῖσιν ἡδύ, κοῦκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚ. κατὰ χειρὶ σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι· 1040
τὰς σηπίας στάθνευε.

ΧΟΡ. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚ. ὀπτάτε τὰρχέλεια.

ΧΟΡ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ 1045
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚ. ὀπτάτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡ. Δικαιοπόλι. ΔΙΚ. τίς οὐτοσί τίς οὐτοσί;

ΠΑΡ. ἐπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙΚ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡ. ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν, 1051
ἵνα μὴ στρατεύουιτ', ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
ἔς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

ΔΙΚ. ἀπόφερ' ἀποφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,
ὥς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλιῶν δραχμῶν. 1055

ἀλλ' αὐτὴ τίς ἐστίν; ΠΑΡ. ἡ νυμφεύτρια

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

ΔΙΚ. φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; ὥς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἴκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060

φέρει δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
 ὅτι' ἡ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἄξια.
 ὕπερ' ὥδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον, ᾧ γύναι.
 οἶσθ' ὥς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
 ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τοντὰν 1065
 νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
 ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρουσιν,
 ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ὁδὶ τις τὰς ὀφρὺς ἀνεσπανῶς
 ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται. 1070

ΑΓ. Α. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δῶματα κτυπεῖ;

ΑΓ. Α. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
 ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
 κάπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς. 1075
 ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
 ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
 οὐ δεινὰ μὴ' ξεῖναι με μὴδ' ἑορτάσαι;

ΔΙΚ. ἰὼ στρατεύμα πολεμολαμαχαῖκόν. 1080

ΛΑΜ. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελαῖς ἤδη σύ μου.

ΔΙΚ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπύλῳ;

ΛΑΜ. αἰαῖ,

οἶαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.

ΔΙΚ. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓ. Β. Δικαιοπόλι. ΔΙΚ. τί ἐστίν; ΑΓ. Β. ἐπὶ δεῖπνον
 ταχὺ 1085

βάδιξε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.

ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνη· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρ᾽ ἐσκευασμένα,

κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
 ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
 ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑΜ. κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
 σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευάζετα.

ΛΑΜ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

ΛΑΜ. ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυνα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι. 1100

ΛΑΜ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπρὸν.

ΔΙΚ. κάμοι σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜ. ἐνεγκε δεῦρο τῷ πτερῷ τῷ ἔκ τοῦ κράνους.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας. 1105

ΛΑΜ. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.

ΔΙΚ. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φαττης κρέας.

ΛΑΜ. ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὀπλων.

ΔΙΚ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚ. κάμοι λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῶν. 1110

ΛΑΜ. ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἢ πρὸ δεῖπνου τὴν μίμαρκην κατέδομαι;

ΛΑΜ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.

βούλει περιδόσθαι, κάπιτρεψαί Λαμάχῳ, 1115

πότερον ἀκρίδες ἢ διὸν ἐστίν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜ. οἴμ' ὥς ὑβρίζεις. ΔΙΚ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.

ΛΑΜ. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦ λυτρον. 1120

ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙΚ. καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ'

ἀντέχου.

ΛΑΜ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἐκφερε.

ΛΑΜ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚ. κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον. 1125

ΛΑΜ. ταῦτ' οὐ κατὰγελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατὺς;

ΔΙΚ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκὺς;

ΛΑΜ. κατὰχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξομένον.

ΔΙΚ. κατὰχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδηλος γέρων 1130
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χόα.

ΛΑΜ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

ΔΙΚ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμποτάς θωρήξομαι. 1135

ΛΑΜ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.

ΛΑΜ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβών.

ΔΙΚ. ἐγὼ δὲ τοίματιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

ΛΑΜ. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βᾶδιζ', ὦ παῖ, λαβών. 1140
νίφει. βαβαιᾶξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

ΔΙΚ. αἶρου τὸ δεῖπνον· συμποτικά τὰ πράγματα.

ΧΟΡ. ἵτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.

ὥς ἀνομοίαν ἐρχεσθον ὁδόν·

τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145

σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,

τῷ δὲ καθεύδειν

μετὰ παιδίσκης ὥραιότατης,

ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.

Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῇ, τὸν με-
λέων ποιητήν, 1150

ὥς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·

ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
ἄδειπνον. 1155

ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἥ δ' ὠπτημένη
σίξουσα πάραλος ἐπὶ τραπέξῃ κειμένη
ὀκέλλοι· κατὰ μέλλοντος λαβεῖν
αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι. 1160
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· καὶ δ' ἕτερον νυκτερι-
νὸν γένοιτο.

ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἑπασίας βαδίζων, 1165
εἶτα κατὰξείε τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν
Ὀρέστης

μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βυλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπᾶξιεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον,
καῖπειθ' ἁμαρτῶν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡ. ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὑδωρ ὑδωρ ἐν χυτρίδιῳ θεομαίνετε· 1175

ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυνπῆρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνρορον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών, 1180
[καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.]

πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύνθου πεσὼν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ. 1185
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορορὴν πεσὼν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
ληστάς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.

οὐδὲ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἀνοίγε τὴν θύραν.

ΛΑΜ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ, 1190

στυγερά τάδε γε κρυερά πάθεα. τάλας ἐγὼ

διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίῳ τυπείς.

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι, 1195

Δικαιοπόλις ἂν εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,

κατ' ἐγγάνοι τάς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙΚ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ

τῶν τιτθίων, ὥς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, 1200

τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.

τον γὰρ χάα πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜ. ὦ συμφορὰ τέλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. 1205

ΔΙΚ. ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜ. στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚ. μογερός ἐγώ.

ΛΑΜ. τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚ. τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜ. τάλας ἐγώ [τῆς ἐν μάχῃ] ξυμβολῆς βαρείας. 1210

ΔΙΚ. τοῖς Χουσί γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜ. ἰὼ ἰὼ Παιᾶν Παιᾶν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιῶνια.

ΛΑΜ. λάβεσθε μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι. 1215

ΔΙΚ. ἐμοῦ δὲ γε σφῶ τοῦ πέους ἄμφω μέσου
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΛΑΜ. ἰλιγγίῳ κᾶρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινίῳ.

ΔΙΚ. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι 1220
καὶ σκοτοβινίῳ.

ΛΑΜ. θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίαισι χειρσίν.

ΔΙΚ. ὥς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βα-
σιλεύς;

ἀπόδοτέ μοι τὸν ἄσκον. 1225

ΛΑΜ. λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

ΔΙΚ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλ-
λίνικος.

ΔΙΚ. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχείας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡ. τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τον
ἄσκον. 1230

ΔΙΚ. ἐπεσθὲ νυν ἄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικον ἄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκον.

αἱ τρεῖς αἱ ἑαυτῶν

αἱ τρεῖς αἱ ἑαυτῶν 8.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

διαστέλλονται 15.

εἰς 6.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

αὐτὸς δὲ αἰτίας καὶ αὐτὸς ἐπὶ
τοῖς περὶ ταύτης

ἡδομαι ταύτης καὶ χαίρω ὡς ἔσθην
ἀφ' οὗ καὶ ἡδονὴς = ὑφαινομαι ὅ
καὶ ὁ = ἐφαίνω 7

526-534. Ο Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ
Ἡροδότου κακοκρίσεως αὐτοῦ σχίστος τὸν
τοιοῦ ἀναγράφοντος λέγει «ἐπὶ τῷ ὁμοιο-
μορφίῃ πεπεσῆσθαι, διὰ δ' αἰτίαν αἰ-
τῆς πέπρακτα καὶ τὴν δαίνεσθαι ἔχοντα
ἔδωκεν, ὁ πρὸς τὸ χεῖρον ἰκάνειν δυσχε-
ρὴν εἶναι καὶ κακοκρίσειν, ὅσοι οὐ καρι-
ται τὸ σῶμα ἔχειν ὅτι περικύπτει
ἐκταύται, δι' Ἡσσοῦσαν ἢ διαφύσει-
αν ἀποφάνοιεν, οὐ γὰρ ἔστιν ἡνι-
καὶ φιλανθρωπία γὰρ ἐν τῷ σῶμα
σώζειν, καὶ πρὸς τὴν εἶναι καὶ γινώσκοντες
σώζειν, δυνάμει, ποίαν ἐκτείνονται.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

БЕІО тѣхъ казѣвъ 12.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

φρ 18ω 4

αορον εισαγ. II.

Χαιρηδεν. 4.

ψαμμοκοστογραφια 3

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. [ΔΗΜ.]

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὐ ὄνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. [ΔΗ.]

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Το δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρὰ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγορακρίτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὕφ' ὧν προπηλακίζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφας ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως (διαβαλῶν) πρὸς τὴν βουλήν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἱππῶν, πρὸς τοὺς πολλὰς ἀδροτέρας διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγεννημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοιῶς τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφορομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θαυκαίαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λόγων υπερβολαῖς κρατούντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλλεται. δεισάντος δὲ τοῦ Κλέωνος κατὰ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δῆμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστής εὐρεθείσης, ἐλεγχεθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δῆμου κλέπτων, εἵκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἑξαυτῆς ἐς τοὺς φανερὰς γεγονότα προαγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ δια μέσης πόλεως ἀλλαντοπώλων ἀνὰ μέρος,

καὶ τῇ τέχνῃ χρῆσάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἄλλαντο-
πώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρ-
σοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης.
Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιορκούν
διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρο-
νισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόν-
των αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς
ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰς ὡς εἴκοσιν ἡμερῶν,
εἰ στρατηγὸς αἰρεθεῖται· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις
οὖν ἐστρατηγεῖ, κινῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστο-
φάνης κατήγει τὸ τῶν Ἰππέων δράμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευο-
ποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον δια φόβον.
καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτοῦς
ἀνεδίδαξε τὸ δράμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ
τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέ-
ωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύ-
λον εἰς ὡς εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατῴρωσε δια τὸ πλεῖστα τῆς
ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένη. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δε-
σποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ ἄνθρωπος, οἰκία
ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχον-
τες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν Ἰππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐξημί-
ωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκία ἄλόντα. λέ-
γουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν,
ἵνα ὥσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἀρχοντος δημοσίᾳ
εἰς Ἀθῆναι, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δευ-
τερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Τλοφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθη-
ναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ
εἰς θήτας.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγῶνα, κατὶ βυρσοπώλῃν, πικρότατα
 κατεσθίουσα πῶς τὰ κοινὰ χρήματα·
 καὶ παραλογισμῷ διαφέρουσι, ἑρρωμένως
 αλλαντοπώλῃν, εὐθέως τε σκατοφάγον, 5
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισιν,
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνος τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. 10

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜ. Ἰατταταιᾶς τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.

κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. 5

ΝΙΚ. κάκιστα δὴθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗΜ. ὦ κακόδαιμον, πῶς
ἔχεις;

ΝΙΚ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗΜ. δεῦρο δὴ πρόσ-
ελθ', ἵνα

ξυनावλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΔΗΜ. ΝΙΚ. μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ μὺ.

ΔΗΜ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα 11
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἐτι;

ΝΙΚ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗΜ. σύ μὲν οὖν
μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. ΝΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα καγὼ σοὶ φράσω. 15

ΔΗΜ. πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἀμὲρ χοῦ λέγειν;

ΝΙΚ. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θροῦτε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευοικικῶς;

ΔΗΜ. μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσης·

ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. 20

ΝΙΚ. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβῶν.

ΔΗΜ. καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν. ΝΙΚ. ἐξόπισθε νῦν

αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. ΔΗΜ. αὐτό. ΝΙΚ. πάνν
καλῶς.

ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἴτα δ' αὐτό, κατεπαδων πυκνόν. 25

ΔΗΜ. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙΚ. ἦν,
οὐχ ἡδύ; ΔΗΜ. νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δερματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἶωνόν. ΝΙΚ. τί δαί;

ΔΗΜ. οὔτιν' τὸ δερμα δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚ. κράτιστα τοῖνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν, 30
θεῶν ἰόντε προσπесεῖν τοῦ πρὸς βρέτας.

ΔΗΜ. ποῖον βρέτας*; ἔτεδ' ἡγεῖ γάρ θεούς;

ΝΙΚ. ἔγωγε. ΔΗΜ. ποῶ χρῶμενος τεκμηρίω;

ΝΙΚ. οὔτιν' θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

ΔΗΜ. εὖ προσβιβάξεις μ'. ἀλλ' ἑτέρῃ πῃ σκεπτεόν. 35
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚ. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἐπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜ. λέγοιμ' ἂν ἡδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης 40
ἄγροικος ὀργήν, κυαμοτρώξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρῃ νουμηνία
ἐπρίατο δούλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἡκαλλ', ἐθώπευ', ἐκόλακευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
ἐνθού, ῥόφησον, ἐντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότην

Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
 μάξαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῇ, 55
 πανουργότατά πως παραδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἔα τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλία.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρα μεμακκοακότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἐνδον ἀντικρὺς
 ψευδῇ διαβάλλει· κατὰ μαστιγούμεθα
 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
 αἰτεῖ, ταραττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
 ὄρατε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπείσῃτ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὡγαθέ,
 ποίαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
 ΝΙΚ. κράτιστ' ἐκείνην ἣν μόλωμεν, ὡγαθέ.
 ΔΗΜ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἑτερον ἐν τήκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχορημ' ἐν Χαοσί,
 τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
 ΝΙΚ. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ΔΗΜ. ἀλλὰ
 σκόπει, 80
 ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
 ΝΙΚ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
 βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜ. μὰ Δι' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚ. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστὶ σοί;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλευσάιτ' ἀνὴρ;

ΔΗΜ. ἀληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιοι εἰ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἀπόνοιαν λοιδορεῖν; 90
οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὄρας; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως οἶνου χάα, 95
τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚ. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σὺ πότη;

ΔΗΜ. ἀγαθ'· ἀλλ' ἐνεργ'. ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἦν γὰρ μεθύσθῳ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευμάτων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100

ΝΙΚ. ὥς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗΜ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν
τί δρᾷ;

ΝΙΚ. ἐπίπαστα λείξας δημοπραθ' ὁ βάσκιανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

ΔΗΜ. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολλὴν 105
σπονδὴν. ΝΙΚ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαί-
μονος.

ΔΗΜ. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚ. εἰπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗΜ. τοὺς χρησμούς
ταχὺ

κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει. ΝΙΚ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος

δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜ. φέρε νυν ἐγὼ μαντῷ προσάγαγω τὸν χάα,

τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚ. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 115
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβάν,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗΜ. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτόν, ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔρχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἐνεστὶν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. 120

ΝΙΚ. ἰδού· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗΜ. ἑτέραν ἔρχεον.

ΝΙΚ. ἐν τοῖς λογίοις ἐνεστὶν ἑτέραν ἔρχεον;
ΔΗΜ. ὦ Βάκι. ΝΙΚ. τί ἐστι; ΔΗΜ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚ. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 124

ΔΗΜ. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφύλαττον πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙΚ. τῆ;
ΔΗΜ. ἐνταῦθ' ἐνεστὶν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚ. καὶ πῶς; ΔΗΜ. ὅπως; ὁ χρησμός ἀντικρὺς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130

ΝΙΚ. εἰς οὗτοσὶ πώλης. τί τούντεῦθεν; λέγε.

ΔΗΜ. μετὰ τοῦτον αὐτίς προβατοπώλης δευτέρος.

ΝΙΚ. δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χορή παθεῖν;

ΔΗΜ. κρατεῖν, ἕως ἑτερος ἀνὴρ βδελυσώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὼν,
ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗΜ. νῆ Δί'. ΝΙΚ. οἶμοι
δείλαιος.

πόθεν οὖν ἂν ἐτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140

ΔΗΜ. ἐτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστὶν; ΔΗΜ. εἴπω; ΝΙΚ. νῆ
Δία.

ΔΗΜ. ἄλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

- ΝΙΚ. ἄλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
 ΔΗΜ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙΚ. ἀλλ' ὁδὶ προσέροχεται
 ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗΜ. ὦ μακάριε
 ἄλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτῆρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανείς.
 ΑΛΛ. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗΜ. δεῦρ' ἐλθ', ἵνα πύθῃ
 ὡς εὐτυχῆς εἰ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς. 151
 ΝΙΚ. ἴθι δῆ, κἀθελ' αὐτοῦ τούλεον, καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκίεσθαι τὸν Παφλαγόνα.
 ΔΗΜ. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί· 155
 ἐπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.
 ΑΛΛ. ἰδού· τί ἐστίν; ΔΗΜ. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
 ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὐριον δ' ὑπέρμεγας·
 ὦ τῶν Ἀθηνέων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
 ΑΛΛ. τί μ', ὠράθ', οὐ πλύνειν ἔας τὰς κοιλίας 160
 πωλεῖν τε τοὺς ἄλλαντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;
 ΔΗΜ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
 τὰς στίχας ὄρας τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛΛ. ὄρῳ.
 ΔΗΜ. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
 βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις, 166
 δῆσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
 ΑΛΛ. ἐγώ; ΔΗΜ. σὺ μέντοι· κουνδέπω γε πάνθ' ὄρας.
 ἀλλ' ἐπαναβηθὶ καπὶ τούλεον τοδὶ
 καὶ κατιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170
 ΑΛΛ. καθορῶ. ΔΗΜ. τί δαί; ταμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
 ΑΛΛ. ἐγωγε. ΔΗΜ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
 ἐτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παρὰβαλλ' εἰς Καρίαν
 τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
 ΑΛΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175

ΔΗΜ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρονται.
 γίγναι γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὐτοσί λέγει,
 ἀνὴρ μέγιστος. *ΑΛΛ.* εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
 ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας, 180
 ὅτιν' πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.

ΑΛΛ. οὐκ ἄξιόν γ' ὧ' μαντὸν ἰσχύειν μέγα.

ΔΗΜ. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαντὸν οὐ φῆς ἄξιον;
 ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαντῶ καλόν. 184
 μῶν ἐκ καλῶν εἰ κἀγαθῶν; *ΑΛΛ.* μὰ τοὺς θεοὺς,
 εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. *ΔΗΜ.* ὦ μακάριε τῆς τύχης,
 ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛ. ἀλλ', ὦ γὰθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
 πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜ. τουτὶ μόνον σ' ἐβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
 ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικὸν
 ἐτ' ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθίαν καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμὸς; *ΔΗΜ.* εὖ νῆ τοὺς 195
 θεοὺς

καὶ ποικίλως πῶς καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.

Ἄλλ' ὁπότεν μάρπη βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλης
 γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκορο-
 δάλμη,

κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200
 αἶ κα μὴ πωλεῖν ἀλλὰντας μᾶλλον ἔλονται.

ΑΛΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἔστιν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗΜ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὐτοσί.

ΑΛΛ. τί δ' ἀγκυλοχῆλης ἔστιν; *ΔΗΜ.* αὐτό που λέγει,
 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

ΑΛΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗΜ. τοῦτο περιφανέ-
στατον.

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν ὃ τ' ἄλλας αὐ μακρόν·
εἶδ' αἵματοπώτης ἐσθ' ὃ τ' ἄλλας χῶ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις. 210

ΑΛΛ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θανμάξω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἰμ' ἐγώ.

ΔΗΜ. φανλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰὲ προσποιού
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς. 215

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιανῶ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220

ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμφ·
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι
δεδιάσιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεῶς.

ΔΗΜ. ἀλλ' εἰδὼν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,

καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηκασμένος. 230

ὑπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνώσθῃσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛ. οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται, 235
οἱ τὴν πλὴν δῆμῳ ξυνώμνυτον πάλοι.

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μισρωτάτῳ.

ΔΗΜ. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα 240

ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππης, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὦ

Σίμων,

ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κάπαναστρέφου
πάλιν.

ὁ κονιορτὸς δηλὸς αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμέ-
νων. 245

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δῖσκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡ. πατε πατε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπρόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
αὐτ' ἐρῶ.

καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ πατε καὶ δῖσκε καὶ τάραττε καὶ κύκα 251
καὶ βδελύττον, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἐφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου, 255
οὓς ἐγὼ βόσκω κέκραγώς καὶ δίκαια κἀδίκαι,
παραβοηθεῖθ', ὥς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνω-
μοτῶν.

ΧΟΡ. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κάποσυνκάξεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὥμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κἂν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κε-
χρηνότα,

καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβῶν, ἀγκυρῖσας,

εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὤμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγ-
ματα. 265

ΚΛ. ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς
τύπτομαι,

ὅτι λέγειν γνώμην ἐμεῖλλον ὥς δίκαιον ἐν πόλει
ἵσταναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

ΧΟΡ. ὥς δ' ἀλαζών, ὥς δὲ μάσθλης· εἶδες οἱ ὑπέρ-
χεται

ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται; 270
ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτὴ πεπλήξεται·

ἣν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρί, τὸ σκέλος κυρθεῖ.

ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἷων θηρίων γαστροῖζομαι.

ΧΟΡ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ αἰετὴν τὴν πόλιν καταστρέφει;

ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτη γε πρῶτα τρέφομαι. 275

ΧΟΡ. ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἣν δ' ἀναιδεία παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ὑδείκνυμι, καὶ φῆμ' ἐξ-
άγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛ. ναὶ μὰ Δία κάρωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280
ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜ. νῆ Δι', ἐξαγῶν γε τὰ πόρρηθ', αἶμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἤξιωθη πώποτε.

ΚΛ. ἀποθανεῖσθον ἀντίκα μάλα.

ΑΛΛ. τριπλάσιον κεκράξομαι σου. 285

ΚΛ. καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛ. κατακεκράξομαι σε κράζων.

ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΛΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις. 290

ΑΛΛ. ὑποτεµοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛ. βλέψον εἰς μ' ἄσκαρδάμνηκτος.

ΑΛΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρῦξεις.

ΑΛΛ. κοπροφορήσω σ', εἴ λαλήσεις.

295

ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛ. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
καπιορκῶ γε βλεπόντων.

ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰ-
ῶας ἔχοντα κοιλίας.

300

ΧΟΡ. ὦ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κεκράκτα, [τοῦ] σοῦ θρά-
σους

πᾶσα μὲν γῇ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ

305

βορβοροτάραξι καὶ

τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς,

310

ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,

καπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φόρους θυννο-
σκοπῶν.

313

ΚΛ. οἶδ' ἐγὼ τὸ προᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλοι καττύεται.

ΑΛΛ. εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύ-
ματα,

315

ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέσμα μοχθηροῦ βοδὸς
τοῖς ἀγροίκοις πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι
παχὺ,

καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

ΧΟΡ. νῆ Δία καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε καταγελῶν
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχε-
θεῖν.

320

πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμ-
βάσιν.

ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- 322

δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ τῶν ῥητόρων;

ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὦν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος. 327

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μικρότερος, ὥστε με χαίρειν,

ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δηλός ἐστιν, αὐτόθεν,

πανουργία τε καὶ θράσει 331

καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὡ τραφεῖς ὁθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,

νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τρα-
φῆναι.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὕτοσί πολίτης. 335

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πα-
νηρός εἰμι.

ΧΟΡ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ' ὅτι κακὸν πονηρῶν.

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμα-
χοῦμαι.

ΚΛ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ
παρήσω. 340

ΧΟΡ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῶ διαρραγήναι.

ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

ΑΛΛ. οὔτιν' λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπε-
σόν σοι

ᾧμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρη-
στῶς. 345

ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ
πλήθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ.
ὑδωρ τε πίνων, ἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ῶου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

ΑΛΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
θύννεια θερμὰ καταφαγῶν, κατ' ἐπιπιῶν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΛΛ. ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοῶς καὶ κοιλίαν ὑέαν 356
καταβροχθίσας, κατ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπό-
νιπτος

λαρυγγίῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

ΔΗΜ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων. ἐν δ' οὐ προσ-
ίεται με,

τῶν πραγμάτων ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφή-
σεις. 360

ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλο-
νήσεις.

ΑΛΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ἀνήσομαι μέταλλα.

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκλήσω.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. 365

ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμέ τᾶρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἐλκης.

ΚΛ. οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛ. διώξομαί σε δειλίας.

ΚΛ. ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

370

ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛΛ. τὸν προηγορεῶνά σου κτεμῶ.

ΔΗΜ. καὶ νῆ Δι' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἐνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς
κεκηνότος

375

τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαξᾷ.

380

ΧΟΡ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμοτέρα, καὶ λόγων
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ὥδ' ***
ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὥς ἂν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίστα-
μαι.

385

390

ΑΛΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κατ' ἀνὴρ ἐδοξεν εἶναι, τὰλλότριον ἁμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυν ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφανέει ἀποδόσθαι βούλεται.

ΚΛ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ξῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθημένον.

395

ΧΟΡ. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεδί-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἰ σὲ μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.
ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·
πῖνε πῦν' ἐπὶ συμφοραῖς.

405

τὸν Ἰουλίῳ τ' ἂν οἶμαι, γέροντα πυροπίπην,
ῥῥῥῥῥῥ ἰηπαιωνίσει καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΛ. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδά,
ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγε-
νοίμην. 410

ΑΛΛ. ἔγωγε νῆ τοὺς κονδυλοῦς, οὓς πολλὰ δὴ πλὶ πολ-
λοῖς

ἦνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶμαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαρδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

ΚΛ. ἀπομαρδαλίας ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς
οὖν 415

κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ Κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛ. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾷθ'; ὦρα νέα, χελιδῶν.
οἱ δ' ἐβλεπον, καὶ γὰρ ὕψος τοσοῦτόν τ' ὦν κρεῶν ἐκλε-
πτου. 420

ΧΟΡ. ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προῦνοήσω·

ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἐκλεπτες.

ΑΛΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις
αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχλῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώ-
μυνν·

ὥστ' εἴπ' ἀνῆρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο
δρῶντα· 425

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὁδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτρο-
πεύσει.

ΧΟΡ. εὐ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δὴλόν γ' ἄφ' οὗ ξυν-
έγων·

ὅτι ἢ πῶρκεῖς θ' ἥρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς
εἶχεν.

ΚΑ. ἐγὼ σε πανύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον
ἄμφω.

ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς, 430
ὁμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλαντας εἴτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κε-
λεύσας.

ΔΗΜ. ἀγῶγ', εἴαν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτρεα καταπροῖξει τάλαντα
πολλὰ 435

κλέψας Ἀθηναίων. ΔΗΜ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς
παρίει·

ὥς οὗτος ἤδη καικίας ἢ συνοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΑ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν διωπᾶν;

ΔΗΜ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθροῖους παρίει, 440
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΑ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἰκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΑ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 445
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων. ΚΑ. ποίων; φράσον.

ΑΛΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΑ. κόβαλος εἶ. ΑΛΛ. πανοῦργος εἶ. 450

ΧΟΡ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΑ. ἰὸν ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις, 455
χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμε-
σθα;

460

ΚΛ. ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΑΛΛ. οὐκ οὖν μ' ἐν Ἀργείοις ἄπράττει λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ· 465
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

ΧΟΡ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛ. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἔστι συμφυσώμενα
ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470

ΑΛΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδούς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν ἀντίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν 475
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μῆδοις καὶ βασιλεῖ ξυνώμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

ΑΛΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος; 480

ΚΛ. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

ΧΟΡ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
εἰς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ἄξας εἰς τὸ βουλευτήριον, 485
ὥς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκραῖζεται.

ΑΛΛ. ἀλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὥς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΔΗΜ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τραχήλου τουτῶι, 490
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΔΗΜ. ἔχε νυν, ἐπέγκασον λαβὼν ταδί. ΑΛΛ. τί δαί;

ΔΗΜ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛΛ. ταῦτα δρῶ. ΔΗΜ. μέμ-
νησό νυν 495

δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπῳ τὰ κάλλαι ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξιαις
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καὶ σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500
αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὥς ἡμᾶς
ἐλθοῖς στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἡδὴ μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτοὺς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος
ἡμᾶς

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παρα-
βῆναι,

οὐκ ἂν φανύλως ἐτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ'
ὁ ποιητής,

ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δί-
καια, 510

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐρι-
ώλην.

ἃ δὲ θαναμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς ἀντὶ προσ-
ιόντας,

καὶ βασανίζειν, ὥς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ'
 ἑαυτὸν,
 ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ
 ἄνθρωπος
 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρέβειν, ἀλλὰ
 νομίζων 515
 κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
 ἀπάντων·
 πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
 σασθαι·
 ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν
 ὄντας,
 καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ
 προδιδόντας·
 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς
 κατιούσαις, 520
 ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
 τροπαῖα·
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἴεις καὶ ψάλλων καὶ πτερυ-
 γίζων
 καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
 χείοις
 οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ
 ἔφ' ἥβης,
 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
 λείφθη· 525
 εἴτα Κρατίνου μεμνημένος, ὅς πολλῶν ρεύσας ποτ'
 ἐπαίνῳ
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳ ἐρρει, καὶ τῆς στάσεως
 παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχ-
 θροὺς προθελύμνους·

ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροῖ συκο-
 πέδιλε,
 καί, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦν θη-
 σεν ἐκεῖνος. 530
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληροῦντ' οὐκ
 ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ
 ἐτ' ἐνόητος,
 τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὦν
 περιέρρει,
 ὥσπερ Κουνᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίσκῳ
 δ' ἀπολωλώς,
 ὃν χορὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυ-
 τανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
 Διονύσῳ.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὕμνων ἠνέσχετο καὶ στυφε-
 λιγμούς·
 ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὕμῶς ἀριστίζων ἀπέ-
 πεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στομάτος μάττων ἀστειοτάτας
 ἐπινοίας·
 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τότε μὲν πίπτων,
 τότε δ' οὐχί. 540
 ταῦτ' ὀρωδῶν διέτριβεν αἶε, καὶ πρὸς τούτοισιν
 ἐφασκεν
 ἐρετὴν χορῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις
 ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν προφρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους
 διαθρῆσαι,
 κατὰ κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἵνεκα
 πάντων,

ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυ-
 ᾶρει, 545
 αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμψατ' ἐφ'
 ἔνδεκα κώπαις,

θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,

φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

550

ἵππῃ ἀναξ Πόσειδον, ὦ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ

μισθοφόροι τριήρεις,

555

μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-

πρυνομένων ἐν ἄρμασιν

καὶ βαρυδαιμονούντων,

δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορόν, ὦ χουσοτρίαιν', ὦ

δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,

560

ὦ Γεραίστικε παῖ Κρόνον,

Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-

ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565

ἄνδρες ἦσαν τῇσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,

οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ

πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ τῇνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·

οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν

ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας. 570

εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμόν ἐν μάχῃ τινί,

τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠροῦντο μὴ πεπτω-

κέναι,

551—580. = 581—610.

ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλην τοσουτονὶ
 μόνον·

ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων πανσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
 ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ 581

τῆς ἱερωτάτης, ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585

δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
 ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα,
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάξει. 590

νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
 κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
 ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
 ματα 596

ξυνδινηγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θανμάζομεν,
 ὥς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγὰς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριαμένοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
 μυα· 600

εἴτα τας κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ

ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μάλλον. τί δρωμεν; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφοῖρα;
 ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
 ταῖς ὀπλαῖς ὥρυττον εὐνάς καὶ μετῆσαν στρώ-
 ματι·

605

ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κακὸν βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
 δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνή-
 σομαι,

ΧΟΡ. μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,

611

ὅσῃν ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα·
 καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας παλιν,
 ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΛΛ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;

615

ΧΟΡ. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.
 ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἐτι τῶν λόγων
 ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
 θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ

620

καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
 ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-
 τιστε, θαρρήσας λέγ', ὥς ἅ-
 παντες ἠδόμεσθά σοι.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατοπινὸν ἐνθένδ' ἰέμην·
 ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβρουντ' ἀναρρηγνύς ἐπη
 τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
 κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
 πιθανώταθ'· ἡ βουλή δ' ἅπασ' ἀκροωμένη

625

ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 630
 κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
 κἄγωγ' ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φρενακισμοῖσιν ἑξαπατωμένην,
 ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγώ,
 Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
 ἀγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδευθὴν ἐγώ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
 φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
 κἀγὼ προσέκυσα· κατὰ τῷ πρωκτῷ θένων 640
 τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
 ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι.
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιοτέρας. 645
 τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαληνισεν·
 εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ᾤφρασα
 αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος, ταχὺ
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ βολοῦ,
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἐμὲ ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς θ' ἅμα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα ῥήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλή πάλιν.
 κἀγωγ' ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
 διακωσῖαισι βουσίην ὑπερηκόντισα·
 τῇ δ' Ἀγροτέρα κατὰ χιλιῶν παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,

αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.
 ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βουλή πάλιν.
 ὃ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγείς ἐφληνάφα.
 καθ' εἰλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 οἱ δ' ἔθορύνουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 ὃ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον·
 ἔν' αὐτῷ ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος λέγει
 πύθθησθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν· λέγων.
 οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκοραγον· 670
 νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
 εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπρίαμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τὰ τε γήτει ὅς' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κᾶχαριζόμην.
 οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με 680
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλήν ὅλην
 ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡ. πάντα τοι πέπραγας οἶα χορὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
 εὖρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
 μείζοσι κεκασμένον, 685
 καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τις τὰ πύλοιπ' ἄριστα·
 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι. 690

ΑΛΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτωσι προσέρεχεται,
 ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,

ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.

ΚΑ. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695

ΑΑΛ. ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.

ΚΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτροά γ', εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΑΛ. εἰ μὴ ἡφάγῃς μ'; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω, 700
κατ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

ΚΑ. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΑΛ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἶον ὅψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἐσχατον θεώμενον.

ΚΑ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νῆ τὸν οὐρανόν. 705

ΑΑΛ. ὥς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἠδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

ΚΑ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τάντερα.

ΑΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.

ΚΑ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. 710

ΑΑΛ. καγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΑ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΑΛ. ὥς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΑ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715

ΑΑΛ. κατ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνον τριπλασίον καταέσπακας.

ΚΑ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δυναμείῳ ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρύν καὶ στενόν. 720

ΑΑΛ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

ΚΑ. οὐκ, ὦ γὰρ, ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ΑΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

- ΚΑ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε. ΑΑΑ. νῆ Δί', ὦ πάτερ, 725
ἐξελθε δήτ'. ΚΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
ἐξελθ', ἵν' εἰδῆς οἷα περὶνβορίζομαι.
- ΔΗ. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιῶνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδικεῖ σε; ΚΑ. διὰ σέ τυπ-
τομαι 730
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τῆ;
ΚΑ. ὅτι νῆ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστῆς τ' εἰμι σός.
- ΔΗ. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν; ΑΑΑ. ἀντεραστῆς τουτονί,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' ἐν ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε ἀγαθοί. 735
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμεν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὁμοῖος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλοὺς τε ἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπῶλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκνυτοτόμοις καὶ βυρσοπῶλαισιν δίδως. 740
- ΚΑ. εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΑΑ. εἰπέ μοι, τί δρῶν;
ΚΑ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
πλευσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
- ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἐψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
- ΚΑ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστὶ σοι
εὐνοῦστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.
- ΑΑΑ. ναὶ ναὶ διάκρινον δήτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
- ΔΗ. οὐκ ἂν καθεξοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ· 750
ἀλλ' ὥς τὸ πρόσθε χορὴ παρεῖν' ἐς τὴν πυκνα.
- ΑΑΑ. οἷμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς πέτρας,
κῆχνηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 755

ΧΟΡ. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κὰκ τῶν ἀμυγάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταυτ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
ἄνδρα. 760

ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνιν προκεῖσθαι σοι,
πρότερος σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
βάλλον.

ΚΑ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γεγέννημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ
Σαλαβακχῶ, 765
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρῶ-
τανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀν-
τιβεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθεῖν τε λέ-
παδνα.

ΑΛΛ. ἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
κατατμηθεῖς
ἐσποίμην ἐν περικομματίοις· κεῖ μὴ τοῦτοισι πέ-
ποιθας, 770
ἐπὶ ταυτησί κατακνησθεῖν ἐν μυττωτῷ μετὰ
τυροῦ
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κερα-
μεικόν.

ΚΑ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γέ-
νοιτο πολίτης;

ὅς πρῶτα μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα
 πλείστ' ἀπέδειξα
 ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
 τοὺς δὲ μεταιτῶν, 775
 οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χα-
 ριοίμην.

ΑΛΛ. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· καγὼ γὰρ
 τοῦτό σε δράσω.

ἄρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους
 παραθήσω.

ὥς δ' οὐχὶ φιλεῖς' οὐδ' ἔστ' εὐνους, τοῦτ' αὐτό
 σε πρῶτα διδάξω,

ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς
 ἀπολαύει. 780

σε γὰρ, ὅς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
 Μαραθῶνι,

καὶ νικήσας ἡμῖν μέγας ἐγγλωττοτυπεῖν παρέ-
 δωκας,

ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθή-
 μενον οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
 ἐπαναίρου,

κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σα-
 λαμῖνι. 785

ΔΗ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἰ τῶν Ἀρμοδίου
 τις ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
 φιλόδημον.

ΚΛ. ὥς ἀπὸ μικρῶν εὐνους αὐτῷ θωπευματίων γε-
 γνήσκει.

ΑΛΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δε-
 λεάσμασιν εἶλες.

ΚΛ. καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἀμύνων 790

ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφα-
λῆς περιδόσθαι.

ΑΛΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὀρών οἰκοῦντ' ἐν
ταῖς πιθάνουσι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ
ἐλεαίρεις,

ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλέπτεις· Ἀρχεπολέμου
δὲ φέροντος

τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις 795

ἐκ τῆς πόλεως ῥαθιὰ πυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προ-
καλοῦνται.

ΚΛ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογίοισιν

ὥς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιά-
σασθαι,

ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ
θεραπεύσω,

ἐξευρίσκων εὖ καὶ μικρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον
ἔξει. 800

ΑΛΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρχῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος,
ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων·
ὁ δὲ δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς οὐμύχλης ἅπανουργεῖς μὴ
καθορεῖ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς
σε κεκλήνῃ.

εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος
διατρέψῃ, 805

καὶ χῆδρα φαρῶν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς
 λόγον ἔλθῃ,
 γινώσεται οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρ-
 ἐκόπτου,
 εἰθ' ἥξει σοι δορυμὲς ἀγροϊκος, κατὰ σοῦ τὴν ψή-
 φον ἰχνεύων.

ἂ σὺ γιννώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὄνειροπο-
 λεῖς περὶ σαντοῦ.

ΚΑ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ
 διαβάλλειν 810

πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλεί-
 ονα χορηστὰ

νῇ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν
 πόλιν ἤδη;

ΑΛΛ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστο-
 κλεῖ ἀντιφερίζεις;

ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπι-
 χειλῇ,

καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέ-
 μαξεν, 815

ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρ-
 ἔθηκεν.

σὺ δ' Ἀθηναίους ἐξήτησας μικροπολίτας ἀπο-
 φῆναι

διατειχιζῶν καὶ χρησμοδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
 φερίζων.

κακῆϊνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων
 ἀπομάττει.

ΚΑ. οὐκ οὖν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ'
 ὑπὸ τούτου, 820

ὅτι σε φιλῶ; ΔΗ. παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
 βολλε πονηρά.

πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις
ἐγκρυφιάζων.

ΑΛΛ. μιαιώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πανοῦργα
δεδρακώς,

ὁπόταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίξων 825
καταβροχθίζει, κάμποῖν χειροῖν
μυστιλάται τῶν δημοσίων.

ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτουθ'
αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίξεις, 830
μιαρώτατος ὦν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νῆ τὴν Δήμητρον, ἣ μὴ ζώην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μῶς τετταράκοντα. 835

ΧΟΡ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὡδ' ἐποίσει,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μονος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμαχῶν τ' ἄρξεις ἔχων τρι-
αιναν,

ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἀνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λαβὴν δέ-
δωκεν. 841

ΚΛ. κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
οὐκ, ὦ γραθοί, ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίξειν, 845
ἕως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδεδώκας.
οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προ-
νοίας

ταύτας ἔἴην αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχανήμ', ἔν', ἣν σὺ
 βούλη 850
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουνονί, σοὶ τοῦτο μὴ ἡγέ-
 νηται.

ὄρας γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
 νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
 ὥστ' εἰ σὺ βριμῆσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίονδα, 855
 νύκτωρ κατασπᾶσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
 τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
 ΔΗ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρέ,
 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσι-
 δημῶν.

ΚΛ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰήθῃς 860
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὧν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καὶ μ' οὐ λῆλθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΛΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστή, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
 ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
 αἰρουῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης.
 ἐν δ' εἶπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
 ἐδωκας ἤδη τουτωὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. οὐ δῆτα μὰ
 τὸν Ἀπόλλω. 870

ΑΛΛ. ἐγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοὶ
 ζευγὸς πριάμενος ἐμβάδουν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

ΔΗ. κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἀρι-
 στον

εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,

ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις 876
ἐπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΑΛ. οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως
ἐκείνους

οὐχὶ φθονῶν ἐπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.
τονδὲ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον, 881
οὐ πάποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτουὶ δίδωμι.

ΔΗ. τοιουτουὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πάποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἐμοίγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος. 886

ΚΛ. οἶμοι τάλας, οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΑΛ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρω-
μαί. 889

ΚΛ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ὦ πονήρ'.

ΔΗ. ἰαίβοι.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κἀκιστον ὄξων;

ΑΑΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀπο-
πνίξῃ·

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ'
ἐκεῖνον

τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. οἶδα μέντοι.

ΑΑΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἐσπευσ' ἄξιον γενέσθαι, 896
ἵν' ἐσθίουίτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ

βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κό-
πρειος.

ΑΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπον' γένεσθε πυρ-
ροί; 900

ΔΗ. καὶ νῆ Δι' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
 ΚΑ. οἷοίσι μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράτ-
 τεις.

ΑΑΑ. ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείαις.

ΚΑ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρῆξιν,
 ὧ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι.

ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ κυλίχنيόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι 906
 τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκνύδρια περιαλείφειν.

ΚΑ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σὺν κλέγων νέον ποιήσω.

ΑΑΑ. ἰδὼν δέχων κέρκον λαγὼ τῷ φθαλμιδίῳ περιψῆν.

ΚΑ. ἀπομυξάμενος ὧ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν
 ἀποψῶ. 910

ΑΑΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν. ΚΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν.

ἐγὼ σε ποιήσω τοιη-

ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν

σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',

εἰς ἣν ἀναλὼν οὐκ ἐφέ-

ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·

διαμηχανήσομαί θ' ὅπως

ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΑΑΑ. ἀνὴρ παφλάξει, παῦε παῦ'

ὑπερξέων· ὑφελκτέον

τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον

τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΑ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,

ἱπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.

ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους

σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγροαφῇς. 925

ΑΑΑ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-

δέν, εὐχομαι δὲ σοι ταδί·

τὸ μὲν τάγηνρον τευθίδων

ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ 930

γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἐτ' εἰς
 ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἐπει-
 τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθῆ-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίω· ἐναποπνιγείης.

935

940

ΧΟΡ. εὐ γέ νῃ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δῆ-
 μητρα.

ΔΗ. κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
 σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορό-
 δισας.

945

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκ ἐτι
 ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
 ἐμοῦ πανουργότερος τις ἀναφανήσεται.
 ΔΗ. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὐτοσί
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛΛ φέρε' ἴδω, τί σοι ση-
 μεῖον ἦν;

950

ΔΗ. δημοῦ βοεῖον θροῖον ἐξωπτημένον.

ΑΛΛ. οὐ τοῦτ' ἐνεστιν. ΔΗ. οὐ τὸ θροῖον; ἀλλὰ τί;

955

ΑΛΛ. λάρος κεχρηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗ. αἰβοὶ τάλας. ΑΛΛ. τί ἐστιν; ΔΗ. ἀπόφερ' ἐκ-
 ποδῶν.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.

παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίενέ μοι.

- ΚΑ. μὴ δῆτ' ἄ πῶ γ' , ὦ δέσποτ' , ἀντιβोलῶ σ' ἐγώ, 960
 πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
- ΑΑΑ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΑ. ἀλλ' ἔαν τοῦτ' ὀπίθῃ,
 μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΑΑ. κ' ἂν γε τουτ' ὀπί,
 ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
- ΚΑ. ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὥς ἄρξαι σε δεῖ 965
 χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
- ΑΑΑ. οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὥς ἀλουργίδα
 ἔχων κατὰπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
 χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
- ΔΗ. καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν , ἵν' οὐτοσὶ 970
 αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΑΑ. πάνν γε. ΔΗ. καὶ σὺ νυν
 φέρε.
- ΚΑ. ἰδοῦ. ΑΑΑ. ἰδοῦ νῆ τὸν Δι' · οὐδὲν κωλύει.
- ΧΟΡ. ἥδιστον φάος ἡμέρας
 ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
 τοῖς ἀπουσίῃ , ἱκνουμένως 975
 ἦν Κλέων ἀπόληται.
 καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
 οἴων ἀργαλεωτάτων
 ἐν τῷ δαίγματι τῶν δικῶν
 ἤκουσ' ἀντιλεγόντων, 980
 ὥς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
 στην σκευὴ δύο χρησίμω,
 δοίδνξ οὐδὲ τορύνῃ.
 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἐγώ γε θαν- 985
 μάξω τῆς ὕμουσιās
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοῖτων
 τὴν Δωριεστὶ μόνην ἂν ἄρ-

μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, 990
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
 κατὰ τὸν κιθαριστὴν
 ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν 995
 ἣν μὴ δωροδοκητί.

ΚΛ. ἰδού, θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗ. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαν-
 μασας;

καὶ νῆ Δί' ἐτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000

ΑΛΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗ. φέρ' ἰδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;

ΚΛ. οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;

ΑΛΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πυ-
 λου, 1005

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ
 φακῆς,

περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,

περὶ τῶν μετρονυκτων τάλπιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμά-
 των. 1010

ΔΗ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθαι μοι,

καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ᾧ περ ἦδομαι,

ὡς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.

ΚΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

Φράζεσθαι, Ἐρεχθεΐδην, λογίων ὁδόν, ἣν σοὶ Ἀπόλ-
 λων 1015

ἔλαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κε-
κραγῶς

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολείται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρῶζουσι κολοιοί. 1020

ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.

τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθίδ' καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;

ΚΛ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.

ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός τὸ πέος οὔτοσὶ δάκη.

ΑΛΛ. Φράξεν, Ἐρεχθίδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδι-
στήν, 1030

ὃς κέρκω σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
ἐξεδεται σου τοῦψον, ὅταν σὺ ποι ἄλλοσε χάσκης·
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηρὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ΚΛ. ὦ τάν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.

Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,

ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κῶνωσι μαχεῖται,

ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φύλασσε,

τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040

ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὔ.

ΚΛ. ἔφραξεν ὁ θεὸς σοὶ σαφῶς σώξιν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

ΔΗ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις Ἀντιλέων γεγεννημένος;

ΑΛΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκὼν 1045

ὁ μόνον σιδηροῦν ἐστὶ τεῦχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώξειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐφράξεν ὁ θεός; ΑΛΛ. τουτονὶ
δησαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

ΔΗ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγῳ ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

ΚΛ. μὴ πείθον· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρωζοῦσι κορώναι.
ἀλλ' ἴερακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὡς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυ-
σθεῖς.

Κεκροπίδῃ κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦρ-
γον; 1055

καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείῃ·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γάρ, εἰ μαχέσαιο.

ΚΛ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
ἐφράξεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο ΔΗ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;

ΑΛΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060

ΔΗ. ἐγὼ δ' αἰλουτος τήμερον γενήσομαι.

ΑΛΛ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάννυ.

ΔΗ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται. 1066

ΑΛΛ. Αἰγείδῃ, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυιδριν.
οἶσθ' ὅ τί ἐστὶν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἡ κυνα-
λώπηξ.

ΑΛΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

- ΔΗ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύν.
- ΔΗ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1075
- ΑΛΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
- ΔΗ. εἰεν·
τούτοις δ' μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
- ΑΛΛ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπε σοι ἐξαλέ-
σθαι 1080
- χρησμὸν Δητοίδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.
- ΔΗ. ποῖαν Κυλλήνην; ΑΛΛ. τὴν τοῦτον χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι ἡ φησ', ἐμβαλε κυλλῇ.
- ΚΛ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἤνιξτο τὴν Διοπείθους. 1085
ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ περυγῶτος,
αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
- ΑΛΛ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θα-
λάσσης,
χῶτι γ' ἐν Ἑκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
- ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυρίαν. 1091
- ΑΛΛ. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μούδόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ' πικαθησθαι·
εἴτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τοῦτον δὲ σκοροδά-
μην. 1095
- ΔΗ. ἰὸν ἰὸν.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδείς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτουὶ
γερονταγωγεῖν ἀναπαιδεύειν πάλιν.
- ΚΛ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100

- κριθᾶς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
 ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105
 καὶ τοῦψον ὁπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ' σθιε.
ΔΗ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
 ὁπότερος ἂν σφῶν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
 τοῦτ'ω παραδῶσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΚΛ. τρέχοιμ' ἂν εἰσω πρότερος. **ΑΛΛ.** οὐ δῆτ', ἀλλ' 1110
 ἐγώ.
ΧΟΡ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
 ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
 θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
 περ ἄνδρα τύραννον.
 ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, 1115
 θωπευόμενός τε χαί-
 ρεις καῖαπατῶμενος,
 πρὸς τόν τε λέγοντ' αἰ
 κέχνηας· ὁ νοῦς δέ σου
 παρῶν ἀποδημεῖ. 1120
ΔΗ. νοῦς οὐκ ἐνι ταῖς κόμαις
 ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
 νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν
 ταῦτ' ἠλιθιάζω.
 αὐτὸς τε γὰρ ἠδομαι 1125
 βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
 κλεπτοντά τε βούλομαι
 τρεφεῖν ἕνα προστάτην·
 τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
 ἄρας ἐπάταξα. 1130

ΧΟΡ. χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
 εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
 ἐν τῷ τρόπῳ, ὥς λέγεις,
 τούτῳ πάνυ πολλή,
 εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
 περ δημοσίους τρέφεις
 ἐν τῇ πυκνί, καὶ δ' ὅταν
 μὴ σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
 τούτων ὅς ἂν ἡ παχὺς,
 θύσας ἐπιδειπνεῖς.

1135

1140

ΔΗ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρχομαι,
 τοὺς ολομένους φρονεῖν
 καμ' ἐξαπατῦλλειν.
 τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
 τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄραν,
 κλέπτοντας· ἐπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
 ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
 κημὸν καταμνηλῶν.

1145

1150

ΚΛ. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛΛ. σὺ γ', ὦ
 φθόρε.

ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
 καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.

1155

ΔΗ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
 βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.

ΑΛΛ. οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σὺ.

ΑΛΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τοντονί,
 ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. δρᾶν ταῦτα
 χρεῖ.

1160

ἄπιτον. ΚΑ. ἰδοῦ. ΔΗ. θεοῖτ' ἄν. ΑΛΛ. ὑπο-
θεῖν οὐκ ἔω.

ΔΗ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἑραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰρ θρῦψομαι.

ΚΑ. ὀρᾶς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛΛ. ἀλλ' οὐ τράπεξαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165

ΚΑ. ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαξίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.

ΔΗ. ὥς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170

ΚΑ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πῖσινον εὐχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὐτὸ ἢ Παλλὰς ἢ Πυλαιμάχος.

ΑΛΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἢ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

ΔΗ. οἶει γὰρ οἰκείσθ' ἄν ἐτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

ΚΑ. τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἢ Φοβέσιστράτη.

ΑΛΛ. ἢ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθόρ' ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.

ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180

ΚΑ. ἢ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτονὶ φαγεῖν
ἐλατήρος, ἵνα τας ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ΑΛΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛΛ. ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψε σοι
εἰς τὰς τριῆρεις ἐντερόνειαν ἢ θεός· 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ΔΗ. ὥς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

ΑΛΛ. ἢ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτῶνισεν.

ΚΑ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίνος παρ' ἐμοῦ τόμον.

ΑΛΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. 1191

ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΛΛ. οἶμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἐξευρέ τι.

ΚΛ. ὄρας τὰδ', ὦ κακόδαιμον; ΑΛΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκείνοι γὰρ ὡς ἐμ' ἔρχονται. ΚΛ. τίνες; 1196

ΑΛΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.

ΚΛ. ποῦ ποῦ; ΑΛΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἑάσεις τοὺς
ξένους;

ὦ Δημίδιον, ὄρας τὰ λαγῶ' ἃ σοι φέρω;

ΚΛ. οἶμοι τάλας, ἀδίκως γε τὰμ' ὑφῆρπασας. 1200

ΑΛΛ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗ. εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΛΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμν' ἐμόν.

ΚΛ. * * * * *

ΑΛΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΚΛ. ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.

ΔΗ. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205

ΚΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.

ΑΛΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὀπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210

ΑΛΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον αὐτ' ἐνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· καμέλει κρινεῖς καλῶς.

ΔΗ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἐνεστίν; ΑΛΛ. οὐχ ὄρας κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρουν. 1215

ΔΗ. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΛΛ. βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὄρας; ΔΗ. ἰὼ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί. 1220

ΑΛΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗ. ὦ μιαρέ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιζα κἀδωρησάμαν. 1225

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

ΔΗ. κατὰθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛΛ. κατὰθου ταχέως, μαστιγία.

ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὅφ' οὐ δεήσει μ' ἡττάσθαι μόνου. 1230

ΑΛΛ. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηριῶ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὧν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235

ΑΛΛ. ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἡρμοττομην.

ΚΛ. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

ΑΛΛ. κλέπτων ἐπιорκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Ἀνικε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρουνόμενος;

ΑΛΛ. ἡλλαντοπῶλουν καὶ τι καλὸ βινεσκόμην.

ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχουμέθα.
καὶ μοι τοσοῦτον εἶπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἡλλαντοπῶλεις ἔτεόν ἢ πλὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάριχος ὦνιον.

ΚΛ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θεσφατον.
κυλίνδεν' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγώ 1250
λεῖπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κερτήσεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῇς δ' ἴσως.

ΑΛΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχύ, 1255
ὅπως ἐσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. ΑΛΛ. Ἀγορά-
κριτος·

ἐν τάγορᾳ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγῶνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς, 1260
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνδρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΧΟΡ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας αἰδεῖν μηδὲν ἐς Αὐσί-
στρατον, 1265

μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐτὸν λυπεῖν ἐκούσῃ
καρδίᾳ;

καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλων, αἰεὶ πεινῇ, θαλε-
ροῖς δακρυόις 1270

σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι διὰ μὴ κακῶς
πένεσθαι.

λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν' ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις ἐν λογιζέται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἀνθρῶπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκούσαι καὶ
κακά,

αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὀρθιον νόμον.

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγε-
νής, 1280

Ἀριφραδῆς πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βοῦ-
λεται·

ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθό-
μην,

οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαί-
νεται,

ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχά-
ρας, 1286

καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελυττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι 1290

φροντίσι συγγενέσθαι,
καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φάυλως ἐσθίει Κλεώ-
νυμος.

φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων
ἀνέρων 1295

οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβο-
λεῖν ἂν ὅμως·

ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, εἰσελθε καὶ σύγγνωθι
τῇ τραπέξῃ.

φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λό-
γον, 1300

καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ
πόλει;

φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξύνην Ὑτέρβολον·

ταῖς δὲ δοῖναι δεινὸν εἶναι τοῦτο οὐκ ἀνασχε-
τόν, 1305

καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἔλη-
λύθει.

ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν
με χοῦ,

ὑπὸ τερηδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγρηάσο-
μαι.

οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ
θεοί,

εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάρῳ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.

ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθήσθαί μοι
δοκεῖ 1311

εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν
θεῶν.

οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγκανεῖται τῇ πόλει.

ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτοῦ ἐς κόρακας, εἰ βού-
λεται,

τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
κύσας. 1315

ΑΓΟΡ. εὐφημεῖν χοῦ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν
ἀπέχεσθαι,

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέ-
γηθεν,

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχαῖσιν παιωνίζειν τὸ θέα-
τρον.

ΧΟΡ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπί-
κουρε,

τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἡκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
ἀρνιάς; 1320

ΑΓΟΡ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πε-
ποίηκα.

ΧΟΡ. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπι-
νοίας;

ΑΓΟΡ. ἐν ταῖσιν ἰστέφανοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθῆ-
ναις.

ΧΟΡ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος
γεγένηται;

ΑΓΟΡ. οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυν-
εσίτει. 1325

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων φόφος ἦδη τῶν
προπυλαίων.

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθῆναις

καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυνύμοις, ἦν ὁ κλεινὸς Δῆ-
μος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡ. ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ ἰστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι
Ἀθῆναι,

δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον. 1330

ΑΓΟΡ. ὃδ' ἐκείνος ὁρᾷν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι
λαμπρός,

οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατὰ-
λειπτος.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοὶ ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.

τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335

ὅσα με δέδρακας ἀγαθ' ἀφεψήσας. ΑΓΟΡ. ἐγὼ;

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,

οὐδ' οἷ' ἐδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗ. τί δ' ἐδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖος τις ἦν;

ΑΓΟΡ. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἶποι τις ἐν τῇ κκλησίᾳ, 1340

ὦ Δῆμ', ἐραστῆς τ' εἰμὶ σὸς φιλῶ τέ σε

καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὅποτε χρήσαιτό τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. ΔΗ. ἐγώ;

ΑΓΟΡ. εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὦχετο. 1345

ΔΗ. τί φῆς;

ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην;

ΑΓΟΡ. τὰ δ' ὦτα γάρ σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιαδεῖον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡ. καὶ νῆ Δία γ' εἴ σοι δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὐ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριῆρεις παραδραμὼν αὐ ὦχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355

ΑΓΟΡ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἳ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
εἰάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιστα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην· 1360
τούτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λαρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

ΑΓΟΡ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365

ΔΗ. πρῶτον μὲν ὅποσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ντελῇ.

ΑΓΟΡ. πολλοὶς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

ΔΗ. ἐπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγραφήσεται.

ΑΓΟΡ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

- ΔΗ. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδ' ἐν τὰγορᾷ.
 ΑΓΟΡ. πού δήτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
 ΔΗ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ, 1375
 ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
 σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
 συννερκτικός γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
 καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφής καὶ κρουστικός,
 καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. 1380
 ΑΓΟΡ. οὐκ οὖν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
 ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
 τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
 ΑΓΟΡ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτουὶ τὸν ὀκλαδίαν,
 καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι. 1385
 ἥν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποιεῖ.
 ΔΗ. μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
 ΑΓΟΡ. φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ
 ταχύν.
 ΔΗ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλά· πρὸς τῶν θεῶν, 1390
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἔτεόν; ΑΓΟΡ. οὐ γὰρ ὁ Παφ-
 λαγῶν
 ἀπέκρουπτε ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νυν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτὰς ἵεναι λαβόντα. ΔΗ. τὸν δὲ Παφλαγῶνα,
 ὃς ταυτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὃ τι ποιήσεις κακόν. 1396
 ΑΓΟΡ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἐξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μιγνύς τοῖς ὄνείοις πράγμασιν,
 μεθύων τε ταῖς πόρνοισι λουδορῆσεται, 1400
 καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
 ΔΗ. εὐ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἐστὶν ἄξιος,

πόρναισι καὶ βαλανεύσι διακεκραγένοι,
 καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
 ἐς τὴν ἐδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός. 1405
 ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 κακεῖνον ἐκφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτόν, οἷς ἔλωβ' αἰθ', οἱ ξένοι.

* * *
 * * *

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΤΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.]

(ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.)

I.

Τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπιτήδης ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἔχοντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὐκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

Ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσήγετο ἐν τῇ ορχήστρᾳ τῷ νῦν λεγόμενῳ λογείῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῆει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἣν δὲ τα ἰαμβεῖα τετραμέτρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετραμέτρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἣν δὲ περὶ τὸ πλείστον ις. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη παρόδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παραβασίς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσιν,

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θεάτρον παραβῆναι.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνυτοῦ καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιντο ποιοὶ τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠυλαβούντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἑραστάς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιωτάτα καὶ δεξιωτάτα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἀγροϊκὸς ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικού φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς ευγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελανκότε. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρός γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶν Ἡρόδο-

τος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὄρων ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

Α Α Α Ω Σ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονόμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἰ πῶς δύναιτο τὰ ἀδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρηστὰς νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν αποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἔλθων μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἱ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθημένοι πίναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ αποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτερον, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχηματὶ χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιδάνας τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστάσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλείονων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτερος διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἔξαγαγοντος αὐτῷ ἐν τῷ θεατρῷ τὸν ἀδικὸν καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἀδικὸς πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἀδικὸς λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρησταῖς, καὶ ὡς κατωρθώκως, εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδός, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτυπτεσθαι, ὑπεραλλῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπύρῃσι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δράμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.

IV.

ΑΔΑΩΣ.

Πατήρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῇ
ἱκανῇ, λόγων ἀπάνοια πρὸς τὸνναντίον.
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῇ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιὼν·
ἀλλαι δ' ὑπ' ἀνδρὸς . κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἔκτοπῳς.
εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
τὸ δὲ δράμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
κάλλιστον εἶναί φησι καὶ τεχνικώτατον.

V.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος
Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμεινίας δὲ Κόνῳ.
διόπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παρὰ λόγῳς φήθη δεῖν ἀναδι-
δάξαι τὰς δευτέρας καὶ ἀπομεινέσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ
πολύ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσηγάγεν.
αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI.

Τοῦτο ταῦτον ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσκευάσται δὲ ἐπὶ μέρους
ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος,
οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὐν
σχεδὸν παρὰ παν μέρους γεγεννημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ πε-
ριηρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν
προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται· τὰ δὲ ὁλοσχεροῦς τῆς δια-
σκευῆς [τοιαῦτα ὄντα] τετυχηκεν· αὐτίκα μὲν ἡ παράβασις τοῦ
χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἀδίκον λαλεῖ,
καὶ τελευταῖον ὅπου καλεῖται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

VII.

Τὴν μὲν κωμωδίαν καθήκει κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

VIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκῳ βασικηναντες καὶ αὐτὸν μὴ δυναμένοι βλάψαι ἀργυρίου ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσῃται. καὶ ὅς πισθεῖς γέροντά τινα Στρεψιάδην καλουμένον ἐπλασάτο ὑποχερῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἱπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἔχοντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρεῖα, βουλευεται προσάγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἀδικὸν μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστάς αποκρούσῃται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπέσθη· ἀποτυχῶν δὲ ὁ πρεσβύτες τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δευτέρον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν οὖν τῆς ἡλικίας φροντίδας οὐδ' ἐνθυμηθεῖς εἴ τισιν ἄτοπος δοξείεν ἀνὴρ ἐν γήραος οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἑν ἀφωρακῶς μόνον ἐκείνο, ἔαν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστάς δια πειθούς ἀποστέρησαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσῃ τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφηφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπὲρ γινώ παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδί καὶ αὐθις πολλὰς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμαθήκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφείξαι καὶνὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΙΧ.

ΑΛΛΩΣ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος δια τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἀδικὸν λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν δια τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ νύφ πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἀδικὸν καὶ αἵρεσιν τῷ νέῳ δούς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον τὸν ἀδικὸν λόγον. μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατήρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγνοὺς τῆς πτερυγίας αὐτοῦ ἐστιαῖν. ὁ δὲ ἀλήθως δια τὴν τοῦ παιδὸς ἀσεβειαν ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνηθεῖς. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παραίσαται χορὸς Νεφελῶν ὁμιλῶν Σωκράτει, ὃς ἐνόμιζε θεᾶς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μελήτος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερώς κατηγορεῖσθαι μέγαλον ὄντος ἱκανὸν ἀργύριον δεδωκάσιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμωδίαν κατ' ἐκείνον γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἀδικος λόγος, Πασίας δανειστής, μάρτυς.

Χ.

Τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπιτήδης, ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἀπεχθῶς ἐχόντων. αἱ δὲ φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην τὸ τῶν Νεφελῶν συντάξασθαι δράμα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου παροξυνθέντα. βουλόμενοι γὰρ οὗτοι γραφὴν ποιήσασθαι κατὰ Σωκράτους καὶ θέλοντες πείραν λαβεῖν τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώμης περὶ Σωκράτους ὁποῖοί τινες αὐτὸ φανείν, κατ' αὐτοῦ γραφῆς ἐνισταμένης, πολλοὺς γὰρ εἶχεν

ἔραστας ἐκεῖνος καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν, τούτου ἕνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος τοῦδε παρωτρυναν ποίησιν, χρήμασιν αὐτὸν ἱκανοῖς, ὡς λόγος, δεξιωσάμενοι. ἔστι δὲ ὁ τοῦ δράματος πρόλογός τε καὶ ἡ ὑπόθεσις δεξιωτάτα καὶ ἀρμοδιώτατα συγκείμενα. πλαττεται γὰρ τις ἀγροίκος πρεσβύτης Στρεψιάδης ὀνομα ἀγρόμενος παιδί Φειδιππίδῃ καλουμένῳ φρονήματος γεμοντι ἀστικού καὶ διὰ τὴν τῆς οἰκίας ευγενείας πολυτέλειαν πάντα τὰ τοῖς γονεῦσι προσόντα καταναλώσαντι, καὶ μάλιστα εἰς ἵπποτροφίας. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρός γένος τῷ μειρακίσκῳ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἵπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένῃ τὰς νίκας, τὰς μὲν Ολυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἑνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέαι, καὶ ἄλλας ἐν ἄλλοις. εὐδοκίμουσαν οὖν ἱρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρός προγόνων. ὁ πατὴρ οὖν Στρεψιάδης ὑπὸ τῶν χρεῶν καταπονήμενος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἵπποτροφίαν βούλεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν παῖδα, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ διδαχθῇ τὸν ἀδικὸν λόγον, ὡς ἂν ἐντευθεν δι' αὐτοῦ τοὺς δανείστας ἀποκρούσῃται. δεῖται οὖν τοῦ παιδὸς πεισθῆναι τοῖς βεβουλευμένοις αὐτῷ· μὴ πεισθέντος δὲ τούτου, διγγνούς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν μηδεμίαν τῆς τοῦ γήρως ἡλικίας φροντίδα ποιησάμενος μὴδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἀτοπον δόξειεν ἀνὴρ ἐν γήρῳ οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφωρακῶς μόνον ἐκεῖνο, ἔαν ἂρα οἷός τε γένηται τοὺς δανείστας διὰ πειθούς ἀποστερήσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει, καὶ μαθητὴν τινα τοῦ Σωκράτους καλέσας διαλέγεται περὶ τούτου, καὶ τῆς διατριβῆς διαλυθείσης οἱ μαθηταὶ κυκλῶ καθημένοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπὼν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖν παραλαβὼν τὸν πρεσβύτερον καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς παραδοῦναι Ἀέρα τε καὶ Αἰθέρα πρὸς δὲ καὶ Νεφέλας μετακαλεῖται· πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι χοροῦ σχῆμα πληροῦσαι· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποστραφεῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειονῶν διαλέγονται· μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβύτερος διδασκομένος μὲν ἐν τῷ φανερῷ, μὴ ἔχων δ' ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, εἰς γέλωτα κινήσας τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκαλείου ἐκ-

βαλλεται και προσελθὼν αὐθις τῷ παιδὶ πολλὰς πέπεικε ταῖς
 δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. συνίστησιν
 οὖν αὐτὸν τῷ Σωκράτει καὶ ἐξαγαγόντος Σωκράτους ἐν τῷ θεά-
 τρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον διαγωνίζονται πρὸς ἀλλή-
 λους οἱ λόγοι καὶ νικηθεὶς ὁ ἄδικος παραλαβὼν τὸν νέον πρὸς τὸ
 διδάξαι καὶ ἱκανῶς ἐκδιδάσκει. ὥς οὖν ἤδη ἐκπεπονημένον κο-
 μισάμενος αὐτὸν ὁ πατήρ ἐπηρεάζει τοῖς χρήταις καὶ ὥς κατωρ-
 θωκῶς τὸ σπουδαζόμενον εὐωχίαν συνίστησιν· ἐν ἣ καὶ ἀντι-
 λογίας γινομένης πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοήν ἴστησι. καὶ
 προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας
 ὑπὸ τῶν υἱῶν τυπτεσθαι ὑπεραλγὼν τούτου χάριν κατασκάπτει
 καὶ ἐμπύρῃσι τὸ σωκρατικὸν φροντιστήριον. ἐστὶ δὲ τὸ δράμα
 τῶν πάνυ διηγουμένως πεποιημένων.

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι.

ΣΤΡ. Ἴου ἰού·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρηῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον
 ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενησεται;
 καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρονόος ἤκουσ' ἐγώ·
 οἱ δ' οἰκέται ρέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. 5
 ἀπόλοιо δητ', ὦ πολεμε, πολλῶν οὔνεκα,
 ὅτ' οὐδὲ κολᾶσ' ἐξεστὶ μοι τοὺς οἰκέτας.
 ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὐτοσὶ νεανίας
 ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
 ἀλλ' οὐ δύναμαι δέλαιος εὐδεῖν δακνόμενος
 ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
 διὰ τουτοῦ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
 ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεῦται 15
 ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
 ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
 οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχνον,
 κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
 ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. 20
 φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δῶδεκα μνᾶς Πασίᾱ.
 τοῦ δῶδεκα μνᾶς Πασίᾱ; τί ἐχρησάμην;
 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
 εἰθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. 25

- ΣΤΡ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
- ΦΕΙ. πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια;
- ΣΤΡ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.
- ΦΕΙ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
- ΣΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χᾶτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν. ΦΕΙ. ἐτέόν, ὦ πάτερ, 35
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
- ΣΤΡ. δάκνει με δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- ΦΕΙ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
- ΣΤΡ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. 40
φεῦ.
εἰθ' ὦφελ' ἢ προμνήστοι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥ τις με γῆμ' ἐπήρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροικὸς ἠδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκὴ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἐπειτ' ἐγῆμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἀγροικὸς ὦν ἐξ ἄστεως,
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγός, τρασιάς, ἐρίων περιουσίας, 50
ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' αὖ αὐτῇ τοίματιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἐφάσκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς. 55
- ΘΕΡ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνενσ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡ. οἷμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;
 δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. **ΘΕΡ.** διὰ τί δῆτα κλαύ-
 σομαι;

ΣΤΡ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 μετὰ ταυτ' , ὅπως ὦν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί, 60
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδοροῦμεθα·
 ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξανθίππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην. 65
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην, 70
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημέμενος.
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ, 75
 μίαν εὐρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυά,
 ἣν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἡδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;
 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον. **ΦΕΙ.** τί, ὦ πάτερ;
ΣΤΡ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. 81
ΦΕΙ. ἰδού. τί ἔστιν; **ΣΤΡ.** εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ΣΤΡ. μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίός μοι τῶν κακῶν. 85
 ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. **ΦΕΙ.** τί δὲ πείθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡ. ἐκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σταντοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙ. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤΡ. καὶ τι πείσει; ΦΕΙ. πεί-
σομαι, 90

νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤΡ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
ὄρῳ τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷ κιδιον;

ΦΕΙ. ὄρῳ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν 95
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδिका.

ΦΕΙ. εἰδὼν δὲ τίνες; ΣΤΡ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κἀγαθοί. 101

ΦΕΙ. αἰβοί, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδητοὺς λέγεις·
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡ. ἦ ἦ, σιῶπα· μὴδὲν εἴπῃς νήπιον. 105
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικὴν.

ΦΕΙ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασικανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡ. ἴθ', ἀντιβόλῳ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί, 110
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕΙ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὸ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τᾷδικώτερα. 115
ἦν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

- ΦΕΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος. 120
- ΣΤΡ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- ΦΕΙ. ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεὸς Μεγακλῆς
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
- ΣΤΡ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὦν κάπιλήσιμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι; 130
ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
- ΜΑΘ. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
- ΣΤΡ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
- ΜΑΘ. ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα 135
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελακτικας
καὶ φροντίδ' ἐξημβλωκας ἐξευρημένην.
- ΣΤΡ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξημβλωμένου.
- ΜΑΘ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
- ΣΤΡ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτωσὶ
ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
- ΜΑΘ. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας· 145
δακνοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρὺν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- ΣΤΡ. πῶς τοῦτο διεμέτρησε; ΜΑΘ. δεξιῶτατα.
κηρὸν διατῆξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε, 150

κατα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘ. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθιοι Σωκράτους
φροντισμα; ΣΤΡ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ἀνῆρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος 156
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦροπύριον.

ΣΤΡ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘ. ἐφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦροπυρίου·
ἐπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερενύματος.
ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφυγοὶ δίκην
ὅστις δλοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

ΜΑΘ. πρῶην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤΡ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς 171
καὶ τὰς περιφοράς, εἴτ' ἄνω κεχηνόςτος
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

ΣΤΡ. ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘ. ἐχθρὸς δέ γ' ἡμῖν δειπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175

ΣΤΡ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμῆσατο;

ΜΑΘ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θολμάτιον ὑφείλετο.

ΣΤΡ. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλὴν θαυμάζομεν; 180
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δειξον ὡς τάχιςτά μοι τὸν Σωκράτην.

μαθητιῶ γάρ· ἄλλ' ἀνοίγε τὴν θύραν.

ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπαὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185

ΣΤΡ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.

ἅταρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑΘ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤΡ. βολβούς ἄρα

ζητοῦσι. μὴ νυν τοῦτό γ' ἐτι φροντίζετε·

ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190

τί γὰρ οἶδε δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκενυφότες;

ΜΑΘ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Ταρταρον.

ΣΤΡ. τί δῆθ' ὁ πρωκτός ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘ. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἄλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ 'κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη. 195

ΣΤΡ. μήπω γε, μήπω γ'· ἄλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα

αὐτοῖσι κοινῶσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘ. ἄλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα

ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄραν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 200

ΜΑΘ. ἀστρονομία μὲν αὕτη. ΣΤΡ. τουτὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. γεωμετρία. ΣΤΡ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤΡ. πότερα τὴν κληρου-
χικὴν;

ΜΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤΡ. ἀστεῖον λέγεις.

τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205

ΜΑΘ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ κατηγμένους.

ΜΑΘ. ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὖμοι δημόται; 210

ΜΑΘ. ἐνταῦθ' ἐνεισὶν. ἢ δέ γ' Εὐβοί, ὥς ὁρᾷς,

ἥδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤΡ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαιμῶν ποῦ ἔστιν; ΜΑΘ. ὅπου
ἔστιν; αὐτῇ.

ΣΤΡ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτό νυν φροντίζετε, 215
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. ΣΤΡ. νῆ Δ', οἰμῶξεσθ' ἄρα.
φέρει τίς γάρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;

ΜΑΘ. αὐτός. ΣΤΡ. τίς αὐτός; ΜΑΘ. Σωκράτης.
ΣΤΡ. ὦ Σωκράτες.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220

ΜΑΘ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.

ΣΤΡ. ὦ Σωκράτες,
ὦ Σωκρατίδιον. ΣΩ. τί με καλεῖς, ὠφήμερε;

ΣΤΡ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κατεῖπέ μοι.

ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225

ΣΤΡ. ἐπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς υπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ. ΣΩ. οὐ γάρ ἂν ποτε
ἐξεύρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον αἴρα. 230

εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κατῶθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' εὕρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡ. τί φῆς; 235

ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατὰβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
ἵνα μ' ἐκδιδάξης ὥνπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩ. ἡλῃες δὲ κατὰ τί; ΣΤΡ. βουλόμενος μαθεῖν
λέγειν.

ὑπὸ γὰρ τόκων χρηστών τε δυσκολωτάτων 240
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἐλαῖες γενόμενος;

- ΣΤΡ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἑπικὴν, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.
- ΣΩ. ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤΡ. τῷ γὰρ ὕμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
- ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
ἅττ' ἔστιν ὀρθῶς; ΣΤΡ. νῆ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
- ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤΡ. μάλιστά γε.
- ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
- ΣΤΡ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβε 255
τὸν στέφανον. ΣΤΡ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώ-
κρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιούμεν. ΣΤΡ. εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
- ΣΩ. λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη. 260
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεῖ. ΣΤΡ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει
γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
- ΣΩ. εὐφημεῖν χρητὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.
ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
λαμπρὸς τ' Αἰθήρ, σεμναὶ τε θεαὶ Νεφέλαι βρον-
τησικέραννοι, 265
ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ
μετέωροι.
- ΣΤΡ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κα-
ταβρεχθῶ.

το δὲ μηδὲ κυνῆν οἰκοῦσιν ἐλθεῖν ἔμε τὸν κακο-
δαίμον' ἔχοντα.

ΣΩ. ἐλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν·

εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε, 270

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε
Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρυ-
εσθε προχοῖσιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκοπέλον νιφόεντα Μί-
μαντος·

ἐπακούσατε δεξιόμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσθαι.

ΧΟΡ. ἄνναοι Νεφέλαι, 275

ἀρθώμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγρητον,

πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

δενδροκόμους, ἵνα 280

τηλεφανεῖς σκοπίας ἀφορῶμεθα

καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα

καὶ ποταμῶν ξαθέων κελαδήματα

καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285

μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον

ἀθανάτας ἰδέας, ἐπιδώμεθα

τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν. 290

ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἡκούσατέ μου
καλέσαντος.

ἡσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεο-
σέπτου;

ΣΤΡ. καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντ-
αποπαρδεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
πεφόβημαι·

κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί,
χεσείω. 295

ΣΩ. οὐ μὴ σκώψης μηδὲ ποιήσης ἅπερ οἱ τρυγοδαίμο-
νες οὗτοι,

ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος
αἰοιδαῖς.

ΧΟΡ. παρθένοι ὄμβροφοροι,
ἐλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰρ
Κέκροπος ὀφόμεναι πολυήρατον· 301

οὐ σέβας ἀρογῶν ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος

ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,

οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα, 305

ναοὶ δ' ὑπερεφείς καὶ ἀγάλματα,

καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερῶτάται,

εὐστέφανοί τε θεῶν θυεῖαι θαλῖαι τε,

παντοδαπαῖς ἐν ὥραις, 310

ἧρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομῖα χάρις,

εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,

καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶς',
ὦ Σώκρατες, αὐται

αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώναί
τινές εἰσιν; 315

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μέγαλαι θεαὶ ἀν-
δράσιν ἀργοῖς

αἶπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέ-
χουσι
καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατὰ-
ληψιν.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου
πεπότῃται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
λεσχεῖν, 320
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξας' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλο-
γῆσαι·
ὥστ', εἰ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς
ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρονηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας
ἡσυχὴν αὐτάς. ΣΤΡ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χω-
ροῦς' αὐταὶ πάννυ πολλαί,
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγρια.
ΣΤΡ. τί τὸ χρῆμα; 325
ὥς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤΡ. ἤδη
νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολο-
κύνταις.

ΣΤΡ. νῆ Δί' ἔργωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.

ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὐσας οὐκ ἤδεις οὐδ' ἐνό-
μιζες;

ΣΤΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ηἰγούμην
καὶ καπνὸν εἶναι. 330

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βό-
σκουσι σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἱατροτέχνας, σφραγιδονυχαργο-
κομήτας,

κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἄνδρας με-
 τεωροφέναντας,
 [οὐδὲν δρωντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μου-
 σοποιοῦσιν.]

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρ' ἐποιοὺν ὑγρᾶν Νεφελαῖν στρεπταιγλᾶν
 δάϊον ὀρμάν, 335
 πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, προημινού-
 σας τε θυνέλλας,
 εἴτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονη-
 χεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελαῖν· εἴτ' ἀντ'
 αὐτῶν κατέπινον
 κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνί-
 θεια κιχηλᾶν.

ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤΡ. λέξον δὴ
 μοι, τί παθοῦσαι, 340
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰδὼν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι
 γυναιξίν;
 οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
 γάρ τινές εἰδιν;

ΣΤΡ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπτα-
 μένοισι,
 κοῦχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν· αὗται δὲ
 ῥίνας ἔχουσιν.

ΣΩ. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤΡ. λέγε νυν
 ταχέως ὅ τι βούλει. 345

ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω
 ὁμοίαν
 ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤΡ. νὴ Δί' ἔργω'.
 εἴτα τί τοῦτο;

ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· καὶ τ' ἦν μὲν
 ἰδῶσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξε-
νοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις εἴκα-
σαν αὐτάς. 350

ΣΤΡ. τί γάρ, ἣν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
μωνα, τί δρωσιν;

ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης
ἐγένοντο.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν φίψασπιν
χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρας, διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο γυναικες. 355

ΣΤΡ. χαίρετε τοίνυν, ὧ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὲ
κἄλλω,
οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὧ παμβασί-
λειαί.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων
φιλομούσων·

σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς
ὅ τι χρήσεις·

οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεω-
ροσοφιστῶν 360

πλὴν ἢ Προδίκη, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐ-
νεκα, σοὶ δέ,

ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμῷ
παραβάλλεις,

κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνο-
προσωπεῖς.

ΣΤΡ. ὧ Γῆ τοῦ φθέρματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τε-
ρατῶδες.

ΣΩ. αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τὰλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. 365

ΣΤΡ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;

ΣΩ. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

ΣΤΡ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

ΣΩ. αὐται δὴ πον· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

φέρε, ποῦ γὰρ πῶποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέσθαι; 370

καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστὶ φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

ΣΩ. αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤΡ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν; 375

ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,

κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρον δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι

εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

ΣΤΡ. ὁ δ' ἀναγκάξων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤΡ. Δῖνος; τουτὶ μ' ἐλέληθαι, 380

ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ Διὸς νυνὶ βα-
σιλεύων.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς
μ' ἐδιδάξας.

ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημι

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυ-
κνότητα;

ΣΤΡ. φέρε τουτὶ τῷ χρηΐ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαντοῦ
'γὼ σε διδάξω. 385

ἤδη ξωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς εἴτ' ἐτα-
ράχθης

τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορ-
κορύγησεν;

ΣΤΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,
καὶ τετάραιται.

χῶσπερ βροντὴ τὸ ξωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ
κεκραγεν

ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κᾶπειτ' ἐπάγει
παπαπαππᾶξ, 390

χῶταν χέξω, κοιμῖδῃ βροντᾷ παπαπαππᾶξ, ὥσπερ
ἐκεῖναι.

ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα
πέπορδας·

τὸν δ' αἶρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς
μέγα βροντᾶν;

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ
πορδῇ, ὁμοίω.

ἀλλ' ὁ κεραννὸς πόθεν αὐ φέρεται λάμπων πυρρί,
τοῦτο δίδαξον, 395

καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας πε-
ριφλύει.

τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπι-
όρκους.

ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄξων καὶ βε-
κεσέληνε,
εἶπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων'
ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἷς' ἐπιόρκοι. 400

ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον
ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρυς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρυς γ' ἐπιόρκει.

ΣΤΡ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἔστιν
δῆδ' ὁ κεραυνός;

ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθῇς κατα-
κλεισθῇ,
ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσαῖ, κάπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης 405
ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνό-
τητα,
ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κα-
τακάων.

ΣΤΡ. νῆ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἐπαθον τουτί ποτε
Διασίοισιν·

ᾧπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κατ' οὐκ ἐσχων
ἀμελήσας·

ἦ δ' ἄρ' ἐφυσᾷ, εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς
αὐτῷ 410

τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἀνθρώπε παρ'
ημῶν,

ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γε-
νήσει,
εἰ μνημῶν εἴ καὶ φροντιστῆς καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἐνεσθιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἑστὼς μήτε βα-
δίζων, 415
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μῆτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν
ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πο-
λεμίζων;

ΣΤΡ. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στεροῦς δυσκολοκοίτου τε
μερίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρος καὶ θυμβρε-
πιδείπνου
ἀμέλει, θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρ-
έχοιμ' ἂν.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν· νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν
ἀπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν,
τρία ταυτί;

ΣΤΡ. οὐδ' ἂν διαλεχθεῖν γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ'
ἂν ἀπαντῶν· 425
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπι-
θεῖν λιβανωτόν.

ΧΟΡ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοὶ δρωμεν θαρρῶν, ὥς οὐκ
ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάννυ μι-
κρόν,

τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν
ἄριστον. 430

ΧΟΡ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν
γ' ἀπὸ τουδὲ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικῆσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤΡ. μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων
ἐπιθυμῶ,

ἀλλ' ὅς' ἑμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.

ΧΟΡ. τεύξει τοίνυν ἂν ἱμεῖρεῖς· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
θυμεῖς. 435

ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παραδος τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισι.

ΣΤΡ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με
πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν **

χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται.

τουτὶ τό γ' ἔμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν 440

παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δεῖρειν,

εἴπερ τὰ χρεῖα διαφρευξοῦμαι,

τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω

θρασύς, εὐγλωττος, τολμηρός, ἴτης, 445

βδελυρός, ψευδῶν συγκολλητής,

εὐρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,

κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,

μάσθλης, εἴρων, γλοιός, ἀλαξών,

κέντρων, μιαρός, στρόφις, ἀργαλέος, 450

ματιολοιχός.

ταῦτ' εἰ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,

δρῶντων ἀτεχνῶς ὅ τι χοήξουσιν·

κέλ βουλονται,

νῆ τὴν Δήμητρο' ἐκ μου χορδὴν

455

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε γ'

οὐκ ἀτολμον, ἀλλ' ἐτοιμον. ἴσθι δ' ὥς

ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες

ἐν βοροτοῖσιν ἐξεις.

460

ΣΤΡ. τί πέλομαι; ΧΟΡ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ·

ξηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διαξεις.

ΣΤΡ. ἀρὰ γε τοῦτ' ἀρ' ἐγὼ ποτ'

465

ᾧσομαι; ΧΟΡ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι

θύραις αἰὲ κατῆσθαι,

βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλ-

θεῖν

470

πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,

ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. 475

ἀλλ' ἐγγεῖρει τὸν πρεσβύτεν ὅ τι περ μέλλεις προ-

διδάσκειν,

καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀπο-

πειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,

ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς

ἤδη πὶ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω. 480

ΣΤΡ. τί δε; τεichoμαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.

ἡ μνημονικὸς εἶ. ΣΤΡ. δύο τρόπων νῆ τὸν Δία·

ἣν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνν·

εἴαν δ' ὀφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνν. 485

ΣΩ. ἐνεστι δῆτ' αὖ σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡ. λέγειν μὲν οὐκ ἐνεστ', ἀποστρεφῖν δ' ἔνι.

ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσεται μανθάνειν; ΣΤΡ. ἀμέλει, καλῶς.

ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490

ΣΤΡ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτηῆσομαι;

ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὕτοσί καὶ βάρβαρος,
δέδοικά σ', ὥς πρεσβύτα, μὴ πληγῶν δέη.
φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤΡ. τυ-
πτομαι,

ἐπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι, 495
εἴτ' αὐθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

ΣΩ. ἴθι νυν, κατὰ θου τοίματιον. ΣΤΡ. ἡδίκηκά τι;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

ΣΤΡ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἐργῶν εἰσέρχομαι.

ΣΩ. κατὰ θον. τί ληρεῖς; ΣΤΡ. εἶπε δὴ νυν μοι τοδί.
ἦν ἐπιμελὴς ὥς καὶ προθύμως μανθάνω, 501
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;

ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

ΣΤΡ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιδνὴς γενήσομαι.

ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤΡ. ἐς τῷ χειρὲ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.

ΣΩ. χῶρει· τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
εἵνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτο ταν-

θρῶπῳ, ὅτι προήκων

ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,

νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-

τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται

καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὡς θεώμενοι, κατερω πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

τάληθῇ, νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικῆσαιμὶ τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520
ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρεῖχε μοι
ἐργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
φορτικῶν

ἦττηθεῖς, οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμ-
φομαι 525

τοῖς σοφοῖς, ὧν εἶνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δε-
ξιούς.

ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ
λέγειν,

ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγώ, παρθένος γὰρ ἐτ' ἦ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι
τεκεῖν, 530

ἐξέθῃκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·

ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἐστ' ὄρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἦδ' ἡ κωμωδία
ξητοῦσ' ἦλθ', ἣν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σο-
φοῖς· 535

γνώσεται γάρ, ἦν περ ἰδῇ, τὰδ ελφοῦ τὸν βό-
στρυχον.

ὥς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἦτις πρώτα
μὲν

οὐδὲν ἤλθε ῥαψαμένη σκῦτινον καθεμιμένον,
ἐρυθρόν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἔν' ἡ
γέλως·

οὐδ' ἐσκώψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλ-
κυσεν, 540

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τὰπη τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσῆξε δαδάς ἐχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾷ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἐπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἑξαπατᾶν δις καὶ τρις ταῦτ'
 εἰσάγων,

ἀλλ' αἰὲν καίνας ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
 ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαις' εἰς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμνηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
 οὗτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ἐπέρβολος,
 τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' αἰὲν καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολις μὲν τὸν Μαρκιανὸν πρωτίστον παρείλ-
 κυσεν

ἐκστρέφας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
 προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος εἰ-
 νεχ', ἣν 555

Φρύνιχος παλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
 εἶδ' Ἐρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ἐπέρβολον,
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἐπέρβολον,
 τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἑμᾶς μιμούμενοι.
 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελᾷ, τοῖς ἑμοῖς μὴ χαιρέτω·
 ἣν δ' ἑμοὶ καὶ τοῖσιν ἑμοῖς εὐφραίνησθ' εὐφρα-
 μασιν, 561

ἔς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὐ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν

Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν

πρῶτα μέγαν κικλήσκω· 565

τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,

γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτην

καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ',
 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμουνα πάντων· 570
 τὸν δ' ἱππονῶμαν, ὃς ὑπερ-
 λαμπροῖς ἀκτίσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
 ἡδίκημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον· 576
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' σὺδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἐξοδος
 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε' ἢ βρουντῶμεν ἢ ψακαζόμεν. 580
 εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδεψὴν Παφλαγῶνα
 ἡνίχ' ἤρεισθε στρατηγόν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
 κάποιούμεν δεινὰ· βρουντὴ δ' ἐρραγὴ δι' ἀστρα-
 πῆς·

ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας 585
 οὐ φανεῖν ἐφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμαρτη', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάζομεν. 590
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δῶρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἴτα φριμώσητε τοῦτου τῶ ξύλῳ τὸν ἀνχένα,
 ἀνθὶς ἐς τὰρχατον ὑμῖν, εἴ τι καξημαρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
 ἀμφί μοι αὐτε, Φοῖβ' ἀναξ 595
 Δῆλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·
 ἦ τ' Ἐφέσον μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν· 600

ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνᾳ·

Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτρᾳ σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφίσις ἐμπρέπων,
κωμαστής Διόνυσος.

605

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη συντυχούσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμά-
χοις·

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελούσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφα-
νῶς.

611

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δαδ' οὐκ ἔλαττον ἡ
δοραχμήν,

ᾧστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
μὴ πρίη, παῖ, δαδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληνάης καλόν.
ἄλλα τ' εὐ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
ἡμέρας

615

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν·
ᾧστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἡνίχ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς εορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
καθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίχ' ἂν πενθῶμεν ἡ τὸν Μαινον' ἡ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρ-
βολος

τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἀπειθ' ὕφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσε-
ται

625

κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι ἅττα μικρὰ μανθάνων, 630
ταυτ' ἐπιλέλγεται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

ΣΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἐῷσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
ΣΤΡ. ἰδοῦ. 635

ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πῶποτ' οὐδέν; εἶπέ μοι.
πότερον περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;

ΣΤΡ. περὶ τῶν μέτρων ἐγὼ γ'· ἐναγχος γὰρ ποτε
ὑπ' ἀλφριταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίῳ. 640

ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤΡ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέον.

ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὦνθρωπε. ΣΤΡ. περιίδου νυν ἑμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον. 645

ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἰ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

ΣΤΡ. τί δέ μ' ὠφελήσους' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφριτα;

ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομπῶν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαίουθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν 650
κατ' ἐνοπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δακτύλον.

ΣΤΡ. κατὰ δακτύλον; ΣΩ. νῆ τὸν Δί'. ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ'.
ΣΩ. εἶπε δὴ.

ΣΤΡ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μὲν, ἐπ' ἑμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.

ΣΩ. ἀργεῖος εἰ καὶ σκαιός. ΣΤΡ. οὐ γὰρ, ὦξυρε, 655
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;

ΣΤΡ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

ΣΩ. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.

ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ' ἐγώ γε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι· 660
κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.

ΣΩ. ὄρας ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.

ΣΤΡ. πῶς δῆ; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυών καλεκτρυών.

ΣΤΡ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή καλεῖν; 665

ΣΩ. ἀλεκτρυάιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

ΣΤΡ. ἀλεκτρυάιναν; εὐ γε νῆ τὸν Ἄερα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφριτώσω σου κύκλω τὴν καρδοπον.

ΣΩ. ἴδου μάλ' αὐτίς τοῦθ' ἕτερον. τὴν καρδοπον 670
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤΡ. τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ ᾧ καρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεωνύμου. ΣΤΡ. πῶς δῆ; φράσον.

ΣΩ. ταυτὸν δύναται σοὶ καρδοπος Κλεωνύμου.

ΣΤΡ. ἀλλ', ὠγάθ', οὐδ' ἦν καρδοπος Κλεωνύμου, 675
ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ ἕνεμάττετο.

ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρή καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡ. τὴν καρδόπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΣΤΡ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη. 680

ΣΩ. ἐτι δῆ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.

ΣΤΡ. ἀλλ' οἶδ' ἐγώ γ' ἅ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπέ δῆ.

ΣΤΡ. Ἀύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤΡ. μυρία. 685
Φιλοξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.

ΣΩ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, ταυτὰ γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.

ΣΤΡ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;

ΣΤΡ. ὅπως ἂν; ὦδὶ, δευρο δευρ', Ἀμυνία. 690

ΣΩ. ὄρας; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡ. οὐκ οὖν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἅ πάντες ἴσμεν μανθάνω;

ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤΡ. τί
δρῶ;

ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695

ΣΤΡ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, νταῦθ' ἄ γ' ἄλλ' εἶπερ γε χρεῖ,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤΡ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον. 699

ΧΟΡ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σεαυτὸν
στρόβει πυκνώσας.

ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
ἐπ' ἄλλο πῆδα

νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκὺ θυμός ὁμ-
μάτων. 705

* * * * *

* * * * *

ΣΤΡ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ.

ΧΟΡ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡ. ἀπόλλυμαι δαίλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,

καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,

καί μ' ἀπολοῦσιν. 715

ΧΟΡ. μὴ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡ. καὶ πῶς; ὅτε μου

φρουῖδα τὰ χρήματα, φρουῖδη χροιά,
φρουῖδη ψυχή, φρουῖδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τούτοις ἐτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἄδων

720

ὀλίγου φρουῖδος γεγένημαί.

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤΡ. ἐγώ;
νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφροντίσας;

ΣΤΡ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται. 725

ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤΡ. ἀλλ', ὡγάθ', ἀπόλωλ'
ἄρτίως.

ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.

ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός
κάπαιόλημ'. ΣΤΡ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλαι
ἐξ ἄρνακίδων γνώμην ἀποστερητιδα; 730

ΣΩ. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὃ τι δρᾷ, τουτονί.
οὗτος, καθευδεις; ΣΤΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὐ.

ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν
πάνυ;

ΣΤΡ. οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735

ΣΤΡ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.

ΣΤΡ. ἀκηκοας μυριάκις ἀγῶ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤΡ. οἴμοι τάλας.

ΣΩ. ἐχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
ἀφείς ἀπελθε· κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐτίς αὐτὸ καὶ ξυγῶθρισον. 745

ΣΤΡ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;

- ΣΤΡ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
 ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤΡ. εἶπε δὴ νῦν μοι —
 ΣΩ. τὸ τί;
 ΣΤΡ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ προιάμενος Θετταλήν,
 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ 750
 αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
 ὥσπερ κάτοπτρου, κατὰ τηροῖην ἔχων,
 ΣΩ. τί δὴτα τοῦτ' ἂν ἀφελήσειέν σ'; ΣΤΡ. ὅ τι;
 εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. οὕτῃ τί δὴ; 755
 ΣΤΡ. οὕτῃ κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.
 ΣΩ. εὐ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὐ σοι προβαλῶ τι δεξιόν,
 εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος τις δίκη,
 ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
 ΣΤΡ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον. 760
 ΣΩ. μὴ νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην αἰέ,
 ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φρουρίδ' εἰς τὸν ἀέρα,
 λινοδέτον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
 ΣΤΡ. εὐρηκ' ἀφανίσιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἔμοι. ΣΩ. ποίαν τινά;
 ΣΤΡ. ἦδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον 766
 ταύτην ἑώρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανή,
 ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
 ΣΤΡ. ἐγώ γε. φέρε, τί δὴτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβών,
 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
 ἀπωτέρω στας ὡδε πρὸς τὸν ἥλιον
 τὰ γράμματα' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
 ΣΩ. σοφῶς γε νῆ τας Χάριτας. ΣΤΡ. οἴμ' ὥς ἡδομαι
 ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δίκη.
 ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤΡ. τὸ τί; 775
 ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδίκων δίκην,
 μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡ. φανυλότατα καὶ ῥᾶστ'. ΣΩ. εἰπὲ δῖ. ΣΤΡ. καὶ δὴ
λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστῶσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων. 780

ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔργω', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩ. ὕθλεις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡ. ὅτι τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. ἀλλ' εὐθύς ἐπιλήθῃ σὺ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθῃς. 785
ἐπεὶ τί νῦν δὴ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

ΣΤΡ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ἧ ματτόμεθα μέντοι τάλφριτα;

οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἔς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμοτάτον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790

ΣΤΡ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡ. ἡμεῖς μέν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἰ σοὶ τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος, 795
πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαντοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε καγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤΡ. εὐσώματε γὰρ καὶ
σφριγᾷ,

κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
ἀτὰρ μέτεμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡ. ἀρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγαθ' ἀντίχ' ἔξων 805
μόνας θεῶν; ὥς
ἔτοιμος ὅδ' ἔστιν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένον καὶ φανερώς ἐπηρ-
μένου 810

γνούς ἀπολάψεις, ὃ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπε-
σθαι.

ΣΤΡ. οὐτοὶ μὰ τὴν Ὀμίλῃν ἐτ' ἐνταυθοὶ μενεῖς·
ἀλλ' ἐσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815

ΦΕΙ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ ἐν φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡ. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὄντα τηλικοντονί.

ΦΕΙ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤΡ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά. 821

ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἐσεῖ.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙ. ἰδοὺ· τί ἐστίν; ΣΤΡ. ὦμοςας νῦν δὴ Δία. 825

ΦΕΙ. ἐργῶ'. ΣΤΡ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἐστίν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς. ΦΕΙ. ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡ. Αἶνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΦΕΙ. αἰβοί, τί ληρεῖς; ΣΤΡ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙ. τίς φησὶ ταῦτα; ΣΤΡ. Σωκράτης ὁ Μήλιος 830
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤΡ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἀνδρας δεξιούς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἡλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἡλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μανθάνε.

ΦΕΙ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; 840

- ΣΤΡ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἁμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
- ΦΕΙ. οἴμοι, τί δράσω παραφρονούντος τοῦ πατρός;
• πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
- ΣΤΡ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
- ΦΕΙ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤΡ. καλῶς γε. ταυτηνὴ δὲ τί;
- ΦΕΙ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤΡ. ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
μὴ νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
ἀλεκτρυάιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- ΦΕΙ. ἀλεκτρυάιναν; ταυτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
- ΣΤΡ. χάτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἐτών. 855
- ΦΕΙ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοομάτιον ἀπώλεσας;
- ΣΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
- ΦΕΙ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σὺ;
- ΣΤΡ. ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ θέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βᾶδιξ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 860
πειθόμενος ἐξάμαρτε· καγὼ τοί ποτε
οἶδ' ἐξετεῖ σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἠλιαστικόν,
τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
- ΦΕΙ. ἡ μὴν σὺν τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
- ΣΤΡ. εὐ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἐξελθ'· ἄγω γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γὰρ ἔστ' ἐτι,
καὶ τῶν κρεμαστῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- ΦΕΙ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε. 870
- ΣΤΡ. οὐκ ἔς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
- ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο

καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρηγμένον.

πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφενξιν δίκης

ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875

καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἐμαθεν Ὑπέρβολος.

ΣΤΡ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·

εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονὶ

ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἐγλυφεν,

ἀμαξίδας τε σκυτῖνας εἰργάζετο, 880

καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.

ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,

τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,

[ὅς τὰδῖκα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.] 885

[εἰάν δὲ μή, τὸν γοῦν ἀδικὸν πάσῃ τέχνῃ.]

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν.

ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΣΤΡ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

ΔΙΚ. χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν

τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν. 890

ΑΔ. ἴθ' ὅποι χορῆεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'

ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΔΙΚ. ἀπολεῖς σὺ; τίς ὢν; ΑΔ. λόγος. ΔΙΚ. ἥττων γ' ὢν.

ΑΔ. ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω

φάσκοντ' εἶναι. ΔΙΚ. τί σοφὸν ποιῶν; 895

ΑΔ. γνώμας καινάς ἐξευρίσκων.

ΔΙΚ. τὰντα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσὶ

τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙΚ. ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔ. εἰπέ, τί ποιῶν; ΔΙΚ. τὰ δίκαια λέγων. 900

ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω γαῦντ' ἀντιλέγων·

οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημι δίκην.

ΔΙΚ. οὐκ εἶναι φῆς; ΑΔ. φέρε γάρ, ποῦ' στιν;

ΔΙΚ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ 905
δήσας; ΔΙΚ. αἰβοῦ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

ΑΔ. τυφογέρων εἰ κἀνάροστος.

ΔΙΚ. καταπύγων εἰ κἀναίσχυντος.

ΑΔ. ῥόδα μ' εἰρηκας. ΔΙΚ. καὶ βωμολόχος. 910

ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙΚ. καὶ πατραλοίας.

ΑΔ. χρυσῶ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

ΔΙΚ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

ΔΙΚ. θρασὺς εἰ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἄρχατος. 915

ΔΙΚ. διὰ σέ δε φοιτᾶν

οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·

γινωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. αὐχμεις αἰσχροῦς. ΔΙΚ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεῖς. 920
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχενες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου

γνώμας τρώων Πανδελετείους.

ΑΔ. ὦμοι σοφίας — ΔΙΚ. ὦμοι μανίας — 925

ΑΔ. ἥς ἐμνήσθης. ΔΙΚ. τῆς σῆς, πόλεώς θ',
ἥτις σε τρέφει

λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

ΔΙΚ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ 930
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκήσαι.

ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' εἰα μαίνεσθαι

ΔΙΚ. κλαύσει, εἰ τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις.

ΧΟΡ. παύσασθε μάχης καὶ λαιδορίας.

ἀλλ' ἐπιδειξαί
 σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες,
 σύ τε τὴν καινὴν
 παιδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚ. δοῶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.
 ΧΟΡ. φέρε δὴ πρότερος λέξει πρότερος;
 ΑΔ. τούτῳ δώσω.

κατ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη
 ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύξη,
 τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῷ φθαλμῷ
 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνδρῶν
 ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡ. νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι
 λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερί-

μναις,
 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται. νῦν
 γὰρ ἅπας

ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
 ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἄγων μέγιστος.

ἀλλ' ὥ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-

στοῖς στεφανώσας,
 ῥῆξον φωνὴν ἥτιμι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φῦσιν
 εἰπέ.

ΔΙΚ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὥς διέκειτο,
 ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη
 νενόμιστο.

πρωτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν
 ἀκοῦσαι.

εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθα-
ριστοῦ

τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κριμνώδη
κατανίφοι. 965

εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν, τῷ μῆρῳ μὴ
ξυνέχοντας,

ἢ Παλλὰδα περσέπολιν δεινάν, ἢ Τηλέπορόν τι
βόαμα,

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέ-
δωκαν.

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα
καμπήν,

οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπτους, 971

ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας
ἀφανίζων.

ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μῆρὸν ἔδει
προβαλέσθαι

τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἐξῴθεν μῆδ' ἐν δείξειαν
ἀπηγνές·

εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ
προνοεῖσθαι 975

εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλεί-
πειν.

ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερ-
θεν τότ' ἂν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοὺς ὥσπερ μήλοισιν
ἐπήνθει·

οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς
τὸν ἐραστὴν

αὐτὸς ἑαυτὸν προαγαγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
διζεν, 980

οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
 ῥαφανίδος,
 οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ
 σέλινον,
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τῷ
 πόδ' ἐναλλάξ.

ΑΔ. ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνα-
 μεστα
 καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν
 ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα, 985
 ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡμὴ παίδενσις
 ἔθρεψεν.
 σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐν-
 τετυλίχθαι.
 ὥστε μ' ἀπάγγεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους
 δέον αὐτοὺς
 τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτο-
 γενεῆς.
 πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἔμε τὸν κρείττω
 λόγον αἰροῦ. 990
 καπιστήσει μισεῖν ἀγορᾶν καὶ βαλανείων ἀπέ-
 χεσθαι
 καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπτῃ τίς
 σε, φλέγεσθαι.
 καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
 προσιοῦσιν,
 καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαίουργεῖν, ἄλλο
 τε μὴδὲν
 αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγα μ'
 ἀναπλήσειν. 995
 μὴδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
 κεχηνώς,

μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
 θραυσθῆς·
 μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν
 καλέσαντα
 μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, εἰ ἥς ἐνεοττοτρο-
 φήθης.

ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διό-
 νυσον 1000

τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι
 βλιτομάμμαν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις
 διατρίψεις,

οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτρά-
 πελ', οἷάπερ οἱ νῦν,

οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχροαντιλο-
 γεξεπιτρίπτου·

ἀλλ' εἰς Ἀκαδημείαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις
 ἀποθρεξεί 1005

στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῷ μετὰ σῶφρονος
 ἡλικιώτου,

μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλ-
 λοβολούσης,

ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπῃ πλάτανος πετέα
 ψιθυρίζῃ.

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
 καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν, 1010

εἴξεις αἰεὶ στήθος λιπαρόν,
 χροιάν λευκὴν, ὦμους μεγάλους,

γλῶτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
 πόσθην μικράν.

ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015
 πρῶτα μὲν εἴξεις χροιάν ὠχράν,

ᾧμους μικροῦς, στήθος λεπτόν,
 γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
 κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν,
 καὶ σ' ἀναπείσει

τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι, 1020
 τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·

καὶ πρὸς τοῦτοις τῆς Ἀντιμάχου
 καταπυργοσύνης ἀναπλήσει.

ΧΟΡ. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1024
 ὥς ἡδύ σοι τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
 εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν
 προτέρων.

πρὸς οὖν τὰδ', ὦ κομποπρεπῇ μουσῶν ἔχων, 1030
 δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὥς εὐδοκίμηκεν ἄνθρωπος.
 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεινὸς πρὸς αὐτόν,
 εἶπερ τὸν ἄνθρωπον ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλή-
 σεις. 1035

ΑΔ. καὶ μὴν πάσαι γ' ἐπυργόμην τὰ σπλάγχνα, κάπε-
 θύμουν

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
 ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
 τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέ-
 ξαι. 1040

καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
 αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἐπειτα νικᾶν.
 σκέψαι δὲ τὴν παιδευσίν ἢ πέποιθεν ὥς ἐλέγξω·
 ὅστις σε θερμοῦ φησί λουῖσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
 καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λου-
 τρά; 1045

ΔΙΚ. ὅτι κακιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον.

ΑΔ. ἐπίσχε· εὐθύς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.

καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ'
ἀριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἶπέ, καὶ πλείστους πόνους πο-
νῆσαι;

ΔΙΚ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡράκλεια λου-
τρά; 1051

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙΚ. ταῦτ' ἐστί,
ταῦτ' ἐκεῖνα,

ἃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρης τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαί-
στρας.

ΑΔ. εἰτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψεγεις· ἐγὼ δ'
ἐπαινῶ. 1055

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
ἅπαντας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸν μὲν
οὐ φησὶ χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.

καὶ σωφρονεῖν αὐτὸν φησὶ χρῆναι· δύο κακὰ με-
γίστω. 1060

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον
εἰπών.

ΔΙΚ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μά-
χαιραν.

ΑΔ. μάχαιραν; ἀστεῖον τὸ κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαί-
μων.

Ἐπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ 1065

εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.

ΔΙΚ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἐγῆμε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

ΑΔ. κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὦχετ'· οὐ γὰρ ἦν
ὑβριστῆς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυ-
χίζειν·

γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρό-
νιπτος. 1070

σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σφφρουεῖν
ἅπαντα

ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστρεφίσθαι,
παιδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κι-
χλισμῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
εἶεν. πάρεμι' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνά-
γκας. 1075

ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχενσάς τι, κατ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμι-
λῶν,

χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰ-
σχρόν.

μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τὰδ' ἀντερεις πρὸς
αὐτόν,

ὥς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Δι' ἐπανενε-
γκεῖν, 1080

κακείνος ὥς ἥττων ἐρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙΚ. τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε
τιλθῇ;

ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος
εἶναι;

ΑΔ. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085

ΔΙΚ. τί μὲν οὖν ἂν ἐτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

ΑΔ. τί δῆτ' ἔρεις, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;

- ΔΙΚ. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φέρε δὴ μοι φράσον·
 συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι. 1090
 τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὐ λέγεις.
 δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. ἄρα δῆτ'
 ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις; 1095
 καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
 πλείους σκόπει. ΔΙΚ. καὶ δὴ σκοπῶ.
- ΑΔ. τί δῆθ' ὄρας;
- ΔΙΚ. πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
 τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
 γοῦν οἶδ' ἐγὼ κακκινονὶ 1100
 καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
- ΑΔ. τί δῆτ' ἔρεῖς;
- ΔΙΚ. ἡττήμεθ', ὦ κινούμενοι,
 πρὸς τῶν θεῶν δεξασθέ μου
 θοίματιον, ὥς
 ἑξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
 βούλει τὸν νῖόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
- ΣΤΡ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
 εὐ μοι στομῶσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
 οἶαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
 στομῶσον οἶαν ἐς τὰ μελίζω πράγματα. 1110
- ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
- ΣΤΡ. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.
- ΧΟΡ. χωρεῖτε νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμείλησιν.
 τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
 ὠφελῶς' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς
 φράσαι. 1116

πρωτα μὲν γάρ, ἣν νεᾶν βοιάησθ' ἐν ὧρα τοῦς
ἀγρούς,

ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιεῖειν μήτ' ἄγαν ἐπομβροίαν.
ἣν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὐσας θεάς, 1121
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται
κακά,

λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ
χωρίου.

ἦνίκα' ἂν γὰρ αἴ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἴ τ' ἀμ-
πελοι,

ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόταις παιήσο-
μεν. 1125

ἣν δὲ πλυνθεύοντ' ἰδωμεν, ὑσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάξαις στρογγύλαις συν-
τριψομεν.

κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν
φίλων,

ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κα-
κῶς. 1130

ΣΤΡ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἰθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθύς μετὰ ταύτην ἐσθ' ἐνη τε καὶ νεᾶ.
πᾶς γὰρ τις ὀμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω, 1135
θεῖς μοι πρυτανεῖ ἀπολεῖν με φησι καὶ εὐλεῖν,
ἐμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
„ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες“, οὐ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λαιδοροῦσί με 1140

ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.
 νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
 εἴπερ μεμάνθηκεν εὐ λέγειν Φειδιππίδης.
 τάχα δ' εἶσομαι κόπας τὸ φροντιστήριον.
 παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤΡ. κάρωγέ σ'· ἀλλὰ τουτουὶ πρῶτον λαβέ· 1146

χρῆ γὰρ ἐπιθανμάξαι τι τὸν διδάσκαλον.
 καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάνθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀγτίως εἰδήγαγες.

ΣΩ. μεμάνθηκεν. ΣΤΡ. εὐ γ', ὦ παμβασίλει Ἀπαιόλη.

ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην. 1151

ΣΤΡ. κεί μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμεν;

ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κὰν παρῶσι χίλιοι.

ΣΤΡ. βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπερτονον
 βοάν. ἰῶ, κλάετ' ὠβολοστάται, 1155

αὐτοὶ τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
 οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
 οἶος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐν δώμασι παῖς,
 ἀμφήκει γλώττη λάμπων, 1160

πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
 λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
 ὃν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὥς ἐμέ.

ΣΩ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, 1165

ἐξελθ' οἴκων, αἶε σοῦ πατρός.
 ὅδ' ἐκεῖνος ἀνῆρ.

ΣΤΡ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. ἅπιθι λαβὼν τὸν υἱόν.

ΣΤΡ. ἰῶ ἰῶ τέκνον.

ἰοῦ ἰοῦ.

1170

ὥς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χοροῖαν ἰδῶν.
 νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρηνητικός

κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος. 1176
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ καπώλεσας.

ΦΕΙ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤΡ. τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἔννη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς; ΣΤΡ. ἡμέρα,
εἰς ἣν γε θήσκειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι. 1180

ΦΕΙ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως
μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡ. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕΙ. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' αἶμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέαν γυνή.

ΣΤΡ. καὶ μὴν νενόμισται γ'. ΦΕΙ. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
νόμον 1185

ἴσασιν ὀρθῶς ὃ τι νοεῖ. ΣΤΡ. νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δὴ ἡμέρας
ἐθῆκεν, εἰς γε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν, 1190
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔννην προσέθῃκεν; ΦΕΙ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ. 1195

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔννη τε καὶ νέαν;

ΦΕΙ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,
διὰ τοῦτο προϋτένθενσαν ἡμέρα μιᾷ. 1200

ΣΤΡ. εὐ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;

ᾧστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίασιν ἄστειον μοῦγκώμιον. 1205

μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὥς σοφός,
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
φῆσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
χοῖ δημόται 1210

ξηλοῦντες ἥνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιασαι.

ΠΑ. εἰτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐναι;
οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθύς ἦν τότε 1215

ἀπερυσθῆναι μάλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἐτι πρὸς τοῦτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.

ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ 1220
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤΡ. τίς οὐ-
τοσί;

ΠΑ. ἐς τὴν ἐνὴν τε καὶ νέαν. ΣΤΡ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρημάτων;

ΠΑ. τῶν δώδεκα μυνῶν, ἃς ἔλαβες ἀννούμενος
τὸν ψαρόν ἵππον. ΣΤΡ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε, 1225
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικῇν.

ΠΑ. καὶ νῆ Δί' ἀποδάσκειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡ. μὰ τὸν Δί' · οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ; 1230

ΣΤΡ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς;

ΣΤΡ. ποίους θεοὺς; ΠΑ. ὃν ἂν κελεύσω γωγέ σε,
τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤΡ. νῆ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ', ᾧστ' ὁμόσαι, τριώβολον.

ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἐτι. 1236

ΣΤΡ. ἅλσιν διασμηχθεῖς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑ. οἶμ' ὥς καταγελαῶς. ΣΤΡ. ἔξ χάσας χωρήσεται.

ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροῖξει. ΣΤΡ. θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν. 1241

ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρημάτων' εἴτε μὴ,
ἀπόπειμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤΡ. ἔχε νυν ἦσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245

ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δρᾶσθαι; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ;

ΣΤΡ. ποῦ' σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τοντὶ τί ἐστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί, 1250
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤΡ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰ-
δέναι.

οὐκ οὖν ἀνύσας τι θάπτον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
θήσω προτανεῖ', ἢ μηκέτι ξώην ἐγώ. 1255

ΣΤΡ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτιν' καλέσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜ. ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡ. εἰ· τίς οὐτοσί ποτ' ἐσθ' ὁ θρηνηῶν; οὐ τί που 1260
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέρξατο;

ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤΡ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέ-
που.

ΑΜ. ὦ σκληρὸ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντρυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 1265

ΣΤΡ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἰργασται κακόν;

ΑΜ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
[ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότε.]

ΣΤΡ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἀδανείσατο. 1270

ΣΤΡ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

ΣΤΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. τί δαί;

ΣΤΡ. τὸν ἐγκεφάλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς. 1276

ΑΜ. σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλησεσθαι γέ μοι,
εἰ μάποδώσεις τὰργύριον. ΣΤΡ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν αἰὲ τὸν Δία
ὔειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280
ἐλκεῖν κάτωθεν ταῦτ' οὗτ' ὕδωρ πάλιν;

ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔργω γ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

ΣΤΡ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἰ,
εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον 1285
ἀπόδοτε. ΣΤΡ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τὰργύριον αἰὲ γίγνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤΡ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤΡ. κατὰ πῶς
αὕτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρέοντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν; 1295
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

- ΣΤΡ. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφόρα;
 ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤΡ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
 κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 φεύγεις; ἐμελλὸν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
 ΧΟΡ. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
 γέρων ὃδ' ἐρασθεῖς
 ἀποστερηθῆναι βούλεται 1305
 τὰ χορήμαθ' ἀδανείσατο·
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται
 πράγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει τὸν σοφιστήν,
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης κακὸν λα-
 βεῖν τι. 1310
 οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
 πάλαι ποτ' ἐπῆται,
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν 1314
 τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν [ἅπαντας] οἷσπερ ἄν
 ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρα.
 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κᾶφωνον αὐτὸν εἶναι.
 ΣΤΡ. ἰοῦ ἰοῦ. 1321
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 ὦ μαρξέ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕΙ. φῆμ', ὦ
 πάτερ. 1325
 ΣΤΡ. ὁρᾷδ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕΙ. καὶ μάλα.
 ΣΤΡ. ὦ μαρξέ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρῶχε.
 ΦΕΙ. αὐθὶς με ταῦτά ταῦτα καὶ πλεῖω λέγε.
 ἄρ' οἶσθ' ὅτι χάλρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακὰ; 1329
 ΣΤΡ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕΙ. πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
 1303—1310. = 1311—1320.

- ΣΤΡ. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕΙ. κάποφανῶ γε νῆ Δία
ὡς ἐν δίκη σ' ἐτυπτον. ΣΤΡ. ὦ μιαιφώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;
- ΦΕΙ. ἐργῶ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
- ΣΤΡ. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕΙ. πολὺ γε καὶ ῥαδίως. 1335
ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγῳ βούλει λέγειν.
- ΣΤΡ. ποίῳ λόγῳ; ΦΕΙ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
- ΣΤΡ. ἐδίδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτα γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν νείων.
- ΦΕΙ. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- ΣΤΡ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
- ΧΟΡ. σὸν ἔργον, ὦ πρεσβύτα, φροντίζειν ὅπη 1345
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποιθῆεν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται·
δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρωπου. 1350
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἤδη λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.
- ΣΤΡ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤρξαμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· πειδῆ γὰρ εἰστικώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέ-
λευσα 1355
ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριόν, ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄδειν τε πίνονθ', ὥσπερ εἰ κάχρως γυναικ'
ἀλοῦσαν.

ΦΕΙ. οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χοῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ
πατεῖσθαι,

ἄδειν κελεύονθ', ὥσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα; 1360

ΣΤΡ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ
νῦν,

καὶ τὸν Σιμωνίδην ἐφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν.
καγὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὁμῶς ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἐπεὶ δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρομένην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καὶ οὗτος εὐθὺς
εἶπεν, 1365

[ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς]
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνο-
ποιόν.

κάνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὁμῶς δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ
τούτων

λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττι' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ρησὶν τιν', ὥς ἐκί-
νει 1371

ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.
καγὰρ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοὺς κακοὺς καὶ σχροῖσι· κατ' ἐντεῦθεν, οἶον
εἰκός,

ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπανα-
πηδᾷ, 1375

καῖπειτ' ἐφλα με κάσπῳ δει κάπνιγε καπέτριβεν.

ΦΕΙ. οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον; ΣΤΡ. σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὃ τί σ'
εἶπω;

ἀλλ' αὐτίς αὖ τυπτήσομαι. ΦΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἐν
δίῃ γ' ἄν.

ΣΤΡ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,

αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντας, ὃ τι
νοοίης. 1381

εἰ μὲν γε βρῦν εἵποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἂν
ἄρτον·

κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν
θύραζε

εἰξέφερον ἂν καὶ προὔσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
ἀπάγχων 1385

βοῶντα καὶ κεκραγόντ' ὅτι

χεζητιῶν, οὐκ ἐτλης

εἴω' ξενεγκεῖν, ὧ' μιαιρέ,

θύραζε μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

αὐτοῦ' ποιήσα κακκᾶν.

1390

ΧΟΡ. οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας

πηδᾶν, ὃ τι λέξει.

εἰ γὰρ τοιαῦτα γ' οὗτος ἐχειργασμένος

λαλῶν ἀναπείσει,

τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων

1395

λαβοίμεν ἂν ἄλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον, ὧ' καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,

πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙ.

ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὁμιλεῖν,

καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνα-
σθαι. 1400

ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικὴ τὸν νοῦν μόνον προσεί-
χον,

οὐδ' ἂν τρεῖς εἶπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν εξα-
μαρτεῖν·

νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσί τούτων ἐπανσεν αὐτός,

γνώμας δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ με-
ρίμναις, 1404

οἶμαι διδάξειν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡ. ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρεῖττον ἔστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτρι-
βῆναι.

ΦΕΙ. ἐκεῖσε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' οὐτ'
ἔτυπτες;

ΣΤΡ. ἐρωγέ σ', εὐνοῶν γε καὶ κηδόμενος. ΦΕΙ. εἰπὲ
δὴ μοι, 1410

οὐ καμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
[τύπτειν τ', ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν, τὸ
τύπτειν;]

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον
εἶναι,

τοῦμόν δὲ μῆ; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε καγῶ.
κλῶνσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; 1415
φῆσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας τοῦ νέου 'στί
κλάειν,

ὅσῳ περ ἑξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡ. ἀλλ' οὐδαμῶν νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕΙ. οὐκ οὐν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶ-
τον, 1421

ὥσπερ σὺ καγῶ, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς παλαιούς;
ἥττον τί δῆτ' ἐξεστὶ καμολ καινὸν αὐτὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύ-
πτειν; 1424

ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρούνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ
ταυτί,

- ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 ἡμῶν ἐκείνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤΡ. τί δ' ἦτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἅπαντα μιμεῖ,
 οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον καπλὶ ξύλου καθεύ-
 δεις; 1431
- ΦΕΙ.** οὐ ταυτὸν, ὦ τάν, ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
ΣΤΡ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δέ μή, σαυτὸν ποτ' αἰ-
 τιάσει.
- ΦΕΙ.** καὶ πῶς; **ΣΤΡ.** ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κο-
 λαζειν,
 σὺ δ', ἣν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. **ΦΕΙ.** ἣν δέ μὴ
 γένηται, 1435
- μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανῶν τεθνήξεις
ΣΤΡ. ἐμοὶ μὲν, ὠνδρες ἡλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 καί μοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰ πικρὰ.
 κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἣν μὴ δίκαια δρωμεν.
- ΦΕΙ.** σκέψαι δὲ χάτεραν ἐτι γνώμην. **ΣΤΡ.** ἀπὸ γὰρ
 ὁλοῦμαι. 1440
- ΦΕΙ.** καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἃ νῦν πέ-
 πονθας.
- ΣΤΡ.** πῶς δ' ἦ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
ΦΕΙ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτῆσω. **ΣΤΡ.** τί δ' ἦτα
 φῆς σὺ;
 τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν. **ΦΕΙ.** τί δ', ἣν
 ἔχω τὸν ἥττω 1445
- λόγον σὲ νικήσω λέγων
 τὴν μητέρ' ὥς τυπτειν χρεῶν;
ΣΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἣν ποιῆς
 οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον 1450
 μετὰ Σωκράτους
 καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.

ταντὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.

ΧΟΡ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455

ΣΤΡ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότε ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἀγροικὸν καὶ γέροντ' ἐπῆρετε;

ΧΟΡ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκαστοθ', ὅταν τινὰ
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν, 1460
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡ. ὦμοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρην τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
ἀποστρεφεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μικρὸν καὶ Σωκράτην 1465
ἀπολεῖς μετελθών, οἷός σε καὶ ἐξηπατών.

ΦΕΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκαλούς.

ΣΤΡ. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

ΦΕΙ. ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἐστίν; **ΣΤΡ.** ἐστίν. **ΦΕΙ.** οὐκ ἐστ'
οὐκ, ἐπεὶ 1470

Δίωνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΣΤΡ. οὐκ ἐξεληλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὄμωμν,
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἷμοι δείλαιος,
ὅτε καὶ σε χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγῆσάμην.

ΦΕΙ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα. 1475

ΣΤΡ. οἷμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμεν ἄρα,
ὅτ' ἐξεβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς θυμαινέ μοι,
μηδὲ μ' ἐπιτρέψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία. 1480

καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῇ
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485
 κλίμακα λαβὼν ἐξέλθε καὶ σμινύην φέρων,
 ἅπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
 ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην, 1490
 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφύδρ' εἶδ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘ. ἰὸν ἰὸν.

ΣΤΡ. σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἵνα πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘ. ἀνθρῶπε, τί ποιεῖς; ΘΕΡ. ὅ τι ποιῶ; τί δ'
 ἄλλο γ' ἢ 1495

διαλεπτολογουμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘ. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡ. ἐκεῖνος οὐπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘ. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΘΕΡ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βού-
 λουμαι,

ἢ ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας, 1500
 ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩ. οὐτος, τί ποιεῖς ἑτεόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡ. αεροφοτῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩ. οἴμοι τάλας, δέλαιος ἀποπνιγέσομαι.

ΜΑΘ. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυνθήσομαι. 1505

ΣΤΡ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
 καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἐδραν;

ΧΟΡ. δῶκε, βάλλε, πατε, πολλῶν οὔνεκα,
 μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.
 ἡγρεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τὸ γε τήμε-
 ρον ἡμῖν. 1510

Ἐμειώσεις εἰς Νεφέλας.

ὑποδ. ἀρχήσα ὡς τῶν γενομένων
 γοητῶν. — Κατὰ τὴν κοινὴν τὴν διηγή-
 σιν μὲν ἡ ἀρχήσα ἐκείτω κατοικίῃ
 τῆς σκηνῆς, ὡς τὸ πρόθεον ρήμα εἰ-
 ρηνικὸν λογιστὸν. Christ ἐλ. λη. I. 361.
 Κατὰ τὰ ἐν τῇ ὑπόδ. ἐνταῦθα γε-
 μένα διαμαρτυρεῖται ὁ μύθος τοῦ Christ
 ὅτι ἐπὶ τῶν 3 μεγάλων δραματικῶν χο-
 ροῖς τε καὶ ὑποκομῇ τῇ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 εὐρίσκοντο τόποι (ὁ β. σπ. 360.).

Ἡ β' ὑπόθεσις εἶπε ἀταξία πα-
 τοῦ εὐόρου. Ἡ καλὰ εὐκρ. ἔχουσα τοῦ
 ἀπὸ τοῦ μόνου βραδύτατον (403) ἔδω-
 ντο τὰ ἀκατοχρηστὰ (Ἀνδοκίδ. I.
 94). τοῦτο μόνον ὡς πιθανὸν δύνα-
 ται καὶ ἀληθὲς εἶναι οἱ περὶ τὸν ἁλ-
 κιβιάδην οὐκ ὀλίγη συντέλειαν ὡς
 τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ποιητοῦ.

Ἡ γ' ὑπόθεσις εἶπε συμπίπτειν
 τῶν ἡρώων πρώτων. κατὰ τὴν ἐπα-
 ναρμωσανόμην εἰς ἀδελφ.

14. κόμην ἔχον. ὅτι τοῦτο εἰς ἡ-
 λίας ἀποτίθεται τὸ χειρὸς μαρ-
 τὴν πάλιν εἰς Γοργ. 524. c.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ

ΞΑΝΘΙΑΣ

} οἰκείται Φιλοκλέωνος.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΤΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλοδίκος ὢν τὴν φύσιν ἐφοῖτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρῶμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθέρχας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξοδὸν αὐτῷ μὴ προκειμένης ἐκράξεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἐαυτοὺς ἀφομοιωσάντες παρεγένοντο, βουλομένοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης υποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἡννιον οὐδὲ οὐτοί. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἡττηται τοῦ πραγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πραγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νουθετουμένος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νεὸς ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπισάρονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φευγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἅκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψήφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινα τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰδὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐπηδρενον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγوناσι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τελείῃ δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δαῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριον τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὀρχησὶν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ υποκειμένης υποθέσεως, ἀλλ' ὥσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικούντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν

απεικάξει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χα-
ριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἀρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ
πρῶτῃ ὀλυμπιάδι. β' ἡν. εἰς Ἀθηναία. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνί-
δης Προάγωνι, Λεύκων Πρόεβеси τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἶρας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκείται δ' , ὅπως
μὴ λανθάνῃ μὴδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνηθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ
φρονούντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθεται ἔνδον διασικαζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἔκ παντός τρόπου.

5

10

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

- ΣΩΣ. Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
 ΞΑΝ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
 ΣΩΣ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῦφείλεις μέγα.
 ἄρ' οἶσθαι γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;
 ΞΑΝ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. 5
 ΣΩΣ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καυτοῦ γ' ἐμοῦ
 κατὰ ταῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
 ΞΑΝ. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἔτεδον ἢ κορυβαντίας;
 ΣΩΣ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
 ΞΑΝ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βονκολεῖς Σαβαζίου. 10
 καί μοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
 Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·
 καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
 ΣΩΣ. καὶ γὰρ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.
 ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑΝ. ἐδόκουν αἰτὸν 15
 καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνν
 ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
 φέρειν ἐπὶ χαλκὸν ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν,
 καί περ ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
 ΣΩΣ. οὐδὲν ἄρα γοῖφον διαφέρει Κλεώνυμος. 20
 ΞΑΝ. πῶς δῆ; ΣΩΣ. προερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
 ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κὰν οὐρανῷ
 κὰν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα.
 ΞΑΝ. οἴμοι, τί δῆτ' αἰ κακὸν γενήσεται
 ἰδόντι τοιούτῳ ἐνύπνιον; ΣΩΣ. μὴ φροντίσης.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς. 26

ΞΑΝ. δεινὸν γέ τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὐτὸν λέξον. ΣΩΣ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τοῦ σκαφούς ὅλου.

ΞΑΝ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30

ΣΩΣ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάξειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῶνια·
κᾶπείτα τοῦτοις τοῖς προβάτοισι μούθοκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια, 35
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπορημένης υἱός.

ΞΑΝ. αἰβοῦ. ΣΩΣ. τί ἔστι; ΞΑΝ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ᾄξει κάκιστον τρυφύνιον βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩΣ. εἰθ' ἢ μίαν φάλαινα ἔχουσα τρυτάνην
ἴστη βόειον δημόν. ΞΑΝ. οἴμοι δέιλαιος· 40
τὸν δῆμον ἡμῶν βουλεται διστάναι.

ΣΩΣ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·
ὅλας; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει. 45

ΞΑΝ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣ. οὐκ οὐν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γενόμενος; ΞΑΝ. ἥμιστ', ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣ. πῶς; ΞΑΝ. ὅπως;

ἄνθρωπος ὧν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὐκ οὐν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰχῆσεται;

ΣΩΣ. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοῦς δύ' ὀβολὰ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς οὐεῖρατα;

ΞΑΝ. φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἂν τ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί, 55
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρν' ἐκ φορμίδος
 δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δειπνον ἐξαπατῶμενος, 60
 οὔδ' αὐτίς ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
 οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἐλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὐτίς τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65
 κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγουσ.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 ἔνδον καθεύξας, ἵνα θύραζε μὴ ᾔξη. 70
 νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἣν οὔδ' ἂν εἰς γνοίῃ ποτ' οὔδ' ἂν ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.

Ἀμυννίας μὲν ὁ Προνάπους φησ' οὐτοσί
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75

ΣΩΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
 * * * * *

ΞΑΝ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩΣ. οὐδαμῶς γ', ἔπει
 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἢ νόσος. 80

ΞΑΝ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὁ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝ. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
 εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.
 φράσω γὰρ ἥδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

φιληλιαστικής ἐστὶν ὥς οὐδείς ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 ἦν μὴ πλὶ τοῦ πρώτου καθέξῃται ξύλου. 90
 ὕπνου δ' ὄρα τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύσῃ καὶ ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰσθάναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νοσηνία.
 καὶ νῆ Δί' ἦν ἰδῇ γέ που γεγραμμένον
 υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
 ἰὼν παρέγραψε πλησίον „κημὸς καλός.“
 τὸν ἀλεκτρούονα δ', ὅς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορηστοῦ κέκραγεν ἐμβαδάς,
 καπνὸν ἐκείσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῶ πάντων,
 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὥσπερ μελιττ' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλάσμενος.
 ψῆφων δὲ δείσας μὴ δεηθεῖν ποτέ,
 ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 τοιαύτ' ἀλύει· νοθετοῦμενος δ' αἰὲν
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδῆσαντες, ὥς ἂν μὴ ἕξῃ.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύρας· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
 εἰτ' αὐτὸν ἀπέλου κακὰθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ

ἄξας ἐδίκασεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών. 120
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Ἀῤῥιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. 125
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορροῶν
 καὶ τῶν ὁπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρομημένα
 ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν·
 ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοῖος αὐτῷ παττάλους
 ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλήν ἅπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
 ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδ' Βδελυκλέων,
 ἔχων τρόπους φρουαγμοσεμνάκους τινας. 135

BΔΕ. ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθευδετε;

ΞΑΝ. οἴμοι. ΣΩΣ. τί ἐστι; ΞΑΝ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
 ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἵπνον εἰσελήλυθεν
 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
 κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρήμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
 σὺν δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑΝ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔΕ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη φοφεῖ;
 οὗτος, τίς εἰ σὺ; ΦΙΛ. καπνὸς ἐργώ' ἐξέρχομαι.

ΒΔΕ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σὺ. ΦΙΛ. συκίνου.

ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν. 146
 ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
 δῦον πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
 ἐνταῦθά νυν ζητεῖ τιν' ἄλλην μηχανήν.
 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὥς ἕτερος οὐδεὶς ἀνῆρ, 150

ὅστις πατὴρς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
 παῖ, τὴν θύραν ὦθει· πίεξέ νυν σφόδρα
 εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταυθ' ἐρχομαι.
 καὶ τῆς κατακλειδὸς ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155

ΦΙΛ. τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαρώτατοι,
 δικάσουντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;

ΞΑΝ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙΛ. ὁ γὰρ θεὸς
 μαντευομένῳ μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
 ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκληῖναι τότε. 160

ΞΑΝ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙΛ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.

ΦΙΛ. διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.

ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. ΦΙΛ. οἴμοι δαίλαιος· 165
 πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
 ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΔΕ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖε κακόν.

ΦΙΛ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κἀνθηλίοις· 170
 νοσημνία γὰρ ἔστιν. ΒΔΕ. οὐκ οὖν κἀν ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν; ΦΙΛ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΔΕ. μὰ Δι', ἀλλ' ἄμεινον. ΦΙΛ. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑΝ. οἶαν πρόφασιν κατήκεν, ὥς εἰρωνικῶς,
 ἵνα θάπτον ἐκπέμψαις. ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἐσπασεν
 ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου. 176
 ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἔξαγ' ἐνδοθεν.
 ὅπως δ' ὁ γέρον μὴ τῆδε παρακύψει πάλιν.

ΞΑΝ. κἀνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 βάδιζε θάπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
 Ὀδυσεῖά τιν'; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

ΒΔΕ. ποῖον; φέρε' ἰδῶμαι. ΞΑΝ. τουτονί. ΒΔΕ. τουτί
τί ἦν;

τίς εἰ ποτ', ὦνθρωπ', ἔτεόν; ΦΙΛ. Οὐτις νῆ Δία.

ΒΔΕ. Οὐτις σύ; ποδαπός; ΦΙΛ. Ἴθακος Ἀποδρασι-
πίδου. 185

ΒΔΕ. Οὐτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσω γε σύ.
ὑφελκε θάπτον αὐτόν. ὦ μιαιώτατος,
ἴν' ὑποδεδυκεν· ὥστ' ἐμοιγ' ἰνδαλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

ΦΙΛ. εἰ μὴ μ' εἰσέειδ' ἡσύχως, μαχοῦμεθα. 190

ΒΔΕ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; ΦΙΛ. περὶ ὄνου σκιάς.

ΒΔΕ. πονηρός εἰ πόρρω τέχνης καὶ παραβόλος.

ΦΙΛ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ
νῦν μ' οὐτ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογαστρίον γέροντος ἡλιαστικῷ. 195

ΒΔΕ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαντὸν εἰς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔΕ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ὦθει σύ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὀλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιε γ'. ΞΑΝ. οἴμοι δέλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;

ΒΔΕ. ἴσως ἄνθρωπεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΞΑΝ. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυσόμενός τις οὐτοσί 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὀροφίας.

ΒΔΕ. οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἡ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιῶνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210

ΞΑΝ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοῦκ ἐσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἐτι λάθοι,

τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλβην;
ΒΔΕ. ἀλλ', ὦ πονήρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τοῦτον 215
τὸν πατέρα. **ΞΑΝ.** τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὀρθρος
βαθύς.

ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί', ὅψε τὰρ' ἀνεστήκασι νῦν.
ὥς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα, 220
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. **ΞΑΝ.** οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔΕ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225
ὀξύτατον, ὧ κεντουσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

ΞΑΝ. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾷ διασκεδῶ.

ΧΟΡ. κῶρει, πρόβαιν ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἡμᾶς
κύνειος· 231

νυκτὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαριβάδης βαδίξιν.

ὦ Στρυμόδωρε Κονδυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που 'νταῦθ', ἡ Χαβῆς ὁ
Φλυεύς;

πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' εἴ ἐστίν, ἀππαπαῖ πα-
πιάξ, 235

ἦβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κατὰ περιπατοῦντε
νυκτωρ

τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὀλμον,
καθ' ἣπομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὠνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι
νυνί. 240

σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἤκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρῶν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὠνδρες ἡλικες, πρὶν ἡμέραν γενέ-
σθαι. 245

χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μὴ που λίθος τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙ. τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτοῦ φύλαξαι.

ΧΟΡ. κάρφος χαμαῖ ἐν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρό-
βυσον.

ΠΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῷδ' μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡ. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίῳ ὥθεις, 251
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος, ὠνόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δεῇ τίμιον πρίσσειν.

ΠΑΙ. εἰ νῆ Δι' αὐτὶς κονδυλοῖς νουθετήσῃδ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἀπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ στερηθεῖς 256
τὸν πηλὸν ὥσπερ αἰταγὰς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡ. ἡ μὴν ἐγὼ σὺν χατεροῦς μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι μάρμαρος φαίνεται πατοῦντι·
οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὑδῶρ ἀναγκαιῶς ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι. 261

ἐπειδὴ γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοὶ μύκητες·
φιλεῖ δ' ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑέτον μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ ᾗ πρῶτα
ὑδῶρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265
τί χοῦμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλήθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἡγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυνίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
 φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὠνδρες,
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἣν τί πως ἀκούσας 271
 τοῦμοῦ μέλους ὕφ' ἡδονῆς ἐρπύσῃ θυράζε.
 τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων
 οὐδ' ὑπακούει;

μῶν ἀπολώλεκε τὰς
 ἐμβάδας, ἣ προσέκοψ' ἐν 275
 τῷ σκοτῷ τὸν δάκτυλόν που,
 εἴτ' ἐφλέγμασεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
 καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶη.
 ἢ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
 καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέιδει',
 ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίῃ
 τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
 λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. 280
 τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὅς ἡμῶς
 διεδύετ'

ἐξαπατῶν καὶ λέγων
 ὥς φιλαθηναῖος ἦν καὶ
 ταν Σαμῶ πρῶτος κατείποι,
 διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
 εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285
 ἀλλ', ὠγάθ', ἀνίστασο μῆδ' οὕτως σεαυτὸν
 ἐσθιε, μῆδ' ἀγανάκτει.
 καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
 τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
 ὃν ὅπως ἐγγυτριεῖς.
 ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε. 290

273—280. = 281—289.

- ΠΑΙ. ἐθέλησεις τί μοι οὖν, ὦ
πάτερ, ἣν σοῦ τι δεηθῶ;
- ΧΟΡ. πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πέ τί βούλει με προΐασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ- 295
στραγάλους δῆπουθεν, ὦ πατ.
- ΠΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπ-
πία· ἥδιον γάρ. ΧΟΡ. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθῃ γ' ὑμεῖς.
- ΠΑΙ. μὰ Δί' οὐ τάρᾳ προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
- ΧΟΡ. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου 300
τρίτον αὐτόν ἔχειν ἄλ-
φιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.
- ΠΑΙ. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἣν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νυν, πόθεν ὠνη- 305
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστὴν τινα νῶν ἢ
πόρον Ἑλλας ἱερὸν;
- ΧΟΡ. ἀπαπαί, φεῦ, ἀπαπαί, φεῦ,
μὰ Δί' οὐκ ἐγώ γε νῶν οἶδ'
ὁπόθεν γε δειπνὸν ἔσται. 310
- ΠΑΙ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μητέρ, ἔτικτες;
- ΧΟΡ. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
- ΠΑΙ. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-
λάκιόν σ' εἶχον ἀγαλμα. 315
ξ ἔ.
πᾶρα νῶν στενάξειν.
- ΦΙΛ. φίλοι, τήκομαι μὲν 317
πάλαι διὰ τῆς ὁπῆς

ὑμῶν ὑπακούων.

ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' εἶμ'

ᾄδειν. τί ποιήσω;

τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-

329

μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-

σκους κακόν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα,

ἢ με ποιήσον καπνὸν εξαίφνης,

ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου

325

τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

τύλμησον, ἀναξ, χάρισασθαι μοι,

πάθος οἰκτείρας·

ἢ με κεραυνῷ διατινθαλέω

σπόδισον ταχέως·

κάππειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας

330

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θερμὴν·

ἢ δῆτα λίθον με ποιήσον ἐφ' οὐ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡ. τίς γὰρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων

κάποκλείων τῇ θυρᾷ; λέ-

ξον· πρὸς εὐνους γὰρ φράσεις.

335

ΦΙΛ. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει

οὕτωσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ

τόνου.

ΧΟΡ. τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;

καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛ. οὐκ εἶ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν

κακόν,

340

ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἑτοιμός ἐσθ'. ἐγὼ δ' οὐ βού-

λομαι.

333—345. = 365—378.

- ΧΟΡ.** τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μισαρός χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὅδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε- 343
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345
ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινὰ σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
νοϊαν,
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.
- ΦΙΛ.** τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν ἂν ἐγῶγε
ποιοίην.
οὕτω κιττω διὰ τῶν στανίδων μετὰ χοιρίνης πε-
ριελθεῖν.
- ΧΟΡ.** ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐνδοθεὶν οἴος τ' εἴης
διορυξαι, 350
εἴτ' ἐκδύναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς;
- ΦΙΛ.** πάντα πέφρακται οὐκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφω
διαδύναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.
- ΧΟΡ.** μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς
ὀβελίσκους
ἦεις σταντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Ναξος
εἶλω; 355
- ΦΙΛ.** οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνων
προσόμοιον.
ἦβων γὰρ κἀδυναμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς
ἐμαντοῦ,
κοῦδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις
 ἄνδρες ὀπλῖται διαταξάμενοι
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
 τῷ δὲ δὴν αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
 ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

360

XOP. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριξε
 μηχανὴν ὅπως τάρχισθ'· ἔ-
 ως γάρ, ὦ μελίττιον.

365

ΦΙΛ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι το δίκτυον
 ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

XOP. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνοντος ἐς σωτηρίαν.
 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

370

ΦΙΛ. διατετρῶνται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
 ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθησεται.

XOP. μηδέν, ὦ τάν, δέδιδι, μηδέν·
 ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', εἴν γρύ-
 ξη τι, ποιήσω δακύν τὴν
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
 μὴ πατεῖν τὰ
 ταῖν θεᾶν ψηφίσματα.

375

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα
 καδίμα

δήσας σαντὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
 πείδους.

380

* ΦΙΛ. ἄγε νῦν, ἣν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητητόν μ' ἔσκα-
 λαμᾶσθαι

κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε
 νυνί.

XOP. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντ' ἐκ-
 καλέσαντες,

ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα
ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἦν
τι πάθω γῶ, 385
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι
δρυφάκτοις.

ΧΟΡ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὦ βέλτιστε,
καθίει
σαντὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατράοις
θεοῖσιν.

ΦΙΛ. ὦ Λύκε δεέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ
ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρυόισιν τῶν φευγόντων αἰὲ καὶ τοῖς ὀλο-
φυρμοῖς. 390
ᾠκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροῶο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλαύοντα κα-
θῆσθαι.

ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·
κοῦ μὴ ποτὲ σου παρὰ τας κάννας οὐρήσω μηδ'
ἀποπάρδω.

ΒΔΕ. οὗτος, ἐγείρου. ΞΑΝ. τί τὸ πράγμ'; ΒΔΕ. ὥσπερ
φωνή με τις ἐγκεκύνκλωται

ΞΑΝ. μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται αὐ; ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ
δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ 396

αὐτὸν δῆσας. ΞΑΝ. ὦ μιαινώτατε, τί ποιεῖς; οὐ
μὴ καταβήσει;

ΒΔΕ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλ-
λάσι παῖε,

ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσῃται πληγεῖς ταῖς εἰρε-
σιώναις.

ΦΙΛ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὅποσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
ἔσεσθαι, 400

ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρημῶν καὶ Φερέ-
δειπνε;

πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω
μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἥν περ, ἥνικ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο 405

τοῦ ξύθθυμον, ᾧ κολαζό-

μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.

ἀλλὰ θαίματια βαλόντες ὥς ταχιστα, παιδία,

θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,

καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν 410

ὥς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν

ὄντα κάπολόμενον,

ὅστις τόνδε λόγον εἰσφέρει,

ὥς χρηὴ μὴ δικάζειν δίκας.

ΒΔΕ. ὠγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκραγάτε.

ΧΟΡ. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ΒΔΕ. ὥς τόνδ' ἐγὼ
οὐ μεθήσομαι. 416

ΧΟΡ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστίν ἐμφανής;

ὦ πόλι καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὀρᾶς, ὦ δέ-
σποτα; 420

ΒΔΕ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.

ΧΟΡ. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπί-
στρεφε

δεῦρο καΐξείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,

ξυσταλεις, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλή-
μενος,

ὥς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμήνος οἶον ὥργισεν. 425

ΞΑΝ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
ὥς ἔγωγ' αὐτῶν ὄρων δεδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙΛ. εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὄξυνκάρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν πρῶκτόν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὥργι-
σμένοι,

οἱ δὲ τῷφθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύ-
λους.

ΒΔΕ. ὦ Μίδα καὶ Φρυξ βοηθεῖ δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστησέτε. 435
ὥς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν φόφον.

ΧΟΡ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακον-
τίδη,
περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειροῦ-
μενον,

οὗς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοῖνικα; 440

ΧΟΡ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεσσι δεινὰ τῷ γήρῳ κακά;
δηλαδὴ καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δε-
σπότην

πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-
μένοι

διφθερῶν καξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέ-
λει, 445

ᾧστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμ-
βάδων.

ΦΙΛ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;

οὐδ' ἀναμνησθεις ὅθ' εὐρών τοὺς βότρους κλέ-
πτουτὰ σε

προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ ἀνδρι-
κῶς, 450

ὥστε σε ξηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνεις με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-
δραμεῖν.

ΧΟΡ. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκ ἐτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῇθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν
τρόπος

ὄξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

ΒΔΕ. παῖε παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας. 456

ΞΑΝ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ΒΔΕ. ἀλλὰ καὶ σὺ τυφε πολλῶ
τῷ καπνῷ.

οὐχὶ σουσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ
ξύλῳ.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἐντυφε τὸν Σελλαο
τίου.

ΞΑΝ. ἄρ' ἔμελλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

ΒΔΕ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέ-
φυγες, 461

εἴπερ ἐτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-
κότες.

ΧΟΡ. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
ὥς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με; 465

εἰ σὺ γ', ὦ πόνη πονηρὸς καὶ κομηταμνυία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἐθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν

οὔτε λόγον εὐτράπελον,

αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470

ΒΔΕ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἔς λόγους ἐλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;

ΧΟΡ. σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 475
στεμμάτων, τὴν θ' ὑπὴνῃν ἀκουρον τρέφων;

ΒΔΕ. νῆ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς

μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟΡ. οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σουστὶν οὐδ' ἐν πη-
γάνῳ. 480

τοῦτο γὰρ παρεμβалоῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπὶ πῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλῇ.

ΒΔΕ. ἀρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλαχθεῖτε μου;
ἡ δέδοκται σοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485

ΧΟΡ. οὐδέποτε γ', οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἡ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὠδ' ἐστάλης.

ΒΔΕ. ὥς ἀπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστὶ καὶ ξυνωμόται,
ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμα τις κατηγορή,
ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'
ἔτων. 490

νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα.

ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.

ἦν μὲν ὠνῆται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἰρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας.

οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἀνθρώπος ἐπὶ τυραννίδι. 495

ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδύσματα,

ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω.

εἶπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;

ἡ νομίζεις τὰς Ἀθῆνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;

ΞΑΝ. καμὲ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὅξυθυμηθεῖσά μοι 501

ἥρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔΕ. ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἤδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα
τῶν 504

ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά.

ΦΙΛ. νῆ Δί' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικιδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγ-
μένον. 511

ΒΔΕ. νῆ Δί' εἰδίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγ-
μασιν·

ἀλλ' εἰς σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἶομαι σ' ὥς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.

ΦΙΛ. ἔξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔΕ. καταγελώμενος μὲν
οὖν 515

οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσ-
κυνεῖς.

ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙΛ. παῦε δουλείαν
λέγων,

ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. ΒΔΕ. οὐ σύ γ', ἀλλ'
ὑπηρετεῖς

ολόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμὴ στί σοι καρπουμένῃ τὴν Ἑλλάδα. 520

ΦΙΛ. πάνν γε· καὶ τοῦτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔΕ. καὶ
μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙΛ. καὶ ξίφος γέ μοι
δότε.

ἦν γὰρ ἡττηθὼς λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ
ξίφει.

ΒΔΕ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεινὰ, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;

ΦΙΛ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
μονος. 525

ΧΟΡ. νῦν δὲ τὸν ἐκ θήμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινόν, ὅπως φανήσῃ —

ΒΔΕ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἣν ταῦτα παρακελεύῃ;

ΧΟΡ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν 531

τόνδε λέγειν. ὄρᾳς γὰρ ὡς

σοὶ μέγας ἐστ' ἀγῶν

καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

εἶπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν 535

οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΔΕ. καὶ μὴν ὅς' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψο-
μαι 'γώ.

ΦΙΛ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἣν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540

χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῇ.

σκαπτόμενοι δ' ἂν ἐν

ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις

θαλλοφύροι καλοῖμεθ', ἀν-

τωμοσιῶν κελύφῃ. 545

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-
γῆσειν

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βα-
σάνιζε.

ΦΙΛ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἡττων ἐστὶν βασιλείας.

τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ
δικαστοῦ, 550

ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
 γέροντος;
 ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
 δρυφάκτοις
 ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπῆχεις· καῖπειτ' εὐθὺς
 προσιδόντι
 ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
 κεκλοφυῖαν·
 ἰκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἴκτρο-
 χοοῦντες· 555
 οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ αὐτὸς
 πάποθ' ὑφείλου
 ἀρχὴν ἄρξας ἢ πλ' στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
 ράζων·
 ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτε-
 ραν ἀπόφυξιν.

ΒΔΕ. τουτὶ περὶ τῶν αντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυ-
 νόν μοι.

ΦΙΛ. εἴτ' εἰσελθὼν αντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
 μορχθεὶς, 560
 ἐνδον τουτῶν ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
 ποιήκα,
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπό-
 φυξιν.
 φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θῶπευμ' ἐν-
 ταῦθα δικαστῇ;
 οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστι-
 θέασιν
 κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
 ἑμοῖσιν· 565
 οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
 γέλοιον·

οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
κατάθωμαι.

κἂν μὴ τοῦτοῖς ἀναπειθώμεσθαι, τὰ παιδάρι' εὐ-
θύς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός, ἐγὼ δ'
ἀκροῶμαι.

τὰ δὲ συγκύπτοντ' ἀμβληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατήρ
ὑπὲρ αὐτῶν 570

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολύσαι.

εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλε-
ήσais.

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι.

κῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνεῖμεν.

ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχῆνῃ; 575

ΒΔΕ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-
του καταχῆνῃν.

καὶ τάγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλά-
δος ἄρχειν.

ΦΙΛ. παιδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι.

κἂν Οἰαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἂν ἡμῖν 579

ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

κἂν ἀνλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν ἠΰλησ' ἀπι-
οῦσιν.

κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων
παῖδ' ἐπὶ κληρῶν,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δια-
θήκῃ

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούσῃ, 585

ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πείσῃ.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρωμεν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔΕ. τουτὶ γάρ τοι σὲ μόνον τούτων ὧν εἴρηκας μα-
καρίζω·

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογ-
χυλιάζων.

ΦΙΔ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ γὰρ δῆμος ὅταν κοῦναι μέγα προᾶγμ'
ἀπορήσῃ, 590

ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς πα-
ραδοῦναι·

εἴτ' Εὐαθλὸς γὰρ μέγας οὗτος κολακῶννμος ἄσπι-
δαποβλής

οὐχὶ προδῶσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
μαχεῖσθαι.

κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
ἐὰν μὴ

εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικά-
σαντας· 595

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
περιτρώγει,

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπα-
μύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαντοῦ
πώποτ' ἔδρασας.

ἀλλὰ Θέωρος, καίτουστίλιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν
ἐλάττων,

τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν
περικωνεῖ. 600

σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις καὶ
κατεργύκεις,
ἣν δουλείαν οὐσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀπο-
δείξειν.

ΒΔΕ. ἐμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ
κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισέμνου.

ΦΙΑ. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ
'πιλελήσμην, 605
ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἤκονθ'
ἅμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-
γάτηρ με
ἀπονίξῃ καὶ τῷ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύνῃσά φη-
λήσῃ,
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριῶβολον ἐκ-
καλαμάται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μαῖξαν
προσενέγκῃ, 610
κἄπειτα καθέξομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάξῃ,
φάγε τουτί,
ἐντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, καὶ μὴ με
δεήσῃ
ἔς σέ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅποτ' ἄριστον πα-
ραθήσῃ
καταρασάμενος καὶ τουνθορύσας, ἄλλην μὴ μοι
ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
ἄλεωρήν. 615

κἄν οἶνον μοι μὴ ᾿γχῆς σὺν πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ᾽
 ἐσκεκόμισμαι
 οἶνου μεστόν, κατ' ἐγγέομαι κλίνας· οὔτος δὲ
 κεχηνώς
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατιον
 κατέπαρδεν.
 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
 ἐλάττω, 620

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;
 ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. 625

κἄν ἀστράψω, ποππύζουσιν,
 καγκεχόδαςιν μ' οἱ πλουτοῦντες
 καὶ πάνν σεμνοί.
 καὶ σὺ δέδοικας με μάλιστ' αὐτός·
 νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
 ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630

ΧΟΡ. οὐ πάποθ' οὕτω καθαρῶς
 οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
 δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὔτος ραδίως τρυγῆσειν·
 καλῶς γὰρ ἤδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κρατιστός εἰμι. 635

ΧΟΡ. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
 κούδεν παρήλθεν, ὥστ' ἔργω'
 ἠϋξάνομην ἀκούων,
 κἄν μακάρων δικάζειν
 αὐτὸς ἐδοξα νήσοις,
 ἠδόμενος λέγοντι. 640

ΦΙΛ. ὥσθ' οὔτος ἤδη σκορδινᾶται καστὶν οὐκ ἐν αὐτοῦ.

ΒΔΕ. ἡ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτῃ βλέπειν ποιήσω.

ΧΟΡ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ
νεόκοπτον,
ἦν μοί τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατερεῖξαι.

ΒΔΕ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ
τρονυγδοῖς, 650
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυσίαν.
ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙΛ. παῦσαι καὶ
μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με δι-
δάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγ-
χνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔΕ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον· 655

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φανύως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρός,

τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
προσιόντα·

κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἐκα-
τοστάς,

πρυτανεία, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς
καὶ δημιόπρατα.

τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγυὲς δισχίλια γίνεται
ἡμῖν. 660

ἀπὸ τούτου νυν κατὰθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
ἐνιαυτοῦ

ἔξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέ-
νασθεν,
γίνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ
χρήματα τᾶλλα; 665

ΦΙΛ. ἐς τούτους τούς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί. ΒΔΕ. σὺ
γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις πε-
ριπεφθεῖς.

καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαντὶ κἀναφο-
βοῦντες, 670

δώσετε τὸν φόρον, ἢ βρὸντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους
περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὥς ἡσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν
ἄλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
μηδέν,

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννον ψῆφον, τούτοισι δὲ δω-
ροφοροῦσιν 675

ῥρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σῆσαμα,
προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
πλουθυγίειαν·

σοὶ δ' ὦν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
 ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
 οὐδείς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δί-
 δωσιν.

ΦΙΛ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλι-
 θας μετέπεμψα. 680
 ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-
 κναίεις.

ΒΔΕ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία' στίλν τούτους μὲν ἅπαν-
 τας ἐν ἀρχαῖς
 αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μι-
 σθοφοροῦντας;
 σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς, οἷς
 αὐτὸς ἐλαύνων
 καὶ πεξομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πο-
 νήσας. 685
 καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστα
 μ' ἀπάγχει,
 ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χαιρέου
 υἱός,
 ὡδὶ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
 ρανθείς,
 ἤκειν εἶπη πρὸς κὰν ὥρα δικάσουνθ', ὥς ὅστις ἂν
 ὑμῶν
 ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριῶβολον οὐ κο-
 μιῖται. 690
 αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κὰν
 ὕστερος ἔλθῃ.
 καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'
 ἑαυτοῦ,
 ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
 πρᾶγμα δὴ ὄντε

ἔσπουδάκατον, καὶ θ' ὥς πρίονες ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ'
ἀντενέδωκε·

σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλαγρότην· τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λέληθεν. 695

ΦΙΛ. ταυτί με ποιοῦς; οἴμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν
θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦν οἶδ' ὃ
τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕ. σκέψαι τοίνυν ὥς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ἅπασιν,

ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύ-
κλησαι·

ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδούς, 700

οὐκ ἀπολαύεις πλήν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀναρῇ. καὶ
τοῦτ' ἐρίῳ σοι

ἐνσταΐζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ
ἐλαιον.

βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν
εἵνεκ', ἐρῶ σοι,

ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· καὶ θ' ὅταν οὗτός
γ' ἐπισίξῃ

ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρυῖξας ἀγρίως αὐτοῖς
ἐπιπηδᾷς. 705

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾶδιον
ἦν ἂν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλια, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν
ἀπάγουσιν·

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν
ἐκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λα-
γῶις

καὶ στεφάνοις παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυ-
ριάτῃ, 710

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μι-
σθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς
καταχεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλ-
θακός εἰμι.

ΒΛΕ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δεισῶς αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
δοῶσιν 715

ὑμῖν καὶ στήν ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
δίμνους

ποριεῖν· ἐδοσαν δ' οὐπώποτε σοι, πλὴν πρώην
πέντε μεδίμνους,

καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἐλαβες κατὰ χοί-
νικα, κριθῶν.

ὦν εἶνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεί, 720
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους

ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρῆχαι

ὅ τι βούλει σοι,

πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν
μῦθον ἀκούσῃς, 725

οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ
δεδοκῆσαι·

ᾧστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
ταβάλλω.

ἀλλ' ὥς τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ
εἶθ' ὥφελέν μοι κηδεμών ἢ ξυγγενή
εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν

παρῶν ἐμφανῆς

ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,

καὶ δηλὸς ἐστὶν εὐ ποιῶν.

735

σὺ δὲ παρῶν δέχου.

ΒΔΕ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων

ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον

λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σίσυραν,

πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρέφει,

καὶ τὴν ὀσφύν.

740

ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδεν γρούξει,

τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

ΧΟΡ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς

τότ' ἐπεμάνετ'· ἐγνώκε γὰρ ἀρτίως,

λογίζεται τ' ἐκεῖνα πᾶνθ' ἁμαρτίας,

745

ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.

νῦν δ' ἴσως τοῖσιν σοῖς

λόγοις πείθεται,

καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-

στας ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον

πειθόμενός τέ σοι.

749

ΦΙΛ. ἰὼ μοί μοι.

ΒΔΕ. οὔτος, τί βοᾷς;

ΦΙΛ. μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού.

750

κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,

ὣν' ὁ κήρυξ φησί, τίς ἀψήφι-

στος; ἀνιστάσθω.

κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς

729—736. = 743—749.

ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.

755

σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
 πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔΕ. ἰθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἔμοι πιθοῦ. 760

ΦΙΛ. τί σοι πίδωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

ΒΔΕ. ποίου; φέρ' ἰδω. ΦΙΛ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
 Ἰδίδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΔΕ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 ἐκείσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
 αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκείταις.

ΦΙΛ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔΕ. ταυτ' ἅπερ ἐκεῖ πρῶ-
 τεταί·

ὅτι τὴν θύραν ἀνέωξεν ἡ σῆκλις λάθρα,
 ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
 πάντως δὲ κακὴ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε. 770

καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη
 εἴλη, κατ' ὄρθον ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
 ἐὰν δὲ νύφῃ, πρὸς τὸ πυρ καθήμενος,
 ὕοντος, εἴσει· καὶ ἔργῃ μεσημβρινός,
 οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775

ΦΙΛ. τουτί μ' ἀρεσκει. ΒΔΕ. πρὸς δὲ τοῦτοίς γ', ἣν
 δίκην

λεγῇ μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙΛ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
 ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματα' ἔτι μασώμενος; 780

ΒΔΕ. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
 ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
 μόλις τὸ πρᾶγμ' ἐγνώσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,

τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕ. παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΑ. καλῶς,

785

οὔτι κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἰσχίστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθυῖσιν,
καῖπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 790
καγὰρ ἑκάψ'· ὀβολοὺς γὰρ ὠόμην λαβεῖν·
κατὰ βδελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἐξέπτυσά·
καθ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔΕ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ'

εἶπ'· ΦΙΑ. ὅτι;

ἀλεκτρονὸς μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
ταχὺ γοῦν καταπέψεις τὰργύριον, ἣ δ' ὅς λέγων.

ΒΔΕ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δητὰ κερδανεῖς; 796

ΦΙΑ. οὐ πᾶν τι μικρὸν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΔΕ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙΑ. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.

ἡκηκόειν γὰρ ὥς Ἀθηναῖοι ποτε 800
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
καὶ τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πᾶνν,
ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἔρεῖς; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω 805

ὅσαπερ ἔφασκον, καὶ πολλῶ πλεόνα.

ἀμὲς μὲν, ἣν οὐρητιάσης, αὐτῇ.

παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙΑ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγοῦρας. 810

ΒΔΕ. καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέσθηκεν φακῇ,
ροφειν ἕαν δέη τι. ΦΙΑ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.

- ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἔμ' ἐξηνέγκατε; 815
- ΒΔΕ. ἵνα γ', ἣν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὐτοσί.
- ΦΙΑ. ἐν ἐτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔΕ. τὸ τί;
- ΦΙΑ. θῆρῶν εἰ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Δύκου.
- ΒΔΕ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἀναξ οὐτοσί. 820
- ΦΙΑ. ὦ δέσποθ' ἦρως, ὥς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
- ΒΔΕ. οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
- ΦΙΑ. οὐκ οὖν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρως ὦν ὄπλα.
- ΒΔΕ. εἰ θάπτον ἐκαθίζου σὺ, θάπτον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙΑ. κάλει νυν, ὥς κάθημαι γῶ παλαι.
- ΒΔΕ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγῃ δίκην; 826
- τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷ κίᾳ;
ἢ Θραῦτα προσκαύσασα πρῶν τὴν χύτραν
- ΦΙΑ. ἐπίσχες οὗτος· ὥς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
- ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
- ΒΔΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. ΦΙΑ. ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομοῦμαι τό γε παραντίκ' ἐνδοθεν.
- ΒΔΕ. τί ποτε τὸ χροῖμα; ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.
- ΞΑΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτοῖσι τρέφειν κύνα. 835
- ΒΔΕ. τί δ' ἐστὶν ἔτεον; ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ Λαβῆς ἀρτίως
ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀναρπάσας
τροφαλίδά τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
- ΒΔΕ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρῶν. 840
- ΞΑΝ. μὰ Δί' οὐκ ἐγὼ γ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσαγάγῃ γραφήν.
- ΒΔΕ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. ΞΑΝ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
- ΒΔΕ. τουτί τί ἐστὶ; ΦΙΑ. χοιροκομειὸν Ἑστίας.
- ΒΔΕ. εἰθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΦΙΑ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά. 846

ἀλλ' εἶσαγ' ἀνύσας· ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΔΕ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς στανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛ. οἴμοι, διατρίβεις κάπολεις τριψημερῶν·

ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850

ΒΔΕ. ἰδού. **ΦΙΛ.** κάλει νυν. **ΒΔΕ.** ταῦτα δὴ. **ΦΙΛ.** τίς
οὐτοσὶ

ὁ πρῶτος ἐστίν; **ΒΔΕ.** ἐς κόρακας, ὥς ἀχθομαι,
οἷτι' ἔπελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΛ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; **ΒΔΕ.** ἐπὶ καδίσκους. **ΦΙΛ.** μη-
δαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τοὺςδε τοὺς ἀρυστίχους. 855

ΒΔΕ. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ παρέσθι νῶν
ὅσων δεόμεθα, πλην γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

ΦΙΛ. ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστίν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΔΕ. εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ καπιχωρίως.
ἀλλ' ὥς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω 860

καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς

φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν, 865
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

ΒΔΕ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθιε,
ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται 870

ἐμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
πανυσαμένοις πλάνων.

Ἰγίε Παιάν.

ΒΔΕ. ὦ δέσποτ' ἀναξ, γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ πρόσθεν
προπυλαίου, 875

δέξαι τελετήν καινὴν, ὦναξ, ἦν τῷ πατρὶ καινο-
τομοῦμεν·

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
πρίνινον ἦθος,

ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρα-
μξας·

ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις

ἥπιον αὐτόν,

τοὺς φεύγοντας τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880

τῶν γραψαμένων

κάπιδακρῦειν ἀντιβολούντων,

καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας

ἀπὸ τῆς ὀργῆς

τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα (ταῦτά) σοι καπαδομεν 885

νέαισιν ἀρχαῖς, εἵνεκα

τῶν προλελεγμένων.

εὔνοι γὰρ ἔσμεν ἐξ οὗ

τὸν δῆμον ἡσθόμεσθα σου

φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

τῶν γε νεωτέρων. 890

ΒΔΕ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·

ὡς ἡνίκ' ἀν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛ. τίς αἶψ' ὁ φεύγων; ΒΔΕ. οὗτος. ΦΙΛ. ὅσον ἄλῳ-
σεται.

ΒΔΕ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράφατο

κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, 895

τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν

τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.

ΦΙΛ. θάνατος μὲν οὖν κύνεις, ἦν ἅπαξ ἄλῳ.

- ΒΔΕ.** καὶ μὴν ὁ φεύγων οὕτωςι Λάβης πάρα.
ΦΙΛ. ὦ μιᾶρος οὗτος· ὥς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900
οἷον σεσηρῶς ἑξαπατήσιν μ' οἴεται.
ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύνων;
ΚΥ. αὐ αὐ. **ΒΔΕ.** πάρεστιν. **ΦΙΛ.** ἕτερος οὗτος αὐ
Λάβης,
ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΒΔΕ. σίγα, καθίξε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει. 905
ΦΙΛ. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγγεάμενος ἀγῶ ῥοφῶ.
ΞΑΝ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραψαμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἐργῶν δέδρακε καμὲ καὶ τὸ θυπαπαῖ.
ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
κατεσικέλιξε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκοτῶ,
ΦΙΛ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἐμοιγέ τοι
τυροῦ κακιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. **ΞΑΝ.** κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦν-
τί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
ἦν μὴ τι καμοὶ τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙΛ. οὐδὲν μετέδωκεν; οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.
ΒΔΕ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. **ΦΙΛ.** ἀλλ',
ὦ γαθέ, 920
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΞΑΝ. μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὥς οὐτ' αὐ πολὺ
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν. 925
ΦΙΛ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἐστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑΝ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσας· οὐ γὰρ ἂν ποτε

τρέφειν δύναται ἂν μία λόχη κλέπτα δύο ·
 ἵνα μὴ κεκλαγχῶ δια κενῆς ἄλλως ἐγῶ ·
 ἔαν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλαγξομαι.

930

ΦΙΛ. ἰοὺ ἰοὺ.

ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
 κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός · οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὤλεκτρον; νῆ τὸν Δί', ἐπιμυεὶ γέ τοι.
 ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.

ΒΔΕ. αὐτὸς καθελόν · τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. 936

Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον,
 δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
 καὶ τᾶλλα τὰ σκευὴ τὰ προσκεκαυμένα.
 ἀλλ' ἔτι σὺ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;

940

ΦΙΛ. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕ. οὐκ αὖ σὺ πᾶνσει χαλεπὸς ὦν καὶ δύσκολος,
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;
 ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.

ΦΙΛ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' εἰσικεν ὅ τι λέγη. 945

ΒΔΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἐπαθε καὶ Θουκυδίδης ·
 ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 παρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
 χαλεπὸν μὲν, ὠνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
 ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός · λέξω δ' ὁμως.
 ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ καὶ διώκει τοὺς λύκους.

950

ΦΙΛ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτος γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀριστὸς ἐστὶ τῶν νυνὶ κυνῶν,
 οἷος τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

955

ΦΙΛ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
 καὶ τᾶλλ' ἀριστὸς ἐστίν · εἰ δ' ὑφείλετο,
 ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

- ΦΙΛ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γραμματα, 960
 ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- ΒΔΕ. ἀκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
 ἀνάβηθι, τυρόκηστι, καὶ λέξον μέγα·
 σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
 εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
 φησὶ κατακνήσαι. ΦΙΛ. νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
- ΒΔΕ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
 οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
 καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέ ποτ' ἐν ταύτῳ μένει.
 ὁ δ' ἕτερος οἴος ἐστὶν οἰκουρὸς μόνον. 970
 αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἶσω τις φέρῃ,
 τούτων μεταίτει τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
- ΦΙΛ. αἰβοῦ, τί κακὸν ποτ' ἐσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
 κακὸν τι περιμένει με κἀναπείδομαι.
- ΒΔΕ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἴκτειρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ, 975
 καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδιὰ;
 ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρά, καὶ κνυζούμενα
 αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙΛ. καταβα καταβα κατάβα κατάβα. ΒΔΕ. καταβή-
 σομαι.
 καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
 ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὁμως καταβήσομαι.
- ΦΙΛ. ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ροφεῖν.
 ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
 οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔΕ. οὐκ οὐν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙΛ. χαλεπὸν εἰ-
 δέναι. 985
- ΒΔΕ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπον.
 τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 μύσας παραῖξον ἀπολύσον, ὦ πάτερ.
- ΦΙΛ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΒΔΕ. φέρε νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990

ΦΙΑ. ὁδ' ἐσθ' ὁ πρότερος; **ΒΔΕ.** οὗτος. **ΦΙΑ.** αὐτὴ
'νταῦθ' ἐνι.

ΒΔΕ. ἐξηπάτηται, ἀπολελυκεν οὐχ ἐκῶν.

φέρ' ἐξεράσω. **ΦΙΑ.** πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

ΒΔΕ. δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφυγας, ὦ Λάβης.

πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; **ΦΙΑ.** οἴμοι, ποῦ
'σθ' ὕδωρ; 995

ΒΔΕ. ἔπαιρε σαυτόν. **ΦΙΑ.** εἶπε νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγεν; **ΒΔΕ.** νῆ Δί'. **ΦΙΑ.** οὐδέν
εἰμ' ἄρα.

ΒΔΕ. μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

ΦΙΑ. πῶς οὖν ἐμαντῶ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἀνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κού τοῦμοι τρόπου.

ΒΔΕ. καὶ μηδὲν ἀγανάκει γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαντοῦ πανταχοῦ,
ἐπὶ δειπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
ᾧσθ' ἠδέως διαγείν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κούκ ἐγγανεῖται σ' ἑξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίσωμεν. **ΦΙΑ.** ταῦτά νυν, εἶπερ δοκεῖ.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.

ὑμεῖς δὲ τῶς, ὦ μυριάδες 1010
ἀναρίθμητοι,

νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι

μὴ πέσῃ φαύλως χαμαῖς'

εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

ἐστὶ πάσχειν, κού πρὸς ὑμῶν.

νῦν αὐτε λεγὼ προσέχετε τὸν νοῦν, εἶπερ καθαρὸν

τι φιλεῖτε. 1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
θυμεῖ.

ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ
πεποιηκώς,

τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρυβδην
ἐτέροισι ποιηταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διά-
νοιαν,

εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ
χέασθαι. 1020

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ'
ἑαυτόν,

οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
ἠνιοχήσας.

ἄρθεις δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὥς οὐδεὶς πώποτε' ἐν
ὑμῖν,

οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
φρόνημα,

οὐδὲ παλαιστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἰ
τις ἐραστής, 1025

κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς
αὐτόν,

οὐδενὶ πώποτε φησὶ πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων
ἐπιεικῇ,

ἵνα τὰς Μούσας αἴδῃν χρῆται μὴ προαγωγὸς
ἀποφῆνῃ.

οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις
φήσ' ἐπιθέσθαι,

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπιχειρεῖν, 1030

θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρ-
χαρόδοντι,

οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
 ἐλαμπου,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλε-
 θρον τετοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
 πρωκτὸν δὲ καμήλου. 1035
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωρο-
 δοκῆσαι,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἐτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε
 μετ' αὐτοῦ
 τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 οὐ τοὺς πατέρας τ' ἡγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάπ-
 πους ἀπέπνιγον,
 κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
 ἀπράγμοσιν ὑμῶν 1040
 ἀντωμοσίας καὶ προσκλησεις καὶ μαρτυρίας συν-
 ἐκόλλων,
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὥς τὸν πο-
 λέμαρχον.
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε
 καθαρετήν,
 πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐ-
 τὸν διανοταίς,
 ὥς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρώς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
 ἀναλδεῖς. 1045
 καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
 Διόνυσον
 μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδὲν
 ἀκοῦσαι.

τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχροὺς τοῖς μὴ γνοῦσιν
 παραχοῆμα,
 ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χεῖρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νε-
 νόμισται,
 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν
 ξυνέτριψεν. 1050

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
 ὧ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
 καινόν τι λέγειν ἀξευρίσκειν
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 καὶ τὰ νοήματα σώξεσθ' αὐτῶν· 1055
 ἐσβάλλετέ τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
 μετὰ τῶν μῆλων.

κἂν ταῦτα ποιῇθ', ὑμῖν δι' ἔτους
 τῶν ἱματίων
 ὀξήσει δεξιότητος.
 ὧ πάλοι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν χοροῖς, 1060
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
 καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι,
 πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
 οἵχεται κύκνον τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
 αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065

ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
 νεανικὴν σχεῖν· ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
 λῶν κικίνους νεανιωῶν καὶ
 σχῆμα κεῦρυπρωκτίαν. 1070

εἴ τις ὑμῶν, ὧ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἴτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
 ἥτις ἡμῶν ἡ' πλννοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρὶν.

1060—1090. = 1091—1121.

ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεστι τοῦτο τοῦρροπύγιον,
 Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες, 1076
 ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-
 πολῶν,

ἔξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνια. 1080
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
 στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην
 ἐσθίων·

ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμαίων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.
 γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν δι-
 έπτατο. 1086

εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλά-
 κους,
 οἱ δ' ἔφρευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρυῖς κεντού-
 μενοι·

ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτε-
 ρον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦν τόθ' ὥστε πάντα με δεδοικέναι,
 καὶ κατεστρεψάμην

τοὺς ἐναντίους, πλέων κείσε ταῖς τριήρεσιν.

οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

ὀῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ 1095
 συκοφαντήσειν τινὰ

φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.

τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,

αἰτιώτατοι φέρεσθαι

τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-

πτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100

πολλαχού σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίκαιαν σφηξὶν ἐμφερε-
στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
μᾶλλον ὀξὺθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάν-
θρηνια,

οἱ μὲν ἡμῶν οὐπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἐν-
δεκα,

οἱ δ' ἐν ᾧδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες εἰς τὴν γῆν,
μόλις 1110

ὥσπερ οἱ σκῶληκες ἐν τοῖς κυττάρους κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίκαιαν ἔσμεν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντούμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.

ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἐνδον τοῦρό-
φου 1115

τοῦ πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωροῦμενοι.

τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευ-
τος ὦν

ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῇσδε τῆς χώρας ὕπερ
μῆτε κώπην μῆτε λόγῃην μῆτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
ὅστις ἂν μὴ 'χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῶβο-
λον. 1121

ΦΙΛ. οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυσθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔΕ. ἀγαθὸν εἰκάς οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

- ΦΙΛ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανδρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
- ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας ἐν ποιεῖν. 1130
- ΦΙΛ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔΕ. τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙΛ. ἐπειτα παῖδας χρη φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
- ΒΔΕ. ἐχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙΛ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔΕ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙΛ. ἐγὼ δὲ σίσυραν ὥομην Θυμαίτιδα.
- ΒΔΕ. κοῦ θαυμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἐγnows γὰρ ἀν· νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις. ΦΙΛ. ἐγὼ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοῖνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι 1141
εοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΔΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙΛ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΒΔΕ. πόθεν, ὦ γὰθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ραδίως.
- ΦΙΛ. οὐκ οὖν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην; ΒΔΕ. ἐχ', ὦ γὰθέ,
καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙΛ. οἴμοι δελταῖος·
ὥς θερμόν ἢ μιὰ ἅ τί μου κατήρυνεν. 1151
- ΒΔΕ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙΛ. μὰ Δί' οὐκ ἐργώ'. ἀλλ',
ὦ γὰθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔΕ. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
- ΦΙΛ. κατὰθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔΕ. τῇ τί δή;
- ΦΙΛ. ἴν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι. 1156

ΒΔΕ. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.

ΦΙΛ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα; 1160

ΒΔΕ. ἐνθες ποτ', ὦ τάν, ἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙΛ. ἀδικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

ΒΔΕ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙΛ. μηδαμῶς τοῦτόν γ',
ἐπεὶ 1164

πάννυ μισολάκων αὐτοῦ 'στὶν εἰς τῶν δακτύλων.

ΒΔΕ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙΛ. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

ΒΔΕ. ἀνυσόν ποδ' ὑποδυσάμενος· εἴτα πλουσίως
ὦδὶ προβάς τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.

ΦΙΛ. ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
μάλιστα' ἔοικα τὴν βαδισιν τῶν πλουσίων.

ΒΔΕ. ὅτῳ; δοτιῇν σκόροdon ἡμφιεσμένῳ.

ΦΙΛ. καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.

ΒΔΕ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175

ΦΙΛ. ἔρωγε. ΒΔΕ. τίνα δὴτ' ἂν λέγοις; ΒΔΕ. πολ-
λοὺς πάννυ.

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἐπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΔΕ. μὴ μοι γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν 1180

ΦΙΛ. ἐγῶδα τοίνυν τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.

ΒΔΕ. ὦ σκαῖε ἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδοροῦμενος,
μῦς καὶ γαλαῶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 1185

ΦΙΛ. πόλους τινας δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔΕ. μεγαλοπρεπεῖς,

ὥς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμῶς
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ τὰντα δὴ ὀβολῶ φέρων.

ΒΔΕ. ἀλλ' οὐν λέγειν χρὴ σ' ὥς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190
Ἐφουδίῳ παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
ἤδη γέρων ὦν καὶ πολίος, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἀριστον. ΦΙΛ. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195

ΒΔΕ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποτὶν ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

ΦΙΛ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΔΕ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὥς ἡ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρῶν ὅ τι νεανικώτατον.

ΦΙΛ. ἐγὼ δὰ τοίνυν τό γε νεανικώτατον· 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὦν βούπαις ἔτι,
εἶλον διώκων λαιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

ΒΔΕ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

ΦΙΛ. πῶς οὐν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. ΒΔΕ. εὐσχη-
μόνως.

ΦΙΛ. αὐδὲ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔΕ. μηδαμῶς. 1211

ΦΙΛ. πῶς δαί; ΒΔΕ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμνα-
στικῶς

ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

ἔπειτ' ἐπαίνεσον τι τῶν χαλκωμάτων·

ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θάψμασον· 1215

ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·

δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἥδη σπένδομεν.

ΦΙΛ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνὺπνιον ἐστιώμεθα;

ΒΔΕ. αὐλητοῖς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων, 1220
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκίστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. ΦΙΛ. καλῶς.

ΒΔΕ. ἀληθες; ΦΙΛ. ὥς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

ΒΔΕ. ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 1225
οὐδεὶς πάποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθηναῖς

ΦΙΛ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος (οὐδὲ) κλέπτης

ΒΔΕ. τουτὶ σύ δράσεις; παραπολεῖ βρώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελεῖν. ΦΙΛ. ἐγὼ δέ γε, 1230
εἰάν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι.

ἄνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἐτι ταν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ροπαῖς. 1235

ΒΔΕ. τί δ', ὅταν Θεωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ἄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὠταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,

τούτω τί λέξεις σκόλιον; ΦΙΛ. ᾠδικῶς ἐγώ, 1240
οὐκ ἔστιν ἄλωπενίξειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίνεσθαι φίλον.

ΒΔΕ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουνδικός· κατ' ἄσεται·
χρήματα καὶ βίον 1245
Κλειταγόρα τε καί-
μοι μετὰ Θετταλῶν

ΦΙΛ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σύ κάρω.

ΒΔΕ. τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἔμην. 1250

παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάξε νῶν,
 ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνον. ΦΙΛ. μηδαμῶς.
 κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἶνον γίνεται
 καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
 καῖπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255

ΒΔΕ. οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
 ὦν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κατ' ἐς γέλων 1260
 τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

ΦΙΛ. μαθητέον τὰρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.

ΒΔΕ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύετω.

ΧΟΡ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἔμαντῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·

ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-
 βύλου,

οὗτος ὃν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μῆλου καὶ ροιᾶς
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωπόρου.

πεινῇ γὰρ ἠπερ Ἀντιφῶν. 1270
 ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὥχεται· εἴτ' ἐκεῖ
 μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὦν ἐλάττων οὐδενός.
 ὦ μακαρί' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν, 1275
 παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
 πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
 τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
 τὸν δ' ὑποκριτὴν ἑτερον, ἀργαλέον ὥς σοφόν·
 εἴτ' Ἀριφραδὴν, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280

1275—1283. = 1284—1291.

ὄντινά ποτ' ᾤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
 ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐμαθεῖν
 γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ· εἰσιόνθ' ἐκαστοτε.

* * * * *

εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὥς καταδιηλλάγην,
 ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 1285
 καί με κακίαις ἐκνισε· καθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
 οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἶδέναι,
 σκαμμ' τιον εἰποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
 ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα· 1290
 εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δερματος,
 καὶ τρισμακάριαι τοῦ πῖ ταῖς πλευραῖς τέρους.
 ὥς εὐ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
 κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
 ἐγὼ δ' ἀπολωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

ΧΟΡ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, καὶ ἢ γέρων,
 καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λαβῇ.

ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
 καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
 καίτοι παρὴν Ἴππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
 Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρόνιχον.
 τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροῦ.
 εὐθύς γάρ ὥς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
 ἐνῆλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα, 1305
 ὥσπερ καχρύνων ὀνίδιον εὐωχήμενον·
 κατύπτε δὴ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
 εἰτ' αὐτὸν ὥς εἶδ', ἥκασεν Λυσίστρατος·
 εἰοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί
 κλητηρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακίτι. 1310
 ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρονοπι

τὰ θρῶα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότες,
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένω.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διεμύλλαινε, ὥς δὴ δεξιός. 1315
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἶπε μοι,
 ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολοικῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;
 τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκωπτῶν ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
 ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἐπεὶ ἔπειδ' ἔμεθεν, οἴκαδ' ἐρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὁδὸν δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσερχεται.
 ἀλλ' ἐκποδῶν ἅπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

ΦΙΛ. ἄνεχε, πάρεχε·
 κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί·
 οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὕμᾶς,
 ὦ πονηροί, ταυτὴν τῇ 1330
 δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΒΛΕ. ἡ μὲν σὺ δώσεις αὐτίον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, κεί σφοδρ' εἰ νεανίας.
 ἄθροοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛ. ἰὴ εὖ, καλούμενοι. 1335
 ἀρχαῖα γ' ὕμῶν· ἄρα γ' ἴσθ'
 ὥς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; ἰαιβοῦ αἰβοῦ.
 τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
 οὐκ ἄπει σύ; * * ποῦ ἔστιν 1340
 ἡλιαστής; ἐκποδῶν.
 ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόονθιον,
 τῇ χειρὶ τουτοῦ λαβομένη τοῦ σχοινίου.

ἔχον· φυλάττου δ', ὥς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
 ὁμῶς γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὥς δεξιῶς ὑφειλόμην 1345
 μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
 ὦν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδ' ἡ χάριν.
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
 ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγκανεῖ τούτῳ μέγα·
 πολλοῖς γὰρ ἦδη χᾶτέροις αὐτ' εἰργάσω. 1350
 ἔαν γένῃ δὲ μὴ κακῇ νυνὶ γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμός υἱὸς ἀποθάνῃ,
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.
 νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
 νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
 τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
 κἄλλως κυμνοπριστοκαρδαμόγλυφον·
 ταυτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρεῶ.
 πατὴρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλην ἐμοῦ.
 ὅδ' ὁ δὲ καυτὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἔοικε θείν. 1360
 ἀλλ' ὥς ταχίστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
 οἷως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
 ΒΔΕ. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
 ποθεῖν ἐρᾷν τ' εἰκας ὠραίας σοροῦ. 1365
 οὐ τοι καταπροῖξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
 ΦΙΛ. ὥς ἡδέως φάγοις ἂν ἔξ ὄξους δίκην.
 ΒΔΕ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙΛ. ποῖαν αὐλητρίδα;
 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τυμβου πεσών; 1370
 ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί', αὐτὴ πού' στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
 ΦΙΛ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κἀεται.
 ΒΔΕ. δᾶς ἦδε; ΦΙΛ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
 ΒΔΕ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

- ΦΙΛ. ἡ πῖττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
- ΒΔΕ. ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὗτοσί;
- ΦΙΛ. ὄξος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
- ΒΔΕ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄξος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
- ΦΙΛ. ἅ ἅ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔΕ. ἄγειν ταύτην λαβῶν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
κοῦδεν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙΛ. ἀκουσόν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν ἦνικ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίῳ ἐμαχέσας Ἀσκῶνδᾶ καλῶς,
ἤδη γέρων ὦν· εἴτα τῇ πυγμῇ θενῶν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπώπια.
- ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί' ἐξεμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
- ΑΡΤ. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
οἶδ' γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὃς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δαδί παίων, κατέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κάπιθηκην τετταρας.
- ΒΔΕ. ὄρας ἅ δέδρακας; πράγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙΛ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλαξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ᾧστ' οἶδ' ὅτι τὴν ταύτην διαλλαχθήσομαι. 1395
- ΑΡΤ. οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ καταπροΐξει Μυρτιάς
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
- ΦΙΛ. ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λεῖλαι χαρίεντα. ΑΡΤ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὦ μέλε.
- ΦΙΛ. Αἰσῶπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπερας 1401
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύνων.
κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον κύον,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυρρὸς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405
- ΑΡΤ. καὶ καταγελάς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἴ,

πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

ΦΙΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

ΑΡΤ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙΛ. καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεῦν, ἔοικας θαψίνῃ
Ἴνοι κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΔΕ. ὁδὶ τις ἕτερος, ὥς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤ. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
ὑβρεως. ΒΔΕ. ὑβρεως; μὴ, μὴ καλέσης πρὸς τῶν
θεῶν.

ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι. 1420

ΦΙΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἔλθε δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χροῖ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425

ΚΑΤ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πῶς κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.
κάππειτ' ἐπιστάς εἰπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείῃ τέχνην.
οὕτω δὲ καὶ σὺ παρὰ τρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.

ΒΔΕ. ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

ΦΙΛ. ἄκουε, μὴ φευγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΑΤ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛ. οὐχῖνος οὖν ἐχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·

εἶθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἑάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440

ΚΑΤ. ὕβριξ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

ΒΔΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρο' ἐτ' ἐντανθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε. ΦΙΛ. τί ποιεῖς; ΒΔΕ. ὅ τι
ποιῶ;

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445

ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔΕ. ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙΛ. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὃ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὥς ὁ κἀνθαρός ποτε

ΒΔΕ. οἴμ' ὥς ἀπολωῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθαροῖς.

ΧΟΡ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450

τὸν πρέσβυν, οἱ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἢ μέγα τι μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακόν. 1455

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰεί.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον·

ξυνόντες γνώμας ἑτέρων 1460

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ

καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν

τυχῶν ἀπεισιν διὰ τὴν

φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465

ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ

1450—1461. = 1462—1473.

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμήσαι πράγμασι;

1470

ΞΑΝ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν. 1475
ὁ γὰρ γέγων ὥς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαί' ἐκεῖν' οἷς Θέσπιδις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησὶν ἀποδείξειν χρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον. 1481

ΦΙΛ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛ. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχή 1485

ΞΑΝ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
οἷον μυκτῆρ μνῆται καὶ
σφόνδυλος ἀχει· ΞΑΝ. πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ, 1490

ΞΑΝ. τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. ΞΑΝ. κατὰ σαυτὸν ὄρα.

ΦΙΛ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495

ΞΑΝ. οὐκ εὖ μὰ Δι' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛ. φέρε νῦν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶς.
εἴ τις τραγῳδὸς φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἔμοι διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίστω. 1499

φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς; ΞΑΝ. εἷς γ' ἐκείνοσ' ἰ μόνος.

ΦΙΛ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΞΑΝ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέστος. ΦΙΛ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γάρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ρυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΞΑΝ. ἀλλ', ὦ ξυρέ,
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἐρχεται, 1505
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙΛ. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνου.
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.

ΦΙΛ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὅξις, ἢ φάλαγξ;

ΞΑΝ. ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, ὦ ξυρέ.
ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515

ΧΟΡ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγγωρήσωμεν
ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν προσθῇν βεμβικίζωσιν ἑαυ-
τούς.

ἄγ', ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα
τοῦ θαλασσίου θεοῦ,
πηδᾶτε παρα ψάμαθον 1520
καὶ θιν' ἄλως ἀτρυνγέτοιο
καριδῶν ἀδελφοί·

ταχύν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρονύχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
ιδόντες ἄνω σκέλος ὦ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παρὰ βαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,

1518—1522. = 1523—1527.

οἷπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
 καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ πατὴρ προσέειπε
 ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχαις.
 ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ', ὀρχούμενοι θύραζε 1535
 ὑμᾶς ταχὺ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
 ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶδων.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυαίον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυαίον.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΥΡΤΕΟΣ.

ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΩΡΑ } κωφα πρόσωπα.

ΘΕΩΡΙΑ }

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβυτῆς Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω δια τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἀντρον τὴν Εἰρήνην εἰσῆξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυνείᾳ τριβεῖν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγωνίος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πόλεμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἐκάτεροι χηρῶντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν τῷ περὶ κατασκευῇ δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μόχλους καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χορῷ σχηματι προθυμῶς ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἀντροῦ, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἔξαγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπάρων ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τοῦ Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δεόντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μνηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἡδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χατέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνῆταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνούς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ οὐσα ἐν τῷ προφανεί πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηνικῶν ὀπλῶν δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τουμπαλιν κλαίοντες. εἰσαγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ

τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμωδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίους σπείσασθαι πρὸς Ἀκεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δράμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰππείας καὶ Ὀλκιδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπουδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῶδων τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λαμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνύς ὅποσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκαλούς ἀνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἀρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ᾧσται. πρῶτος Εὐπολὶς Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λευκὼν Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλοδώρος, ἡνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης.

II.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκηῶστας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διππευκεῖ πολεμουμένων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἐχθρᾶς ἐλῆσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργόν, Τρυγαίου τούνομα, μαλιστὰ τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον. ὃς ἀσχαλλὼν ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρυχεῖ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τροπὴν τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κύνθαρων ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνθαρων, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ

μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

Α Α Α Ω Σ.

Φαίνεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς Εἰρη-
νην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἀδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένης,
πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν κατήκεν, ἥτις οὐ σώ-
ζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ'
οὐν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰ-
ρήνῃ. καὶ σποράδην δὲ τινὰ ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ
νῦν φερομένη οὐκ ἐστίν.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπενδῶν τὰ κατ' ἀνθρώπους (κακὰ)
Τρυγαῖος, (ἀναπετέσθ') ἐθέλων ὥς τοὺς θεοὺς
ἐξετρεφεν ὄρνιθ'· ὥς δ' ἀνέπτυ, κατέλαβεν
Ἑρμῇ μόνον ἄνω· κατ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν Πόλεμον βρυσθῆναι ἀπηροτημένον
ἀέριος, ἐτοιμὸν τ' οὐτὰ πρὸς κακουχίαν
τὴν πρότερον, Εἰρηνην δὲ κατορωρυγμένην.
ἐκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποεῖν·
τὸ μὲλ βαδ' ἐπένευσεν· καὶ τότε
ἀπαγούσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τὰγαθὰ.

5

10

Ε Ι Ρ Η Ν Η.

ΟΙ. Α. Αἶρ' αἶρε μάξαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

ΟΙ. Β. ἰδού. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
καὶ μήποτ' αὐτῆς μάξαν ἡδίῳ φάγοι.

ΟΙ. Α. δὸς μάξαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙ. Β. ἰδού μάλ' αὐθις. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φερες; 5
οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Α. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοτὺν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν. 10

ΟΙ. Α. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. ἰδού.
ἑνὸς μὲν ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙ. Α. αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην, χᾶτέραν μοι χᾶτέραν, 15
καὶ τρῖβ' ἐθ' ἑτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ
μὲν οὐ·

οὐ γὰρ ἐθ' οἶός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ΟΙ. Α. αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙ. Β. νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σπαντόν γε πρὸς.
ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω 20
πόθεν ἂν πριαίμην ὅτινα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρω μάττοντα παρῆχειν ἐσθίειν.

ὅς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
φάυλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος 25

βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοί,
ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαιται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τῇδ' παροιξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. 30
ἐρείδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
τέως ἕως στυγρὸν λάθῃς διαρραγείς.

οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χειρὶ πῶς 35
ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς οἰκίας.
μιαρὸν τὸ χρέμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῇ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται. 40

ΟΙ. Α. οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Β. τοῦ γὰρ ἐστ'; ΟΙ. Α. οὐκ
ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.

ΟΙ. Β. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; κατ' αὐτῷ γ' ἀνῆρ 45
Ἴωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κείνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κἀνθάρῳ δῶσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις 50
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνόρθεουσιν ἐτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μάλινεται καινὸν τρόπον,

οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνν.
 δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὧδὶ κεκηνῶς λουδορεῖται τῷ Διί,
 καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλευεῖ ποιειν;
 κατὰθον τὸ κόρημα· μὴ' κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

55

ΤΡΥ. ἔα ἔα.

60

ΟΙ. Α. σιγήσαθ', ὥς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥ. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙ. Α. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐ γὰρ' λεγον.

τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·

65

ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·

πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;

ἔπειτα λεπτὰ κλιμακία ποιούμενος,

πρὸς ταυτ' ἀνερχοίχατ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,

70

ἕως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.

ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταυτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι

εἰσῆγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθάρον,

κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,

75

καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,

ὦ Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν,

ὅπως πετήσῃ μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.

ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύνσας ὄψομαι.

οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·

80

ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἴρεται

ἱππηδὸν εἰς τὸν ἄερ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥ. ἦσυχος ἦσυχος, ἡρέμα, κἀνθων·

μὴ μοι σοβαρῶς χώρει λίαν

εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,

πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης

85

ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.

καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὥς παραπαίεις.

90

ΤΡΥ. σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙ. Α. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

95

ΤΡΥ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

100

ΟΙ. Α. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἣν μὴ μοι φράσης
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡΥ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὥς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἀπαξαπάντων ὃ τι ποιεῖν βουλεύεται.

105

ΟΙ. Α. εἰ δὲ μὴ σοι καταγορεύσῃ; ΤΡΥ. γράφομαι
Μηδοῖσιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ. Α. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥ. οὐκ ἔστι παρα ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙ. Α. ἰὺν ἰὺν ἰὺν·
ὦ παιδί', ὃ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐσθίμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρ' ἐτυμός γε
δῶμασιν ἡμετέροις φάτις ἤκει,
ὥς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἔς κόρακας βαδιεῖ μεταμῶνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἰπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

115

TPY. δοῦναι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἀχθομαι
 ὑμῖν,

ἥνικ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάμπαν με καλοῦσαι, 120
 ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
 ἦν δ' ἐγὼ εὐ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὧρα
 κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

KOP. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
 ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125

TPY. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

KOP. τίς δ' ἢ ᾧ πίνοιᾶ σου στίβῳ ὥστε κἀνθάρον
 ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία;

TPY. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρεθῇ
 μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. 130

KOP. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
 ὅπως κάκοσμον ζῶον ἡλθεν εἰς θεοὺς.

TPY. ἡλθεν κατ' ἐχθρὰν ἀέτου πάλαι ποτέ,
 ὦ ἐκκυλίνδων καντιτιμωρούμενος.

KOP. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεύξαι πτερόν,
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. 135

TPY. ἀλλ' ὦ μέλ' ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἐδει·
 νῦν δ' ἄτ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τουτοῖσι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

KOP. τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνήσεται; 140

TPY. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ὦ χρήσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἐστὶ Ναξιουργῆς κἀνθάρος.

KOP. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

TPY. ἐν Πειραεῖ δήπου ὅτι Κανθάρου λιμὴν. 145

KOP. ἐκεῖνο τῇρει, μὴ σφαλὲς καταρρυῆς
 ἐντεῦθεν, εἴτα χολὸς ὦν Εὐριπίδῃ
 λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη.

TPY. ἐμοὶ μελήσει τὰντ' ἄ· ἀλλὰ χαίρετε.

ὑμεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ, 150
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χεῖρεθ' ἡμερῶν τριῶν·
 ὥς εἰ μετέωρος οὗτος ὧν ὀσφρήσεται,
 κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
 ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
 χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων 155
 διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν.
 τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
 τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
 ἴει σαντὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
 κατὰ δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων 160
 ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
 ἀπὸ μὲν κάρκῃς τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
 ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
 ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χεῖρων
 ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρταις; 165
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορυξείς,
 κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 κάπιφυτεύσεις ἐρπυλλον ἄνω,
 καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὥς ἦν τι πεσὼν
 ἐνθὲνδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου 170
 πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
 διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
 οἴμ' ὥς δέδοικα κουνέτι σκώπτων λέγω.
 ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὥς ἐμέ·
 ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν, 175
 κεί μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κύνθαρον.
 ἄταρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
 καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
 τίς ἐν Διὸς θυραῖσιν; οὐκ ἀνοίξετε;
 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὠναξ' Ἡρακλεις, 180
 τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν; ΤΡΥ. ἱπποκάνθαρος.

ΕΡΜ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῳάτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῳάτατε;
τί σοί ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; *ΤΡΥ.* μιαρῳά-
τατος. 185

ΕΡΜ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἰ; φράξε μοι. *ΤΡΥ.* μιαρῳά-
τατος.

ΕΡΜ. πατὴρ δὲ σοι τίς ἐστιν; *ΤΡΥ.* ἐμοί; μιαρῳάτατος.

ΕΡΜ. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἐσθ' ὅπως οὐκ ἀποθάνει,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὃ τι ποτ' ἐστὶ σοι.

ΤΡΥ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός, 190
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡΜ. ἤκεις δὲ κατὰ τί; *ΤΡΥ.* τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἤλθες; *ΤΡΥ.* ὦ γλίσχρων,
ὄρας

ὥς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρῳάτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. *ΕΡΜ.* ἰή ἰή ἰή, 195
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φρουδοὶ γὰρ ἐχθρὲς εἰσὶν ἐξωκισμένοι.

ΤΡΥ. ποῖ γῆς; *ΕΡΜ.* ἰδοὺ γῆς. *ΤΡΥ.* ἀλλὰ ποῖ; *ΕΡΜ.*
πόρρω πάννυ,

ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥ. πῶς οὖν σὺ δητ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200

ΕΡΜ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια κάμπορείδια.

ΤΡΥ. ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα;

ΕΡΜ. Ἑλλησιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μέν,
ἔν' ἦσαν αὐτοί, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν, 205
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῴκισανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιν μαχομένους ὑμᾶς ἐτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.

ΤΡΥ. τοῦ δ' εἴνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210

ΕΡΜ. ὅτιη πολεμεῖν ἤρεισθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδάς ποιοῦντων· κεί μὲν οἱ Ἀακωνικοὶ
ὑπερβάλλονται μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·
ναὶ τῷ σιῶ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκαν.
εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ 215
κἄλθοιεν οἱ Ἀάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς [εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
νῇ τὴν Ἀθηνᾶν,] νῇ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἤξουσιν καὐθις, ἣν ἔχωμεν τὴν πόλιν.

ΤΡΥ. ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων. 220

ΕΡΜ. ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἐτι
τὸ λοιπὸν ὤψεσθ'. ΤΡΥ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴγεται;

ΕΡΜ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύν.

ΤΡΥ. εἰς ποῖον; ΕΡΜ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὄρας
ὅσους ἀνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
ἵνα μὴ λάβητε μηδέ ποτ' αὐτήν. ΤΡΥ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

ΕΡΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θυνείαν ἐσπέρας
ὑπερφύα τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.

ΤΡΥ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυνείᾳ χρήσεται; 230

ΕΡΜ. τοῖβειν ἐν αὐτῇ τας πόλεις βουλευέται.

ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμήν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡΥ. οἴμοι δει-
λαιοσ.

φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
καὐτὸς θυνείας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235

ΠΟΛ. ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὥς αὐτίκα μάλα τὰς γυνᾶδους ἀλγήσετε.

ΤΡΥ. ὦναξ Ἀπολλὸν, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἀρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν, 240

ὁ δεινός, ὁ ταλανύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῦν;

ΠΟΛ. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὥς ἀπολείσθε τήμερον.

ΤΡΥ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμα πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς. 245

ΠΟΛ. ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὥς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεινυττωτευμένα.

ΤΡΥ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὥς μεγάλα καὶ δοιμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὥς ἀπόλλυσαι. 250

ΤΡΥ. οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

ΠΟΛ. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τᾶττικόν.

ΤΡΥ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρω.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ· φρίδον τᾶττικόν.

ΠΟΛ. παῖ παῖ Κυδοιμέ. ΚΥΔ. τί με καλεῖς; ΠΟΛ. κλαύ-
σει μακρόν. 255

ἐσθηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡΥ. ὥς δοιμύς. ΚΥΔ. οἴμ' οἴμοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡΥ. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΥΔ. ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἐστὶν ἡμῖν· ἐχθρὸς εἰσῳκίσμεθα. 260

ΠΟΛ. οὐκουν παρ' Ἀθηναίων σὺ μεταθρέξει ταχύν;

ΚΥΔ. ἐγώ γε νῆ Δί'· εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥ. ἄγε δὴ, τί δρωμεν, ὦ πονηρὸν ἀνθρώπιον;
ὁράτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὥς μέγας·
εἶπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265
τούτῳ ταραξεί τας πόλεις καθήμενος.

ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ' λθοι φέρων.

ΠΟΛ. οὗτος. ΚΥΔ. τί ἐστὶν; ΠΟΛ. οὐ φέρεις; ΚΥΔ. τὸ
δεῖνα γάρ,

ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύνει τὴν Ἑλλάδα. 270

ΤΡΥ. εὐ γ', ὃ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκείνος κὰν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρὶν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγγεῖαι.

ΠΟΛ. οὐκ οὖν ἕτερόν γε τιν' ἐκ Λακεδαιμόνους μέτει
ἀνύσας τι; ΚΤΔ. ταῦτ', ὃ δέσποθ'. ΠΟΛ. ἤκε
νυν ταχύν.

ΤΡΥ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἁγῶν μέγας. 276
ἀλλ' εἴ τις ὕμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὐξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.

ΚΤΔ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κατ' οἴμοι μάλα. 280

ΠΟΛ. τί ἔστι; μὴν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤΔ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.

ΠΟΛ. πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΤΔ. ἐς τὰπὶ Θωράκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡΥ. εὐ γ', εὐ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. 285
ἴσως ἂν εὐ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδυκ' εἰσιῶν ποιήσομαι.

ΤΡΥ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει το Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ἤδε τῆς μεσημβρίας, 290
ὦ ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.

νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγείσθαι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδυκα κωλύσαι τινα. 295

ἀλλ', ὦ γεωργοὶ καὶ ἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἔτ', ὦ πάντες λεῶ,
ὥς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι παρέστιν ἀγαθοῦ δαι-
μονος. 300

XOP. δεῦρο πᾶς χώρει προθυμῶς εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 ὦ Πανέλληνες, βοηθησώμεν, εἴπερ πῶποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.
 ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἦδε μισολάμαχος.
 πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε ἀρχιτε-
 κτόνει, 305

οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

TPP. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 τὸν Πόλεμον ἐκξωπυρήσεται' ἐνδοθεν κεκραγό-
 τες; 310

XOP. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἡκίει σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

TPP. εὐλαβεῖσθε νυν ἐκείνους τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
 μὴ παφλάζων καὶ κεκραγῶς, ὥσπερ ἦνικ' ἐν-
 θὰδ' ἦν,

ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ' ξελκύσαι. 315

XOP. οὐτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαίρησεται,
 ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ ἰοὺ.

TPP. ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἴ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
 ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν πο-
 δοῖν.

XOP. ὥς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω, 320
 οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἂν.

TPP. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς
 τῶν θεῶν,

πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

XOP. ἀλλ' ἐγὼ γ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὕφ'
 ἡδονῆς

οὐκ ἐμοῦ κινουῦντος αὐτῷ τῷ σκέλῃ χορεύετον. 325

TPP. μή τι καὶ νυνί γ' ἐτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.

ΧΟΡ. ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡΥ. φῆς γε, παύει
δ' οὐδέπω.

ΧΟΡ. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκῦσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

ΧΟΡ. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.

ΤΡΥ. ἀλλ' ὁρᾷτ', οὐπω πέπαυσθε. ΧΟΡ. τουτογὶ νῆ
τὸν Δία 331

τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡ. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοι μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 335
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥ. μὴ τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πο σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἡ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν 340

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθευθεῖν,

ἔς πανηγύρεις θεωρεῖν,

ἔστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,

συβαρίζειν,

λοῦ ἰοῦ κεκραγένοι. 345

ΧΟΡ. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ανεσχόμην

πράγματα τε καὶ στιβάδας,

ᾧς ἔλαχε Φορμίων·

κουνέτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσ-
κολον,

οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ
πρὸ τοῦ, 350

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις

καὶ πολὺ νεώτερον,

ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατε-
τρίμμεθα πλανώμενοι
ἐς Λυκίον καὶ Λυκίου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-
οῦμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
εἰλετ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη.

355

360

ΤΡΥ. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν.

ΕΡΜ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.

ΕΡΜ. ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον. ΤΡΥ. οὐκοῦν, ἦν λάχω.
'Ερμῆς γὰρ ὦν κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

365

ΕΡΜ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡΥ. ἐς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜ. ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμπολήκα πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὥς ἀπολούμενος.

ΕΡΜ. καὶ μὴν ἐπιτετριπαί γε. ΤΡΥ. κατὰ τῷ τρόπῳ
οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών;

370

ΕΡΜ. ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῇ; ΤΡΥ. νῦν ἄρα με
ἅπασ' ἀνάγκη' στ' ἀποθανεῖν; ΕΡΜ. εὐ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

375

ΕΡΜ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡΥ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.

ΕΡΜ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. ΤΡΥ. ναί, πρὸς τῶν κρεῶν
ἄγῳ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥ. μὴ νυν λακήσης, λίσσομαί σ', ὠρμίδιον.

εἶπέ μοι, τί πάσχετε, ὦ ἄνδρες; ἔσται ἔκπεπλη-
γμένοι.

ὦ πονηροί, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακίσηται.

ΧΟΡ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον 386

χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοῦ γε κατεδηδοκῶς,

τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

ΤΡΥ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὠναῖς δέσποτα;

ΧΟΡ. μὴ γένη παλίγκοτος 390

ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,

ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-

θρωπότατε καὶ μεγαλο-

δωρότατε δαιμόνων,

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὀφρὺς. 395

καί σε θυσίαισιν ἱε-

ραῖσι προσόδοις τε μεγα-

λαισι δια παντός, ὦ

δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἶ.

ΤΡΥ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, 400

ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜ. κλέπται γὰρ εἶσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥ. καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,

ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜ. ἴθι δὴ, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405

ΤΡΥ. ἢ γὰρ Σελήνη γῶ πανοῦργος Ἥλιος,

ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,

τοῖς βαρβαροῖσι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜ. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον; ΤΡΥ. ὅτι νῆ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ 410

οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλονται ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

ΕΡΜ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρετρωγόν ὑφ' ἀμαρτωλίας. 415

ΤΡΥ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διπόλει, Ἀδωνία. 420
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπανμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.

ἥατερ' ἐτι πόλλ' ἐξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδῃεν ἐχης.

ΕΡΜ. οἴμ' ὥς ἐλέημων εἴμ' αἰὲ τῶν χρυσίδων. 425
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς
ἁμαίς

εἰδiónτες ὥς ταχίστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡ. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χροὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κα-
κοῦς. 430

ΤΡΥ. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἐργῷ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
σπονδὴ σπονδὴ·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
Ἑλλήσιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
ᾧστίς προθύμως ξύλλαβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἐχονθ' ἐταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας. 440

- ΤΡΥ. ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὥ Διόνυσ' ἀναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
- ΧΟΡ. κεί τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὥ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις 445
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
- ΤΡΥ. κεί τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἴν' ἐμπολᾶ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
- ΧΟΡ. κεί τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ, 450
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος.
- ΤΡΥ. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἡ παιῶν, ἡ.
- ΧΟΡ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἡ μόνον λέγε.
- ΤΡΥ. ἡ ἡ τοίνυν, ἡ μόνον λέγω 455
'Εομῇ, Χάρισιν, Ὀραιοσιν, Ἀφροδίτῃ, Πότνι.
- ΧΟΡ. Ἄρει δὲ μῆ. ΤΡΥ. μῆ. ΧΟΡ. μῆδ' Ἐνναλίῳ γε.
ΤΡΥ. μῆ.
ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κατάγε τοῖσιν κάλως.
- ΕΡΜ. ὦ εἶα.
- ΧΟΡ. εἶα μάλα. 460
- ΕΡΜ. ὦ εἶα.
- ΧΟΡ. ἔτι μάλα.
- ΕΡΜ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
- ΤΡΥ. ἀλλ' οὐχ ἔλκους' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἶ' ὀγκύλλεσθ' . 465
οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
- ΕΡΜ. εἶα νῦν.
- ΤΡΥ. εἶα ὦ.
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἄγετον, ξυνεφέλκετε καὶ σφῶ.
- ΤΡΥ. οὐκουν ἔλκω καὶ ξαρτῶμαι 470

καπεμπίπτω καὶ σπουνδάζω;

XOP. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

TPY. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὠνθροπε, τῆς σῆς μορμόνος.

EPH. οὐδ' οὔδε γ' εἴλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι 475

ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφριτα.

TPY. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὠγάθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

EPH. ἀρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔα. 480

TPY. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχροτάτα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

XOP. οὐδὲν ποιοῦμεν, ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν ἀντις ἀντιληπτέον. 485

EPH. ὦ εἶα.

TPY. εἶα μάλα.

EPH. ὦ εἶα.

TPY. εἶα νῆ Δία.

XOP. μικρὸν γε κινουμέν. 490

TPY. οὐκ οὖν δεινὸν * * * *

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὠργεῖοι.

EPH. εἶα νυν.

TPY. εἶα ὦ. 495

XOP. ὥς κακόνοι τινὲς εἰσιν ἐν ἡμῖν.

TPY. ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρεῖως.

XOP. ἀλλ' εἰς' οἱ κωλύουσιν.

EPH. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδοῖς ἠλείψατε.

καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
 ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλην δικάζετε. 505
 ἀλλ' εἴπερ ἐπισυμεῖτε τήνδ' ἐξελεύσαι,
 πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

XOP. ἄγ, ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβόμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ἄνδρες,
 ὑμῖν.

XOP. χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προ-
 θυμον. 510

ΤΡΥ. οἱ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξελέκουσι, κάλλος οὐδεῖς.

XOP. ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στὶν ἦδη.

μὴ νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
 τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515

ἦδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.

ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα.

ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα πᾶς.

ΤΡΥ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος; 520

πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον

ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·

οἶον δὲ πνεῖς, ὥς ἦδ' ὑ κατὰ τῆς καρδίας, 525

γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ΕΡΜ. μῶν οὖν ὁμοιον καὶ γυλίων στρατιωτικοῦ;

ΤΡΥ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.

τοῦ μὲν γὰρ ὄξει κρομμυοξυρεγμίας,

ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530

αὐλῶν, τραγῶδ'ων, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

ἐπυλλίων Εὐριπίδου, ΕΡΜ. κλαυθᾶρα σὺ

ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.

TPP. κιτοῦ, τρυγόπου, προβατίων βληχόμενων, 535
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοός,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. **ΕΡΜ.** ἴθι νυν, ἄθρει
οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι, 540
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι
ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκείμεναι.
καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. **TPP.** αἰβοῦ

τάλας,

ἐκεινοῦ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρας 545
τίλλωνθ' ἐαυτὸν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρθεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ.
ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄρας ὥς ἦδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡΜ. ἴθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550

TPP. ἀκούετε λεῶ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρόν
ὥς τάχιδ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους ἀκοντίου·
ὥς ἅπαντ' ἦδη 'στὶ μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρόν παιωνίσας.

ΧΟΡ. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα, 556
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέ-
λους·

τὰς τε συκάς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὦν νεώτερος,
ἀσπᾶσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.

TPP. νῦν μὲν οὖν, ἄνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον
τῇ θεῷ, 560

ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·

εἶθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντες τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜ. ὦ Πόσειδον, ὥς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φα-
νεται

καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ παν-
δαισία. 565

ΤΡΥ. νῆ Δί' ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλι-
σμένη,

αἶ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.

ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.

ὥστ' ἔγωγ' ἦδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν

καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον. 570

ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὠνδρες,

τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

ἦν παρεῖχ' αὐτῇ ποθ' ἡμῖν,

τῶν τε παλασίων ἐκείνων,

τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,

575

τῆς τρυγὸς τε τῆς γλυκείας,

τῆς ἰωνίας τε τῆς πρὸς

τῷ φρεατι, τῶν τ' ἐλαῶν,

ὧν ποθοῦμεν,

ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ

580

τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡ. χαῖρε χαῖρ', ὥς ἀσμένοισιν ἦλθες, ὦ φιλότατη.

σῶ γὰρ ἐδάμην πόθῳ,

δαιμόνια βουλόμενος

585

εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

* * * * *

ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθομένη,

πᾶσιν ὅποσοι γεωρ-

γὸν βίον ἐτρίβομεν.

590

μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.

πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκεία
 καδάπανα καὶ φίλα.
 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία. 595
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπελία
 καὶ τὰ νέα συκίδια
 τᾶλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ
 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα. 600
 ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἄφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
 χρόνον

ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνουστάτε.
 EPM. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰ μὰ θεὸν ἐννίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξεν Φειδίας πράξας κα-
 κῶς. 605

εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετὰσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ
 τρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν·
 ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφί-
 ματος
 ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ 610
 πάντας Ἑλλήνας δακρυῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ'
 ἐνθάδε.

ὥς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
 καὶ πίθος πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίδαφ,
 οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.
 TPT. ταῦτα τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ πεπύσμην οὐ-
 δένος, 615

οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόειν.
 XOP. οὐδ' ἐγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσω-
 πος ἦν,

οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜ. κατ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχεσε
ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβού-
μεναι,

κἀνέπειθον τῶν Λακόνων τοὺς μεγίστους χρή-
μασιν.

οἱ δ' αὖτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τὴνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῶς τὸν πόλεμον ἀνῆρ-
πασαν·

κατὰ τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακὰ·
αἱ γὰρ ἐνθὺνδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι 626
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κραδάς κατήσθιον.

ΤΡΥ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι τὴν κορῶνεων γέ μου
ἐξεκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κἄζεθρεψάμην.

ΧΟΡ. νῆ Δι', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ καμου
λίθον 630

ἐμβαλόντες ἐξμεδίμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜ. κατὰ δ' ὥς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης
λεώς,

τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάν-
θανεν,

ἀλλ' αὖτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκον-
τες εὖ 635

τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας ἀποροῦντας ἀλφίτων,
τὴνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκραγάμασιν,
πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμαχῶν ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλου-
σίους, 639

αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὥς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἰτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι ἐσπαράττετε·

ἡ πόλις γὰρ ὠχρῶσα κὰν φόβῳ καθημένη
 ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἤσθιεν.
 οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτουνθ', οἱ ξένοι
 χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλ-
 λὰς ἂν 646

ἐξεργημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 βυρσοπώλης. TPT. παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ,
 μὴ λέγε,

ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἐτ' ἔστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. 650
 ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνον,
 κεῖ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἐξη,
 καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
 καὶ κύκηθρον καὶ τάρκατρον,
 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ 655

τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
 ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

EPM. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
 ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὦν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

TPT. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660

EPM. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἑμ', ὦ φιλάττη.
 ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
 ἀκούσασθ' ὑμεῖς ὦν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.
 ἔλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ 665
 σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
 ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ κκλησίᾳ.

TPT. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
 ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.

EPM. ἴθι νυν, ἀκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο· 670
 ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

χῶστις φίλος καῖσπευθεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡΜ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά
ὁ Κλεώνυμος; ΤΡΥ. ψυχὴν γ' ἄριστος, πλὴν
γ' ὅτι 675

οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.

εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως

ἀποβολιμαῖος τῶν ὀπλῶν ἐρίγνετο.

ΕΡΜ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680

ΤΡΥ. Ἐπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

ΕΡΜ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;

ΤΡΥ. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. ΕΡΜ. τίτιν τρόπῳ;

ΤΡΥ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκοτῷ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλευόμεν.

ΕΡΜ. ὦ ὦ,
οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπνεῖσθαι σου. ΤΡΥ. τὰ τί;

ΕΡΜ. πάμπολλα, καὶ τὰρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνῆρετο. 695

ΤΡΥ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡΜ. τὸ τί;

ΤΡΥ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥ. ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἑκατὶ καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ΕΡΜ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἐστίν; ΤΡΥ. ἀπέ-
θανεν,

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. EPM. τί παθών;
TPY. ὅ τι; 701

ᾠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίδακον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χατρεα πόσ' ἄττ' οἷε γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ᾧστ' οὐδέποτε', ᾧ δέσποιον', ἀφησόμεσθά σου. 705

EPM. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λαμβανε
γυναικα σαυτῷ τήνδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρους.

TPY. ᾧ φιλάτῃ, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κῦσαι.
ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, 710
ᾧ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

EPM. οὐκ, εἴ γε κνκεῶν' ἐπιπίοις βληγωνίαν.
ἀλλ' ὥς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.

TPY. ᾧ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θεωρίας, 715
ὅσον ροφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ᾧ φίλ' Ἑρμῇ, χαῖρε πολλά. EPM. καὶ σὺ γε,
ᾧ νῦν ὦπαι, χαίρων ἀπιδι καὶ μέμνησό μου.

TPY. ᾧ κἀνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα. 720

EPM. οὐκ ἐνθάδ', ᾧ τάν, ἔστι. TPY. ποῖ γὰρ οἴχεται;

EPM. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

TPY. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

EPM. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

TPY. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; EPM. θάρρει, κα-
λῶς. 725

τηρὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. TPY. δεῦρ', ᾧ κόραι,
ἐπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θάττον, ὥς πολλοὶ πάννυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστνκότες.

XOP. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ πα-
ραδόντες

τοῖς ἀκολουθοῖσι δῶμεν σῶζειν, ὥς εἰώθασι μά-
λιστα 730

περὶ τὰς σκηναὺς πλείστοι κλέπται κυπτάξιν καὶ
κακοποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ
τοῖσι θεαταῖς,

ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπώμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κω-
μωδοποιητῆς

αὐτὸν ἐπῆναι πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
ἀναπαίστοις. 735

εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις
ἄριστος

κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
γεγέννηται,

ἄξιός ἐῖναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ-
πων κατέπαυσεν

εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας αἰὲ καὶ τοῖς φθειρσίην
πολεμοῦντας· 740

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πει-
νῶντας ἐκείνους

ἐξήλασ' ἀτιμῶσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-
λυσεν

τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
ἐπίτηδες,

οὓς ἐξηγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ'

ἀνέροιτο, 745

ὦ κακὸ δαίμον, τί τὸ δέρι' ἐπαθες; μῶν ὑστριχίς
εἰσέβαλεν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε
 τὸ νῶτον ;
 τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύ-
 ματ' ἀγεννῇ,
 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδο-
 μήσας
 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμασιν οὐκ
 ἀγοραίοις, 750
 οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυ-
 ναῖκας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπεχείρει,
 διαβάς βυρσῶν ὀσμάς δεινὰς καπειλὰς βορβορο-
 θύμους.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχα-
 ρόδοντι,
 οὐ δεινότεταται μὲν ἅπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτί-
 νες ἐλαμπον, 755
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλε-
 θρον τετοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρω-
 κτὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ
 ὑμῶν πολεμίζων
 ἀντεῖχον αἰὲ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν εἵνεκα
 νυνὶ 760
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμο-
 νας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαι-
 στρας περινοστῶν

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐ-
 θὺς ἐχώρουν,
 παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
 σχῶν τὰ δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ 765
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
 ξυσπουδάσειν περὶ τῆς νίκης.

πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
 καπλὶ τραπέξῃ καὶ ξυμποσίοις, 770
 φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
 γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
 ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπώσαμεν ἡ μετ' ἐμοῦ 775
 τοῦ φίλου χόρευσον,
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
 καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τὰδ' εἴ ἀρχῆς
 μέλει. 780

ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
 ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παιδῶν χορεῦσαι,
 μῆδ' ὑπάκουε μῆτ' ἐλ- 785
 θῆς συνέριθός αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας·
 ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαῦχενας ὄρχηστὰς
 ναννοφνεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανο-
 δίφας. 790

καὶ γὰρ ἐφασχ' ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐλπίδας
 εἶχε τὸ δῶμα γαλήν τῆς 795
 ἐσπέρας ἀπάγξαι.

τοιὰδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμεν

- τὸν σοφὸν ποιητὴν
 ὑμνεῖν, ὅταν ἤρηνά μὲν φωνῇ χελιδῶν 800
 ἡδομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ ᾿χῃ Μόρσιμος
 μηδὲ Μελάνθιος, οὐ δὴ
 πικροτάτην ὅπα γηγρύσαντος ἤκουσ', 805
 ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, 810
 γραυσόβαι, μισροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
 ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ 815
 Μοῦσα θεὰ μετ' ἔμοῦ ξύμ-
 παιζε τὴν ἑορτὴν.
- ΤΡΥ.** ὥς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
 ἔγωγέ τοι πεπόννηκα κομιδῇ τῷ σκέλῃ. 820
 μικροὶ δ' ὅρᾳν ἀνωθεν ἦστ'. ἐμοιγέ τοι
 ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάννυ,
 ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.
- ΟΙΚ.** ὦ δέσποθ', ἦκεις; **ΤΡΥ.** ὥς ἐγὼ πῦθόμην τινός.
ΟΙΚ. τί δ' ἐπαθες; **ΤΡΥ.** ἤλγουν τῷ σκέλῃ μακρὰν 825
 ὁδὸν
 διεληλυθώς. **ΟΙΚ.** ἴθι νυν, κάτειπέ μοι,
ΤΡΥ. τὸ τί;
- ΟΙΚ.** ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν αἶρα
 πλανώμενον πλὴν σαυτόν; **ΤΡΥ.** οὐκ, εἰ μὴ
 γέ που
 ψυχὰς δὺ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
- ΟΙΚ.** τί δ' ἔδρων; **ΤΡΥ.** ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶ-
 μεναι, 830
 τὰς ἐνδιαφραυερινῆς τινάς.
- ΟΙΚ.** οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄ λέγουσι, κατὰ τὸν αἶρα
 ὥς ἀστέρεις γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥ. μάλιστα. **ΟΙΚ.** καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ
 Ἰωὴν ὁ Χῖτος; **ΤΡΥ.** ὅστις; ἐποίησεν πάλαι 835
 ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', ἐνθάως
 Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚ. τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οἳ καόμενοι θεοῦσιν; **ΤΡΥ.** ἀπὸ δέλπνου τινὲς
 τῶν πλουσίων οὔτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, 840
 ἱπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.
 ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβῶν,
 καὶ τὴν πύελον κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.
 στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
 καὶ ταῦτα δράσας ἦκε δεῦρ' αὐθις πάλιν. 845
 ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.

ΟΙΚ. πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; **ΤΡΥ.** πόθεν; ἐκ τοῦ-
 ρανου.

ΟΙΚ. οὐκ ἂν ἐτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
 εἰ πορνοβοσκῶς' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥ. οὐκ, ἀλλὰ κακεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850

ΟΙΚ. ἄγε νῦν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
 ταύτη τι; **ΤΡΥ.** μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
 οὗτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθνὶ' αἰὶ
 παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚ. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον. 855

ΧΟΡ. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
 βύτης, ὅσα γ' ᾧδ' ἰδεῖν,
 τα νῦν τάδε πράττει.

ΤΡΥ. τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρων, 860
 αὐθις νέος ὢν πάλιν,
 μύρω κατὰλειπτος.

ΤΡΥ. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡ. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥ. οὐκουν δικαίως; ὅστις εἰς 865
 ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
 ἐσώσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
 ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
 κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚ. ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·
 ὁ πλακοὺς πέπεπται, σῆσαμῃ ξυμπλάττεται,
 καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870

ΤΡΥ. ἔθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τί. **ΟΙΚ.** ταυτηλή; τί φῆς;
 αὕτη Θεωρία 'στίν, ἣν ἡμεῖς ποτε
 ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;

ΤΡΥ. σάφ' ἴσθι, καλήφθῃ γε μόλις. **ΟΙΚ.** ὦ δέσποτα,
 ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηριῖδα. 876

ΤΡΥ. εἰεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
 τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
 οὗτος, τί περιγράφεις; **ΟΙΚ.** τὸ δεῖν', εἰς Ἰσθμια
 σκηνὴν ἐμ'αυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880

ΤΡΥ. οὐπὼ λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ·
 καταδήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚ. ἐκείνοσὶ νεύει. **ΤΡΥ.** τίς; **ΟΙΚ.** ὅστις; Ἀρι-
 φράδης,
 ἄγειν παρ' αὐτὸν αντιβολῶν. **ΤΡΥ.** ἀλλ', ὦ μέλε,
 τὸν ζῶμον αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885
 ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί.
 βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
 σκέψασθ' ὅς' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδῶσω φέρων,
 ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τῷ σκέλῃ
 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάγκυσιν. 890
 τουτὶ δ' ὁρᾷτ' ὀπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.

ΟΙΚ. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.

ΤΡΥ. ἐπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὖριον καλὸν πάνν, 895

ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς

παίειν, ὀρύττειν, πῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ, 900

ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα

φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινῆσεται,

ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι

περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.

ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν θεωρίαν. 905

θέας' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.

ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·

ἀλλ' εὖρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

ΧΟΡ. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
ταις ἐστὶν ἀπασιν ὅς- 910
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥ. ὅταν τρυγατ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἶός εἰμι.

ΧΟΡ. καὶ νῦν σὺ γε δηλὸς εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἀπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι. 915

ΤΡΥ. φησεῖς γ', ἐπειδὰν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡ. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν αἰεὶ σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

ΤΡΥ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἀξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
τὸν δημότην [ὄμιλον]
καὶ τὸν γεωργικὸν λεών,

Ἐπέρβολόν τε παύσας.

921

ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

OIK. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

XOP. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;

TPY. τί δαί δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοί;

925

XOP. βοί; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.

TPY. ἀλλ' οὐ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; XOP. μὴ μῆ. TPY. τῇ;

XOP. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

TPY. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; XOP. οὔ.

TPY. οὔ; XOP. ναὶ μὰ Δι'. TPY. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ'

Ἰωνικόν 930

τὸ ῥῆμα. XOP. ἐπίτηδες γ', ἵν' ὅπου ἐν τηκκλησίᾳ

ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι

ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οὔ,

TPY. εὖ τοι λέγεις. XOP. καὶ τᾶλλα γ' ὥσιν ἦπιοι.

ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἄμνοι τοὺς τρόπους 935

καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾶότεροι πολὺ.

TPY. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών.

ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' οὔτου θύσομεν.

XOP. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χῆ' τύχη κατορθοῖ,

χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ

940

τούτων κατὰ καιρὸν ἅπαντᾶ.

TPY. ὡς ταῦτα δηλὰ γ' ἔσθ'. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι

καὶ δῆ.

XOP. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ σοβαρὰ

θεόθεν κατέχει

πολέμου μετὰ τροπὸς αὖρα· νῦν γὰρ

945

δαίμων φανερῶς

ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

TPY. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὅλας ἔχον καὶ στέμμα καὶ μά-

χαιραν,

939—955. = 1023—1038.

καὶ πῦρ γε τουτί, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον
ἡμᾶς.

XOP. οὐκουν ἀμιλλήσεσθον; ὥς 950

ἦν Χαῖρις ὁλὰς ἰδῆ,
πρόσεισιν ἀκλητος αὐ-
λῶν, κᾶτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονομένῳ
προσδώσετε δῆπου.

955

TPY. ἄγε δῆ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

OIK. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

TPY. φέρε δῆ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβὼν.
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καὐτός τε χερνύπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν. OIK. ἰδού.

TPY. ἔδωκας ἤδη; OIK. νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965

TPY. οὐχ αἰ γυναικὲς γ' ἔλαβον. OIK. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες. TPY. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

OIK. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

TPY. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; OIK. οὐ γάρ, οἷτι-
νες 970

ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἔς ταυτὸ τοῦθ' ἐστᾶς ἰόντες χωρίον;

TPY. ἀλλ' ὥς τάχιστ' εὐχώμεθ'. XOP. εὐχώμεσθα δῆ.

TPY. ὦ σεμνοτάτῃ βασίλειᾳ θεά,
πότνι' Εἰρήνῃ, 975
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δεξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

XOP. δεξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτῃ,

νῇ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἄπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρωῶσι γυναικες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κάν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·

980

κατ' ἣν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἐδ' ἡμᾶς.

985

ΤΡΥ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαντὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.

990

λύσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.

παῦσον δ' ἡμῶν τὰς υπονοίας
τὰς περικόμπους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·

995

μιξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς

φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ προτιότερα κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν

1000

ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκοροδῶν,
σικύνων πρῶων, μῆλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·

καὶ Βοιωτῶν γε φεροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·

1005

καὶ Κωπᾶδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθροῦς

ὀψωνοῦντας τυρβάξεσθαι

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλανκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κατὰ Μελάνθιον

ἤκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν, 1010
 τὰς δὲ πεπραῖσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
 εἶτα μονωθεῖν ἐκ Μηδείας,
 ὁλόμαν, ὁλόμαν, ἀποκηρωθεὶς
 τὰς ἐν τεύτλοις λοχευομένας·
 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015
 ταυτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚ. λαβε τὴν μάχαιραν· εἰθ' ὅπως μαγειρικῶς
 σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡΥ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙΚ. τὴν
 τί δή;

ΤΡΥ. οὐχ ἦδεται δῆπουθεν Εἰρήνην σφαγαῖς,
 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων 1020
 θύσας τὰ μηρὶ' ἐξελὼν δεῦρ' ἐκφερε,
 χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σάζεται.

ΧΟΡ. σέ τοι θύρασι χορὴ * * μένοντα τοῖνον
 σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
 τὰ τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις. 1025

ΤΡΥ. οὐκ οὐν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τί-
 θεσθαι;

ΧΟΡ. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφηνγ' ὅσα χορὴ
 σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
 σὺ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν ἔστιν τὸν
 σοφῇ δόκιμον 1030
 φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;

ΤΡΥ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡ. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
 ἐν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
 τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω- 1035
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν
 ξηλωτὸς ἄπασιν.

- ΟΙΚ.** ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβών.
 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα. 1040
- ΤΡΥ.** ἐμοὶ μελήσει ταυτὰ γ'. ἀλλ' ἤκειν ἐχορῆν.
- ΟΙΚ.** ἰδοῦ, πάθειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
- ΤΡΥ.** ὅπτα καλῶς νυν αὐτὰ· καὶ γὰρ οὐτοσί
 προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος. 1044
- τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; **ΟΙΚ.** ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·
 μάντις τίς ἐστίν. **ΤΡΥ.** οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰεροκλῆς
 οὗτός γέ του' σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὀρεοῦ.
 τί ποτ' ἄρα λέξει; **ΟΙΚ.** δηλὸς ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
 ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.
- ΤΡΥ.** οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν. 1050
- ΟΙΚ.** μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. **ΤΡΥ.** εὐ λέγεις.
- ΙΕΡ.** τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
- ΤΡΥ.** ὅπτα σὺ σιγῇ, κάπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
- ΙΕΡ.** ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; **ΤΡΥ.** ἡ κέρκος ποιεῖ
 καλῶς; **ΟΙΚ.** καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
- ΙΕΡ.** ἄγε νυν ἀπαρχοῦ, κατὰ δὸς τὰ πάργματα. 1056
- ΤΡΥ.** ὅπταν ἀμεινον πρῶτον. **ΙΕΡ.** ἀλλὰ ταυταγὶ
 ἤδη' στίλν ὅπτα. **ΤΡΥ.** πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
 κατὰ τέμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
- ΙΕΡ.** ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. **ΤΡΥ.** μεμνήμεθα. 1060
- ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; **ΙΕΡ.** ἦν φράσης. **ΤΡΥ.** μὴ
 διαλέγου
- νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.
- ΙΕΡ.** ὦ μέλειοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, **ΤΡΥ.** ἐς κεφαλὴν σοί.
- ΙΕΡ.** οἴτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἰνόντες
 συνθήκας πεποιήσθ' ἄνδρες χαροποιοῖσι πιθήκοις,
- ΤΡΥ.** αἰβοὶ βοῖ. **ΙΕΡ.** τί γελᾷς; **ΤΡΥ.** ἡσθην χαροποιοῖσι
 πιθήκοις. 1066
- ΙΕΡ.** καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,

ὦν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡΥ. εἶθε σου
εἶναι

ᾠφελεν, ᾠλαζών, οὕτωςι θερμοῖς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡ. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκιν θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν
αὐτόν, 1071

ΤΡΥ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡ. οὐπω θεσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τὸδε πρότερον ΤΡΥ. τοῖς ἀλσί γε παστέα
ταντί. 1074

ΙΕΡ. οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΥ. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμε-
ναιοῖ.

ΙΕΡ. ὥς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χὴ κῶδων ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη τυφλὰ τίττει,
τουτάκις οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦν-
τας, 1080

ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλανσούμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπείσαμενοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡ. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΥ. οὐποτε δειπνήσεις ἐτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡ. οὐδέ ποτ' ἂν θείης λείον τὸν τροχὺν ἔχινον. 1086

ΤΡΥ. ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἐτι παύσει;

ΙΕΡ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥ. ὄνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὀμηρος·

ὥς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσαμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖα. 1091

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχν' ἐπά-
σαντο,

ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
 χρησμολόγω δ' οὐδείς ἐδίδου κώθωνα φαινόν.

IEP. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

TPY. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν· 1096
 ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυνέντος.

IEP. φράξω δὴ, μὴ πῶς σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 ἱκτῖνος μάρψῃ TPY. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάτ-
 του, 1100
 ὥς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρη-
 σμός.

ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

IEP. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καγὼ μαντῶ βαλανεύσω.

TPY. σπονδὴ σπονδὴ.

IEP. ἔγχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105

TPY. ἀλλ' οὐπω τούτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελ-
 θεῖν.

ὦ πότνι· Εἰρήνη, παρᾶμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν. σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ'
 ἀπένεγκον

σπονδὴν, καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θάτ-
 τον. 1110

IEP. οὐδείς προσδώσει μοι σπλάγχνων; TPY. οὐ γὰρ
 οἶόν τε

ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

IEP. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. TPY. ἄλλως, ὦ τάν, ἱκε-
 τεύεις·

οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τρηχὺν ἐχλῖνον.

ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλάγχνευετε 1115
 μετὰ νῶν. IEP. τί ἐγὼ δέ; TPY. τὴν Σίβυλλαν
 ἔσθιε.

- ΙΕΡ.** οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κείται δ' ἐν μέσῳ.
- ΤΡΥ.** ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. **ΙΕΡ.** μαρτύρομαι.
- ΤΡΥ.** κᾶγωγ', ὅτι τένθης εἰ σὺ κἀλαζῶν ἀνῆρ. 1120
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
- ΟΙΚ.** σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτουὶ τῶν κωδίων,
ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὥ θνηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὀρεοῦ. 1125
οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς Ἑλύμνιον;
- ΧΟΡ.** ἡδομαί γ', ἡδομαι
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, 1130
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-
ρων φίλων, ἐκκέας
τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ
θανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπρεμισμένα, 1135
κάνθρακίζων τουρεβίνθου,
τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χάμα τὴν Θραῖαν κυνῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης. 1139
οὐ γὰρ ἔσθ' ἡδίων ἢ τυχεῖν μὲν ἡδὴ σπαρμένα,
τοῦ θεοῦ δ' ἐπιφακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γεί-
τονα,
εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρωμέν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρωντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοί-
νικας, 1144

τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἐξελε,
τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χω-
ρίου.

οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἶναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
κάξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὴν
σπίνω·

ἦν δὲ καὶ πνός τις ἐνδον καὶ λαγῶα τέτταρα, 1150
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἐνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κακυδοιδόπα·
ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ
πατρί·

μυρρίνας τ' αἵτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρ-
πύμων·

χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαριναδην τις βωσάτω, 1155
ὥς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὐ ποιούντος κῶφελούντος
τοῦ θεοῦ τάρωματα.

ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
ἄδῃ τὸν ἡδυν νόμον, 1160
διασκοπῶν ἡδομαι
τάς Αἰμυνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἡ-

δη· τὸ γὰρ φῖτυ προῶ-
ον φῦσει· τόν τε φῆ- 1165
ληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ἡ πέπων,
ἐσθίω καπέχω,

χάμα φῆμ', ὦραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κατὰ γίγνομαι παχὺς 1170
τηνικαῦτα τοῦ θέρους

μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξείαν πάνυ,
 ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
 ἣν δὲ πού δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
 τηνικαυτ' αὐτὸς βεβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
 κατὰ φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλε-
 κτυρὸν

τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτῶ-
 μενος.

ἥνίκ' ἄν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνα-
 σχετά,

τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ
 κάτω 1180

ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς· αὐριον δ' ἔσθ' ἡ ἕξοδος·
 τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἥδειν ἐξιῶν·
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος,
 εἶδεν αὐτόν, ἀπορῶν θεὶ τῷ κακῷ βλέπων ὀπὸν.
 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
 ἀστεως 1185

ἥττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ριψάσπιδες.
 ὦν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἣν θεὸς θέλη.
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
 ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
 ἐν μαχῇ δ' ἀλώπεκες. 1190

ΤΡΥ. ἰὸν ἰὸν.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἡλθ' ἐς τοὺς γάμους.
 εἰ, ἀποκᾶταιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
 πάντως γὰρ οὐδὲν ὀφελὸς ἐστ' αὐτῆς ἐτι.
 ἐπειτ' ἐπέισφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
 καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕ. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡΥ. ἀναβραττω κίχλας.

ΔΡΕ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅς' ἡμᾶς τὰγαθὰ

δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὥς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβον, 1200
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κᾶδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κᾶκερδάναμεν 1205
τὰ δῶρα ταυτὶ σοὶ φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥ. Ἰθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἰσῖτε
ἐπὶ δειπνον ὥς τάχιστα· καὶ γὰρ οὐτοσί
ὅπλων κᾶπηλος ἀχθόμενος προσέροχεται.

ΛΟΦ. οἴμ' ὥς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαί', ἀπώλε-
σας. 1210

ΤΡΥ. τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον; οὐ τί πον λοφᾶς;

ΛΟΦ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοῦ καὶ τοῦ δορυξοῦ' κεινουί.

ΤΡΥ. τί δῆτα τουτοῖνι καταθῶ σοὶ τοῖν λόφοιν;

ΛΟΦ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡΥ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύν-
νομαι. 1215

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοῖνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωί.

ΛΟΦ. ἐνεργε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·
κρείττον γάρ, ὦ τάν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220

ΤΡΥ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυνεῖτον, οὐδὲν ἔστων τῷ λόφῳ.

οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡ. τί δαὶ δεκάμνω τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ ἀλλίστα χρήσομαι τάλας; 1225

ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ μὴ σοὶ ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἰρεῖ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάννυ.

ΘΩΡ. παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἔμοῖσι χρήμασιν.

ΤΡΥ. ᾠδί, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; 1230

ΘΩΡ. ποῖα δ' ἀποψήσει ποτ', ὠμαθέστατε;

ΤΡΥ. τηδί, διεῖς τὴν χειρὰ διὰ τῆς θαλαμῖας
καὶ τηδ'. ΘΩΡ. ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡΥ. ἔρωγε
νῆ Δία,

ἵνα μὴ γ' ἄλῳ τρύπημα κλέπτων τῆς νεῶς.

ΘΩΡ. ἐπειτ' ἐπὶ δεκάμυνω χεσεί καθήμενος; 1235

ΤΡΥ. ἔρωγε νῆ Δί', ὠπίτριπτ'. οἶει γὰρ ἄν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡ. ἴθι δῆ, ἔξενεγκε τὰργύριον. ΤΡΥ. ἀλλ', ὠγαθέ,
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛ. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τηδε χρήσομαι, 1240
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;

ΤΡΥ. μόλυβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγγέας,
ἐπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπομακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοιτάβων.

ΣΑΛ. οἴμοι καταγελαῶς. ΤΡΥ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἐγγχεον, 1246
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡοτημένην
πλάστιγγα πρόσθε, καὶ τὸ σοι γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας, 1250
ὅτ' αὐτέδωκα κἀντὶ τῶνδε μῶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥ. πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαῖαν μετρεῖν.

ΔΟΡ. οἴμ', ὦ κρανοποι', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255

ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΔΟΡ. ἀλλὰ τί;
εἴ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;

ΤΡΥ. ἐάν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ.

- ΚΡΑ. ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ. ΤΡΥ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ 1260
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταύτ' ὠνήσομαι.
- ΔΟΡ. πόσον διδῶς δῆτ' ; ΤΡΥ. εἰ διαπρισθῆτεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
- ΔΟΡ. ὑβρίζομεθα. χωρῶμεν, ὦ τάν, ἐκποδῶν.
- ΤΡΥ. νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἡδη' ξέρεται 1265
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἅττ' ἄσεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ' νθαδί.
- ΠΑ. Α. Νῦν αὐθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡΥ.
παῦσαι 1270
ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταύτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἰ καὶ κατάρατον.
- ΠΑ. Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλληλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλο-
έσσας. 1274
- ΤΡΥ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;
- ΠΑ. Α. Ἐνθα δ' αὖ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀν-
δρῶν.
- ΤΡΥ. ἀνδρῶν οἰμωγῇ; κλαυσεῖ νῆ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
- ΠΑ. Α. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἷστισι χαί-
ρεις. 1279
- ΤΡΥ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαντί·
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἡδιστα πάσασθαι.
- ΠΑ. Α. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ ὑχένας ἵππων
ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.
- ΤΡΥ. εἶεν· ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου κατ' ἡσθιον.
ταύτ' ἄδε, ταυθ', ὡς ἡσθιον κεκορημένοι. 1285
- ΠΑ. Α. Θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. ΤΡΥ. ἄσμε-
νοι, οἶμαι.

ΠΑ. Δ. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡΥ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;

ΠΑ. Δ. ἐγώ; ΤΡΥ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. ΠΑ. Δ. υἱὸς Δα-
μάχου. 1290

ΤΡΥ. αἰβοῖ·

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.

ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου· στί παιδίων; 1295

ἄσον πρὶν εἰσιεῖναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄσει· σῶφρονος γὰρ εἰ πατρός.

ΠΑ. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
ἐντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥ. εἶπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις;

ΠΑ. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, ΤΡΥ. κατήσχυνας δὲ το-
κῆας. 1301

ἀλλ' εἰσῴμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς

ὅτι ταῦθ' ὅς' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος

οὐ μὴ' πιλάθη ποτ', ὣν ἐκείνου τοῦ πατρός.

ὕμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη' νταῦθα τῶν μενόντων

φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς

παρέλκειν. 1306

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' ὦ,

καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ, ὦ

πονηροί,

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ μα-

σῶνται. 1310

ΧΟΡ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ
φράζων.

ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
γῶν·

ὥς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
 πρὸς ταῦτα βρούκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
 λήσειν. 1315

ΤΡΥ. εὐφημεῖν χορὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κο-
 μίξειν,
 δαδὰς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν κα-
 πικελεύειν.
 καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρόν νυνὶ χορὴ πάντα
 κομίζειν
 ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ΤπέροβOLON ἐξε-
 λάσαντας,

καπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320

διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
 κριθὰς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
 πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,
 σῦκά τε τρώγειν,
 τὰς τε γυναῖκας τίττειν ἡμῖν, 1325
 καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
 συλλεξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
 λῆξαι τ' αἰθωνα σίδηρον.
 δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,
 χῶπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
 καλῶς κατακείσει.

1330

Τμήν, Ῥμέναι' ὦ.

ΧΟΡ. ὦ τρισμακάρο, ὥς δικαί-
 ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

Τμήν, Ῥμέναι' ὦ,

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

1335

τί δρᾶσομεν αὐτήν;

τί δρᾶσομεν αὐτήν;

τρυγγήσομεν αὐτήν.

τρυγήσομεν αὐτήν.
 ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον, ὦνδρες.

1340

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.
 οἰκήσετε γοῦν καλῶς
 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
 λὰ συνολογοῦντες.

1345

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.
 τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
 * * * *

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

1350

Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.
 φήσεις γ', ὅταν ἐθίῃς
 οἶνον τε πίῃς πολύν.
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ,
 Ῥμήν, Ῥμέναι' ὦ.

ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-
 δρες, καὶ ξυνέπησθέ μοι,
 πλακούντας ἐδεσθε.

1355

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені М. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова